Grammatica *BUSBEIANA*

Auctior & Emendatior, *i.e.*

RUDIMENTUM

Grammaticæ Græco-Latinæ

METRICUM.

In Usum
Nobilium Puerorum in Schola REGIA
WESTMONASTERII.

Opus Posthumum.

LONDINI,
Ex Officinâ *Eliz. Redmayne.* MDCXCVI.

Grammatica *BUSBEIANA*

Auctior & Emendatior, *i. e.*

RUDIMENTUM, *&c.*

VIsum est Grammaticæ metricis lenire laborem
Præceptis; neq; enim mentem effugientia vanum est
Principia, in causâ puerorum, adstringere vinclis:
Lingua tenax, quæ vix animus capit, ut citò promat.
Notum id sit primum: Linguæ documenta Latinæ
Sub Graio didicit Romana juventa magistro.
Græca elementa; & Græca vocabula totius artis;
Græcæ & formæ omnes; Græca Acci-*que*-dentia vocum:
Cuncta ferè sunt, salvo Idiomate, Græco-Latina.

Si nihil excipitur, generalis Regula servit
Alterutri pariter, data per compendia, Linguæ.

Grammatica humanæ docet Ars elementa loquelæ
Bis duo; Litera, Syllaba, Vox, Sententia quid sint.
Litera, principium est; pars integra, Syllaba, Vocis;
Vox, animi signum; Sententia, adhæsio Vocum.

Pars prima, Orthoëpeia; secunda, Prosodia, passim;
Tertia & Etymologia; Syntaxisq; Suprema est.

ORTHOEPEIA.

Rectam literulis facit Orthoëpêa figuram.

Literæ.

Litera Romanæ Dialecti deno-novena eſt.

A. B. C. D. E. F. G. I. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X.
a. b. c. d. e. f. g. i. l. m. n. o. p. q. r. ſ. t. v. x.

Græci Litera bis duodena eſt Alphabeti.

Α, α, a.	Β, β, ϐ. b.	Γ, γ, Γ, g.
Δ, δ, ẟ. d.	Ε, ε. ĕ.	Ζ, ζ, ζ. z. ds.
Η, η. ē.	Θ, θ, ϑ. th.	Ι, ι. i.
Κ, κ, c.	Λ, λ. l.	Μ, μ. m.
Ν, ν. n.	Ξ, ξ. x. cs.	Ο, ο. ŏ.
Π, π, ϖ. p.	Ρ, ρ, ϱ. r.	Σ. ϲ, σ, ς. s.
Τ, τ, ͳ. t.	Υ, υ. y.	Φ, φ. ph.
Χ, χ. ch.	Ψ, ψ. pſ.	Ω, ω. ō.

Unica majorem, diverſa figura minorem
Exprimit: Ultima ς concludit litera vocem.

Litera, Vocalis vel Conſona; prima duarum
Vocalis, dat ſola ſonum; dat Conſona junctim.
Prima elementa, manu formata vel ore, putantur
Conſona bis ſeptem numero; Vocalia quinque.
H, ſpiramen; K, peregrinum; Græcula, Z, Y.
Conſona Græca decenſeptim, vocalia ſeptem.

Lite-

Literulis tribuunt Chaldæi nomina Græcis:

Ἄλφα,	βῆτα,	γάμμα,	δέλτα,	ἒ ψιλὸν,
ζῆτα,	ἦτα,	θῆτα,	ἰῶτα,	κάππα.
λάμβδα,	μῦ,	νῦ	ξῖ,	ὂ μικρὸν,
πῖ,	ῥῶ,	σίγμα,	ταῦ,	ὖ ψιλὸν,
φῖ,	χῖ,	ψῖ,	ὦ μέγα.	

Primus Agenorides elementa bis octo Pelasgis
Intulit; e patriâ Phœnicum gente profectus.

A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Υ.

Bis duo Naupliades; tot cura Simonidis auxit.

Ξ. Θ. Φ. X. H. Ω. Z. Ψ.

Græci iterum transdunt sua initia prima Latinis:
Author & Evander fuit, & Carmenta prophetis.
Maxima pars se prodit Hebræâ ab origine natam:
Singula sed proprias sibi quasdam Natio cudit.
Ordo novus penè omni in Gente. aliúsque character;
Nec numero sunt æquo elementa; nec una potestas.

Initio, I cum vocali fit consona; sic U. jus. vis.
C, vel G, præiens e, vel, i, se leniùs effert. cera, cibus. gena, gigno.
Sic ti etiam, vocali prævia, liquitur ut -si. titio.
U servit post q, g, s; queo, langueo, suesco.

Græca sonum, nisi Γ, *sibi constans litera servat.*
At Γ [*si sequitur* Γ, K, Ξ, X,] *sonat ut* N.
ἄγγελος; ὄγκος, λύγξ, ἔγχος.
Vocalis longa est, H, Ω; *brevis est* E, *&* O: *longa* [Ω]
Analoga est O; *sed analoga est duplex* A *&* E, *longa* [H]:
Mutua quas in se mutat variatio vocum.

Ancipites A, *&* I *sunt*, *&* Υ; *notæ ex carminis usu.*
Præpositiva trias duadem anteit Subjunctivam.
α, ε, ο. ι, υ.

Porrò noncupla Muta est: Septupla Semisonora
b,c,d,f,g,k,p,q,t. β,γ,δ,θ,κ,π,τ,φ,χ.
Consona, in ore Latino; sed bis quadrupla Græco.
l,m,n,r,s,x,z. λ,μ,ν,ρ,σ,ζ,ξ,ψ
Muta sibi postponit e, Semisonora præaptat.
b,be,*&c.* sed f,ef. l,el,*&c.*

Litera ter triplex in se triplici ordine transit:
Tres tenues sunt, tres mediæ, tres asperæ: & omnes
c,p,t.|κ,π,τ. b,g,d. β,γ,δ. f,k,q. φ,χ,θ.
Organa producunt tria: Κ, Γ, Χ*q*; *palatum*;
Π, Β, Φ*q*; *labra*: *&* Τ, Δ, Θ *motio linguæ*:
Has in se cognatio transfert ἀντιστοίχους.

L vel r liquida est; x vel z dupla Latinis:
Et M, N*q*; *liquescunt Græcis*; Ψ*q*; *duplatur.*
Σ *proprii juris flexu est, usúque Poetis.*

Litera, si præeat vocalis, pura vocatur;
Ceu reus: impura est, præeat si consona; ceu rus.
Litera radicalis inest ab origine vocis;
Qualiter As: flexu servilis adhæret; ut As-sis.
Litera cui Princeps, subjecta Vicaria legi est.

Carminis & sermonis initia, vocis & omnis
Emphaticæ, & Propriæ, insignit Majuscula Prima.
Nominis una solet Proprii vice Litera fungi;
A, velut Aulus. C, Caius. Res-publica, R P.
Sic Proprii dupla Litera nominis; & tripla, signum est
C N, Cneius. Mam, Mamercus. Cos. denique, Consul
Literulis vix Græci unquam sua Nomina truncant.

Diphthongus, sonus est vocali ex duplice mistus:
Trinæ sunt Propriæ; binæ Impropriæque notantur.
Ætas, aio, aurum, musêum, inobêdio, cuiquam.
æ. ai. au. ê pro ei. ê pro au. ui.

Or

Ore plateasmus Græcorum protulit amplo
Sex proprias; referente sonum discrimine clarum.
αι, αυ. ει, ευ. οι, ου. αἰθὴρ, αὐχὴν, οἰκῶν, εὐχὴ, μοῖρα, μοῦσα.
Sex etiam improprias; facili non ore sonandas.
Tres, ut Litera simplex; tres, ut Litera duplex.
ᾳ, ῃ, ῳ. στιγματίᾳ, μέσῃ, λόγῳ. ηυ, ωυ, υι. ηὐχόμην, ὠυτὸς, υἱός.

PROSODIA.

Qualis Syllaba sit; quæ Consectaria puncta:
Quid Pes; quid Carmen, quotuplexq; Prosodia monstrat.

Syllabæ.

Syllaba, vocalis sola est; vel consona juncta a, ab.
Vocali; vix plùs Sex-litera. Pars, cavè, membri stirps
Syllabici temerè a reliquis avulsa recedat.
Litera si vocalem; vel se siqua sequatur
Consona; vel, nisi s, diversam postera muta;
Syllabicum initium est: Compostum nec loca mutat;
Qualiter hæc; do-ce-o, cur-ro, can-to, com-es au-spex.
Literulæ in medio, velut in primo ordine, cæptant;
Ut mu-sca: aut duplex a simplice si fit; ut a-ctor.* * ab ago.
Punctula promendæ sex auxiliaria vocis;
Spiritus, Accentus, cum Tempore, Apostrophus, Hyphen,
Dialysis: quibus additur Hypodiastole Græca.

Spiritus.

H, tantùm vocis signum spirale Latinis.
Litera prisca eadem fuit H majuscula Græcis. Ηεκατὸν.
Nunc nota spirandi primis vocalibus instat,
Picta super Græcis, Cornutæ imitamine Lunæ.
Asper spiritus est dextrum [ʻ], *Lenisque sinistrum* [ʼ] ὅρος,
Cornu. Vox ferè ab initio lenem induit omnis. ὄρος.
At regit initiales Ρ *vel* Υ *spiritus asper:* ῥὶς, ὕλη
Cum duo Ρ *coeunt; lenis prior, asper & alter.* μύῤῥα.

Si tenuem vocali orbam aſpirata ſequatur, ἐφ' ᾧ.
Aſpera fit : πθ, κθ, bina ſimul aſpirantur. τίφθ' οὕτως, νύχθ' ὅλην.
Flexu ſi perit aſpera, porrò mota retróve, θρὶξ, τριχός.
Literam utrobivis lenem aſpiratio mutat. τρέχω, θρέξω
Syllaba vix coit aſpera bina in ſimplice voce.
Ante θ, at κ, π facit Antiſtoichia, χ φ. ἔχθος, ἐφθός.

Vocibus aſpera ſi præeat nota Græco-latinis,
Crebrò mutari ſolet in s, h ; rariùs in v. ſuper, hora, veſper

Tempus.

Syllabici eſt in voce ſoni duratio, Tempus.
Linea curva (˘), brevis nota; longi recta recumbens (¯)
Temporis eſt : ſed curva cadens rariſſima longi. (⌢)

Syllabæ breves,

Syllaba quæque brevis (ſi non vetet uſus) habetur.

Syllabæ longæ :

Dipthongus ; vel vocalis,quam conſona bina, væ,pollex
Vel duplex ſequitur ; dupla vel vocalis in unâ. manûs.
Unica longa breves exæquat Syllaba binas.

Pes, Verſûs menſura : Pedis ſed regula, Tempus ;
Syllabæ enim Tempus Pedibus diſcrimina ponit.
Pyrrichius pes eſt bibrevis, de nomine Pyrrhi ; vĭă
Spondæus pes, ritu a ſacrificante, bilongus ; pōllēx
Dactylus a digito, longus bibreviſque, trinodo. fābŭlă
Quadribrevis Proceleuſmaticus de murmure nautæ. cĕlĕrĭtĕr

Syllaba quem dupla conſtituit,pes quadruplus;&quem
Tripla, bis eſt pes quadruplus; atq; ità quintuplus ordo.

Ordo pedum anteiens ſolet ingeminare ſequentem :
Indè pedes omnes, bis quiquaginta, ter octo.

Pyrrichius cum Spondæo conjunctilis, ambo
Integri vel dimidii, partum omnibus edunt.

Spondæus dupla Syllaba longa ; & Dactylus una
Ante breves geminas, primo uſu imitabile carmen,

Si ſeni, longum; ſi quini ſunt, breve pangunt.
A Sex id metris titulum; hoc a quinque capeſſit.
Hexametrum. Pentametrum.

Hexametri quater initio pes ſervit utervis;
Dactylus in quinto, Spondæus in ordine ſexto:
Sex-decuplâ vice ſe variat prior ordo quaternus.

Signa pedum, titulóſque metrorum ſtigmata monſtrant.

— —. — ◡ ◡. — —. — ◡ ◡. — ◡ ◡. — —.

vel — ◡ ◡. — —. &c.

Pentametri ſunt membra duo; primóque locatur
Pes utriuſve duplex menſuræ, & Syllaba longa;
Dactylus indè duplex, & Syllaba longa breviſve.
Membrum Pentametri variat prius ordo quaternus.

— —. — ◡ ◡. —. — ◡ ◡. — ◡ ◡. —.

vel — ◡ ◡. — —. &c.

Hexametrum vox, cui dupla, vel tripla Syllaba, claudit;
Cui dupla, Pentametrum: vati lex danda puſillo.

Vocis, quæ præit, ultima, ſi ſit facta ſequentis
Prima pedis medii, Hexametri ordo erit indè canorus.
Senſum Pentametro finit diſtinctile punctum.
SpondaïcumHexametrum eſt; cui quintus pes Spondæus.

— ◡ ◡. — —. fiunt — —. — —.

Aſclepiadeum
Fit de Pentametro, ſi fini Syllaba deſit;
Pes quoque principium regit invariabile binus.

— —. — ◡ ◡. —. — ◡ ◡.

Porrò dedit duplicis duplex pes carminis uſum;
Pes brachymacros, Iambum, macrobrachyſque, Trochæum;

călīx hōră.

A proprio purum pede; ſed mixtum a pede mixto.
Neutri horum ſocius miſcetur, uterque priorum,
Hinc Spondæus Iambo, & Dactylus indè Trochæo.
Pes ſuus uſque & Iambum finit: & uſque Trochæum.

Unus pes facit Herôum, metra cætera binus.

Tri-

Trimetrum purum.

Iamb. ∪ –. ∪ –. ∪ –. ∪ –. ∪ –. ∪ –.
Troch. – ∪. – ∪. – ∪. – ∪. – ∪. – ∪.

Alterutrum eſt, ſi prima fit ultima Syllaba, carmen.

Trimetrum mixtum.

Pes ſervit, ſi par menſura, loco unius alter.
Spondæi ſi prima, brevis dupla, Syllaba fiat, Bŏrĕās
Pes Anapæſtus erit: ſi longa Trochæi, & Iambi, Nĕbŭlă
Pes Tribrachys: quorum uſus utroq; in carmine mixto.

Schema pedes tantùm analogos ſuo in ordine ponit.

– –. – –. – –. ∪ –.
Iamb. ∪ ∪ –. ∪ ∪ ∪. ∪ ∪ –. ∪ ∪ ∪. ∪ ∪ –. ∪ –.
* – ∪ ∪. * – ∪ ∪. ∪ –. * rariùs

Troch. – ∪ ∪. – –. ∪ ∪ ∪. – –. ∪ ∪ ∪. – ∪.
∪ ∪ ∪. – ∪ ∪. – ∪ ∪. – ∪.

Ut loco in impare, ità in pare, vult pede Comicus uti,
Fit Scazon, ſi Spondæo prior exit Iambus.
– –. ∪ –. fiunt ∪ –. – –.

Sappho & Phalæcus pedibus cecinere Trochæis,
Ex ſuâ uterque incude, ſuo & de nomine, carmen:
Quinque pedes, undena aut Syllaba condit utrumvis;
Tranſpoſitis primo pede poſtremóque, bi-unum.
Sapph. – ∪. – –. – ∪ ∪. – ∪. – ∪.
Phal. – –. – ∪ ∪. – ∪. – ∪. – ∪.
Carmen Adoniacum ſolet ad tria Sapphica poni.
– ∪ ∪. – ∪.

Car-

Carmen, si fini quid abundet, Hypercatalectum est:
Si desit, Catalectum: si neutrum, Acatalectum est.

Quinque solent Angli ex pedibus componere versum:
Pes regi ab accentu potiùs quàm tempore gaudet;
Concinnè metrum rhythmo claudente supremum.

Accentus.

Accentus proba syllabici est modulaminis index:
Vocis membra Gravis premit Ultima: tollit Acutus
Tertia retro a fine, secunda, vel ultima membra.
diespiter. benefácis. benefit.
Altera dextra Sagittula [`] decidit, altera læva [´].
Ultima Circumflexus, vel Penultima signat
Tantùm longa: sono medio, junctisq; figuris [^] manûs, diêrum.
Juncta simul, veluti [~] dupla Temporis, est nota Græcis.
Cuspis enim nota prisca [^]; recline est Sigma, moderna [~].

Prima tono afficitur cujusvis syllaba vocis: angelus, ἄγγελος
Quæque sed afficitur penultima longa Latino. Plutarchus
Oxytona est, cui fine gravis vel acutus adhæret; ἀνὴρ, τίς.
Nullum passa totum sub fine, barytona vox est. λόγος
Solùm à fine vocatur dictio circumflexa; Ποσειδῶν
Sin mediam nota possidet, ante-est-circumflexa. Μοῦσα.

Apostrophus.

Index elisæ vocalis, Apostrophus hæret ['] 'st. Plaut.
'στ' Theogn.
Rarius initio; bene fini; ut comma supernum:
Et monet e brevibus senis abradier unam. men' νύχθ'
ε, ο, α, ι, αι, οι.

Hyphen.

Voces interjecta duas nota copulat Hyphen. [-]
ante-malorum Virg.

Dialysis.

Dialysis, punctis in vertice scripta duobus,
Vocalem a sociâ resolutam ï separat, aut ü.
auraï, [illegible] Mart.

Hypo-

Hypodiaſtole.

Comma velut medium unius, Hypodiaſtole, vocis. ȣ,π quod

Sunt etiam interſtincta quietis ſtigmata; nempe
Octonus claudit ſermonis membra character.
Comma parum [,] plus ſemi-que-colon [;] plus quoq;
Colon [:]
Totum Periodus [.] Cum puncto curva, Rogandi
Signum eſt [?] Mirandi, cum puncto linea recta [!]
Parathesis duo ſemiquadrata [ ] includere dictum
Viſa, quod eſt dignum expoſitore; Parentheſis ambo
Curva ſibi opponit latera ( ), haud referentia textum.
Puncta eadem Græcis, præter duo; ſtigma Rogandi eſt
Colon dimidium [;] vice cujus, ſtigma ſupernum (·).

Literulas tabula exponit, brevitate ligatas;
Ne Tyronem aliud quaſi terreat Alphabetum.

τὸ	[illegible]	[illegible]		διὰ	[illegible]	οὗτος	[illegible]
τοῦ	τȣ̃	[illegible]	[illegible]	ει	[illegible]	περ	[illegible]
τῆς	[illegible]			εἶναι	[illegible]	σθαι	[illegible] [illegible]
τῷ	[illegible]	τῷ		ἐπὶ	[illegible]	σσ	[illegible]
τὸν	[illegible]			ευ	[illegible]	στ	ϛ
τὴν	[illegible]	τὴν		καὶ	[illegible] [illegible]	σχ	[illegible]
τῶν	[illegible]	[illegible]		κατὰ	[illegible]	σαν	[illegible]
ταῖς	[illegible]			μαρ	[illegible]	ται	[illegible]
τοὺς	τȣ̀ς	[illegible]		μὲν	[illegible]	τε	[illegible]
				μένος	[illegible]	ου	[illegible]
ἀπὸ	[illegible]			μετὰ	[illegible]	νι	[illegible]
γὰρ	[illegible]			σιον	[illegible]	υν	[illegible]
γεν	[illegible]			-ος	[illegible]	ὑπὸ	[illegible]
δὲ	[illegible]			οὐκ	[illegible]		

ETYMOLOGIA.

Facta ex literulis quotuplex sit Dictio; quot sint Casus,& Numeri,& Genera,& quot Tempora; quotque Personæ; quot sintque Modi; Etymologia dicit.

Dictiones.

Plures constituunt, aut unica syllaba Vocem.
Octo sunt Voces, generalia Symbola rerum:
Articulus, Nomen bene cum Pronomine, Verbum
Cum Participio: quinque hæc variantia finem.
Adverbium, Præpositio, Conjunctio, flecti
Nescia; Particulæ Sermonis, non ità Partes.

Accidentia Dictionum.

Species & Figura Vocum.

Vox Speciem duplicem omnis habet; triplicemq; Figu-
Illa est vocis Origo; sed hæc est Fabrica vocis. (ram;
Primitiva [Volo;] Derivativa [Voluntas].
Grammaticæ partes Derivativa per omnes,
Usum Primitivæ observat; rara recusat.
Do vox est Simplex; Condo, Composta; Recondo
Vox Decomposita est: quam duplex sola Latinis
Constituit Præpositio. Sed multipla Graius
Nomina plurimi-compositum coacervat in unum.

Analogia & Anomalia vocum.

Omnis vox inflexilis, est vel Analoga, normæ
Consona; vox vel Anomala, normæ dissona: porrò hæ
Heterostoicha est, si voci sua litera differt:
Sin genus, aut numerus, casusve; Heteroclita dicta est.
Vox quoque Contracta est, cui bina ligatur in una
Syllaba; perque Synæresin id fit, vel Crasin; illa

Servat & unit Vocales; hæc mutat & unit;
Ut cuï, cui; manuisque manûs: Linguasque per ambas
Finis contractus plusquàm incontractus in usu est.

Per crasin unitâ tolli de voce recusat Κἀγὼ Matth. 16.1
Spiritus; haud raro duplus: imò lenis & asper. ὕμὸς Aristoph
Spiritui comes accentus medianus adhæret. ἐγῷμ

Vox omni in casu, proque omni, Technica servit.

hominibus est nomen Adam

Barbara vox, nec Græco exit nec fine Latino.

Bis dupla vocalis, bis quadrupla Consona, rectis
a, e, o, u. c, l, m, n, r, s, t, x.
Ultima flexilibus Romanæ litera Linguæ:
Quintupla sed Vocalis, quintupla Consona Græca.
α, η, ι, υ, ω. ν, ϱ, σ, ξ, ψ.

Declinatio.

Flexilibus, Casus, Numerus, Persona, Genusque
Conveniunt; & ab his fit Declinatio membris.

Casus.

Casus propositæ est de fine novatio vocis.
Casus sex: Rectus, Vocis primus status; omnes
Obliqui, reliqui. Titulos sex Verba dederunt;
Nominat, & Gignit, Dat, & Accusat, Vocat, Aufert.

Numerus.

Uniusve rei est Numerus, plurisve Character.
Sex casus repetunt Numeri duo; Singulus unam
Rem signat; plures, Pluralis: quando duorum
Mentio fit, numero usus in his [duo & ambo] Duali est;
Dictio sic Græcis inflexa Dualiter omnis.

Persona.

Principis, aut Possessivi est Pronominis index.
Personæ tres; Prima loqui Persona Secundæ
Dicitur; & de quâ fit sermo, Tertia habetur.

Genus.

Accedit propriè voci Genus, ut nota Sexûs.

ARTICULUS.

Articulus vocum est nexus: Demonstrat & alter
Nomen quod sequitur; quod & anteit, Respicit alter.
Nempe [Hic] Præpositivus; sed [Qui] Subjunctivus;
Demonstrativusque Relativusque vocatur.
Græcis sunt [ὁ] *&* [ὅς]*: egregio prior & venit usu.*
Spiritus Articulos utrosque supernotat asper.

Declinatio Articuli.

		N.	G.	D.	Ac.	Ab.		N.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	M.	Hic	hujus	huic	hunc	hôc	P.	hi	horum	his	hos	his
	F.	hæc			hanc	hâc		hæ	harum		has	
	N.	hoc			hoc	hôc		hæc	horum		hæc	
S.	M.	Qui	cujus	cui	quem	quo	P	qui	quorum	quibus, queis	quos	quib9, queis
	F.	quæ			quam	quâ		quæ	quarum		quas	
	N.	quod			quod	quo		quæ	quorum		quæ	

Vult Nomen [*Quis*] uti [Articulus [Qui] flectier; at cum
Ecce,-alius-si-vel ne- prævenit, ordine primo
Fœmineum -æ per -a amat verti, Neutrumq; secundo.
Aliquis -a; Ecquis -a; Nequis -a; Siquis siqua.

		N.	G.	D, Ab.	Ac.		N. Ac.	G. D. Ab.		N.	G.	D, Ab.	A.
S.	M.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	D.	τὼ	τοῖν	P.	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
	F.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν		τὰ	ταῖν		αἱ		ταῖς	τὰς
	N.	τὸ	τοῦ	τῷ	τὸ		τὼ	τοῖν		τὰ		τοῖς	τὰ
S.	M.	ὅς	οὗ	ᾧ	ὅν	D.	ὥ	οἷν	P.	οἵ	ὧν	οἷς	οὕς
	F.	ἥ	ἧς	ᾗ	ἥν		ἅ	αἷν		αἵ		αἷς	ἅς
	N.	ὅ	οὗ	ᾧ	ὅ		ὥ	οἷν		ἅ		οἷς	ἅ

Compositum ὅστις, *crebrum usu; flexumque deinceps.*

NOMEN.

NOMEN.

Nomen signum Entis; seu sit Res, seu sit Idæa.
Duplex est: Substantivum, intellectile per se,
Vique suâ stabile est; quo nititur Adjectivum,
Quod, nec stare potest, nec significare, remotum.
Nomen utrumque Appellativum est; dicier aptum
De multis: Proprium de solo dicier uno;
Quod sua conditio junctim septena coercet,
Forma, figura, locus, stirps, nomen, patria, tempus.
Propria Romanis tria; Græcis ponitur unum.
Prænomen suus est Personæ cuique character;
Familiæ, Cognomen; Gentis nomen avitum est.
At † Gentilitium medium tribus inserit usus.
Ut Caius † Julius Cæsar. Marcus † Tullius Cicero.

Genera Nominum.

1o. A significatu.

Nomina, Mas quibus innuitur, vel Fæmina, sexu
A simili Genus accipiunt conforme. Quaternum est
Masculeum Genus; ut Numa: Fæmineum; ut Cleopatra
Vel Commune duorum; ut homo; ceu fæmina, ceu mas
Sic vates, civis, pugil, incola, fur; canis, ales:
Cui genus, ut proprii sexûs fit mentio, certum est.
Neutrum est; quo nec mas, nec fæmina dicitur; ut fel
At placuit Vocum Authori promiscua rebus
Addere defectis omni, genera omnia, sexu. hic lapis, hæc virtus.

2o. A Terminatione.

Vocum a fine Genus sua Declinatio monstrat.
Substantiva unum Genus, aut Commune duorum
Admittunt; commune trium Genus, Adjectiva.

Decli-

Declinatio Subſtantivorum.

Flectendi Subſtantivi data quintupla forma eſt :
Duplex eſt Pariſyllaba ; & Impariſyllaba, triplex :
Incontracta etiam, triplex ; Contractaque, duplex.

Diſtinctio Declinationum.

-Æ dat Prima ; Secunda dat-i ; ſibi Tertia vult -is ;
Quarta dat -ûs ; dat -eï, Genitivo, flexio Quinta.
-Ου, -ης Prima ; Secunda etiam-ου ; dare Tertia vult-ος ;
Quarta-υος aut -ιος ; in genitivo -εος Ultima forma.
Fine duas peperit contracto Tertia formas.

Genera Nominum
Per quinque Declinationes.

Vox in -a Fæminea eſt Primæ. Vox aut in -us aut -r
Maſculea eſt ; ſed in -um formæ vox Neutra Secundæ.

Maſcula in -ας, -ης ; Fæminea -η vel -α, nomina Primæ
Omnia in -ος ſunt Maſcula ; in -ον ſunt Neutra Secundæ.

Tertiæ ut omne Genus ; ſic omnes ſunt ferè Fines.
Conſona ſeptemplex ; Vocalis tripla Latinis.
La-c, me-l, re-n, co-r, pe-s, capu-t, ar-x : mar-e, ſerm-o, poem-a.
Conſona tantùm quintupla ; vocalis tripla Græcis.
Μὴ-ν, ἀϛὴ-ρ, ἥρω-ς, νὺ-ξ, φλέ-ψ. μέλ-ι, νάπ-υ, νόημ-α.

Maſcula ſunt -er, -or, -os, -o. Fæminea -aus, -is, & -as, -es,
X, S & impurum, polyſyllabon in -do vel in -go ;
Sic verbale -io. Neutra -en, -ar, -ur, -t, -c, -us, -e, -l, -ma.
Venter, honor, mos, ordo. Laus, lis, pietas, nubes, arx, mens, arundo, imago, lectio. Lumen, jubar, jecur, caput, lac, rus, mare, animal, poema.

Masculea -αν, -ην, -ων, -ιν, -ηρ, -ωρ, -ξ, simul -ης, -υρ,
-Εις, -ως, -ους, -ψ. Fæminea -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδὼν,
Sic -ὰς, -άδος. Sunt Neutra ας, -ατος; Vocalis; -αρ, aut -ορ.

Τιτὰν, μὴν, λέων, μόσσυν, ἀστὴρ, πέλωρ, ὄνυξ, σὴς, ψίθυρ, κλεὶς, ἔρως, πῦς, θώψ; χεὶρ, ῥηγμὶν, γλυκύτης, χάρις, χλαμὺς, ἀλγηδὼν, λαμπάς. κέρας; γάλα, μέλι, κόνδυ; νέκταρ, ἄορ.

Mascula in -us; Neutralia in -u sunt Nomina quartæ:
Sic & in -υς Græcæ sunt Mascula nomina formæ:
Fæmineum -ὼ tantùm numero contractile primo est,
Per numeros reliquos variabile more secundæ.

Fæmineum -es formæ est quintæ contractile nomen:
Mascula sunt sed in -ης, -εὺς, -υς Græca omnia quintæ:
Fæmineum exit in -ις: Neutrum -ος; sed ι rarius usu est,
Sic -υ. Quibus purum -ος Genitivo flectitur omni.

Character Generum Uniformis.

Regula quàm prompta est generum, ultima Syllaba vocum,
Sensibus exposita; ignaríque facillima captu!

Character Generum Vulgaris

Penultima Syllaba Genitivi Crescentis.

At quæ Syllaba acuta sonat, vel quæ gravis; hæc ut
Masculei generis, vel Fæminei illa sit index;
Nec pueri labor efficiet, nec cura magistri:
Prævia Grammaticæ nisi Musica, juncta Poesi,
Longa per ambages ducat compendia Linguæ.

Fines & Genera Græco-Latinorum,

per quatuor Declinationes Latinas.

Græco-Latina genus suæ originis omnia servant:
Pauca novum genus accipiunt, ut charta domúsque.

Mascula in -as aut -es, sed in -e muliebria Primæ:
Mascula item quamplurima in -es, per -a versa Latinis.
Planetes -eta.
Omnia in -eus sunt mascula, in -on sunt neutra secundæ.
Theseus, Ilion.

Mascul

Mascula in -an, -en, -in, -on, -es, -ûs; paucula in -as, -is,
Tertiæ. In -o formæ muliebria singula Quartæ.
Titan, splen, delphin, Memnon, Chremes, Pessinûs; adamas, Simois, Sappho.

Contractio Casuum
In quartâ & quintâ Declinatione.

Ex -uïs -ûs, -ee & -ê, contractos Tertia fines
Protulit; & formas flectendi nominis auxit.

Quartâ

Contrahit u crasis omni in casu; deme Dativum:
Bis dempto u, casus per -ibus pluraliter exit:
Quædam in -ubus, dempto i, propter discrimina vocum.
Arcus, artus, partus, &c. -ubus. quia arx, ars, pars, &c. -ibus.
Sic quercus, lacus, veru, &c. -ubus.
-Us & in -i casu Veteres vertere secundo. ornati, tumulti. Ter.
Vox * anuïs legitur, sed anûs contracta probatur:
Primo etiam legitur contractio prisca dativo.
* Ter. domuïs Varro. metû pro metui Virg. vestitû Ter.

Quintâ

S, fine ut prisco demptum est, ità fine moderno.
Communi incontractus -eï genitivus in usu est:
Sed contracta diês forma est, contracta dieque.
Cicero, Virg. Cæsar, Sal. Hor.
Truditur omnis in e ferè casus; carmine saltem.
Et numero patrius capit er servile secundo.

Quarta per -υς, tres plurales Inflexio casus
Græca plicat: totidem in numero sed utroque Latina.
Diphthongus primam servat, variátq; secundam
Vocalem; fine in contracto eadem indè remigrat.
βοῦς, βοὸς-ῒ-α-ε βοῦν, βοῦς.
Quinta & ab -ης & ab -ος ferè casus contrahit omnes.

Forma Contrahendi.

Ex -όος, -ους; -όϊ & -οῖ; -όα & -ῶ; tripla trusio quartæ:
Ex -εος, -ους; -εϊ & -ει; -εα & -η; tripla singula quinta;
Sic -εες aut -εας -εις pluralis; -εε -η; dualis.
Vox in -ις, -ι, -εὺς, -υς, -υ in ει primo contracta Dativo,
Tres numero casus ità amat formare supremo.

Diphthongus, longa aut vocalis, si brevis anteit,
Extinguit: sed ι sic υ brevem aufert, siqua sequatur.

Υ Græcum per y vult mutari in Græco-Latinis:
Servatúrq; per omnes invariabile casus.
• Cotys -yis Liv. -yi Tac. -yn Liv. Halym Cic. Cotye, Capy Liv.

Regulæ Casuum.

Neutra duos recto similes inflectere casus
Per numerum omnem; & plurales in -a claudere, malunt.

Casus Singulares.

Genitivus.

Purum -er e servat; ab impuro -er sed e litera dempta est.
Nempe puer pueri, liber & vult reddere libri.
At Liber, gener, & socer, & polysyllaba pauca
In -ter & in -ber amant per e salvum flectere casus.
Presbyter, Mulciber.

-A purum, aut post ρ manet; aut ex duplice simplex.
φιλία ἡμέρα μνάα μνᾶ
Formam [familiâs] propè Græcam imitata Latina est.

-Ηρ, -ερος, *amittit suum* ε: δ *loco* ε *mutuat* ἀνήρ:
θυγάτηρ -τέρος -τρός. ἀνέρος ἀνδρός·
Bina πατήρ, μήτηρ, *non ultra trusa dativum:*
Vóxque κύων *amittit* ο; *si* κύον *excipis unum.*
Κύ-ων-νὸς, ὦ κύον.

Dativus.

Subjicitur primo, si desit, ἰῶτα *Dativo.*
Passim ι *sub his* ᾳ, ῃ, ῳ, *si detruditur, hæret:*
Ponitur ad latus hoc, quando Majuscula præsit.
Ὠιχόλο, Ἠιχ Hom.

Accuſativus.

Flumina in -is, nec -i quarto, nec variantia ſexto :
His quoque plura, ſitis, ravis, vis, tuſſis, amuſſis.

-Ις vel -υς, impurè ſi flexile, -ν vel -α caſu ἔρις, κόρυς.
Quarto habet ; at -ν ſolum, ſi ſit flexile purè. ὄφις, βοῦς.
Quintæ -υς vocalem in quarto mutare recuſat. πρέσβυς.

Vocativus

Cum recto eſt idem. Ex -us & -os dat -e forma ſecunda.
Propria vox in -ius deponit -us ordine quinto ;
Virgil-ius-i. Pompe-ius-i.
Sic vox filius. Una deus vox, ô deus, effert.

Corripiunt Græci longam, aut -ς fine recîdunt.
Vox in -της primæ fit -τα ; & vox Gentis in -ης, -α.
Ἕκτωρ-ορ. Αἰνείας-α. Κλέπτης, Σκύθης, -α.
Vox ità in -ης, nata ex μετρῶ, πωλῶque, τρίβωque ;
Aut in -πης vult -α : -ςης vult -ςη mittere, vel -ςα.
γεωμέτρης, βιβλιοπώλης, παιδοτρίβης, στερόπης-α : λῃστὴς-ὴ -ά.
Flexilis in -ντος vox quinto perdere vult -τος :
-Ας, -αντος ; -ην, -εντος ; -ων, -οντος ; -ωρ, -ορος ; -ηρ, -ερος. Sed
Flectit ab -ὴρ -ῆρος σωτὴρ vox unica σῶτερ.
Αἴας-ντος -ν. Μέμνων-ον, Νέστωρ-ορ, Μήτηρ-ερ.
Vox nec acuta -ς ex -ὶς quinto amittere ; nec -ν
Quarto flectere amat : tonus -ὺς ſic flectere vix vult :
Servant Subſtantiva -ς ; Adjectiva recuſant.
Ἀπὶς V. -ὶς, Ac. -ίδα : ſed πατεὶς-ὶ. Epig. ὦ χλαμὺς, ὦ πολύ.
Nomen tertiæ in -ης, -ως, -ὰς, -ς ſervat, ὀδοὺς ſic
Ποῦςque ; ſed -εις -εντος quintum bis finit in -ει, -εν.
ὦ Κλήμης, ἥρως, λαμπάς. πλακόεις V. ει, -εν.
-Ω mutatur in -οῖ mirè referendo dativum.

Ablativus.

Sextus cum dandi caſu velut unus, ubivis
Negligitur Græcis, caſúſque Latinus habetur :
Sola enim in -o caſus facit ambos forma ſecunda ;
Sed reliquæ variant : pluraliter ambo, bi-unus.

Neutra-al,-ar,aut-e volunt i ſexto; ità multa ſecundo
Animal, calcar, mare.
Caſu non creſcentia, in -im & finalia quarto:
ſitis-im-i.
At jubar & far flectuntur per -e Analoga ſexto.

Caſus Plurales.

Genitivus.

In monoſyllabon-ûm,-arum-orum diſſyllaba migrant.
Cœlicolûm, Deûm.
Sextus ab -i vult neutra in -ia, omnia flecti in-ium vult.
mare-i-ia-ium.
Impurum -x vel -s, ſic pariſyllabon -es, -is,
Flectit -ium; ut merx, mons, nubes,piſcis; ſimul as,bes,
Vas vadis, os, glis, lis, vis, cor, nix, nox, caro, mus; plus.
Fines-ebs, -eps, -ops, -fex, -ſpex, -um flectere malunt:
Cœlebs, Princeps, Cyclops, artifex, aruſpex.
Hæc quoque hyems, vates, juvenis, paníſque, caníſque.

Dativus

Tertius è primo fit; -i nempe in -ibus, -σιq; tranſit.
Finis -ξ ſolet in-ξι, ſolet -ψ flectier in -ψι. Ἄναξι, Ἄραψι.
Ante -σι Diphthongus ſtat. δ, ϑ, τ *perit, & ν.*
Primus in -εντι *vel* -οντι, *ſit* -εισι *vel* -ουσι *Dativus*
Tertius: ancipites tenduntur; ut -ασι *vel* -υσι.
Βοῦς βουσὶ, πλακό-εις-εντι-εισι, λέων-οντι-ουσι. γίγασι.
Syncope pro detrito ε *reponit* α; *ut* ἀνδράσιν, ἀνδρί.
Γαστὴρ γαστρὶ *parit mirum* γαστῆρσι *Dativum.*
Anteeat ſi vocalem -σι, *capeſſere gaudet*
N *ſibi* ἐφελκυστικὸν: εἴκοσι-ν *caſu attrahit omni.*
χερσὶν ἀνίπτοις: εἴκοσιν ἄνδρες.

Decli-

Declinationes Subſtantivorum.

Decl. 1[a].

Stigmatias, *Cometes*, *Epitome*, *Muſa*.

Στιγματίας, Κομήτης, Ἐπιτομή, Μȣσα.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DA.	Ac.	V.
S.	*as*	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*	S.	ας	ȣ	ᾳ	αν	α
	es			*em*	*e, a*	*e, â*		ης		ῃ	ην	
	e	*es*	*e*	*en*	*e*	*e*		η	ης	ῃ	ην	η
	a	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*		α			αν	ᾶ
P.	*æ*	*arum*	*is*	*as*	*æ*	*is*	P.	αι	ῶν	αις	ας	αι

Dual. NAV. α. GD. αιν.

Decl. 2da.

Dominus, *Vir*, *Sceptrum*, *Ilion*.

Κύριος, Σκῆπτρον.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	DA.	Ac.	V.
S.	*us*	*i*	*o*	*um*	*e*	*o*	ος	ȣ	ῳ	ον	ε
	r				*r*						
	um				*um*		ον				ον
	on			*on*	*on*						
P.	*i*	*orum*	*is*	*os*	*i*	*is*	οι	ων	οις	ȣς	οι
	a			*a*	*a*		α			α	α

Dual. NAV. ω. GD. οιν.

Decl. 3ia. 1°. Nominum Simplicium.

Heros, Corpus, Nubes, Rete, Phillis. Ἥρως, Σῶμα, Λέων.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DA.	Ac.	V.
	o-s	*is*	*i*	*em*	*s*	*e*		ω-ς	ος	ι	α	ς
	us	*oris*	*ori*	*us*	*us*	*ore*	S	α	τος	τι	α	α
S	*es*			*em*	*es*	*e*		ων	οντος	οντι	οντα	ον
		is	*i*									
	e			*e*	*e*	*i*						
	es	*um*	*ibus*	*es*	*es*	*ibus*	P	ες	ων	σι	ας	ες
	ora	*orum*	*orib9*	*ora*	*ora*	*orib9*		τα	των		τα	τα
P	*es*			*es*	*es*			οντες	όντων	ουσι	οντας	οντ
		ium	*ibus*			*ibus*						
	ia			*ia*	*ia*							
S	*i-s*	*dis, dos*	*di*	*dem, da*	*i*	*de*						

Dual. NAV. ε, τε, οντε, GD. οιν, τοιν, όντοιν.

2°. Nominum Contrahibilium.

Forma Incontracta.

Casus, Res. Βότρυς, Σωκράτης.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DA.	Ac.	V.
S.	*ús*	*üis*	*üi*	*uem*	*us*	*ue*	S.	υς	υος	υϊ	υν	υ
	es	*eis*	*eï*	*eem*	*es*	*ee*		ης	εος	εϊ	εα	ες
P.	*ues*	*uum*	*uïbus*	*ues*	*ues*	*uïbus*	P.	υες	ύων	υσι	υας	υες
	ees	*eerum*	*eïbus*	*ees*	*ees*	*eïbus*		εες	έων	εσι	εας	εες

Dual. NAV. υε, εε. GD. ύοιν, έοιν.

For-

Forma Contracta.

Decl. 4ta.

Casus, Cornu, Sappho. Βότρυς, Λεχώ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	*us*	*ûs*	*uï*	*um*	*u*
	u			*u*	*u*
	o		*ô*	*ô*	*ô*
P.	*us*	*uum*	*ibus*	*us*	*ibus*
	ua			*ua*	

	N.	G.	D.Ab.	Ac.	V.
S.	υς	υος	υϊ	υν	υ
	ὼ	ȣ̃ς	οῖ	ὼ	οῖ
P.	υς	ύων	υσι	υς	υς
	οἰ	ῶν	οῖς	ȣ̀ς	οἱ

Dual. NAV. υε, ώ. GD. ύοιν, οῖν.

Decl. 5ta.

Res. Σωκράτης, Τεῖχος

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	*es*	*eï*	*eï*	*em*	*e*
P.	*es*	*erum*	*ebus*	*es*	*ebus*

	N.	G.	D.Ab.	Ac.	V.
S.	ης	ȣς	ει	η	ες
	ος			ος	ος
P.	εις			εις	εις
		ῶν	εσι		
	η			η	η

Dual. NAV. η. GD. οῖν

Βασιλεὺς, Πρέσβυς, Ἄστυ, Τέρψις, Σίνηπι.

	N.	G.	D.Ab.	Ac.	V.
S.	εὺς			εα	εῦ
	υς	εος		υν	υ
	υ			υ	υ
			ει		
	ις			ιν	
		εως			ι
	ι			ι	

	NAV.	G.	DA.
P.	εῖς		εῦσι
	εις	έων	
	η		
	εις		εσι
		εων	
	ι		

Dual. NAV. εε. GD. έοιν, εων.

Decli-

Declinationum in utrâque Linguâ Uniforme Laterculum.

Schema docet fines conformes Græco-Latinum
Per genitivum omnem; indè per omnes flexile casus.

Finis in -æ; vel in -i; vel in -is; vel -üis; vel -eïs: sic
Finis in -ης; vel in -ȣ; vel in-ος; vel-υος; vel-εος fit.

Decl.		N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DAb.	Ac.	V.
1.		*a*	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*		α	ης	ῃ	αν	α
2.		*us*	*i*	*o*	*um*	*e*	*o*		ος	ȣ	ῳ	ον	ε
3.	S.	...	*is*	*i*	*em*	...	*e*	S.	...	ος	ι	α	...
4.		*us*	*ûs*	*uï*	*um*	*us*	*u*		υς	υος	υϊ	υν	υ
5.		*es*	*eï*	*eï*	*em*	*es*	*e*		ης	ȣς	ει	η	ες
1.		*æ*	*arum*	*is*	*as*	*æ*	*is*		αι	ῶν	αις	ας	αι
2.		*i*	*orum*	*is*	*os*	*i*	*is*		οι	ων	οις	ȣς	οι
3.	P.	*es*	*um*	*ibus*	*es*	*es*	*ibus*	P.	ες	ων	σι	ας	ες
4.		*us*	*uum*	*ibus*	*us*	*us*	*ibus*		υς	ύων	υσι	υς	υς
5.		*es*	*erum*	*ebus*	*es*	*es*	*ebus*		εις	ων	εσι	εις	εις

Dual. NAV. α, ω, ε, υε, η.
GD. αιν, οιν, οιν, ύοιν, οιν.

Adje-

Adjectiva.

Formæ Adjectivi tres; tricatalectica prima;
Dicatalecta secunda; monocatalecta suprema est.
Vox in-us aut r primæ formæ: -is sola secundæ:
Tertiæ in impurum ferè -s Vox desinit, aut -x.
Vox in -ος, -ας, -εις, -ων, -υς, primæ quintupla formæ:
-Ης, -ην, -ις, quævis; -ος, -υς, -ων composita, secundæ.
Plura in Substantivum desita; compare flexu. multipes, πολύπους.
Nomen in -er deponit e; ut ater flectitur atra:
At sunt, quæ retinent e, miser, prosper, tener, asper,
Et lacer; & quot sunt in -fer composta, vel in -ger.
Pauca in -ius flectunt genitivum; ut solus, & ullus,
Nullus, uter, neuter, totus, simul unus, & alter.
Apocope ex -ius -i facit; ex -iius crasis-îus;
Neutrius ut neutri; sic aliius fit alîus.
-Ος purum, vel -ρος parit -α; parit ἄλλος & ἄλλο.
Nomen -εος, vel -οος; vel compositum -πλοος, effert
Femineum -η, non -α, quamvis sit flexile purè.
Tertia Græca pares fines complexa Latinæ.
Omnia flexa Latinæ formæ, flexaque Græcæ
Sunt utì Substantiva, parem referentia finem.

Declinationes Adjectivorum.

Bonus. Decl. 1ma. Καλός.

		N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	D.AB.	Ac.	V.
S.	M.	*us*	*i*	*o*	*um*	*e*	*o*			ὸς	οῦ	ῷ	ὸν	ὲ
	F.	*a*	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*			ὴ	ῆς	ῇ	ὴν	ὴ
	N.	*um*	*i*	*o*	*um*	*um*	*o*			ὸν	οῦ	ῷ	ὸν	ὸν
								Du-	al.					
P.	M.	*i*	*orum*		*os*	*i*		ὼ	οῖν	οἱ		οῖς	οὺς	οἱ
	F.	*æ*	*arum*	*is*	*as*	*æ*	*is*	ὰ	αῖν	αἱ	ῶν	αῖς	ὰς	αἱ
	N.	*a*	*orum*		*a*	*a*		ὼ	οῖν	ὰ		οῖς	ὰ	ὰ

Ater, atra, atrum, G. atri, atræ, atri, &c. Ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, G. ου, ας, ου.
Sol-us-a-um, G. -ius, D. -i, &c. Καθαρὸς-ὰ-ὸν, G. οῦ, ᾶς, οῦ, D. ῷ, ᾷ, ῷ &c.

πᾶς

		Sing. N.	G.	D.AB.	Ac.	V.	Dual. NAV.	GD.	Plur. NV.	G.	D.Ab.	Ac
M		πᾶς	παντὸς	παντὶ	πάντα	πᾶς	πάντε	πάντοιν	πάντες	πάντων	πᾶσι	πάν
F		πᾶσα	πάσης	πάσῃ	πᾶσαν	-σα	πάσα	πάσαιν	πᾶσαι	πασῶν	πάσαις	πά
N		πᾶν	παντὸς	παντὶ	πᾶν	πᾶν	πάντε	πάντοιν	πάντα	πάντων	πᾶσι	πάν
M		-εις	εντος	εντι	εντα	ἑ, εν	εντε	έντοιν	εντες	έντων	εισι	εντας
F	χαρί-	εσσα	έσσης	έσσῃ	εσσαν	εσσα	έσσα	έσσαιν	εσσαι	εσσῶν	έσσαις	έσσας
N		-εν	εντος	εντι	εν	εν	εντε	έντοιν	εντα	έντων	εισι	εντα
M		-ὼν	όντος	όντι	όντα	ὸν	όντε	όντοιν	όντες	όντων	οῦσι	όντας
F	ἑκ-	-οῦσα	ούσης	ούσῃ	οῦσαν	οῦσα	ούσα	ούσαιν	οῦσαι	ουσῶν	ούσαις	ούσας
N		-ὸν	όντος	όντι	ὸν	ὸν	όντε	όντοιν	όντα	όντων	οῦσι	όντα
M		-ὺς	έος	εῖ	ὺν	ὺ	έε	έοιν	εῖς	έων	έσι	εῖς
F	ὀξ-	εῖα	είας	είᾳ	εῖαν	εῖα	εία	είαιν	εῖαι	ειῶν	είαις	είας
N		-ὺ	έος	εῖ	ὺ	ὺ	έε	έοιν	έα	έων	έσι	έα

Tristis. Decl. 2da. Τίς.

		NV.	G.	D.AB.	Ac.	NAV.	GD.	NV.	G.	D.AB.	Ac
S.	C.	*is*	*is*	*i*	*em*			τίς	νος	νι	να
	N.	*e*			*e*	Du-	-al.	τί			τί
P.	C.	*es*	*ium*	*ibus*	*es*	νε	νοιν	νες	νων	σι	νας
	N.	*ia*			*ia*			να			να

Ὅστις ἥτις ὅ, τι· οὗτινος ἧστινος οὗτινος· ᾧτινι ᾗτινι ᾧτινι &c.

Ἄῤῥην, Ἀληθής. S. D. P.

	N.	G.	D.AB.	Ac.	V.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAB.	Ac
C.	ην	ενος	ενι	ενα	εν	ενε	ένοιν	ενες	ένων	εσι	ενας
N.	εν			εν				ενα			ενα
C.	ὴς	οῦς	εῖ	ῆ	ὲς	ῆ	οῖν	εῖς	ῶν	έσι	εῖς
N.	ὲς			ὲς				ῆ			ῆ

Ἑν-

Ἔνδοξος, Ἄδακρυς, Εὐδαίμων.

	S					D		P			
	N.	G.	DAB.	Ac.	V.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAB.	Ac.
C.	ος				ε			οι			ους
		ου	ῳ	ον		ω	οιν		ων	οις	
N.	ον				ον			α			α
C.	υς			υν				υς			υς
		υος	υϊ		υ	υε	ύοιν		ύων	υσι	
N.	υ			υ				υα			υα
C.	ων			ονα				ονες			ονας
		ονος	ονι		ον	ονε	όνοιν		όνων	οσι	
N.	ον			ον				ονα			ονα

Dicatalecta vicem alternant cum tricatalectis.

αἰώνι-ος-α-ον. 2 Thess. 2. 16. ὁ καὶ ἡ αἰώνιος Rom. 6. 23.

Fælix. Decl. 3ia. Ἥλιξ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
				cem	*ce*						κα
S.	*x*	*cis*	*ci*		vel			ξ	κος	κι	
				x	*ci*						ξ
						Du-	-al.				
	ces			*ces*				κες			κας
P.		*cium*	*cibus*		*cibus*	κε	κοιν		κων	ξι	
	cia			*cia*				κα			κα

Comparatio vocum per gradus.

Vocibus inclusi gradus est extensio sensûs
Impropriè Substantivis, propriè Adjectivis.

Adjectiva trium graduum; Gradus ut Positivus,
A quo Com-que-parativus, Super-et-lativus. dur-us-i-ior-issimus.

Caſus in-i poſitivus-ior fit, &-iſſimus: -er fit
-Errimus; in paucis-ilis illimus. At ſibi poſcit
Signa, magìs vel maximè, in-us vox deſita purè.
niger-errimus, ſimilis-illimus; pius, magìs pius, maximè pius.
Pura in-us occurrunt gradu utrovis aucta vetuſto.
Piiſſimus Cic. Strenuior Plaut. Strenuiſſimus Tac.

-Σ *Vox Græca ſuum finem poſitiva recudit*
In-τερος *et* -τατος: *ex* -ὺς -ίων *etiam fit*, *et* -ιστος.
σκληρ-ὸς, -ότερος, -ότατος: γλυκ-ὺς, -ύτερος, -ύτατος. -ίων, -ιστος.
Si brevis eſt penultima, flectitur -ώτερος *ex* -ος.
σοφ-ὸς, -ώτερος, -ώτατος.
Finis in -έστερος, -ίστερος, -αίτερος; *& duplus ex his*:
Αἰδοῖος, λάλος, ἥσυχος; ἄσμενος, *obtinet uſu*.
Quædam neutrali aut plurali fine moventur;
Ut μέλ-ας, -αν, -τερος *&* -τατος; *&* τέρενες, -τερος *ex* -ην.
Porrò ab -ίων, ι *remotum & conſona prævia reddunt*
Finem in -οσων; ταχὺς *ex* ταχίων *utì vult dare* θάσσων.

Subſtantivum in-o comparat-onior; ut Nero: *Græcum*
Neutrum -ος -ίων -ιστος; *veluti ſe comparat* αἶσχος.
Verba gradus capiunt Græcos, vix ulla Latinos;
φέρτερος *à* φέρω; unum à * detero deterior fit. *Priſcian.
Deficit interdum vocum gradus unus & alter;
Nempe ſenex ſenior; novus atque noviſſimus effert.
Syncope voci etiam mediæ infert detrimentum;
Dextimus à dexter, ſe φίλτατος à φίλος affert.

Eſt etiam graduum variatio Anomala multis:
A bonus ut melior fit & optimus; à malus & fit
Pejor, peſſimus. Hujus nec ſunt paucula ſortis.

Græca, haud abſimili ſenſu, collata Latinis:
Vult ἀγαθὸς *dare* ἀμείνων; *vult* κακὸς *et dare* χείρων.

Typus

Typus Comparativi in *-or* & *-ων*.

Melior. Ἀμείνων.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	DA.	Ac.	V.
S	*or* / *us*	*oris*	*i*	*em* / *us*	e vel *i*			ων / ον	ονος	ονι	ονα, οα, ω / ον	ον
						Du-	-al.					
P	*es* / *a*	*um*	*ibus*	*es* / *a*	*ibus*	ονε	όνοιν	ονες, οες, ους / ονα, οα, ω	όνων	οσι	ονας, οας, ους / ονα, οα, ω	&c.

Pauca gradus plures, quaſi ſenſu flexa ſub uno,
Adſciſcunt, ſua queis poſcunt poſitiva tabellam.

	ἀμείνων		
	ἀρείων	ἄριστος	
	κρείσσων	κράτιστος	
Ἀγαθὸς	λωΐων	λώϊστος	*Bonus, melior, optimus.*
	λώων	λῷστος	
	βελτίων		
	βέλτερος	βέλτιστος.	
	κακίων	κάκιστος	
Κακὸς	χείρων		*Malus, pejor, peſſimus.*
	χερείων	χείριστος.	
Μέγας	μείζων	μέγιστος.	*Magnus, major, maximus.*
	μικρότερος		
	μειότερος		
Μικρὸς	μείων	μεῖστος	*Parvus, minor, minimus.*
	ἐλάσσων	ἐλάχιστος	
	ἥσσων	ἥκιστος.	
Ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος.	

Haud

Haud facile est dictu, graduum ex quâ stirpe propago
Sufficitur: quâ vel melior putà, quâ vel ἀμείνων:
Nempe caput Nili! lubet à πολὺς at dare πλείων;
Metathesi Antithesíque obstetricantibus ortum.
A ῥαῦ;, ῥάων positivum anteire videtur
ῥᾴδιος. Hæcce nucum quasi tegmina frangere vanum est.

Πολὺς	πλείων	πλεῖστος.
Ῥᾴδιος	ῥάων	ῥᾷστος.

A gradibus res aucta gradus augescere mandat.
Proximus, proximior. μείζων, μειζότερος. ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος.

Forma duplex vocum linguâ est Heteroclita in omni,
Vocum, queis Numerus, vel queis Persona notatur.

Adjectivum Numerale.

Unum est vox numeri; & quot habent à Cardine nomen.
Flexum Unum numero primo; reliqua omnia manca:
At quot ab Ordine nomen habent, Analogia flectit.
Cardo significat princeps Numerale; sed Ordo
Significat Monadem distinctâ in sede locatam.

Unus. Εἷς.

		N.	G.	D.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	M.	*us*	*ius*	*i*, &c.	Εἷς	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕνα.
	F.	*a*			*μία	μιᾶς	μιᾷ	μίαν. *ab ἴος ἴα
	N.	*um*			ἓν	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕν.

N. οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. *G.* οὐδενὸς, οὐδεμιᾶς, οὐδενὸς &c. *Sic* μηδεὶς.

Construitur cum plurali pluraliter unum.
una mœnia. *Sal.* unis nuptiis. *Ter.*

Duo,

Duo, Ambo. Δύο, Ἄμφω.

		N.V.	G.	D.Ab.	Ac.	NAV.	GD.	D.
D.	M.	o	orum	obus	os	δύο	δυοῖν, δυεῖν f.	δυσί
	F.	æ	arum	abus	as	ἄμφω	ἀμφοῖν	
	N.	o	orum	obus	o			

Per casus genere aptoton δύο sumitur omni.

Tres. Τρεῖς. Τέσσαρες.

		N.A.V.	G.	D.Ab.	NAV.	G.	D.Ab.	NV.	G.	D.Ab.	Ac.
P.	C.	es	ium	ibus	εῖς	ιῶν	ισὶ	ες	ων	σι	ας
	N.	ia			ία			α			α

Spiritus & Accentus.

Hos ambos sine lege loquax Paradigma ministrat.

Literæ Numerales.

Septemplex numeros majuscula Litera signat;
I, V, X, L, C, D, M: Replicata redauget
I, 5, 10, 50, 100, 500, 1000. II, 2. XX, 20.
Litera: De majore minor se, si præit, aufert. IV.4.IX.9.

Græca minuscula litera calculat ordine trino:
Nempe novem monas; octo decas; centuria septem
Amplificat: triplici inseritur nota in ordine triplex:
Sex Σταῦ; *nona-decas* Lamed; *-centuria* Sanpi. ς, ϟ, ϡ.
Coppa *ἄλογον signum; vau, non βαῦ, hectas Hebræa est.*

Litera

Litera quæque suprà puncto insignitur acuto:
Punctum literulis subscriptum Millia ponit.

ά, β', γ', δ', έ, ϛ', ζ', ή, θ', ί, κ', λ', μ', ν', ξ', ό, π',
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80,
ϟ' ρ', σ', τ', ύ, φ', χ', ψ', ώ, ϡ.
90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900.
ͺα ͺβ
1000, 2000. &c.

Ordine sic numeros Majuscula computat æquo.
Sextupla plùs usu Majuscula litera Vocis
Prima tot est monadum index, quot vox integra signat.
Litera Ἰῶτα *una;* & Π *quina;* & Δ *nota dena est;*
* *H centena;* & X *millena;* & M *decies* X. *Ηεκατόν.
Si quas Π *claudat, monas omnis fit nota quina.*

|Δ| 50. |H| 500.

Litera quæque novo monas ordine sola putatur,
Indicet ut methodus nova grande volumen Homeri.

Syllabus aſſiduum memorat Numeralia in uſum.

Cardinalia.

Unus εἷς, duo δύο, tres τρεῖς, quatuor τέσσαρες, quinque πέντε, ſex ἕξ, ſeptem ἑπτὰ, octo ὀκτὼ, novem ἐννέα, decem δέκα, undecim ἕνδεκα, duodecim δυόδεκα, δυώδεκα, δώδεκα, δυοκαίδεκα, δεκαδύο.

Copula majori poſtponit adempta minorem.

Tredecim τρεισκαίδεκα, δεκατρεῖς, quatuordecim τεσσαρεσκαίδεκα, quindecim πεντεκαίδεκα, ſedecim ἑκκαίδεκα, ſeptendecim ἑπτακαίδεκα, octodecim ὀκτωκαίδεκα, novendecim ἐννεακαίδεκα, viginti εἴκοσι, viginti unus εἴκοσι εἷς, &c. triginta τριάκοντα, quadraginta τεσσαράκοντα, quinquaginta πεντήκοντα, ſexaginta ἑξήκοντα, ſeptuaginta ἑβδομήκοντα, octoginta ὀγδοήκοντα, nonaginta ἐννενήκοντα, centum ἑκατὸν, ducenti διακόσιοι, trecenti τριακόσιοι, quadringenti τεσσαρακόσιοι, quingenti πεντακόσιοι, ſexcenti ἑξακόσιοι, ſeptingenti ἑπτακόσιοι, octingenti ὀκτακόσιοι, nongenti ἐννακόσιοι, mille χίλιοι, duo millia δισχίλιοι, &c. decem millia μύριοι, viginti millia δισμύριοι, triginta millia τρισμύριοι. &c.

Ordinalia.

Ordinalia.

Primus πρῶτος, secundus δεύτερος, tertius τρίτος; quartus τέταρτος quintus πέμπτος, sextus ἕκτος, septimus ἕβδομος, octavus ὄγδοος, nonus ἔνατος, decimus δέκατος, undecimus ἑνδέκατος, duodecimus δωδέκατος, decimus tertius τρισκαιδέκατος, decimus quartus τεσσαρεσκαιδέκατος, decimus quintus πεντεκαιδέκατος, decimus sextus ἑκκαιδέκατος, decimus septimus ἑπτακαιδέκατος, decimus octavus ὀκτωκαιδέκατος, decimus nonus ἐννεακαιδέκατος, vicesimus εἰκοστὸς, vicesimus primus εἰκοστὸς πρῶτος, vicesimus secundus εἰκοστὸς δεύτερος, &c. trigesimus seu tricesimus τριακοστὸς, quadragesimus τεσσαρακοστὸς, quinquagesimus πεντηκοστὸς, sexagesimus ἑξηκοστὸς, septuagesimus ἑβδομηκοστὸς, octogesimus ὀγδοηκοστὸς, nonagesimus ἐννενηκοστὸς, centesimus ἑκατοστὸς, ducentesimus διακοσιοστὸς, trecentesimus τριακοσιοστὸς, quadringentesimus πεντακοσιοστὸς, sexcentesimus ἑξακοσιοστὸς, septingentesimus ἑπτακοσιοστὸς, octingentesimus ὀκτακοσιοστὸς, nongentesimus ἐννακοσιοστὸς, millesimus χιλιοστὸς, bis millesimus δισχιλιοστὸς, &c. decies millesimus μυριοστὸς, vicies millesimus δισμυριοστὸς, &c.

Cardo parit signum in-plex,-plus Numerale; vel in-nus:
Augmentat primum paria; associátque secundum.
-Πλοῦς, -πλάσιος *Græcis nota primi; nulla secundi est.*

Temporis Ordo parit triplex genus: Unius anni
Anniculus; decies & in -ennis, ter quoque in -imus.
Unius & mensis signum dat menstruus; -estris,
Cætera. *Signa dies quot in -αῖος desita Græcis:*
Μὴν, *& ἔτος reliqua exponit:* διετὴς, δί-*que*-μηνος.

Vix signum est Græcis sociale; diale Latinis.
Substantiva in -io, vel -tas; *in -ὰς, omnia Græca.*

Cardinalia.

1o. Sim-plex, -plus. Ἁ-πλοῦς. Du-plex, -plus. Δι-πλοῦς, -πλάσιος. Tri-plex, -plus, &c. τρι-πλοῦς, -πλάσιος, &c.

2o. in-nus. Unus, binus, trinus, quaternus, quinus, senus, septenus, octonus, novenus, denus, &c.

Ordinalia.

1° Annalia.

Anniculus αὐτετὴς, biennis bimus διετὴς, triennis trimus τριετὴς, &c.

2° Menstrualia.

Menstruus μηνιαῖος, bimestris δίμηνος, trimestris τρίμηνος, &c.

3° Dialia.

Biduanus δευτεραῖος, triduanus τριταῖος, &c.

Substantiva.

Unitas, duas, ternio, trias, &c. μονὰς, δυὰς, τριὰς, &c.

Nominum Divisio.

Nominis in varias divisio multipla classes
Se fundit: Gentile; velut Brito. Quod rogat; ut quis?
Quod negat; ut neuter. Quod distribuit; velut omnis.
Vox redditiva; ut talis. Vox partis; ut alter.
Sensu indefinito; aliquis: sensúque minuto,
In -lus; ab -o- unculus; in -la frequenter; in -uncio rarò.

puerulus, puellula, homunculus, homuncio.

Ingens Græcorum tribus est; velut -ίσκος *&* -υλλος,
-ᾶς, -ῦς *Mascula:* *in* -ίσκη, -ίχνη, -αινα, *vel* -ανώ,
-υλλὶς *Fæminea:* -ίχνιον, -ύλλιον, -άσιον, -εῖον;
Porrò in -ιον, *genere infinita familia Neutro est.*

νεανίσκος, Ἥρυλλος, Ζηνᾶς, Διονῦς: παιδίσκη, πολίχνη, θέαινα, θεανώ, ἀκανθυλλὶς: πολίχνιον, κρεΰλλιον, κοράσιον, ἀγγεῖον, παιδίον, στηθίον, &c.

Græcorum est præsigne Patronymicum, à Patre dictum.
Mascula sunt in -ίδης; *in* -άδης; *in* -ίων *&* *in* -είων:
Nempe in -ος *à casu, quem dat vox flexa, secundo*
Manat -ίδης: *sed* -άδης *ex* -ου, *quod* -ιος *dat, &* -ας, -ης.
Longa -ιάδης *patris vel avi penultima gignit:*
Sæpe -ων *ex* -δης *post* ι *volunt, non post* α, *Poetæ.*
Νεστορίδης, & Ναυπλιάδης, & Βορεάδης, &
Ἱπποτιάδης, Φαεθοντιάδης; Κρονίων, Ἀτρείων.

Νέστωρ-ορος ορίδης. Ναύπλι-ος-ου Βορέ-ας-ου Ἱππότ-ης ου άδης Φαέθων-οντος -ιάδης. Κρόν-ος-ου-ίδης-ίων. Ἀτρεὺ-ς-έος-είδης-είων.

Fæminei

Fæminei fines -ὶς, -ὰς ; *& sunt* -ίνη, -ώνη :
Omnes ex vocis Genitivo principis ortæ.
Νεστορὶς, Ἰλιὰς ; Ἀδραςίνη, Ἰκαριώνη.
Νέστορ-ος-ὶς, Ἰλί-ου-ὰς ; Ἀδράστου-ίνη, Ἰκαρί-ου-ώνη.

Appellativis Propriorum forma tributa est :
Lemniades † Soboles Lemni. * Æneisque Maronis.
† Popularis. * Liber.

PRONOMEN.

Pronomen titulo Personæ est triplicis auctum.
Sunt tria Substantiva, quibus forma unica flexûs :
Undecim & Adjectiva, bimembris queis sua forma est.
Græca duplex ; hæc Substantivi, illa Adjectivi.

Prima, ego, nos, tantùm : tu, vos, persona secunda :
Tertia, Pronomen reliquum ; cum nomine quovis.
Porrò sui & suus ambo Reciproca Possessoris,
Qui præit aut sequitur verbum, spectantia casum.
Sex Græcis, septem sunt Primitiva Latinis.
Ego, tu, sui ; is, ille, iste, ipse.
Ἐγὼ, σὺ, οὗ ; ἐκεῖνος, ὅδε, αὐτός.
Simplex Ipse tribus personis servit, & αὐτός.
Compositum ex αὐτὸς *pariter* τριπρόσωπον, ἑαυτοῦ.
Septem Derivata Latina ; & Græca biquina :
Hæc iterum aut Possessiva ; aut Gentilia dicta.
Poss. Meus ἐμὸς ; tuus σὸς ; suus ὃς, σφέτερος ; noster
ἡμέτερος, νωΐτερος ; vester ὑμέτερος, σφωΐτερος :
Gent. Nostras ἡμεδαπὸς ; vestras ὑμεδαπός.
Hæc isthic, illic, duo sunt Composta, triptota.

Græca Reciproca simplicia ; οὗ, ὅς. *Sunt tria ab* αὐτὸς
Composita, & triplici Pronomine Substantivo :
Sunt etiam tria ab ὅδε, *& à tribus Adjectivis.*
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ. τηλικοῦτος, τοιοῦτος, τοσοῦτος.

Declinatio Pronominis Subſtantivi.

N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
Ego	*mei*	*mihi*	*me*		*me*	Ἐγὼ	ἐμοῦ μου	ἐμοὶ μοι	ἐμὲ μὲ	
Tu	*tui*	*tibi*	*te*	*tu*	*te*	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σὺ
	Sui	*ſibi*	*ſe*		*ſe*		Οὗ	οἷ	ἓ	
Nos	*noſtrûm-ri*	*nobis*	*nos*		*-bis*	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς	
vos	*veſtrûm-ri*	*vobis*	*vos*	*vos*	*-bis*	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς	ε͂ις
	ſui	*ſibi*	*ſe*		*ſe*	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς	

νῶϊ νὼ. νῶϊν νῷν.

Dual. NA. σφῶϊ σφὼ. GD. σφῶϊν σφῷν.
σφωὲ σφὲ. σφῶϊν σφίν.

Declinatio Pronominis Adjectivi.

Decl. 1ª.

N.	G.	N.	G
S. *Ille, illa, illud.*	*illius* &c.	Ἐκεῖνος -η-ο.	-ου -ης -ου &c.

Huc refer meus-a-um. V. mî pro mee. Ἐμὸς -ὴ -ὸν &c. *ut bonus,* καλός.

		N.	G.	D.	Ac.	Ab.	NV.	G.	DAb.	Ac.
	M.	*Is*			*eum*	*eo*	Οὗτος	τούτου	τούτῳ	τοῦτον
S.	F.	*ea*	*ejus*	*ei*	*eam*	*eâ*	αὕτη	ταύτης	ταύτῃ	ταύτην
	N.	*id*			*id*	*eo*	τοῦτο	τούτου	τούτῳ	τοῦτο
	M.	*ii*	*eorum*		*eos*		οὗτοι		τούτοις	τούτους
P.	F.	*eæ*	*earum*	*eis, iis*	*eas*	*eis, iis*	αὗται	τούτων	ταύταις	ταύτας
	N.	*ea*	*eorum*		*ea*		ταῦτα		τούτοις	ταῦτα

Dual. NAV. τούτω. ταύτα, τούτω. GD. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

S. N. *Ipſe, ipſa, ipſum.* G. *ipſius, &c.* αὐτὸς-ὴ-ὸ. G. -οῦ -ῆς -οῦ. *&c.*

Articulus Qui; nomen Quis; pronomen Is, Ille,
Iſte capit pro m, d neutrum; reſpuit Ipſe.
quod, quid, id, illud, iſtud, ipſum.
Ante d, Is vel Quis n pro m ſumere mavult.
eundem, quendam.

Hæc

Hæc tria neutrum in-o flectunt τὸ, ἐκεῖνος & αὐτὸς:
Sic in compositis τὸ: nec -ον excidit usu.

Decl. 2ª.
N. G.

S. *hic hæc & hoc, nostras, -atis, &c. ut fælix.*

Compositum.

S. N. *istb -ic -ac -oc Ac. unc -anc -oc Ab. -ôc -âc -ôc*
G. DAb. Ac. G. DAb. Ac.

Ἐμαυτοῦ
S. Σεαυτοῦ ῆς οῦ. ῷ ῇ ῷ. ὸν ὴν ό. P. ῶν. οῖς αῖς οῖς. οὺς ὰς ά.
Ἑαυτοῦ, αὑτοῦ

Emphatica hæc sunt-met,-te,-pte,-sic-cine vel-ce parelca.
Egomet, túte, nostrâpte, biccine, hice.
Quis-que, -piam, -nam, -quam; Qui vult-dam,-cunq;-libet,-vis.
Primitiva gradum admittunt Pronomina summum.
Tuissimus. Cic. ipsissimus. Plaut. αὐτότατος. Aristoph.
Spiritus & tonus ante-dato ex paradigmate scitur.

Dupla Heterogenia est, Heteroclisis & tripla, perque
Utramvis, crebra Heterostoichia; ternio tristis,
Grammaticæ faciles aditus, opus & leve, acerbat.

Heterogenia id est

Variatio vel Generis, vel Genitivi.

Variatio Generis.

1° Masculina alienæ terminationis.

Mascula, neutro fine; lien, cum pectine, ren; sol;
Furfur, item turtur, vultur; salar; & lepus, & mus.
Mascula, fæmineo; dens, fons, mons, pons. Tudes, ames,
Cespes, item fomes, gurges, cum limite, merges,

 Pes

Pes, paries, palmes, poples, cum ſtipite, termes,
Trames: meridies, formæ vox unica quintæ.
Callis, caulis, collis, follis, menſis, & enſis,
Faſcis, fuſtis, piſcis, poſtis, ſentis, & unguis,
Et torris, vectis, vermis, ſimul orbis, & axis:
Et vox in-nis; ut ignis: item ſanguis, lapis, & glis.
Dicatalecta-il,-ilis; vel-is,-er; cum mugile, vomis.
As cum compoſitis in-is omnibus; ut centuſſis;
Sic pars aſſis in-ans, vel in-ens, vel in-unx; itidem bes.
As valet uncias 12. ſextans 2. quadrans 3. triens 4. quincunx 5. ſemiſſis 6. ſeptunx 7. bes 8. dodrans 9. decunx vel dextans 10. deunx 11.
Adde frutex, caudex, codex, cimēxque, latēxque,
Grex, murex, pollex, pulex, ſorēxque, culēxque,
Ramex, & vertex, & apex: fornīxque, calīxque.
Plura ſed his præbet Lectori rarior uſus.

2° Fæminina.

Vannus, humus facit -i; tribus -ûs; ſic porticus, Idus,
Sic acus, & manus: unica ſed domus -i facit aut -ûs.
Additur his caro: nomen & in -lio, quod venit ex -lis:
Arbor; cos, dos; cum tellure, ſalus, palus, incus;
Vel quod -tus format juvenis, vir cum ſene, ſervus.
talio, juventus, virtus, ſenectus, ſervitus.

3° Neutralia.

Suber, acer, ſiler; uber, iter, ver; junge cadaver,
Tuber; item cicer, & piper, & ſiſer, atque papaver.
Æquor, marmor, cor; æs; va-s-ſis, & os-ſis, & o-s-ris.
Omne etiam nomen caſu invariabile; ceu fas.

4° Communia.

Sæpe Poeta genus variat, vel pervetus Author:

Maſcula;

Maſcula ; adeps, finis, torquis, pulvis, cinis, anguis,
Vepres, linter, margo, rudens, ſcrobs, pampinus, obex,
Index, calx, cortex : Hæc fœminea ; ut colus, alvus,
Carbaſus, & corbis, rubus, imbrex, luxque, ſilexque :
Plura utriuſque notæ, genera in diverſa feruntur.

Neutrum aliquando legis, nomen commune duorum.
ruricolæ aratri. Ovid.

Sunt, quæ neglecto proprio generale capeſſunt
Supra ſe genus, affini de nomine ſumptum.
Indè capit genus, [a] Urbs, aut Inſula, Gemma, vel Arbor,
[a] Fœmineum : [b] Mons indè ſibi, Fluviúſve cooptat
[d] Maſculeum: Indè vel [c]-um per Syntheſin eſt [c] muliebre.
a. Narbo pulcherrima, Mart. b. Summus Oeta, Sen. c. Dejecta Ilion. Ovid.

Adjectiva ſui, genere omni fine vel omni,
Vim Subſtantivi capiunt ; ut maſcula bis ſex
Menſis Nomina : fœminea ; ut * quartana, † curulis.
Januarius, &c. * febris † Sella

Neutrum, utì Subſtantivum, antiquâ lege receptum eſt.
bonum, malum.

Heterogenia Nominum Græcorum.

Durum Heterogeniæ Canonem, Muſæque laborem
Catalogus minuit ; methodo ſed metra Latinæ
Congrua dant Specimen breve, id eſt, de meſſe maniplum.

Nomina maſculeos non pauca gerentia fines,
Fœminei generis, vel neutrius eſſe jubentur.

In genera hi fines alieni ità maſcula vadunt :
Qualia ſunt ; ὄφις, ἔχις, ἀὶς ; λὶς, λῖς, *leo, pannus.*

Fœminei generis ſunt ; ἄσβολος, ἀτραπὸς, ἄμμος,
Ἄσφαλτος. βάσανος, βίβλος, βύσσος*que*. γνάθος*que*.
Et δοκὸς, *&* δρόσος. ἤπειρος. θόλος. *adde* κέλευθος.
Ληνὸς. νῆσος. ὁδὸς. πλίνθος. ῥάβδος*que*. νόσος*que*.
Et σορὸς, *&* σποδὸς, *&* στάμνος. ψῆφος*que*. τέφρος*que*.
Φρὴν ; *&* ἅλων, εἰκὼν*que*, λαγὼν*que*, σταγὼν*que*, χιὼν*que*,
Σινδὼν, χθὼν, σιαγὼν ; γαστὴρ, κὴρ, *nubila &* ἀὴρ ;

Αὖλαξ,

Ἄυλαξ, πλὰξ, κλίμαξ, σάρξ, θρὶξ, μάστιξque κύλιξque;
Σμώδιξ, στὶξ, χοῖνιξ; φλὸξ, νὺξ, ἄντυξque πτέρυξque.
Ἐσθὴς, κλεῖς, αἰδὼς, ἠὼς, φῶς puſtula; φλὲψ, ὄψ.
Neutrum; ἕλωρ, ὕδωρ, ἦρ, κῆρ, πῦρ, σκῶρ, σταῖς, οὖς, φῶς.
Paucula, ceu γνώμων, κίων, communia habentur.
Πίδαξ fæmineum eſt; βὴξ, ἄμπυξ maſcula; rarò.
Maſculeum eſt αἰὼν, αὐλὼν; muliebre, Poetis.
Adjectiva genus referentia Subſtantivi
Fæmineum, finalia in -ος, vix digna tabellæ.
Ἡ διάμετρος, id eſt, γραμμή; & ἔρημος, id eſt, γῆ.

Variatio Genitivi in Tertiâ Declinatione.

Tertia dat varios Genitivi Inflexio fines.
-Is crebrò manet; -es, vel -e ſic pariſyllabon -is fit.
Adde -is, -nis, -dis, -tis, -ſis; -s fit -dis, -tis, & -is, -ris:
Sol, ſermo, cor, lac, as; laus, lis, grus ſimul, & mus.
Vox capit -is, quam -c, -l, -n, -r litera claudit.
Impurum -s fit -tis: glans, -dis; frónſque -tis, & -dis.
Purum -s non pauca ſolent inflectere per -tis;
Fœmineum -as, & Compoſitum in -pos; adjice cos, dos;
Græcum in -a; ſeptem & in -es, abies, ariéſque, quiéſque,
Interpres, paries, ſeges, & teges; adde ſalus; &
Quod ſibi -tus, juvenis, ſervus, vir, cum ſene, format.
Pes, merces, hæres: lapis & cum caſſide, cuſpis,
Præs, cuſtos: & fraus, incúſque, palúſque, facit -dis.
Multa ſed -es per -itis variant; velut ales, & ames,
Ceſpes, cocles, eques, fomes, cum gurgite, limes,
Et merges, palmes, poples, cum milite, veles,
Et ſtipes, termes, trames, pedes, atque ſatelles.
S poſt b, m, p, medium i locat; ut, trabis, à trabs: hyems, ſtirps.
Poſt c, g, clauſum in -x, quod vox primula monſtrat;
Dux veluti ducis à duco; rex à rego, regis.

-X cre-

-X crebrò verti ſolet in -cis: rariùs in -gis; pix.
Qualia ſunt hæc, lex, rex, grex, cum remige, conjux.
-Ebs, ſimul -eps, ferè & -ex, ſi vox monoſyllaba non ſit,
cœlebs, princeps.
Vocalem e permutat in i; velut auſpicis, auſpex.
Excipe ſed vervex vervecis; & aucupis auceps.
Nomen in -ut ſibi format -itis; cum ſimplice, complex.
-S per -ris, variant flos, mos, os, ros; Ceres, æs, glis;
Mas; & tellus; neutra & in -us monoſyllaba; ceu rus.
Flectitur -us per -oris neutris; corpúſque, decúſque,
Fœnus, item facinus, frigus, littúſque, nemúſque,
Et pignus, pectus, pecus, & cum ſtercore, tempus.
Robur, ebur, ſemur. Una lepus vox maſcula tantùm.
Non pauca inflectunt -us -eris; ceu fœdus, acúſque,
Funus, onus, genus, & munus, pondus, latus, ulcus,
Rudus, olus, cum ſidere, opus, cum viſcere, vellus,
Et vulnus; ſcelus; adde Venus; pulvíſque, ciníſque.
Verte -ter in -tris; ut accipiter: -ber et in -bris; ut imber.
Accipit -o ſibi -nis; ſed poſt d, g, fit -inis: ſic
bubo; ordo, margo: lumen, tibicen.
Flecte homo, turbo, et Apollo: quod inq; -men exit, et in -cen:
Et gluten, pecten, pollen: ſanguis: caro carnis.
Sus -s perdit; at os, far, fel, mel, fine duplantur.
ſuis, oſſis, farris, fellis, mellis.

Græcorum placet in compendia ſtringere fines:
Additur -ος, -τος; -Σ *fit* -τος, -δος, -νος, -θος, -ος, [α-] -ντος:
-Ξ *in* -κος, -γος, -χος, -κτος: -ψ *in* -βος *migrat &* -πος:
Μάρτυς, σῶμα; χάρις, φῶς, ἄρς, κόρυς, ἅλς*que* γίγας*que*:
Σὰρξ, τέττιξ, & ὄνυξ, & ἄναξ: φλὲψ, *denique* λαῖλαψ.
Pauca in -αρ *accipiunt* τ *flexu; ut* ἄλειαρ, ὄνειαρ,
Ἦμαρ, ἔδαρ, δέλεαρ, στέαρ, & φρέαρ, ἧπαρ, & οὖθαρ;
Σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος: & ποῦς, οὖς; ποδὸς, ὠτός.
Hæc ſed Anomala ſunt; nix, nox, & Jupiter, & bos,
Verte nivis, noctis, Jovis, & bovis, impare flexu.
Sic iter itineris, tanquam de nomine * priſco. * itiner.

Contra-

Contractum ex -ως, -ες, diversum à simplice flexum
Accipit; ut φῶς *missum in* -τὸς; *νῦς in* νοός. -Ας, -ῆς,
-Υς *servant vocalem immotam: qualia* Θωμᾶς,
Ἰαννῆς, Διονὺς; *sacrum in* -ῦς *sic nomen* Ἰησῦς.
Pauca barytona in -ας; *veluti* Κλεόπας *&* Ἀγέλιππας.

Heteroclisis.

Variatio Accidentium in Nominibus.

Vox Heteroclita triplex est. Vox sine Redundans.
Deficiens Casu, aut Numero. Varians sibi Flexum.
Græca Heteroclita non sunt multùm aliena Latinis.

Redundantia.

1° In Nominativo.

Multiplices recti fines opulentia Linguæ
Parturit; ut lanio, lanius; sic vespera, vesper;
Segnitia, -es; honor, -os; rubor, -edo; senecta, senectus.
At vocum Græcis immanis turba redundat;
Θὶς, θὶν; ὕδος & ὕδωρ; ἠεὺς, ἠὸς & ἦις;
Χειμὼν, χειμὰς, χεῖμα; & ἄεθλον, ἀέθλιον, ἆθλον.
Græca sibi fines geminant mutata Latinis;
Delphin, delphinus; Cassis sic cassida gignit:
In rectum Genitivus enim quartúsque remigrat.
Græca secundus item in rectum fert nomina casus;
A μάρτυς *fit* ὁ μάρτυρος; ὁ δμὼς δμωὸς, ὁ δμωός.

2°. In Obliquis.

Nomina sunt etiam obliquos geminantia casus:
Laurus in -i, raró -ûs; sic pinus flexa Maroni.
Quercus in -ûs, raró -i. Colus, -i; sed Tullius -u dat.
Jecinoris jecorísque jecur. Θέμις -ιστος -ιδος que,
Τίγρις -ιδος vel -ιος. Sunt Græco-Latina Poetis,
Propria; queis formam generalem exempla ministrant:
Atrides -is & -æ; Æneas aut -am facit aut -an.

-A simul

-A ſimul -e variat quinto ſextóque Thyeſtes.
Theſeus ſe per -eï aut -eos, & per -eum aut -ea flectit.
Vultq; Chremes -is & -etis, quinto Comicus -es, -e.
Phyllis, Phylli -dis & -dos, -dem ſibi duplicat & -da,
-Des pluraliter aut -das: Dido -onis & -ûs dat.
Denique vult -is -ei & contractè-î ter dare Achilles.
Ultima forma placet Græcis, ſed prima Latinis:
Feſta etiam in -lia flecte -lium, quandoque -liorum.
Bacchanalia
Pauca in -a fæminea, aut bis in -is flecte, aut bis in -abus.
anima, dea, filia, equa, &c.
Flecte -matis -matibus, neutrum polyſyllabon in -ma.
Epigramma
Vox Deus -ii vel -eï, -iis vel -eïs Pluraliter effert.

Deficientia.

1° Caſu.

Aptota.

Aptoton caſus manet uno fine per omnes;
Pondo, opus, & vox omnis barbara, technica ſeu vox.

Monoptota.

Contentum caſu Monoptoton flectitur uno;
Ut nauci; inficias eo; ad inci-que-tas redigo; ſic
Ingratiis: duo Græco-Latina ergôque, dicíſque.
Multa per -u, vel -ui, dat declinatio quarta.
permiſſu, deſpicatui.

Diptota.

Nomina ſunt Diptota duos referentia caſus;
Ut tabi tabo; & ſpontis ſponte; impetis & vult
Impete; jugeris & dare jugere; verberis & ſic
Verbere: ſed numero hæc duo ſunt perfecta ſecundo.
Suppetiæ, & nihil, & dica vult quartum addere recto.

Trip-

Triptota.

Tres caſus Triptota ferunt: Hæc fine ſub uno;
Fas, cæpe, inſtar, ador; plurali ex ordine grates.
Quid pariter quarto, quî debes flectere ſexto.

Tetraptota.

Hæc recto & quinto Tetraptota carentia caſu:
Nempe dapis, ditionis, opis, frugíſque, precíſque,
Et pecudis, ſordis, vicis; ordine ſana ſecundo.
Vox & in -u dandi caſu orba eſt; ſola Poetis
Flexa & in -ûs; ſed, deme gelu, pluralis in uſu eſt.
Mille ſecundo & tertio eget; per cætera ſanum.
Vox ſui eget recto & quinto, numero una in utroque.

Pentaptota.

Traduntur quinto defecta vocabula caſu;
Nemo; & ego: quinto nec ego vox prorſus abhorret.

2° Numero.

Singularia.

Propria vix numerum tranſcendunt Nomina primum
Signa individuæ naturæ; ut Apollo, Diana.
Nomen item vitii polyſyllabon, aut virtutis:
Sic ferè in -as, -ia, ut improbitas, prudentia; in -éſque
Flexuræ quintæ; ut rabies: ſed réſque, diéſque,
Integra nomina ſunt: Similes nec paucula caſus
Tres flectunt numero, ut facies, aciéſque ſecundo.

Humanæ ætatis quoque ſigna; juventa, ſenectus:
Aut quot in -um ſunt ſigna metalli; qualiter aurum:
Aut fructus nati è terrâ; ut cicer: aut liquor; ut lac.

Græci etiam numero haud flectunt elementa ſecundo.

Pluralia.

Feſta deûm numero tantùm contenta ſecundo;
Ut Floralia: Sic etiam loca multa; ut Athenæ.

Singula

Singula ſed, numero quæ manca leguntur utrovis,
Nomina catalogus duplex collecta miniſtrat.

Singularia.

Aer
Æther
Ævum, -is.
Æs, -ra.
Alvus, -os.
Barathrum.
Bilis, -es.
Callum.
Cœnum.
Culpa -as
Cutis.
Electrum, -a.
Ebur.
Fama, -as.
Fames.
Far, -ra.
Fel.
Fimus.
Fœnum.
Forum, -a.
Fuga, -as.
Gloria, -æ. -as.
Gluten.
Hilum.
Hordeum, -a.
Humus.
Hyems, -es.
Indoles.
Jubar.
Jus, -ra.
Juſtitium.
Labes, -es.
Lethum.
Limus.
Lues.
Lutum.
Lux, -ces, -cibus.
Mare, -ia.
Mel, -la.
Meridies.
Metus, -us.
Murmur, -ra.
Muſcus.
Muſtum.
Nemo.
Nihilum.
Pallor.
Pax.
Pituita.
Pix, -ces.
Plebs.
Pontus.
Proles.
Proſapia, -as.
Pubes.
Pus.
Quies.
Rus, -ra.
Salum.
Salus.
Sanguis.
Sitis.
Situs.
Soboles.
Solium.
Solum.
Tabes.
Talio.
Tellus.
Thus, -ra.
Tuſſis.
Veſper.
Ver.
Vinum, -a.
Viſcum.
Vitrum.

Pluralia.

Acta.
Adverſaria.
Ambages, -e.
*Annales, -i.
* Antes.
Antiæ.
Apinæ.
Argutiæ.
Aromata.
Arma.
Artus.
Blanditiæ.
Bellaria.
Calendæ.
Cancelli.
*Caſſes, -e.
Caſtra.
Clitellæ.
*Cælites, -e.
Compedes, -e,
Compita.
Crepundia.
Cunabula.
Cunæ.
Cupediæ.
Divitiæ.
Excubiæ.
Exequiæ.
Exta.
Exuviæ.
Facetiæ.
Fori.
Faſti.
Fauces.
Feriæ.
Gerræ.
Idus.
Ilia.
*Indigites, -em.
Induciæ.
Inferiæ.
Inſidiæ.
Lactes.
*Lemures.
Liberi.
Licia.
Luſtra.
*Magalia.
*Magnates.
Majores.
* Manes, -ium
Manubiæ.
Mapalia.
Mariſcæ.
Minæ.
Mœnia.
Munia.
Nonæ.
Nugæ.
Nuptiæ.
Offuciæ.
*Optimates, -em.
Palpebræ.
Palearia, -ar.
*Penates.
Phaleræ.
Plagæ.
Præcordia.
Præſtigiæ.
Primitiæ.
*Primores, -em-i.
*Proceres, -em.
*Pugillares.
Quiſquiliæ.
Reliquiæ.
Scapulæ.
Scopæ.
Scruta.
Tenebræ.
Teſqua.
Thermæ.
Tonſillæ.
Tricæ.
*Triones.
Valvæ.
Vergiliæ.
Vindiciæ.
*Utres, -em, -e.

Hæc [*] nota Maſculina

Græca minor tabula est; mentem ne bina fatiget
Tyronis, Græcè vix balbutire parati.

Singularia.

Αἰδώς.	Εὐδία.	Κῆρ.	Ὄψ.
Αἶσα.	Ἕσπερος.	Μῆνις.	Πειθώ.
Ἄορ.	Ἔαρ.	Νέκταρ.	Πόντος;
Βήξ.	Ἠχώ.	Ὄπις.	Φειδώ.
Εἰρήνη.	Ἦτορ.	Ὀργή.	Ὤψ.

Duale.

Ὄσσε.

Pluralia.

Κλῶθες.	Μεγιστᾶνες.	Πραπίδες.	Ἔντεα.	Κτέρεα

Variantia

1° Flexum.

Sunt, quæ duntaxat variant, Heteroclita, flexum.
Gaudent -i vel -e pro libitu variare Poetæ;
Sicut in his, clavis, navis, febrísque, cutísque;
Sic etiam*occipiti cæco; Sic†de mare pleno. * Perf. † Ovid.
Ista boum bobus medium u, quod servit, omittunt.
Vis vires parit; & vix primo inventa Dativo est.

2° Genus.

Paucula cum Numero variant Genus; altera duplant
Communis primo, vox Mascula sola secundo
Nota dies Numero. Sal Mascula dicitur; Halec
Fæminea; & fruitur numero vox utraque utroque
Integra: sed pro condimento Neutra, triptota est.
Hæc pelagus, virus, vulgus numero integra primo
Mascula; Neutra triptota; & manca utrobiq; secundo.
Carbas-us ut dat carbas-a, sic urbs Pergamus, & mons
Taygetus; plura & Græcæ loca Anomala Gentis.
Postulat-i cœlum, si vox sit plurima. Rastrum,
Frænum, sibilus, & jocus, & locus,-i vel-a præbent.
Neutra hæc, Nundinum,& hinc epulum, inde& balneum,& illinc

Delicium

Delicium, poſcunt -æ: vox ſed balnea in uſu eſt.
Uſa triplo genere & penus & ſpecus; utraq; manca eſt.
Bis fit Anomala in-ectilis,-ectilia, una ſupellex.
Vox domus eſt formæ quartæ, pariterque ſecundæ.

NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S. dom-us,	*-i-ûs,*	*-ui,*	*um,*	*-o-u.*	*P.-us,*	*-orum-uum,*	*-ibus,*	*-os-us.*

Obtinuit malè doctæ ità ſemiperitia Linguæ,
Sphalma vel ignari ſcribæ; ut nova flexio fines
Barbarie vitiet Plurales Græco-Latinâ.
Partis! in rectum caſu migrante ſecundo.
Vel parteis! versâ in contractam ſimplice formâ:
Sic omnis, omneis! Antiqua piacula Vocum,
Nec puero intellecta, nec explananda magiſtro;
Nec ſuadet ratio, patitur nec Analoga forma
Ampliùs; ut prælum Canoni difformia cudat.

Heteroclisis Græcorum.

Nomina quæ fugiunt Canonem, infinita reduci
In Claſſes, inque ordinem agi diſtincta, laboris
Intolerandi opus, & teneræ inſuperabile menti eſt.
De tabulâ ergo manum; genius ne mole fatiſcat.
Præceptis quædam præiere inſperſa Latinis;
Plura ſed hæc. Bina eſt Heterocliſis: altera formæ
Contractæ; ut πλακόεις *facit* -οῦς, *facit* ὀσέον ὀςοῦν,
Græcis propria: Formæ Simplicis altera; ceu vox
Deficiens, vel vox Varians, vel fine Redundans:
Deficit ἅλς; *variátque* γυνή; νοῦς *biſque redundat.*

Eſt τὸ χρεὼν *aptoton. & eſt* ἡ δῶς *monoptoton.*
Λᾶας *& -αν diptoton.* μάρτυς *-υν, & -σι triptoton:*
Sic βρέτας, *&* δέμας, *&* λέπας, *&* σέβας, *&* σκέπας, ἦδος,
Κῶας; *ſic* μῆχαρ, τέκμωρ, ὕπαρ, ἄλκαρ, ἔελδωρ.
Nomina pauca genus variant, & paucula duplant:
Ἡ ὁδὸς *&* τὼ ὁδώ, ὁ ζυγὸς τὰ ζυγά, ὁ δίφρος οἱ, τά.

Subſtantiva Typos, paſſim occurrentia, quærunt
Ex uſu Tyronis Anomala: Ζεύςque γυνήque
Χείρ, γάλα, *ſic* δόρυ, *ſic* γόνυ, *&* ἁ κλέος *omnia facta.*
Rectum multiplicat, tres obliquos duplicat Ζεύς;

Recta γυνὴ, genere & flexu & tono Anomala, ab -αιξ -κος.
Χεὶρque, semel gestus ; & diphthongum -ει bis per -ε mutat :
Et γάλα triptoton casus sibi sumit ab -αξ -κτος :
At δόρυ cum γόνυ tergemino se schemate flectunt.
Compositum à κλέος obliquos bis contrahit omnes.
Quartum -έεα aut in -έη crasis aut in -έα bene stringit.

	N.	G.	DA.	Ac.	V.
S.	Ζεὺς Ζὴν Δὶς, &c.	Ζηνὸς Διὸς	Ζηνὶ Διῒ	Ζῆνα Δία	Ζεῦ.

		N.	G.	DA.	Ac.	V.		NAV.	GD.
S.	ἡ	Γυνὴ Χεὶρ	γυναι-κὸς χειρ-ὸς	-κὶ -ὶ	-κα -α	γύναι χεὶρ	D.	τὼ -κε -ε	ταῖν -κοῖν χεροῖν
P.		-κες -ες	-κῶν -ῶν	-ξὶ χερσὶ	-κας -ας	-κες -ες			

	N.	G.	DA.
S.	Γάλα τὸ Δόρυ Γόνυ	γάλακτος δόρυος, δουρὸς, δόρατος γόνυος, γουνὸς, γόνατος	γάλακτι, &c. δόρυϊ, δουρὶ, δόρατι, &c. γόνυϊ, γουνὶ, γόνατι, &c.

	N.	G.	DA.	Ac.	V.
S. Ἡρακλ-	-έης -ῆς	-έεος -έους -έος -οῦς	-έεϊ -έει -έϊ -εῖ	-έεα -έη vel -έα -έα -ῆ	-εες · ει -ες

Quartæ αἰδὼς, ἠὼς formæ muliebria tantùm
Singula sunt ; quartum & casum ambo circumflectunt.

Hete-

Heterologa quæ variant

1° Significationem.

Est vox cum numero, mutat, quæ ceu nova, sensum;
Ut rostrum, fortuna, facultas, mos, opis, ædes.

2° Genus & Significationem.

Nomen idem mutare genus, mutabile sensu,
Sæpe solet; ceu calx, vas, stirps, acus, unio, ficus.

Heterostoichia.

Simplex Composito vocalem in nomine mutat;
Ars, ut inertia; sic caput, occiput; his lege plura.
Par Heteronymia est Græcis: Heterologon; ut Φελλὼ:
Ἅλς *genus & sensum alterat: Heterostoichon* Ἀγήνωρ.

Heteroclisis Adjectivorum.

Contractum quadriforme genus, simplexque triforme est.
Forma Adjectivi casus contracta per omnes
Holopathes: in -εος; *vel* -οος; *vel* -όεις; *vel in* -ήεις.

	N.			G.		
Χρύσ-εος οῦς,	έη ῆ,	εον οῦν.	έου οῦ,	έης ῆς,	έου οῦ.	&c.
Ἁπλ-όος οῦς,	όη ῆ,	όον οῦν.	όου οῦ,	όης ῆς,	όου οῦ.	

Μελιτ-όεις οῦς, όεσσα οῦσσα, όεν οῦν. όεντος οῦντος, οέσσης ούσσης, όεντος οῦντος
Τιμ-ήεις ῆς, ήεσσα ῆσσα, ῆεν ῆν. ήεντος ῆντος, ηέσσης, ήσσης, ήεντος ῆντος

Ἥμισυς *est & Oligopathes & Anomala; sic* σῶς.
Sing. N. Ἥμισυς. G. -ους. D. -ει. Pl. NAc. ἡμίσεις, ἡμίση.
Sing. N. Σάος, σῶς. Ac. σάον, σῶν. Pl. Ac. σάους, σῶς.

Simplicis Adjectivi tripla Heteroclita forma est.

1° Redundantia.

Substantiva suis geminant finem Adjectivis;
Qualia in -us, vel in -is duo de se nata, bacillum,

Arma, animus, nervus, frænúmque, jugúmque, dederunt.

Rectus in -er, vel, e dempto, -ris duplus; acer & acris;
Salvum e, sed omni in casu pauca vocabula servant.
Celer.
Adjectivum in -or, aut in -e sextum terminat, aut -i.
Infinita redundant Græca, ut ἀεργὸς, *&* ἀργὸς;
Ἀργὴς -ῆτος, -έτος: *natum à* πȣ̃ς, -πȣν -ποδα *duplat.*

2° Deficientia.

Sunt, quæ deficiunt, generum Adjectiva duorum;
Qualia in -es sunt, ut locuples: neutralia raró.
Fæmineum in -trix, plurali solo ordine neutrum est.
Nomina sunt Aptota unum servantia finem;
Ut nequam; à tribus ad centum numeralia; tot, quot
Quatuor Aptoton primum est, πέντε *ordine Græco.*
Macte etiam macti nomen Monoptoton, & expes.
Triptoton volupe est; & utrumque necesse necessum
Flexile tantundem Genitivo, & flexile quarto.
Plus primos nec vult sextum nec habere dativum.
Sunt etiam quinto defecta vocabula casu;
Quod negat; ut nullus. quod percontatur; ut ecquis
Infinitum, aliquis. signum generalius, omnis.
Pronomen: meus & nostras & noster omissis.
At contra Veterum Authorum proba lectio suadet.
Deficiunt Græcis διγενῆ; *velut* ὁ ἤ*que* Φιλέλλην:
Μονογενῆ*que*, καμινώ: *aut numero*, ἰοχέαιρα:
Aut casu, nempe ἀλλήλων, *Plurale triptoton.*
G. Ἀλλήλων, DAb. οις, αις, οις. Ac. ȣς, ας, α.
Δεῖνα *priore usum est numero, sed aptoton utrovis.*
S. N. Ac. V. Δεῖν -α *G.* -ος, *D.* -ι, *vel. S. P.* Δεῖνα.

3° Var

3° Variantia.

Sunt quoq; quæ variant communem Heteroclita flexum,
-S Per -tis vertunt locuples, & præpes, hebésque,
Et teres, & veges, : -es per -itis, dives, comes, hoſpes,
Soſpes : & à ſto, -ſtes -ſtitis ; à ſedeo, -ſidis : à cor
-Cors-cordis facit ; omne & in-us, quod comparat, -oris.
A capite orta, velut præceps, -cipitis dare malunt.
Non creſcit vox una ſenex ſenis, -ic- bene dempto.
Pauper, dives, ſoſpes -e vult, memor -i, dare ſexto.
Flectit in -um caſus nomen Plurale ſecundos
Id, quod comparat ; & memor, & vetus : Adjectiva
Lectio plura dat, à quibus i perit ; ut ſapientûm.

Tres numero variant primo πολὺς & μέγας ; omni
Sed numero caſus πολλὸς, μεγάλος que miniſtrant.
Fæminco τάλας, & μέλας omni Heteroclita caſu eſt.

S. N. πολὺς, πολλὴ, πολὺ. G. πολλ-ȣ͂, -ῆς -ȣ͂. D. -ῷ -ῇ, -ῷ.
Ac. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. V. πολὺ, πολλὴ, πολὺ. &c.
S. N. Μέγας, μεγάλη, μέγα. G. μεγάλ-ȣ, -ης, -ȣ. D. -ῳ, -ῃ, -ῳ.
Ac. μέγαν, μεγάλην, μέγα. V. μέγα, μεγάλη, μέγα. &c.
S. N. Τάλ-ας, μέλ-ας, -αινα, -αν. G. ανος, αίνης, -ανος, &c.

Proſodia Nominis.

Sive affectiones Syllabarum in Nominibus. Spiritus, Tempus, Accentus.

Ardua Syllabicæ triados documenta faceſſunt,
Græcula præcipuè, novum opus graviúſque peracto.
Cæcus enim labor indagandi ſtigmata bina
Spirituum, in Canones nondum diſtincta fideles,
Torſit judicium : data nec manus ultima cæptis.
Sic Menſura pedum, audaci ſubjecta Poetæ,
Vix genere ex triplici vocalem illæſa tuetur :

Quæ dat enim ratio præcepta, licentia temnit.
Quin doctrina trium pervestigata Tonorum,
Infinita rudis per præli sphalmata, perque
Paucula punctorum præcepta criteria, movit
Grande opus aggredier: imperfectúmque reliquit.
At neque Spiritus, aut Mensura, Tonúsve laborem
Terreat, ut Canones nunquam Perfectio condat.
Eia, age; propositi cursum usque propinquior urget
Meta; operi ut cæpto huic detur, nec sera, Coronis.

Spiritus.

Vocali, quam vel specialis bina, vel una
Consona subsequitur, ferè spiritus insidet asper:
Qualiter ante has, ρμ, ρπ. *Sic* ε, *&* ο *spirant,*
Si præeant ρκ. *Sic, si etiam spiraminis index*
Litera vocalem, exemplari in voce, sequatur:
Scilicet αἱμ-ύλος; ἁπλ-ὸς: ἑκα-στος; ἑδρ-αῖος; ἑῶ-ος;
Ἕσπ-ερος; ἑψ-ανὸς: ἡσ-υχος; ἥβ-η: ἱε-ρὸς; ἵππ-ος;
Ἱδρ-ὼς; *& cum* μ, *vocalique* ἵμε-ρος; ἱσ-ὸς:
Ὅπλ-ον; *&* ὁμ- *sine* φ; *vocalis si comes est,* ὁσ-.
De spirante tribu specialis Sylloga vocum.

A

Ἁβρὸς mollis.
Ἅγιος sanctus.
Ἁγνὸς purus.
Ἅδης orcus.
Ἁδρὸς adultus.
Ἅλς mare.
Ἅλυσις catena.
Ἅλων area.
Ἅμαξα plaustrum.
Ἅμιλλα certamen.
Ἁπαλὸς tener.
Ἁπλόος simplex.

E

Ἑδανὸς suavis.
Ἕδος sedes.
Ἕδνον dos.
Ἑκυρὸς socer.
Ἑκὼν spontaneus.
Ἕλη calor solis.
Ἕλκος vulnus.
Ἑλικὼν Helicon.
Ἕλλην Græcus.
Ἕλος palus.
Ἓξ sex.
Ἑορτὴ festum.
Ἑπτὰ septem.
Ἑταῖρος socius.
Ἕτερος alter.
Ἕτοιμος paratus.

H

Ἡδὺς suavis.
Ἥκιστος minimus.
Ἧλιξ coævus.
Ἥλιος sol.
Ἧλος clavus.
Ἡμέρα dies.
Ἥμερος quietus.
Ἥμισυς dimidius.
Ἡνία, -ίον habena.
Ἧπαρ jecur.
Ἥρως Heros.

I

Ἱκανὸς idoneus.
Ἱκέτης supplex.
Ἱλαρὸς hilaris,
Ἵλαος propitius.

O

Ὁδὸς via.
Οἷος qualis.
Ὅλμος mortarium.
Ὅλος totus.
Ὅρος terminus.
Οὗτος iste.

Ω

Ὥρα hora.

Spiritus affertur vocis duplus unius; ut vox
Una eadem ἔρον *&* ἕρον: *diversa,* οἶος *&* οἷος.

Tempus.

Menſuræ vox eſt omnis Monoſyllaba longæ.
Parvula ſed genere ex vario dempta ecloga vocum eſt:
Vir, quis, is, es, bis, ter, que, per, in, ve, vel, an, ne, nec, & cis.

Syllabæ.

Ultimæ longæ.

Hæ ſeptem; -en niſi neutra, -as, -es, -os, -i, ſimul -u, -c.
-Us pariter, quæ creſcit in -udis, & -uris, & -utis,
-A ſextus caſus; ſextus vel tertius -is, -o.
-As ſed -adis brevis eſt; -es, -itis. Seges adde, tegéſque:
Hæc quoque præpes, hebes, teres, & veges, Adjectiva.
Ultima, cui b, d, t fines, ſyllaba vocis
Corripitur; prior his vocalis longa nec obſtat.

lien, carmen, majeſtas, nubes, honos, gummi, cornu, halec, incus, tellus, virtus, muſ-â -is, domino, lampas, miles, ab, ad, caput, audit.

Ultimæ Communes.

Omnis in -o caſus rectus communis habetur.
Cor, fel, mel: Compoſta in -pos -par; Vox & in -inta,
Pauca genus potius variant pariſinia neutrum.

compos, compar, triginta, īdem M. ĭdem N.

Finis in his per Cæſuram communior uſu,
Nempe mihi, tibi, vel ſibi; vel duo, & ambo; vel octo.

Ante-ultimæ Longæ.

-Onis ab -o; ſic -oris ab -or; ſic -alis & -aris,

tyronis, honoris, animalis, calcaris.

Ex -al & -ar; ſic -arum, -orum; ſic -abus, & -obus.

muſarum, dominorum, duobus -abus.

Propriū in -al vel in -or breve creſcit; ut Hannibal, Hector.
Quædam appellativa in -or, arbor, marmor & æquor.
Semper i vocales inter, v ſæpe, priorem

Extendit: prope r ſæpe utraque tenditur; aut m.
Caïus, major, pravus, ſtiria, ripa, cuja, rupes, limes, miles, pumex, mugil.
Turba licèt variet; memori tamen utilis eſt lex.

Catalogus Brevium Irregularium.

V inter duas vocales.

Avis, avus, avena. Brevis. Cavus. Favus. Gravis. Juvenis. Levis. Novus, novem, noverca. Severus. Ovis. Bovis. Jovis. Aveo. Caveo. Faveo, foveo. Juvo. Lavo, levo. Moveo. Ovo. Paveo. Voveo.

I vel U prope R.

Lubricus, luridus. Quïrites. Tribus, tribunal, tribunus, tribulus, tripudium: tri -præpoſitivum; ut tridens.
Frico. Rigeo, rigo. Tribuo. Vireo. Comp. -rigo.

Crumena, cŭrulis. Defrutum, frutex. Lemures. Nurus. Purpura. Rudens, rudis, rutilus. Spurius.
Furo. Rubeo. Saturo. Trucido.

U prope M.

Camurus, cucuma, cucumis, cuminum, cumulus. Humus. Incolumis. Mutilus. Numerus, numiſma. Tumulus, tumultus.
Autumo. Tumeo. Sumus.

Quævis vocalis ſita fines ante ſequentes:
Di-ma, cloa-ca, loque-la, ſtate-ra, auri-ga, culi-na,
Vi-ta, rube-do, pena-tes, vi-tis, aga-ſo, lupa-nar,
Do-num, querce-tum, fi-lum, manti-le, cana-lis,
La-bes, compa-ges, ſe-des, ſarta-go, legu-men,
Fi-nis, re-mus, ahe-nus, ava-rus, na-ſus, avi-tus,
Stella-ris, cochlea-re, ſena-tor: cætera miſſa.
Siqua, datis diverſa, brevi malè ſarta tabellæ
Reperiat Lector; ſua grana huic demat acervo.
Nempe ſuperlativa in-imus polyſyllaba; ſigna
Ordinis & Numeralia: vox in-inus nota ſi ſit
Materiæ; aut ex Adverbio, nota Temporis: aut ex
Verbo, vox in-itus, quam gignit-uique,-didique,
optimus, decimus, faginus, craſtinus, genitus, traditus

Atque

Atque ſtiti, & ſevi: citus adde, litúſque, datúſque,
præſtitus, conſitus
Et ratus, & ſatus, & ſtatus; & -rutus à -ruo: nata &
Verbo in-ilis breviat vocalem à fine ſecundam.
flebilis
In-la minutivum. Dat plura, cupitque Tabella.

Catalogus brevium Irregularium.

-ca.	Alica. Braſſica. Fabrica, fulica. Manica, mantica. Pedica, pertica, plica. Tunica. Vomica.
-la.	Macula, Mola. Regula. Simila. Tegula, tragula. Ulula.
-ra,	Camera, cumera. Hara, hedera. Mora. Opera. Patera. Sera. Veſpera. Phaleræ.
-ga.	Caliga.
-na.	Buccina. Fæmina, fiſcina, fuſcina. Gena. Pagina, Patina. Sarcina. Trutina Apinæ. Minæ.
-ta.	Amita. Cucurbita. Navita, nota. Orbita. Rota. Semita.
-do.	Cado. Edo.
-tis.	Cutis. Ratis. Sitis.
-num.	Laganum. Nundinum.
-tum.	Fretum.
-lum.	Nihilum. Salum, ſolum, ſtabulum, ſtragulum.
-lis.	Gracilis. Humilis. Parilis, Similis, ſterilis, ſtrigilis.
-bes.	Hebes.
-go.	Ego. Ligo. Ago. Lego-is, ligo. Nego. Rego, rogo. Tego.
-men.	Columen. Regimen. Specimen.
-nis,	Canis, cinis.
-mus.	Animus. Calamus. Domus. Fimus. Nemus.
-nus.	Acinus, anus, aſinus. Bonus. Circinus, cophinus. Dominus. Facinus. fraxinus. Galbanus, geminus, genus. Hebenus. Manus. Onus. Pampinus, penus, platanus. Sinus, ſonus. Terminus.
-rus.	Barbarus. Camarus, creperus. Ferus. Herus, humerus. Streperus. Torus. Uterus.
-ſus.	Carbaſus. Pegaſus.
-tus.	Agnitus, arbutus. Catus. cognitus. Halitus. Impetus. Latus-eris Metus. Vetus.
-ris, -re.	Hilaris. Mare.

Ante-ultimæ Communes.

Litera muta, ſequénſq; brevem, præiénſq; liquentem;
Treſve breves primam communem reddere poſſunt.

Ante-

Ante-penultimæ Longæ.

Syllaba queis tenſa eſt quovis prior ordine, voces,
Ne fruſtra omnino ſit Tyro, tabella miniſtrat.

Acet-abulum.	Map-alia.	Fan-aticus.	Id-oneus.
Vin-aceus.	Ar-aneus.	Aqu-atilis.	Fav-onius.
Vern-aculus.	Libr-arius.	Man edula.	Tent-orium.
Sex-aginta.	Coloc-aſium.	Cent-eſimus.	Pec-ulium.
Co-agulum.	Pal-atium.	Nov-itius.	

Menſuram ſibi Græco-Latina vocabula ſervant. āer.
Ultima corripier ſolet e per a verſa Latinis. Syllaba.
Vocalis, quæ nonnunquam diphthongus habetur,
Negligitur; veluti prelum: vel Græca Latinis
Si nova literula eſt; ut crapula. Longa ſecundam
Tertia Syllaba, ſi par ſit ſtructura, coæquat;
Quales * -arus & -arius; aut polyſyllabon, † -us cui
* amarus, precarius.
-Um vel -a, ſufficit unum. Lex hæc imperat æquum.
† Favonius, ciconia, patrimonium,
Syllaba compoſita, aut derivativa tuetur
Vocis, quâ manat, tempus; nec flexio mutat,
Conſona de binis niſi ubi una amota recedat:
Quippe amota brevem vocalem deſerit; ut trabs:
Mamma, mamilla etiam breviat, ſignúmq; ſigillum.
At -x vocalem longam reſoluta manentem
Conſervat; pax ut pacis. Sin flexio mutat;
-Ex ut-icis; brevis eſt i præ-ultima; ut obicis, obex.
Corripe fax, nex, grex, remex, nix cum pice, fornix,
Styxque, calixque, larixque, ſalixque, varixque, filixque,
Appendix, hiſtrix, coxendix, cum duce, conjux,
Crux, nux, trux; cum Cappadoce, atq; Allobroge, præcox.
Porro Compoſitis Derivatiſq; nec uſque,
Tempus Principis unum & idem eſſe Tabella remonſtrat.

Irregulares Derivativæ.

Longæ. tegula, regula, ſedes à tego, rego, ſedeo.

Breves,

Breves. fides, pejero, dejero, pronuba, innuba, sopor, à fido juro, nubo, sopio.
Communes. connubium à nubo.

Quantitas in Græcis Syllabis.

Longæ ultimæ.

-Ας, -αν, -ιν; crebrò -υρ, -ρα; vox socialis in -ις, -ιν;
-Υς, -υν; vox & in -α finita dualiter omnis.
-As primæ in quarto formæ pluraliter addas.
Post longam, geminásve breves is flexa per -ιδος.
A post α, vel ε; post αι, ει, vel ι; facta vel ex -ος.

Αἰνείας, Τιτὰν, ῥηγμὶν, ψίθυρ, χαρὰ, ἀκτὶς-ῖν, φόρκυς-υν; μῆσα-ας, κνημὶς, πλοκαμίς. Σεληνάα, θεὰ, Ἀθηναία, χρεία, σοφία, ὁμόια.

At post diphthongum -ρα solet breviarier; -ὰς sic
Flexa in -άδος; -τρια & ex -της; -εια que quæ venit ex -ης;
Urbs aut officium Ἀντιόχεια *vel* ἀγγελίεια.
Corripitur vox tripla in -ια; ut μία, πότνια, δῖα.

μοῖρα, χιλιὰς, ψάλτεια, ἀλήθεια.

Penultimæ Longæ.

Anceps vocalis longis intexta duabus.
Propria nomina in -άων, -αῒς: pleraque in -άτης.
-Ίτης, -ίκη, -ίτη, -ίνη, desita & -άιξ.
Post vocalem etiam vel ρ polysyllaba in -ατος.

Ἀμφίων, Μαχάων, Θαΐς, Εὐφράτης. Θερσίτης, Εὐνίκη. Ἀφροδίτη, ὑσμίνη, πολυάϊξ. ἀνίατος, Ἄρατος.

Græcum parca facit, sed Sylloga larga Latinum
Catalogum; in metri auxilium & sermonis in usum.
Congeries vocum reticetur, rara repertu.

Extensio Particularium.

A	facundus.	manes.	Vagina.	Gleba.
Acer.	flagitium.	materia.		Leno.
alea.	fragum.	maturus.	E	lethum.
area.	frater.	matutinus.		Nequam.
ater.	Gratia.	Pagina.	Cepe.	penula.
Brachium.	Janua.	palus-i.	cerussa.	Penuria.
Caligo.	Lamina.	papilio.	clemens.	resina.
caseus.	lanugo.	Quatuor.	creber.	rete.
cicada.	laterna.	Radix.	dicterium.	rheda.
contagium.	Maceries.	Talus.	Feralis.	Sebum.
Fabula.	malus subst.	trames.	feria.	sedulus.
				semita.

ſemita.
ſepes.
ſerius.
ſpelunca.
ſtrenuus.
Teda.
temo.
teter.
Veles.
velox.
veſica.
vindemia.

I

Antiquus.
Clitellæ.
craticula
convicium.
Fibula.
filius.
faſtidium.
faſtigium.
Ilex.
ilia.
Lacinia.
liber-a.
libum
licium.
lilium.
linea.
litera.
Nidor.
Obliquus.
Pileum.
pituīta.
Sībilus.
ſtipes.
Tibia
Vectigal.
veſtigium.
vibex.
viburnum.
vicies.
viginti
vinea.
vipera.

O.

Adorea.
Boletus.
Codex.
comis.
copia.
copula.
Dolium
Fomes.
Gloria.
Locuſta.
lodix.
lorica.
lorum.
Moles.
Obex.
otium.
Poculum.
pomum.
populus arbor.
procerus.
proles.
proſa.
Robur.
Scopa.
ſcrofa,
ſolers.
ſolus.
ſorex.
Vomer.

V.

Aculeus.
Culeus.
cunæ.
Gluten.
Judex.
jugera.
jugis.
Nugæ.
Pugio.
pupillus.
pugillares.
Suber.
Tuber.
Uber.

Y.

Hybernus.
Tyro.

Α Ι Υ Longæ.

A.

Ἀαγὴς infractus.
ἀὴρ aer.
ἀρητὴρ ſacerdos.
ἄτη noxa.
Δανδὸς fænus.
Κλάδος ramus.
Λαὸς populus.
Νᾶπυ ſinapi.
Ῥάδιξ ramus

I.

Ἀκόνιτον aconitum.
Ἐνίπη minæ.
Ἰατρὸς medicus.
ἱερὸς ſacer.
ἰθὺς rectus.
ἵλαος benevolus.
ἴλη agmen.
Ἴλιον Ilium.
ἰλὺς limus.
ἰτέα ſalix.
ἰχὼρ ſanies.
ἰωχμὸς tumultus.
Κίων columna.
κνίδη urtica.
Πέδιλον calceus.
πίδαξ fons.
Σέλινον apium.
σκίπων baculus.
σχῖνος juncus.
Φιλήτης fur.
Χαλινὸς frænum.
χελιδὼν hirundo.
χίλιοι mille.
χιλὸς cibus.
χλιδὴ mollities.
Ψιλὸς tenuis.

Υ.

Ἀϋτὴ clamor.
Γύης dentale.
Ἐνυὼ Enyo.
Θαλύσια primitiæ.
Θυὰς Thyas.
Θύλακος ſaccus.
Κίνδυνος periculum.
Λύπη triſtitia.
Μύωψ luſcus.
Ξυνὸς communis.
Ὀλολυγὴ ejulatus.
Σκῦτος corium.
Ὕαλος vitrum.
Ψυχὴ anima.
Ψύχος frigus.

Α Ι Υ Communes.

A.

Ἄατος nocens, innocens.
ἄορ enſis.
Ἀπόλλων Apollo.
Ἄρης Mars.
Καλὸς bonus.

I.

ἸΗΣΟΥ͂Σ JESUS.

Υ.

Ξύλον Lignum.
Ὕδωρ aqua.

Cato

Catalogus brevium Irregularium.

A terminalis post ϱ.

Ἄγκυϱα anchora; Γέφυϱα pons; Ὄλυϱα far.

I vel Υ prope ρ.

Ἔϱιφος hædus; Κϱίνον lilium, κϱιτὸς selectus. ἀϱι, ·ϱι -præpositivum. Ἄχυϱος palea; Ἔϱυμα propugnaculum; Λιγυϱὸς stridulus; Μινυϱὸς querulus; Πυϱετὸς febris; Ῥύπος sordes; Σφυϱὸν malleolus; Τϱυφάλεια galea, τϱυφὴ deliciæ, τύϱαννος tyrannus. Ψιθυϱίζω susurro.

Υ prope μ.

Μύλαξ saxum, μύλη mola, μύϱον unguentum; Ψίμυθος cerussa.

-ίκη. Δίκη jus; Ἑλίκη ursa major.

Accentus.

Non ità Græcorum est facilis doctrina Tonorum.
Sunt voces Atonæ, tono egentes; bis putà quinæ.
ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐκ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς, ἐκ.
Sunt etiam Encliticæ, accentum quæ amittere; vel quæ
In finem anteeuntis amant transmittere acutum:
Plùs vicenæ. Accentu omnis vox cætera fixo est.
Amittunt; si picta tono præit ultima; quòd si
Anteït Encliticam postrema gravis, fit acuta.
Post præacutam etiam accentum monosyllaba perdunt.
Transmittunt; si picta accentu est tertia; vel si
Circumflexa secunda præit, finísve Trochæus.
παῖς μου Matth. 12. 18. Θεέ μου. 27. 46. μήτηρ μου 12. 48. ἄνθρωπός τις Luc. 16. 1. σῶμά μου Matt. 26. 26. μέσφά τοι Theoc. id. 2. 144.
Accentum Indefinitum τὶς *transmovet omnes*
Per casus: per tres Pronomina substantiva
Singula; perque hos quinos σφῶε, σφὲ, σφίσι, σφᾶς, σφώ.
Emphasis accentum tamen in pronomine servat.
δώσω σοὶ. Marc. 6. 22.
Entona vox proprio una tono vult pingier uno.

Incon-

Incontracta acuit monosyllaba dictio finem. χείρ
Excipe sed tredecim monosyllaba nomina; ceu βοῦς,
Γραῦς, δρῦς, λῖς, μῦς, ναῦς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποῦς, πῦρ, σκῶρ, ὗς.
Sic circumflexum monosyllaba litera poscit. μδ. νδ. &c.
Picta tono longa ante brevem vult circumflecti.
Ultima si longa est; poterit nec tertia acutum,
Nec circumflexum accentum bene ferre secunda;
μοῦσα, μούσης. ἄνθρωπος ἀνθρώπου.
Nullaque acutum in fine gerit, nisi quæ venit ante
Encliticam: aut quæ interrogat: aut quæ prævia puncto est.
τίς, πόθεν εἷς; Anthol. θεόν Joh. 1. 2.
Rara toni, encliticæ adventu, aut variatio sedis.
ἤπερ, ἥστινος, ὧντινων.
Denique nec sedem aut speciem vox recta tonorum
Mutat in obliquis; nisi prævia regula suadet.
λόγος, λόγου. ἄγγελος, ἀγγέλου. πατήρ, πατέρος. σωτήρ, σωτῆρος.
Sic quasi fine breves αι, οι *exturbare recusant*
Sedibus accentum primis: nisi reddere longos
Mandat possibilis modus aut contractio fines.
μοῦσαι, ἄγγελοι: λελέχοι, τιμῆσαι, εὔνοοι, εὖνοι.
Simplicium Composita tonos revocare jubentur:
Simplex Oxytonum si non monosyllabon est, &
Longa in composito est postrema; manet tonus idem.
καλός, φιλόκαλος. χείρ, αὐτόχειρ. βασιλεύς, φιλοβασιλεύς.

Speciales Regulæ.

Nomina Oxytona.

Substantivum.

Oxytonum est -ώ, -άν, -ήν, -ίν, -ήρ, -εύς, -άς -άδος, -τύς,
-τιός, -σσός, *vel* -εδών: *vel in* -ών *mensisque locique:*
Vox vel desita in -ωλός, & -ωνός, & -ωπός, & -ωρός.
In -μός *item, si non præcedat* ε, *substantivum.*
Græca acuunt -ανός, *quæ manant fonte latino.*
Penacuunt άτος *simul* -άζον *origine eâdem.*
λεχώ, πτάν, αὐχήν, ῥηγμίν, χαρακτήρ, Βασιλεύς, μονάς, ἐδητύς υἱός, νεοσσός, σηπεδών, ἑκατομβαιών, νυμφών, Πακτωλός, οἰωνός, Ἀσωπός, τιμωρός, ὀφθαλμός, Ἀπανός. Πιλάτος, σίτον.

Adjecti-

Adjectivum.

In -κὸς, -λὸς, -νὸς, -πὸς, -ρὸς, -τὸς; vel -ὺς, -ὴς, quod -ἰ@ dat.
His quoque Substantiva tonis bene multa gravantur.
Excipe sed voces graduum in -τερ@, & -τατος omnes.
Sic in -ιν@ seu materiæ, seu signa coloris.
Intra bis denum Numerale & ab ordine dictum.

λευκὸς, καλὸς, κενὸς, χαλεπὸς, ξηρὸς, κλειτὸς, ὀξὺς, ἀληθὴς.
δοκὸς, πηλὸς, ἀμνὸς, σκοπὸς, ἀγρὸς, στρατὸς.
σκληρό-τερος-τατ@, λίθιν@, κόκκιν@. πρῶτ@, &c.

Compositum in -βοσκὸς, -κλειτὸς, -κλυτὸς, -ηγὸς, -αγωγὸς,
-Ποιὸς, -πηγὸς, -αμοιβὸς, -αρωγὸς, -αοιδὸς, & -ωδὸς,
-Εργὸς, & -ουργὸς, & -ωργὸς, & -ωρὸς, & -ουρὸς, & -ολκὸς.

χοιροβοσκὸς, τηλεκλειτὸς, δουρικλυτὸς, κυνηγὸς, παιδαγωγὸς, ὀργανοποιὸς, ναυπηγὸς, χρυσαμοιβὸς, ἐπαρωγὸς, φιλαοιδὸς, τραγῳδὸς, συνεργὸς, ὑπουργὸς, γεωργὸς, πυλωρὸς, κηπουρὸς, ἐρολκὸς.

Nomina Paroxytona.

Vox in -ίλ@, -λέ@, -ίσκ@, -ύλ@. Finalia in -ήρης,
-Ηκης, -ώκης, aut -ώδης: Quot ab ἦθ@ & ἔγχ@,
Et κῆτ@, μέγεθ@, στέλεχ@, composta per -ης sunt.

ὀργίλ@, ἀργαλέ@, νεανίσκ@, ἀγκύλ@, τειήρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πετρώδης, κακοήθης, χαλκέγχης, μεγακήτης, παμμεγέθης, μακροστελέχης.

Vox in -ίον, nata oxytono, est præacuta trimembris:

στρουθὸς, στρουθίον; παῖς, παιδὸς, παιδίον.

Multa Paroxytono orta. In -ί@ Propria, & Tribrachys vox.

βίβλ@, βιβλίον. Ὀσί@.

Sæpe ut -ίτης, sic finis -ῖτις præponit acutum.

νεφελίτης-ῖτις.

Nomina Proparoxytona.

Compositum triplex ab ἔρωςque, γέλωςque, κέραςque.

δύσερως, φιλόγελως, μονόκερως.

Nomina Circumflexa.

Nomina in -ᾶς, aut -ῦς, gaudent minuentia, finem
Amplificare tono, implexum quasi, circumflexo.

Ζηνᾶς, Διονῦς.

Magnum, ità signandum accentu, illud nomen ἸΗΣΟΥ͂Σ.

Nomi-

Nomina Ante-circumflexa.

Nomina in -οῖος, & -ῶος; substantiva & in -ῖνος;
Compositum & cui finis in -οῦτος & -οῦχος & -ῆλιξ.
Signa die quoto cuncta & numeralia in -αῖος.
γελοῖος, αἰδῶος, γελασῖνος, τηλικοῦτος, σκηπτοῦχος, ὁμῆλιξ, δευτεραῖος.

Accentus Casuum.

Circumflectit in -ῶν genitivum formula prima:
Prima, secundaque cum genitivis usque dativos
Nominis Oxytoni, numero omni circumflectit.
κομητῶν: ποιητ-ἡς οὐραν-ὸς-οῦ, ῇ, ῷ, αῖν, οῖν, ῶν, αῖς, οῖς.
Vox monosyllaba, quæ genitivo tenditur, omnes
Plurales in -ν circumnotat atque duales.
Excipe δᾴς, κρᾶς, παῖς, ποῦς, οὖς, δμώς, Τρώς; *&* φῶς *lux.*
At casus, vel in -ος, vel -ι, vel -σι, notantur acutè.
Regula per reliquos casus generalis in usu est.
ποῦς ποδοῖν ποδῶν; ποδὸς-ὶ-σὶ; πόδα-ες-ας.
Si sit Metathesis, vel Syncope, vel Paragoge;
Par tonus hisce, γόνυ *&* δόρυ; *& hisce* κύων*que,* γυνή*que*
Ut γουνὸς, δουρὸς, κυνὸς; *alloclitónque* γυναικὸς.
Ex gravibus nulla accentûs nota facta duobus.
Ex gravi acutóque omnis acuta fit; ex & acuto
τείχεϊ τείχει, κενεὼν ὼν
Atque gravi, vox circumflexa fit; à νόος *ut* νοῦς;
Ex -έος aut -όος, -οῦς. -Ἀα, -ᾶ; -όω, -ῶque; Duales:
ἀληθέος-οῦς, λεχόος-οῦς.
Quartus -όα -ῶ; rectúsque -εος -οῦς: contraria praxis.
μνάα μνᾶ, νόω νῶ, λεχόα -ῶ, χρύσεος χρυσοῦς.
Quinto, -εῦ flectier ex ευς, *-οῖ vult flectier ex -ώ.*
βασιλεῦ, λεχοῖ.
Quintus ab -ων -ονος, aut -ωνος, polysyllabus; aut qui
Exit in -ερ, movet accentum de fine retrorsum.
Neutrum in -ον Adjectivi etiam polysyllabon ex -ων
Retro agit accentum. Sic vult -ες ab -ης præ-acuto.
Bis duo in -ης per -α flexa tonum revocare jubentur.
Ἀγάμεμνον, Τέλαμον, πάτερ. εὔδαιμον, Σώκρατες.
ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Di

Dittona ſunt vario accentu pariſyllaba. Si vox
Propria, Subſtantiva etiam, ſenſúque rogandi eſt,
Antè gerit tonum: amat ſed vox contraria finem.

Βῆλος βηλὸς, βέρτος βερτὸς, ποῖος ποιὸς.

Vocis & ejuſdem eſt duplex tonus; ἆος & ἄος:
Iſque frequens, ſi vox ſenſu ſit duplice; φὼς, φῶς.

Catalogus vocum oxytonus creberrimus uſu,
Quæ Canonem fugiunt: Reliquis ſat parva tabella eſt.

A

Ἀγαθὸς bonus.
ἀγκὼν cubitus.
ἀγορὰ forum.
ἀγὸς dux.
ἀγυιὰ vicus.
ἀδελφὸς } frater.
ἀδελφεὸς }
ἀετὸς aquila.
αἰγιαλὸς littus.
αἰδὼς pudor.
αἱμασιὰ ſepes.
αἰχμὴ cuſpis.
αἰὼν ævum.
ἀκὴ acies.
ἀκμὴ vigor.
ἀλαζὼν jactator.
ἀλκὴ robur.
ἀλαλητὸς clamor.
ἀλωὰ area.
Ἀμαζὼν Amazon.
ἀμνειὸς agnus adultus.
ἀμοιβὸς mutuus.
ἀμολγὸς mulgendi tempus
ἀνθρακιὰ carbo.
ἀνδριὰς ſtatua.
ἀνεψιὸς conſobrinus.
ἀοιδὸς poeta.
ἀρὰ comminatio.
ἀραιὸς tenuis.
ἀργὸς otioſus.
ἀρετὴ virtus.
ἀρηγὼν auxiliator.
ἀρνειὸς agnus adultus.
ἀρχὸς princeps.
ἀσκὸς uter.
ἀστεροπὴ fulgur.
ἀτραπὸς } vi.
ἀτραπιτὸς }
αὐλὴ ſtıbulum.
αὐλὸς tibia.
ἀφνειὸς opulentus.
ἀφρὸς ſpuma.
Ἀχαιὸς Achæus.
ἀχλὺς tenebræ.

B

Βαιὸς parvus.
βιὸς arcus.
βιοτὴ vita.
βλαισὸς blæſus.
βοηθὸς auxiliator.
βουνὸς collis.
βυθὸς profunditas.

Γ

Γαλεὸς felis.
γαμβρὸς gener.
γενεὰ generatio.
γεραιὸς ſenex.
γοργὸς velox.
γρυπὸς naſo adunco.
γυνὴ mulier.

Δ

Δαλὸς fax.
δεξιὸς dexter.
δηναιὸς diuturnus.
δοιὸς duplex.
δολιχὸς lorgus.
δραχμὴ drachma.
δωρεὰ donum.

E

Εἰκὼν imago.
ἑκὼν ſpontaneus.
ἑκατὸν centum.
ἑκυρὸς ſocer.
ἐνεὸς mutus.
ἐνιαυτὸς annus.
ἑορτὴ feſtum.
ἑπτὰ ſeptem.
ἐριννὺς furia.
ἐρινὸς } caprificus.
ἐρινεὸς }
ἐσχατιὰ finis.
ἐτεὸς verus.

Z

Ζυγὸς jugum.
ζωὸς vivus.
ζωὴ vita.

H

Ἡδονὴ voluptas.
ἠϊὼν littus.
ἠλεὸς ſtultus.
Ἠὼς Aurora.

Θ

Θαμειὸς frequens.
Θεὸς Deus.
θερμὸς calidus.
θηλὴ papilla.
θησαυρὸς theſaurus.
θοὸς velox.

θυηλὴ sacrificium.
θυρεὸς scutum.

I.

Ἱδρὼς sudor.
ἰλὺς limus.
ἱμὰς lorum.
ἰξὸς viscus.
ἰξὺς lumbus.
ἰὸς sagitta.
ἰσχὺς robur.
ἰχὼρ sanies.
ἰχθὺς piscis.

K.

Καιρὸς Tempus.
καλλονὴ pulchritudo.
κανθὸς angulus oculi.
κανὼν regula.
καπνὸς fumus.
καρπὸς fructus.
κενεὸς vacuus.
κεραυνὸς fulmen.
κεφαλὴ caput.
κηρὸς cera.
κιβωτὸς arca.
κλαδὼν ramulus.
κολεὸς vagina.
κολοβὸς mutilus.
κολοιὸς graculus.
κολωὸς tumultus.
κομψὸς elegans.
κονιορτὸς pulvis.
κορυφὴ vertex.
κραταιὸς fortis.
κριθὴ hordeum.
κρημνὸς præcipitium.
κριὸς aries.
κυφὸς gibbosus.
κωφὸς surdus.

Λ.

Λαγὸς } lepus.
λαγωὸς }
λαγὼν ilia.
λαιμὸς guttur.
λαιὸς lævus.
λαὸς populus.
λειμὼν pratum.
ληνὸς torcular.
λιτὴ preces.
λοβὸς pars infima auris.
λοιγὸς pestis.
λοξὸς obliquus.
λόχος insidiæ.
λωτὸς lotus.

M.

Μαζὸς mamma.
μηρὸς femur.
μισθὸς merces.
μοιχὸς mæchus.
μοναχὸς monachus.
μορμὼν larva.
μορφὴ forma.
μοχλὸς vectis.
μυελὸς medulla.
μυχὸς penetrale.

N.

Ναὸς templum.
νεβρὸς hinnulus.
νεὸς novale.
νεφρὸς ren.
νυὸς nurus.
νωδὸς edentulus.

Ξ.

Ξανθὸς flavus.
ξουθὸς rufus.
ξυρὸς novacula.

O.

Ὀβελὸς veru.
ὀβολὸς obolus.
ὁδὸς via.
ὀδοὺς dens.
ὀϊζὺς miseria.
ὀκτὼ octo.
ὁλκὸς tractus.
ὀλοὸς perniciosus.
ὀμφαλὸς umbilicus.
ὀμφὴ divina vox.
ὀπὴ foramen.
ὀπηδὸς comes.
ὁπλὴ ungula.
ὀργὴ ira.
ὀρθὸς rectus.
ὀρυμαγδὸς strepitus.
οὖδος pavimentum.
οὐλὴ cicatrix.
οὐρὰ cauda.
οὐρανὸς cœlum.
ὀχετὸς canalis.

Π.

Παιδιὰ lusus.
παλαιὸς vetus.
παλαιστὴ palmus.
παρειὰ gena.
πατρία patria.
πατρωὸς vitricus.
πεζὸς pedes.
πελαργὸς ciconia.
πενθερὸς socer.
περιστερὰ columba.
πηδὸς gubernaculum.
πιμελὴ pinguedo.
πλειὼν annus.
πλευρὰ & πλευρὸν latus.
πληθὺς multitudo.
ποινὴ pœna.
πολιὸς canus.
πρασιὰ areola.
πρωϊζὸς matutinus.
ταὼν pavo.
πτελεὸς ulmus.
πτερὸν ala.
πτωχὸς pauper.
πυγμὴ mensuræ genus.
πυρὰ rogus.
πυρετὸς febris.
πυρὸς triticum.
πυρσὸς fax.

P.

Ῥινὸς scutum.

Σ.

Σειρὰ catena.
σηκὸς stabulum.
σινδὼν sindon.
σιαγὼν maxilla.
σιμὸς simus.
σκαιὸς lævus.
σκηνὴ scena.
σκηπτὸς fulmen.
σκευὴ apparatus.
σκιὰ umbra.
σκολιὸς tortuosus.
σκοπιὰ specula.
σορὸς loculus.
σοφὸς sapiens.
σπιθαμὴ spithama.
σποδὸς cinis.

σπογγι

σπογγιὰ spongia.
σαυρὸς crux.
σαφυλὴ uva.
στερεὸς solidus.
στοὰ porticus.
στρατιὰ exercitus.
στρουθὸς passer.
σφυρὸν malleolus.
συρφετὸς colluvies.
σχολὴ otium.
σωρὸς cumulus.

T.

Τελαμὼν lorum.
τροχὸς rota.
τροχιὰ cursus.

τυτθὸς parvus.
τυρὸς caseus.
τυφὼν procella.

Φ.

Φειδὸς parcus.
φοινικὴ palma.
φλοιὸς cortex.
φολκὸς strabo.
φοξὸς acutus.
φρουρὸς custos.
φυλὴ tribus.
φωλεὸς caverna.

X.

Χαλκὸς æs.
χαλινὸς frænum.
χειμὼν hyems.
χρεὼν debitum.
χελιδὼν hirundo.
χηλὴ forceps.
χθιζὸς hesternus.
χιλὸς cibus.
χιτὼν toga.
χιὼν nix.
χλαμὺς chlamys.
χολὴ ira.
χορδὴ chorda.
χορὸς chorus.
χρυσὸς aurum.

Ψ.

Ψιττακὸς psittacus.

Ω.

Ὠκεανὸς oceanus.
ὠὸν ovum.
ὠτειλὴ vulnus.

Paroxytona.

A.

Αἰόλος varius.
ἄκρος extremus.
ἄλλος alius.
ἀντίος contrarius *cum compositis.*
ἁπλόος simplex.

E.

Ἐννέα novem.

H.

Ἡλίκος quantus?

I.

Ἶτυς circumferentia.
ἰκρίον tabulatum.

K.

Κόλος mancus.

Λ.

Λάλος loquax.

M.

Μόνος solus.
μυρίος infinitus.

N.

Νυμφίος sponsus.

Ξ.

Ξένος hospes.

O.

Ὀλίγος parvus.
ὅλος totus.
ὀστέον os.

Π.

Παρθένος virgo.
πίτυς pinus.
πλήρης plenus.

Σ.

Σκορπίος scorpius.

Φ.

Φίλος amicus.

Proparoxytona.

A.

Ἄργιλος argilla.
αὔλιον stabulum.

B.

Βάσκανος invidus.

Δ.

Δάκτυλος digitus.
Δείελος meridianus.

E.

Εἴκελος similis.
ἔωλος hesternus.
ἑκάεργος procul arcens.

K.

Κόνδυλος digiti articulus

Λ.

Λοίδορος convitiosus.

M.

Μάρμαρος albus.
μέρμερος anxius.

O.

Ὅμιλος agmen.

Π.

Πέλωρος ingens.
παράγωγος deductivus.
πάρεργος alienus ab opere
περίεργος curiosus.
πολύεργος operosus.
πύματος ultimus.

Circumflexa.

Γυμνῆς miles levis armaturæ. Δασπλῆς terribilis.

Ante-circumflexa.

Γ.
Γαῦρος superbus.
Δ.
Δῆλος manifestus.
Δῖνος vortex.
Δῖος divinus.
Ε.
Ἐκεῖνος ille.
Ἑταῖρος socius.
Θ.
Θοῦρος impetuosus.
Κ.
Κᾶλον lignum.
κοῖλος cavus.
κῦδος gloria.
κακοῦργος maleficus.
Λ.
Λᾶας lapis.
Μ.
Μῖμος mimus.
μῖσος odium.
Π.
Πρᾶος mitis.
πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶγος } actio.
πανοῦργος vafer.
Σ.
Σῖτος panis.
σκῦλον spolium.
σπῖλος macula.
σῦκον ficus.
Φ.
Φᾶρος pallium.
φαῦλος pravus.
φῦλον tribus.
Χ.
Χῆρος viduus.

Ditona.

Ἀθήναιος Athenæus.
Ἀθηναῖος Atheniensis.
Αἶνος laus.
Ἀινὸς crudelis.
Βίος vita.
Βιὸς arcus.
Βλάστος Blastus.
Βλαστὸς germen.
Θέα spectaculum.
Θεὰ dea.
Νόμος lex.
Νομὸς pascuum.
Ὄκνος pigritia.
Ὀκνὸς piger.
Πόνηρος laboriosus.
Πονηρὸς improbus.
Τεῦκρος Teucer.
Τευκρὸς Trojanus.
Τύρος Tyrus.
Τυρὸς caseus.
Χάος chaos.
Χαὸς antiquus.
Ὦμος humerus.
Ὠμὸς crudelis.

Dialectus.

Distat communi Dialectus quintupla linguæ ;
Attica Rhetoribus, sed Ionica grata Poetis :
Vocales solet illa plicare, hæc solvere gaudet :
Atticus utitur ω ; *sed Ioni acceptior est* η ;
Doribus α ; *queis Bœotis pari & Æolis ore est.*
At vix Æolicus, non est Bœoticus Author ;
Utraque sed libris Dialectus testibus orba est.

Rect

Recte igitur, sparsâ in populos sub Doride, utramvis
Tyro legit; nisi ubi Æolidem sibi adoptat † Ionis:
Retrabitur tonus, & † lenitur spiritus asper.
κάλ☉. Od. E. v. 260. ὄρος. Herod. 8. 25.

Authores propriæ Dialecto principe gentis
Usi omnes; aliena suis idiomata miscent.
Tyro igitur, suus unde author fuerit, bene norit.
Una tamen, variâ ex Dialecto, versio vocis.
ᵛ Ἀγλαμυς. Homer. Theocr.
Effrani canonem omnem exturbat jure Poesis.

Dialectus Literarum.

Litera per populos vario à fabricamine linguæ
In socias abit; inversa & cyclas Alphabeti est.

Atthis ο *in* [1] ω *mutat*; σ *& in* [2] τ; ρ *simul in* [3] σ.
Vult α *in* [4] η *aut* [5] ω; αι, ε *vult in* [6] α *vertere* Ionis;
Demit [7] ε *nonnunquam*; *vel in* [8] η *transfert* ε *solutum*:
ου *in* [9] ο *transit*; οη *& in* [10] ω; σ *vertitur in* [11] δ;
Lenis vix unquam aspera fit, crebrò aspera lenis;
Una [12] κιθών *vox alternat dissyllaba binas.*

Doris *per gentes diffusior ore præamplo*
Vexat literulas; η, ω, *facit* [13] α; ο *vel* ου, [14] ω;
Nonnunquam alternis α *&* ο *se ut* [15] τέτορα, [16] εἴκατι *vertant*:
Θυ *facit* [17] οι; γ *it in* [18] δ; π *vel* ρ *meat in* [19] κ;
Σ *sumpto quasi* κ *fit* [20] ξ; ζ *solvitur in* [21] σδ;
Aspera in aspiratam aliquando it, nempe θ *in* [22] χ.
Vocum monstra isthæc; [23] φῆρ *pro* θὴρ, [24] μεὶς *quoque pro* μὴν!
Ἠὼς *jure nec absimili mutatur in* [25] αὔως:
Voxque [26] πόλευς *miro contracta Theognidis usu.*

[1] Λεὼς Soph. [2] γλῶττα Isoc. [3] ἄρσην Phocyl. v. 1. [4] θρῆσσα Herod. 247. 4. [5] θῶυμα 6. 7. [6] ἕταρ☉ Hom. Ιλ. α. 183. μέγαθος Herod. 12. 24. [7] ὀρτὴ 8, 6. [8] ἀνθρωπήϊ☉ 2. 29. [9] ζόη 8. 25. [10] ὀγδώκοντα 42. 13. [11] ὀδμὴ 21. 17. [12] 3. 15. [13] ποιμὰν Theoc. Id. 1. 7. ταῦλ☉ Id. 8. 5. [14] πωμενικὸς Id. 1. 23. μῶσα Id. 1. 20. [15] Id. 14. 16. [16] Id. 4. 10. [17] μοῖσα Id. 1. 144. [18] Δαμάτηρ Id. 7. 32. [19] ὁκοῖος Id. 15. 32. μικκὸς Id. 5. 66. [20] κλᾷξ Id. 15. 33. [21] μασδὸς Id. 3. 16. [22] ὄρνι-χα, -χες. Pind. Ol. Od. 2. Ant. 5. Theoc. id. 5. 48. [23] Hom. Ιλ. β. 268 Pind. Pyth. Od. 3. str. 1. [24] Hes. ἔργ. β. 175. Pind. Nem. Od. 5. Ant. 3. [25] Sapph. Frag. αὔως Pind. Schol. [26] Theog. 774.

Quidni hæc rusticitas & cætera, propria Dorum?
Contrà Grammatici; quibus est sua gratia: summa
Cura sed Autorum est pueris; nempe unde petendum est
Vivum Linguæ utriusque Idioma, loquentibus aptè:
Primus discipulis liber, & præceptor Homerus.
Una satìs puero Dialectus rustica; ne plùs
Distrahat in gentes, vice Græcæ, barbara lingua.

Dialectus Articuli.

Articuli varias Dialectus multipla formas
Procreat; ut [1]τεῦ, [2]τῶ, [3]τάων, [4]τὼς, [5]τοίσδεσι, [6]τοὶ, [7]ταί.
Ὅστις, [8]ὅτις *facit;* [9]ἅττ', [10]ὅτεω, [11]ὅτεων, [12]ὁτέοισιν.

[1] Theoc. Id. 5 39. [2] Id. 1. 29. [3] Id. 22. 161. [4] Id. 1. 92. [5] Hom. Ὀδ. φ. 93. [6] Theoc. Id. 1. 80. [7] Id. 7. 59. [8] Hom. Ιλ. γ. 279. [9] Ιλ. ι. 603. ἅσσ' Ιλ. α. 554. [10] Herod. 26. 20. [11] 305. 11. [12] Hom. Ιλ. ο. 491.

Dialectus Nominum.

Attica flexura est duplex, & Ionica duplex;
Altera contracta, incontractæque altera vocis.

Atticorum Declinatio duplex.

Mascula in -ως, neutra -ων, sunt primæ; -ας, neutra secundæ.

Prima Declinatio.

Omnis in -ω casus, neuter vel masculus, exit:
Alteruter finis, si binos excipis, idem est.
Ante ω si venit αι; vel si longa α: per ε versa est.

	N.	G.	DA.	Ac.	V.		NAV.	GD.		NV.	G.	DA.	Ac.
S.	Λε-ὼς Ἀνώγ-εων	ω	ῳ	ων	ως ων	D.	ω	ῳν	Pl.	ῳ ω	ων	ῳς	ως ω

Ω vice

Ω vice o, *non à fine tonum, ut vult Regula, ponit.*
Propria in-os ità flexa Poetis pauca Latinis.
Androgeos. Virg.

Secunda Declinatio.

Consona vocales præbet detrusa ligandas.

	NAV.	G.	DAB.		NAV.	GD.		NAV.	G.	DAB.
S.	Κέρ-ας	ατος αος ως	ατι αϊ ᾳ	D.	ατε αε α	άτοιν άοιν ῷν	P.	ατα αα α	άτων άων ῶν	ασι

Extrito τ, α, *quæ præcedit,* ε *reddit Ionis.*
Κέρεος Herod. 330. 13.
Syncope nomen in -ις *truncat, Crasis Attica plectit.*
S. N. Ἔρις. Pl. ἔρ-ιδες,-ιδας; ἔρεις. *Gal.* 5. 20.
S. N. Κλεῖς. Pl. κλεῖ-δες,-δας; κλεῖς. *Apoc.* 1. 18.

Ionum Declinatio duplex.

Declinatio prima.

-Ευς, -ης, -ις *raro, incontractile parturit* -ηος.

	N.	G.	DA.	Ac.	V.		NAV.	GD.		NV.	G.	DA.	Ac.
S.	Βασιλ-εὺς Ἄρ-ης Πόλ-ις	ηος	ηϊ	ηα	εῦ ες ι	D.	ηε	ήοιν	Pl.	ηες	ήων	εῦσι ησι	ηας

Declinatio secunda.

Nomen in -ις *vel* -ι *propriam habet contractile formam.*

	N.	G.	DA.	Ac.	V.		NAV.	GD.		NV.	G.	DA.	Ac.
S.	Πόλ-ις Σίνηπ-ι	ιος	ιϊ, ι	ιν ι	ι	D.	ιε	ίοιν	Pl.	ιες, ις ια, ι	ίων	ισι	ιας, ις ια, ι

Vocis ναῦς, duplex Dialectus flectere plures
Communi solet ex usu, quàm Regula, casus.
Atthis α reddit ε; -ος, -ως: sed Ionis α in η sibi format.

	N.	G.		DAb.	Ac.		GD.		N.	G.	DAb.	Ac.
S.	[1] Ναῦς.	[2] νεὼς,	[3] νηός.	[4] νηΐ.	[5] ναῦν.	D.	[6] νεοῖν.	P.	[7] νῆες,	[8] νεῶν.	[9] ναυσί.	[10] ναῦς

Flexio Thucydidæ casus allata per omnes.

Thucyd. [1] 156.A. [2] 162.C. [4] 156.A. [5] 162.C. [6] 255.A. [7] 162.B. [8] 156.B. [9] 157.B. [10] 156.A.
Herod. [3] 1.17. [4] 1.25.

Dialectus Casuum.

Genitivi.

Attica [1] -εως *&* [2] -εων *formæ est inflexio quintæ.*
Flectit Ion -ου *primæ in* [3] -εω; *&* [4] -έων *ubi ubi ex* -ῶν.
Doricus -ου *facit* [5] -ευ [6] -ω [7] -οι; *facit* -ου *quoque primæ*
[8] -*Ao vel* [9] -α; *itidem* -ῶν *primæ facit* [10] -άων *aut* -[11] ᾶν.
Sæpe Poeta -οιος *facit* [12] -οιïος; -ου *facit* -οιο;
-Οιν *etiam vertit quandoque duale per* -[13] οιïν.

Dativi.

Addit Ion -αις, -οις [14] -ι; *sed* -αις *facit* [15] -ῃς, *simul* [16]
Mutat -ι *sed per* -εσι, *aut etiam* [17] -εσσι *licentia Vatum.*

Accusativi.

Atticus -η *quintæ* [18] -ην; -εις, [19] -ῃς *pluraliter aut* -ας
Reddit. Ionis [20] -εα *ex* -ην *primæ:* [21] -ουν *rariùs ex* -ώ.
Doris corripit [22] -ας *primæ:* [23] -ως *&* [24] -ος *efficit ex* -ους.

[1] Υἱέως Thuc. 11. A. [2] τέρψεων vide pag. 23. [3] Γύγεω Herod. 4. 14. [4] νεηνιέων 15. 8. οἰκετέων 3. 35. μυσέων Pind. Isth. Od. 6. ant. 1. ἐφετμέων Hom. Ιλ. α. 495. ποσίων Herod. 26. 4. ἀνδρέων 282. 40. [5] Ευμήδευς Theoc. Id. 5. 134. χείλευς Id. 7. 20. [6] θυμῶ Id. 2. 61. [7] χαειχλοῖς Pind. Pyth. od. 4. ant. 5. [8] Αὐγεῖαο Theoc. Id. 25. 7. Ἀτρείδαο Hom. Ιλ. α. 203. [9] Ὕλα Theoc. Id. 13. 7. πολυβῶτα Id. 10. 15. [10] αἰχμητάων Hom. Ιλ. α. 152. μυσάων Theoc. Id. 16. 29. [11] Αἰολιδᾶν Pind. Pyth. Od. 4. Stroph. 4. μυσᾶν Theoc. Id. 7. 37. [12] ὁμόιιο Hom. Ιλ. δ. 215. βιοῖο Ιλ. α. 49. [13] μαρναμένοιϊν Ιλ. α. 257. [14] πίτραισι Theoc. Id. 9. 26. βαρβάροισι Herod. 3. 33. [15] χεῖρες Hom. Ιλ. α. 462. [16] ναῦφι Arat. 42. πληγῆσι Hom. Ιλ. β. 364. ναυπλίησι Herod. 1. 10. [17] πάντισσι Hom. Ιλ. α. 288. [18] Δημοσθένην Thuc. 244. D. [19] Δωριῆς Thuc. 105. B. Δωριᾶς 69. C. [20] Γύγα Herod. 3. 28. δεσπότεας 30. 9. [21] Ἰῦν 1. 16. [22] τέχνας ἐγείρει Theoc. Id. 21. 1. [23] ἔείφως Id. 1. 26. [24] παρθένΘ Id. 1. 90.

Dialectus Adjectivi.

Adjectiva pares Dialectos substantivis,
Per casus parili variatos fine, capessunt.
Flectit Ion [1]*-εα ab -εια; τέρην facit Atticus* [2]*-εινα.*

[1] εὐρέα Herod. 45. 41. [2] Apollon. Ἀργοναυτ.

Dialectus Comparationis Irregularis.

	Att.	Ion.	Dor.	Dor.
Ἀγαθὸς	[1] κρείττων	[3] κρέσσων	[6] κάρρων	[9] βέντιςΘ.
Μικρὸς	[2] ἥττων	[4] ἕσσων	[7] μήων	
Μέγας		[5] μέζων	[8] μάσσων	

[1] Hebr. 11. 4. [2] Demost. [3] Herod. 16. 30. [4] 200. 36. [5] 7. 2. [6] Plut. Lycurg. [7] Bion Id. 5. 9. [8] Theocr. Id. 22. 113. [9] Id. 5. 76.

Dialectus Adjectivi πολὺς.

Vox πολὺς in varias mutatur Anomala formas;
Perque Heteroclisin, & Dialectos, perque Figuras:
Non tantùm in metrico, sed & in sermone pedestri.

Decli-

Declinatio Poetica.

S. N. πολ-ύς. G.-έος. DA.-έι. Ac.-ύν. V.-ύ.
P.N.V.-έες,-εῖς. G.-έων. DA.-έσι,-έεσσι. Ac.-έας,-εῖς.
Comparatio Figurativa. πλείων & πλέων.
Dialectica. πλεῦν I. πλήων D.

Declinatio Comparativi gradûs.

Ionica S. N. πλέων, πλέον, [1]πλεῦν. G. [2]πλεῦνος. Ac. [3]πλεῦνα
P.N. [4]πλεῦνες. G. [5]πλεύνων. Ac. [6]πλεῦνας.
Poetica. Ac. [7]πλέας.
Dorica. S. N. [8]πλήων. G. πλήονος. &c.

[1]Herod. 60. 35. [2]26. 38. [3]350. 33. [4]22. 2. [5]276. 35. [6]28. 37.
[7]Hom. Ιλ. β. 129. [8]Bion Id. 5. 3.

Dialectus Numeralium.

[1]Δύω *A.* [2]δυῶν *A. I.* [3]δυεῖν *A.* [4]Τέτταρες *A.* [5]τέσσερες *I.*
[6]τέτορες *D.* [7]πίσυρες *P.* [8]Πέμπε *D.* [9]Εἴκατι *D.* [10]Ὀγδώκοντα. [11]Διξὸς, [12]τριξὸς. *I.*

[1]Hom. Ιλ. α. 16. [2]Herod. 26. 7. [3]Thuc. 255. A. [4]Xenoph.
[5]Herod. 63. 26. [6]Theoc. Id. 14. 16. [7]Hom. Ὀδ. π. 249. [8]Herod. 362. 26.
[9]Theoc. Id. 4. 10. [10]Herod. 49. 1. [11]67. 38. [12]44. 7.

Dialectus Pronominum.

Atthis [1]ἔγωγε *solet dare; Doris* [2]ἐγὼν & [3]ἐγώνη;
[4]Μεῦ, [5]ἀμὲ, [6]ἐμὶν, [7]τεῦ, [8]τοὶ, [9]τὺ, [10]ψὲ, [11]μὶν, [12]νῖν [13]τὶν [14]τεΐν [15]ὔμμες.
Ex -ου *flectit Ion*[16] -εο: [17] -έθεν -εόθεν*que Poeta.*
Hæc & plura Typus rudiori tradit ab usu.

[1]Thuc. 139. C. [2]Theoc. Id. 1. 14. [3]Eust. 641. 51. [4]The. Id. 3. 28. [5]11, 42.
[6]2. 144. [7]2. 126 [8]1. 146. [9]1. 2. [10]4. 3. [11]1. 143. [12]1. 42. [13]2. 11.
[14]Herod. 194. 38. [15]Theoc. Id. 1. 111. [16]ἐμέο Herod. 34. 32. σέο 3. 18.
ἕο Hom. Ὀδ. η. 217. [17]ἐμέθεν Ιλ. β. 26. σέθεν Ιλ. α. 180. ἕθεν Ιλ. α. 114

Ἔγωγ

	N.	G.	DAb.	Ac.		NA.
S.	Ἔγωγε *A.* ἐγὼν ἐγώνη *D.*	ἐμέο μέο I. ἐμεῦ μεῦ D. ἐμεόθεν ἐμέθεν P.	ἐμὶν *D.*	ἀμὲ D.	D.	ἄμμε *D.* [2]ἄμμε
P.	[3]ἄμμες D. [4]ἥμεες *I.*	[5]ἡμέων *I.* [6]ἀμῶν D, ἡμείων *P.*	[8]ἀμὶν [9]ἄμμιν D. [10]ἄμμι	[11]ἡμέας I.		
S.	Τὺ [12]τύνη, [13]τύγα D.	σέο *I.* σεῦ τεῦ D. σεόθεν σέθεν P.	τοὶ τὶν D. τεῒν *I.*	[15]τὲ τὺ D.	D.	ὔμμε D.
P.	ὔμμες D.	[17]ὑμέων *I.* [18]ὑμείων P.	[20]ὔμμιν [19]ὔμμι D.	[21]ὑμέας I. [22]ὔμμας D.		
S.		ἕο *I.* [23]εὗ D. ἑόθεν ἕθεν *P.*				
P.	[24]σφέες *I.*	[25]σφέων *I.*	[26]σφὶ I.	[27]σφέας *I.* [28]ψὲ D.		

[29] *Atticus addit* ι *vocum finibus* οὗτος, ἐκεῖνος.
S.N. [29]Οὑτοσὶ [29]αὑτηὶ [29]τουτὶ. G. [29]τουτουῒ. D. [29]τουτῳὶ [29]ταυτηῒ.
A. [29]τουτονὶ. P. N. [29]ταυτὶ G. [29]τουτανὶ, &c. *I.* [30]τουτέων.
I. [31]Ὡὖτος [32]ὠὐτοὶ [33]τωὐτοῦ [34]τωὐτῷ [35]τωὐτὸν. [36]Ἐμεωυτοῦ [37]ἐμεωυτὸν.
[38]Σεωυτοῦ [39]σεωυτῷ. [40]ἑωυτοῦ [41]ἑωυτῆς [42]ἑωυτῷ [43]ἑωυτῇ [44]ἑωυτὸν [45]ἑωυτὴν.
D. [46]τῆνος [47]τήνα [48]τῆνο [49]τήνω [50]τήνῳ [51]τῆνον [52]τῆνα [53]τήναις.
[54]ἁμὸς, [55]τεὸς, [56]ὑμὸς. *At.* [29]Ἐκεινοσὶ.

[1]Pind.Ol.Od.9.Ant.4. [2]Theoc.Id.8:25. [3]Id.5.67.[4]Herod.57.24. [5]Hom. Ιλ. γ.101. [6]Theoc.Id. 2.158. [7]Hom.Οδ.ω.159. [8]Theoc.Id.5.106. [9]Id.1. 15. [10]Id. 1.102. [11]Herod.8.22. [12]Hom.Ιλ.ε.485. [13]Theoc.Id.5.69. [14]Id.1.5. [15]Id.1.56. [16]Id.5.145. [17]Hom.Οδ.ν.7. [18]Οδ.φ.318 [19]Theoc.Id.1.116. [20]Hom.Οδ.ω.109. [21]Herod.13.6.[22]Theogn.1110. [23]Hom.Ιλ.ξ.427. [24]Herod.2.21. [25]8.19. [26]2.1. [27]2.21. [28]Theoc.Id.4.3. [29]Aristoph. [30]Herod.12.17. [31]74.43. [32]98.34. [33]4.14. [34]2.30. [35]26.43. [36]9.30. [37]10.33. [38]11.11. [39]29.17. [40]29.18. [41]187.22. [42]9.17. [43]3.35. [44]6 20. [45]309.42.[46]Theoc.Id.1.v.4. [47]1. [48]8.[49]60. [50]40.[51]7.[52]153.[53]11.[54]Id.5.108.[55]Id.2.116.[56]Pind. Pyth. Od.7. Epod.

VERBUM.

Verbum ſignificat vario cum tempore motum:
Copulat & voces; ſine quo ſententia nulla eſt.

Diviſio Verbi.

Diſtinguit verbum, cum ſenſu triplice, triplex
Litera: -m, Subſtantivi; ſed -o, -rque character
Verbi Adjectivi; incluſum cui nomen inhæret.

Lego, legor, curro, ægroto, ſequor.

Activum per -o, Paſſivum -or, mutabile ſcitur:
Neutrum in -o, Deponens in -or, immutabile perſtat:
Fini utriúſque pari eſt ſua ſignificatio diſpar;
Paſſio in -o, aut interna includitur actio; contrà
Actio in -or: neque enim Commune imitabile verbum eſt:
Flexio ſed pariles fines par conjugat ambos.

Bis duo in -ω & -ομαι affinia Græca Latinis.

λέγω, τρέχω, νοσῶ, λέγομαι, ἕπομαι.

Præter & has ſpecies, Genera altera plurima Verbi:
Primævum, Lego; Derivatum, Nomino, Cauſor,
Nupturio, Meditativum; Inceptivum, Adoleſco;
Dic Imitativum, Patriſſo; Frequentativum,
Rapto; Minutivum, Cantillo. Cætera miſſa.

Derivatio Verbi Græco-Latina.

Verba Latina novum, à Græcis manantia, ſenſum
Multa ſibi accipiunt: ab -έω finalia pauca.
Multa ab -άω in -io; ex -ίω vix provenit unum.
Ex ἀμῶ -ᾷς meto; & ex δοκῶ -εῖς ſum viſus; & αὐ
-ᾷς loquor; & λέγω -εις dico: exemplaria ſenſu
Diſpare, Amo, & Doceo, & Lego, & Audio, verba Lati
Ex γνόω-οῖς unum ſcio ſcis; duo ſymbola γν ſe
In ſc mutant; promendis quibus organon unum eſt,
Conſona γ c muta; & ν ſ ſemiſonora.

Ac

Accidentia Verbi.

Caſus, Perſona, & Numerus, communia Verbo;
Propria ſunt Modus & Tempus; ſummúſque Character
Verbi, ſive eſt actio ſive eſt paſſio, Motus.
Ut Modus indigitat, quali ſit motio ſenſu;
Sic Tempus morula eſt, quâ durat motio, Verbi.

Quadrupla forma Latina Modorum, *quintupla Græca eſt:*
Oſtendit quòd ſit; Jubet, ut ſit motio; dicit
Poſſibilem; ut Numerum, ſic Perſonam Infinitat.
Signum Poſſibili triplum ineſt, volo, debeo, poſſum.
Si verbum innuitur cave vel fac, Mandativus.
Sin nota votiva o ſi, utinam, modus Optativus;
Poſt voces varii ſenſûs fit Subjunctivus.
Forma Modi una eadem planè tot ſervit in uſus.

cave putes Cic. fac appareant. Ter. o ſi referat Virg. Utinam ſit. Ter.

Græci autem, ſi clauſula vel ſi vocula rectrix
Anteeat, quintum interponunt Subjunctivum.

Tempora cenſentur primi tria, totque ſecundi
Ordinis: ut, quod & eſt; & quod fuit; & quod erit: ſic
Vix quod erat, fueratque priùs; fueritque quod olim:
Dicuntur Præſens, Perfectum, moxque Futurum:
Imperfectum, & Plus-perfectum, póſtque Futurum.
Bis tria ſola Latinis, *ter tria Tempora Græcis:*
Præſens, Præteritum triplex, duo utriſque Futura:
Græca Indefinita duo, citò póſtque Futurum.
Bina, Imperfectum, Pluſperfectumque Latinum
Poſſibili ſunt uſa Modo; Primumque Futurum
Monſtranti duntaxat, Poſſibilique Secundum.
Græcè Imperfectum, Plus-perfectumque prioris
Septa Modi cohibent: tria ſéque Futura coercent
Uſque modo à mandante; à ſubjungente, nec uſque.*

*δώσῃ Joh. 17. 2. καυθήσωμαι 1 Cor. 13. 3.

Inclu

Includit ſenſum per tempora cuncta futurum
Poſſibilis modus; & Perfectum aliquando Futuri,
Perfectique Futurum etiam vice fungitur; unde
Primum Infectum dicitur, Exactumque Secundum.
Uſus perſonæ verbo diſcrimina ponit:
Perſonale triplex perſona, ſed unica flectit
Verbum Imperſonale per omnes tertia formas.

Conjugatio Verbi Perſonalis.

Conjugat omne ferè una eadem variatio Verbum:
Flexio enim triplex; per membra Criteria, prima;
Perque Modos cum Temporibus fit proxima; perque
Perſonas numero tres omni, tertia forma.

Verbum Sum; Εἰμί.

Sum Verbum prius eſt Naturâ, & crebrius Uſu:
Conficit omne etiam, incluſo cum nomine, verbum.
Lego, legor; i. e. ſum legens, ſum lectus.
Commodat & Linguæ paſſivum tempus utrique.
Forma Latina refert ſe Græcâ ab origine natam:
Plurima ſunt Defecta in utroque, & Anomala, verbo
Εἰμὶ ab ἔω: Sum ab ἔω, φύω, fio; membra cooptat.

Terminatio Temporum.

Litera tripla Latina, & quadrupla litera Græca
o, m, i. ω, ν, μι, μαι.
Perſonas omnes per & omnia tempora flectit,
Simplicis aut Contracti omnis pariſinia Verbi.

Para

Paradigma Generale.

Sum, ero, fui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Sum*	*es*	*ſim*	*eſſe*	
Imperf.	*eram*		*eſſem, forem*		
1 Fut.	*ero*				
Perf.	*fui*		*fuerim*	*fuiſſe*	
Pluſq;p.	*fueram*		*fuiſſem*		
2 Fut.			*fuero*	*fore*	*futurus*

Paradigma Perſonarum.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
	Sum	*es*	*eſt*		*ſumus*	*eſtis*	*ſunt*
		es, eſto.	*eſto*			*eſte, eſtote.*	*ſunto*
S.	*-m*	*-s*	*-t*	P.	*-mus*	*-tis*	*-nt*
	-o	*-is*	*-it*		*-imus*	*-itis*	*-unt. int 2.F.*
	-i	*-iſti*	*-it*		*-imus*	*-iſtis*	*erunt, ere*

Part'cipium Ens migrat in ſolius Nominis uſum :
At cum præpoſito ab, præ, s mediam interponit.
abſens, præſens.

Paradigma Generale.

Εἰμὶ, ἔσομαι, ἦν.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Εἰμὶ	ἴσθι, ἔσθι, (ἔσο	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν
Imperf.	ἦν					
1 Fut.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμεν[illegible]
Pluſq;p.	ἤμην					

P

Paradigma Personarum.

	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
μι.	Εἰμὶ	εἶς, εἶ.	ἐστὶ		ἐστὸν	ἐστὸν	ἐσμὲν	ἐστὲ	εἰσὶ
		ἴσθι &c	ἔστω		ἔστον	ἔστων		ἔστε	ἔστωσαν
	-ην	-ης	-η		-ητον	-ήτην	-ημεν	-ητε	-ησαν
ν.	-μην *Ind.*	-σο	-το	-μεθον	-σθον	-σθην	-μεθα	-σθε	-ντο
	-μην *Pot.*	-ο &c.							
ω.	ὦ	ῇς	ῇ		ἦτον	ἦτον	ὦμεν	ἦτε	ὦσι
μαι.	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
	-ωμαι	-ῃ	-ηται	-ώμεθον	-ησθον	-ησθον	-ώμεθα	-ησθε	-ωνται

Verbum in O; & in Ω.

Verbum in-o; simplex, impurum est; contractile, purum
Omne per -is verbum incontractum Analogia flectit:
Sola brevem -ĭs tendit triplex contractio finem.
Omne in -ao, vel -eo, vel -io finale Latinis;
Omne in -άω, vel -έω, vel -όω finale ità Græcis:
Ex -aïs, âs; -eïs, -ês; iïs, -îs contractio format;
-ᾶς ab -άεις fit; & -εῖς ab -έεις fit; & -οῖς ab -όεις fit.
Ratio Contrahendi.
Post a, silent -i, vel -u, vel -e: par contractio post
Post i, perit similis; vel -e nuda, vel ante -re, clausa.
Contrahe -ao, o; sed -aa, -e. Forma incontracta siletur
Romæ exul; priùs ut desueverat, exul Athenis.

Am -ais -as, -aunt -ant, -ae -a. mon-eis -es, -eunt -ent, -ee -e.
aud-iis -is, -ie -i. -ierem -irem. -am -ao -o, -aem -em.

Contrahitur Thema solum, Imperfectúmque per omnes Personas Græcum : Mutilum est Paradigma Latinum.

Ver

Verbi -ao bina omnis ſe ſyllaba trudit in unam.
Nec primam monſtrantis -eo, nec contrahit ullam
Poſſibilis Præſentis. -io Præſentis omittit
Primam etiam perſonam, pluralémque ſupremam:
Imperfecti nec monſtrantis contrahit unam,
Præſentis nec poſſibilis; reliquas -io ſtringit.
In ſe vocalem præeuntem ω contrahit omnem.
Ex -άω α fit ubivis; tantum ω ex αο factum.
Perdit ε verbum in -έω; εε in ει; εο in ȣ bene mutat.
Οι ab -όω; ο, brevisque fit ȣ; ſed ο, longaque junctim ω.
Ου ab οȣ, ſic -ȣ͂ν ab -όειν facit Infinitus.

Τιμ-άω, φιλ-έω, χρυσ-όω-ῶ. τιμ-άεις-ᾷς, -άομεν -ῶμεν.
Φιλ-έεις -εῖς, -εε -ει, -έομεν -ȣ͂μεν.
Χρυσ-όεις -οῖς; -οε -ȣ, -όητον -ῶτον, -όȣσι -ȣ͂σι, -όειν -ȣ͂ν.

Parva quidem, ſcituque facillima, Regula tollit
Tædia Siſyphii, cramben raucique laboris;
Multiplicéſque typos Tyronibus expedit unum
Exemplar; Græco conforme aliquando Latinum.

Verba in -io occurrunt tribracha incontracta bis octo:
Hæc; capio, cupio, facio, fodio, fugioque,
Et jacio, quatio, rapio, ſapio, parioque,
Atque orior, morior, gradior, patior, duo priſca
Tantùm in Compoſitis lacio, ſpecio; omnia flectunt
Tempus in-am aut -ebam aut etiam unt per i, ut audio, ſalvum,
Quinque bis ex -eo formant -o -as; quater ex io ſeptem.

capio -iam -iebam -iunt.

Beo, creo, ſcreo; calceo, cuneo, galeo, laqueo, lineo, nauſeo, enucleo. Fio, hio; amplio, aſcio, allevio, brevio, concilio, furio, initio, lanio, luxurio, nuncio, pio, propitio, radio, ſatio, ſaucio ſocio, ſomnio, ſpolio, tripudio, vario, vitio; ferior, inficior, prœmior, ſpacior, ſuavior.

Formatio Temporum Latinorum.

Præſens eſt Thema totius Syſtematis, à quo
Proximiùs, duo Summa; remotiùs, Omnia fiunt.
Principia ia tripla Latinis, *quadrupla Græcis*;

Præsens, Perfectum ambobus, Primumque Futurum: & *Græcis Alterum*: ut à Themate immediata propago. *Quinque autem cognata: Imperfectum; duo & Inde-Finita; & Plusperfectum, & paulò indè Futurum.*]

Litera quæque Latina Character, f nisi vel z,
Fit thematis; quæ in perfecto fit sæpe s, u, x.
-O facit -ebam imperfecto; facit -amque futuro.
-A sed contractum aut -e, -bam sibi postulat & -bo.
Rursum -o potest promptè fines formare Modorum.
Mandat -e; Possibilis fit in -am; per -ere Infinitus;
Possibile Imperfectum ex -bam se conjugat in -rem.
Tempora prima Modos dare cætera visa per omnes.

Formatio Perfecti verisimillima.

Perfectum bene de Præsentis fine creatur.
Ex -o fit -i: tria servile u vocalibus indunt;
Scilicet ex -ao, -aï, -avi provenit; ex -ïo, -ii, -ivi;
Ex -eo, -eï fit -uï. Contrà, sententia vulgi
Imperat ex casu contracto ducere tempus.

Popularis.

-O mutatur in -i; contractum -o transit in -avi;
Effer -eo per -uï; sed -io fac rursus in -ivi.
Perfectum primogenitum sibi quintupla format
Tempora; bis duo Præterita, exactumque Futurum;
Ex -i ut -eram vel -erim vel -ero, simul -isse vel -issem.

Conjugatio Generalis.

Flectitur -O, per -is, -am, -i, primum Paradigma Latinis;
Per tria sic etiam ω summaria tempora Græcis.

Forma-

Formatio Temporum Græcorum.

Litera prævenit -ω Præsentis, ut antè Latini,
Singula quæque nisi ξ, & ψ, σque:. sed hæ tres
Primi signa characteristica trina Futuri.
Si præit -ω dupla; sola duarum est prima, character.
Gaudent κω, -γω, -χω, -σσω, ; *per* -ξω ; *perque* -χα *flecti:*
Fines -πω, -βω, -φω, -πτω ; *per* -ψω ; *perque* -φα : *porrò*
-Τω, -δω, -θω, -ζω, *purum* -ω ; *per* -σω ; *perque* -κα : *demum*
-Λω, -μω, -νω, -ρω, -μνω ; *per* & -ῶ ; *per item* -κα. *Futuri*
Sed -μῶ *finale in perfecto vult dare* -μηκα.
νέμω, τέμνω -μῶ -μηκα.
Contractis utrobique sua est penultima longa.
Temporibus dupla cognatis mutatio: finis,
Verbo utrique; sed initii, ferè propria Græcis.
-Ω, *finis Thematis, primi finisque Futuri est.*
Post liquidam in primo, vel in unoquoque secundo
-Ω *circumflexum est. Ante* -ω *finale, character*
λέγω λέξω, νέμω νεμῶ, λέγω λεγῶ.
Explicitus σ *primi est, implicitúsve Futuri:*
-Ρῶ *itaque, in quo* σ *quasi plexum est, solvitur in* -σω.
φράζω φράσω, τέρπω τέρψω, ὅρω ὅρσω.
A Themate ut primum sic, Linguâ in utrâque, Futurum
Postremum solet à Perfecto tempore nasci.
Ex -ω *Præsentis Perfectum in* -α *cuditur; indè*
Imperfectum etiam fit -ον *ex* -ω ; *deque Futuris,*
Primum Indefinitum in -α *transit; in* -ον*que secundum:*
Plusperfectum & in -ειν *vult ex Perfecto in* -α, *reddi.*
Vult Indefinitum omni pro tempore sumi; ut
Præteritum, Monstante modo; Præsensque, Jubente;
Possibilique, Futurum: Perfecti amplior usus.

Augmentum initio est; vel Temporis, auctio primæ
Vocalis; vel ε Syllabicum, cui consona præsit:
Format ἄγω velut ἦχα sibi, πείθωque πέπεικα.
Sic ago vult egi, tendo formare tetendi.
Crebrò Syllabici augmenti, vix Temporis, usus.

Consona si simplex, liquidæ vel prævia muta,
Ordit ur verbum; sibi sumens ε Auctile signum,
Præficitur Perfecto, Paulo-postque-Futuro.
λέγω, λέλεχα, λέλεξομαι. γράφω, γέγραφα, γεγράψομαι.
Præcedit duntaxat ε, Cognata omnia, nudum.
ἔλεγον, ἔλεξα, ἐλελέχειν

Quòd si prima brevis, vel α verbum anteiverit anceps,
Auctio mutat ε in η; raro ει: sed α semper in η: ο
Semper in ω: Tenuis duplat initium; Aspera nunquam.
Nusquam ι potest in diversam mutarier aut υ.
ἐγείρω ἤγειρον, ἔχω εἶχον, ἀκούω ἤκουον, ὀρύττω ὤρυττον, φύω πέφυκα,
ἱκάνω ἵκανον, ὑβρίζω ὕβριζον.

Emphasis augmenta interdum conduplicat ambo.
Τν *tantùm præponit* ε: μν *liquidæ repetunt* μ;
Verba duo ex πλ, κτ, *primam; vix plura reduplant.*
δύναμαι, ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. γνόω ἔγνωκα, μνάομαι μέμνημαι,
πλήσσω πέπληχα, κτάομαι κέκτημαι.

Compositum cum Præposito media auctio tendit:
Rara est Præpositi: dupla rarior auctio verbi.
Præposito sua vocalis perit ante sequentem;
Præter περὶ *&* προὶ: ρ, *vocali apposita, duplatur.*
καταλέγω κατελέλεχα, καθεύδω ἐκάθευδον & ἐκάθηυδον,
κατέχω προέχω προεῖχω. ἀπορρίπτω ἀπέρριπτον.

Conclusum est monstrante modo signum Auctile; solum id
Perfecti modus omnis habet, propriùsque futuri.
ἔλεξα λέξον λέξαιμι, &c. λέλεχα-ε- οιμι, &c. λελέξομαι λελεξοίμην, &c.

Ver-

Verbum in *Or.*

-R fert Activa in Passivam tempora vocem:
-O fit -or; & -m, -r; mandans modus accipit & -re.
Infinitus, -e vertit in -i; -er- de simplice trudit.
Perfecti & Plusperfecti, exactique Futuri
Defectum Sum & Part'cipium complere jubentur.

Leg-o -or -am -ar, -e -ere. amar-e -i. leg -ere -i, Lectus sum vel fui, eram vel fueram, ero vel fuero.

Verbum in -Ομαι.

Tempora ab Activis paribus Passiva creantur.
-Ω fit -ομαι, sed -θήσομαι, -ήσομαι utrique Futuro:
Indefinitis, fit -α -θην; fit -ον -ην, duobus;
Prævia ξ & ψ in χ mutantur & in φ.
Præteritis fit -όμην, -μαι, -μην, triplus ordine finis,
Ex -ον, -α, & -ειν. Porrò -χα in -γμαι; φα in -μμαι; -κα fit in -σμαι.
Post longam ex puro -ω; liquidamve -κα vertitur in -μαι.

λέγ-ω-ομαι. λέ-ξω-χθήσομαι. λεγ-ῶ-ήσομαι, ἔλε-ξα-χθην, ἔλεγ-ον-ην -όμην, λέλε-χα-γμαι, ἐλελέ-χειν γμην. τέτυ-φα-μμαι. πέπει-κα-σμαι πεποίη-κα-μαι, νενέμη-κα-μαι.

Ut κ Perfecto, sic σ depone Futuro.

ποιή-σω-θήσομαι ἐποίη-σα-θην.

Perfecti Passivi etiam persona secunda
Ex -αι, vult in -ο rite modum formare jubentem;
Vult in -ομαι Tempus citò post formare futurum.

λέλεξ-αι -ο, -ομαι.

Perfecta in -μαι non purum, defecta duobus
Possibili & Subjunctivo, complere lacunas
Per verbum εἶμι & part'cipium optant, more Latino,
Tertia item persona modi monstrantis omissa,
Plurali in perfecto, ità defectum bene supplet.

Regulæ Perſonarum.

Prima deeſt verbi activi perſona Dualis.
Tertia quæque Dualis in -ην, Pluralis & in -ν
Vult primo cognata modo, vult tempora cuncta
Poſſibili formare modo; ex -μλω, ponere -ντο.

Singula tertia amat Perſona, ſimulque ſecunda
Subjunctivi Activi, eliſum affigere Iôta
Finali ᾳ, ῃ, ῳ: ſola ſecunda ità temporis in -μαι.
Hæc tripla vocalis penultima, prædita puncto,
Perſonas Perfecti, in -μλω purum, afficit omnes.

Tertia ſive in ε ſive in ι per ν ἐφελκτικὸν, ante
Vocalem claudi cupit, ut ſonus haud ſit hiulcus:
Conſona ſi ſequitur, ν rariùs intercedit.
ἐγίνωσκεν αὐτόν *Mat.* 1. 25. ἀφίησιν αὐτόν *Mat.* 4. 11.

Perſonæ Activæ.

Technica perſonas o, m, i tripla litera format:
-O per [-i] -s, -t; -mus, -tis, ſed [per -u] -nt bene flectit:
Propria contractis ante -o vocalis adhæret.
Prævia -m, -s, -t, -mus, -tis, -nt, litera flectit.
-I; pro -s, -ſti; pro -tis, -ſtis; proque -unt, capit -erunt.
Ex a per e vult perſonas formare Futurum.

Tres itidem -ω, -ν, -α, perſonas tripla litera format.
-Ω, -εις, -ει; -ετον, *atque* -ετον; *indè* -ομεν, *atque* -ετε, & -ουσι.
-Ον, *per* -ες, -ε; *hinc per* -ετον, *ſed* -έτην; -ομεν, *indè* ετε, & -ον *fit.*
Flecte α *manens loco* ε; *quin &* ε *tertia ſingula poſcit.*
Poſſibilis modus in -μι *ſuum vult claudere tempus:*
Οι, *ſemel* -αι -*præeunte, per* -εν *pluralia finit.*
-Ειν, *ſalvâ* ει *paſſim, finit pluraliter* -ειαν.

Per-

Perſonæ Paſſivæ.

Activum fines paſſivos Schema refingit;
Vertitur -is per -eris vel -ere, & -t per -tur, ubique:
-Mus per -mur; tis perque -mini: his -or finibus uſum eſt.
-Ar ſed & -er; -ris; -tur: pari & ordine cætera format.
Paucula quàm facilem expediunt monoſyllaba flexum!

Eἰμὶ docet ſimiles paſſivos flectere fines;
Fit nempe ex -μαι, -σαι, -ται: -μην, -σο, -το: treſque, Duales
Per -μεθον, & -θον, -θον; Plurales per -μεθα, -θε, -νται:
T tenui Activâ in θ versâ; cui σ adhæret.
-Γμαι fit -ξαι -κται; porrò -γμεθον, -χθον, -χθον; -γμεθα, ſic χθε:
-μμαι verò -ψαι -πται; -μμεθον & -φθον, -φθον; -μμεθα, ſic φθε:
-Σμαι per perſonas proprium σ promovet omnes:
M prius ortum ex ν redit in ν flexile vel σ.
-μμαι ex -νω -νσαι -νται; -μμεθον & -νθον -νθον; -μμεθα, dein -νθε.
Indè ſimul -χθαι -φθαι -σθαι -νθαι modus Infinitus.

Muſa, tace; Attica reſpuit auris fragmina balba:
Ante oculos, melior Typus omni carmine, ponit
Tyroni tenero Latii primordia verbi:
Indè velut primos aditus præmenſus, in ampla
Cecropiæ ſpatia ingreditur confinia linguæ;
Carminis haud ſtricto pede, vix peragranda ſoluto.

Uniformitas omnium Verborum

Per

Forma verbi

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Simplicis.	*Leg-*					
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-o*	*-e*	*-am*	*-ere*	*-ens*

Per

Indi-

		Sing. 1	2	3	Plur. 1	2	3
Simplicis.	*Leg-*						
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-o*	*-is*	*-it*	*-imus*	*-itis*	*-unt*

Impe-

		Sing. 2	3	Plur. 2	3
Simplicis.	*Leg-*				
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-e -ito,*	*-ito*	*-ite -itote,*	*-unto*

in-o & -ω Simplex & Contrahibile.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ω	-ε	-οιμι	-ω	-ειν	-ων

Personas
-cativi.

	Sing. 1	2	3	Dual. 2	3	Plur. 1	2	3
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι

-rativi.

	Sing. 2	3	Dual. 2	3	Plur. 2	3
Λέγ- Τίμα- Φίλε- Χρύσο	-ε	-έτω	-ετον	-έτων	-ετε	-έτωσαν

Conjugatio Verbi in -o & -ω.

Paradigma Generale Verbi

Simplicis.	*Lego,*	*-is ;*	*legam ;*	*legi.*
	Λέγω,	-εις ;	λέξω ;	λέλεχα.
Contracti.	*Am-o,*	*-as ;*	*-abo ;*	*-avi.*
	Mon-eo,	*-es ;*	*-ebo ;*	*-ui.*
	Aud-io,	*-is ;*	*-iam ;*	*-ivi.*
	Τιμ-ῶ,	-ᾷς ;	τιμήσω ;	τετίμηκα.
	Φιλ-ῶ,	-εῖς ;	φιλήσω ;	πεφίληκα.
	Χρυσ-ῶ,	-οῖς ;	χρυσώσω ;	κεχρύσωκα.

Paradigma Temporum & Modorum

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imper.	Pot.	Infin.	Part.
Præſ.	*Leg-o*	*e*	*am*	*ere*	*ens*
Imperf.	*leg-ebam*		*erem*		
1. Fut.	*leg-am*				
Perf.	*leg-i*		*erim*	*iſſe*	
Pluſq;p.	*leg-eram*		*iſſem*		
2. Fut.			*ero*		*lecturus*

Indic.

	Indic.	Imperat.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Λέγ-ω	ε	οιμι	ω	ειν	ων
Imperf.	ἔλεγον					
1. Fut.	λέξ-ω		οιμι		ειν	ων
1. Indef.	ἔλεξα	λέξ-ον	αιμι	ω	αι	ας
2. Fut.	λεγ-ῶ		οῖμι		εῖν	ῶν
2. Indef.	ἔλεγον	λέγ-ε	οιμι	ω	εῖν	ὼν
Perf.	λέλεχ-α	ε	οιμι	ω	έναι	ὼς
Pluſq;p.	ἐλελέχειν					

Verbi Contracti.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præſ.	*Am-o*	*a*	*em*	*are*	*ans*
	Mon-eo	*e*	*eam*	*ere*	*ens*
	Aud-io	*i*	*iam*	*ire*	*iens*
Imperf.	*am-abam*		*arem*		
	mon-ebam		*erem*		
	aud-iebam		*irem*		
1. Fut.	*amabo*				
	monebo				
	audiam				

	Indic.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Τιμ-ῶ Φιλ-ῶ Χρυσ-ῶ	α ει ου	ῷμι οῖμι οῖμι	ῶ ῶ ῶ	ᾷν εῖν οῦν	ῶν ῶν ῶν
Imperf.	ἐτίμων ἐφίλουν ἐχρύσουν					

Paradigma Perſonarum

Verbi Simplicis.

		1.	2.	3.		1.	2.	3.
Pr. Ind. Imperat.	S.	*o,*	*is,* *e, ito.*	*it.* *ito.*	P.	*imus*	*itis* *ite, itote.*	*unt.* *unto.*

		1.	2.	3.	2.	3.	1.	2.	3.
ω.	Indic.	ω,	εις,	ει.	ετον,	ετον.	ομεν,	ετε,	ουσι.
	Subj.	ω,	ῃς,	ῃ.	ητον,	ητον.	ωμεν,	ητε,	ωσι.
	2 Fut.	ῶ,	εῖς,	εῖ.	εῖτον,	εῖτον.	οῦμεν,	εῖτε,	οῦσι.
	Imperat.		ε, ον,	έτω άτω	ετον, &c.	έτων.		ετε,	έτωσαν
μι.		οιμι αιμι	οις αις	οι αι	οιτον, αιτον	οίτην. αίτην	οιμεν αιμεν	οιτε αιτε	οιεν. αιεν.
ν.		ον	ες	ε	ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
α.	Indef.		ας	ε	ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	Perf.		ας	ε	ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
ν.		ειν	εις	ει	ειτον,	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν

Verbi Contracti.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
Præs. Indic.	*o*	*as*	*at*		*amus*	*atis*	*ant*
	eo	*es*	*et*		*emus*	*etis*	*ent*
	io	*is*	*it*		*imus*	*itis*	*iunt*
S.				P.			
Imp.		*a*,	*ato. ato*			*ate*,	*atote. anto*
		e,	*eto. eto*			*ete*,	*etote. ento*
		i,	*ito. ito*			*ite*,	*itote. iunto*

	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præs. Indic.	ῶ,	ᾷς,	ᾷ	ᾶτον,	ᾶτον	ῶμεν,	ᾶτε,	ῶσι.
	ῶ,	εῖς,	εῖ	εῖτον,	εῖτον	οῦμεν,	εῖτε,	οῦσι.
	ῶ,	οῖς,	οῖ.	οῦτον,	οῦτον.	οῦμεν,	οῦτε,	οῦσι.
Imperat.		α,	άτω.	ᾶτον,	άτων.		ᾶτε,	άτωσαν.
		ει,	είτω.	εῖτον,	είτων.		εῖτε,	είτωσαν.
		ου,	ούτω.	οῦτον,	ούτων.		οῦτε,	ούτωσαν.
Pot.	ῷμι	ῷς	ῷ	ῷτον	ῴτην.	ῷμεν	ῷτε,	ῷεν
	οῖμι,	οῖς,	οῖ.	οῖτον,	οίτην.	οῖμεν,	οῖτε,	οῖεν.
Subj.	ῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶτον,	ᾶτον.	ῶμεν,	ᾶτε,	ῶσι.
	ῶ	ῇς	ῇ	ῆτον,	ῆτον.	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι.
	ῶ,	οῖς,	οῖ,	ῶτον,	ῶτον.	ῶμεν,	ῶτε,	ῶσι.
Impf.	ων,	ας,	α.	ᾶτον,	άτην.	ῶμεν,	ᾶτε,	ων.
	ουν,	εις,	ει.	εῖτον,	είτην.	οῦμεν,	εῖτε,	ουν.
	ουν,	ους,	ου.	οῦτον,	ούτην.	οῦμεν,	οῦτε,	ουν.

Uni-

Uniformitas omnium Verborum in

Per

Forma verbi

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.
Simplicis.	*Leg-*				*-i*
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*or*	*-ere*	*-ar*	*-eri*

Per

Indi-

		Sing. 1 2 3	Plur. 1 2 3
Simplicis.	*Leg-*		
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*or,-eris-ere,-itur*	*-imur-imini-untur*

Impe-

		Sing. 2 3	Plur. 2 3
Simplicis.	*Leg-*		
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*ere-itor, -itor*	*imini-iminor, -untor*

-or & -ομαι Simplex & Contrahibile.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-ου	-οίμην	-ωμαι	-εσθαι	-όμενος

Personas

-cativi.

	Sing. 1	2	3	Dual. 1	2	3	Plur. 1	2	3
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	ομαι	-η	-εται	όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται

-rativi.

	Sing. 2	3	Dual. 2	3	Plur. 2	3
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	ου	-έσθω	-εσθον	-έσθων	-εσθε	-έσθωσαν

Conjugatio Verbi in -or & -ομαι.

Paradigma Generale Verbi

Simplicis. { *Leg- or ; -eris ; legar ; lectus sum.*
Λέγ- ομαι, -ῃ; λεχθήσομαι; λέλεγμαι.

Contracti. { *Am- or ; -aris ; -abor ; -atus sum.*
Mon- eor ; -eris ; -ebor ; -itus sum.
Aud- ior ; -iris ; -iar ; -itus sum.
Τιμ- ῶμαι, -ᾷ; τιμηθήσομαι; τετίμημαι.
Φιλ- οῦμαι, -ῇ; φιληθήσομαι; πεφίλημαι.
Χρυσ- οῦμαι, -οῖ; χρυσωθήσομαι; κεχρύσωμαι.

Paradigma Temporum & Modorum Verbi Simplicis.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	*Leg- or*	*ere*	*ar*	*i*	*tus*
Imperf.	*leg- ebar*		*erer*		
1. Fut.	*leg- ar*				*endus*
Perf.	*lectus sum vel fui*		*sim vel fuerim*	*esse vel fuisse*	
Plusq;p.	*eram vel fueram*		*essem vel fuissem*		
2. Fut.			*ero vel fuero*		

Para-

	Indic.	Imperat.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	λέγ-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
1 Fut.	λεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Ind.	ἐλέχθην	λέχθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	εὶς
2 Fut.	λεγήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
2 Ind.	ἐλέγην	λέγ-ηθι	είην	ῶ	ῆναι	εὶς
Perf.	λέλε-γμαι	ξο	Γμένος εἴην	ὦ	χθαι	γμένος
Pluſq; p.	ἐλελέγμην					
P. p. F.	λελέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Verbi Contracti.

	Indic.	Imperat.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Am-or*	*are*	*er*	*ari*	*atus*
	Mon-eor	*ere*	*ear*	*eri*	*itus*
	Aud-ior	*ire*	*iar*	*iri*	*itus*
Imperf.	*am-abar*		*arer*		
	mon-ebar		*erer*		
	aud-iebar		*irer*		
1 Fut.	*am-abor*				*andus*
	mon-ebor				*endus*
	aud-iar				*iendus*

		Ind.	Imperat.	Pot.	Sub.	Infin.	Part.
Præs.	Τιμ-	ῶμαι	ῶ	ῴμην	ῶμαι	ᾶσθαι	ώμενος
	Φιλ-	οῦμαι	οῦ	οίμην	ῶμαι	εῖσθαι	ούμενος
	Χρυσ-	οῦμαι	οῦ	οίμην	ῶμαι	οῦσθαι	ούμενος
Imperf.	ἐτιμώμην						
	ἐφιλούμην						
	ἐχρυσούμην						
Perf.		ημαι	ησο	ήμην	ῶμαι	ῆσθαι	ημένος
		ωμαι	ωσο	ῴμην	ῶμαι	ῶσθαι	ωμένος

Paradigma Perſonarum

Verbi Simplicis.

		1.	2.	3.		1.	2.	3.
Pr.Ind.	S.	*or*	*eris, ere.*	*itur*	P.	*imur*	*imini*	*untur*
Imper.			*ere, itor.*	*itor*			*imini, iminor.*	*untor*
		r	*ris, re.*	*tur*		*mur*	*mini*	*ntur*

S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
ομαι	εσαι, ῃ. εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεσθα	εσθε	ονται	
όμην	εσο, ου. ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο	
γμαι	ξαι	κται	γμεθον	χθον	χθον	γμεθα	χθε	γμένοι εἰσὶ
γμην	ξο	κτο	γμεθον	χθον	χθην	γμεθα	χθε	γμένοι ἦσαν
ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	ῷ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

ου, έσθω &c. ητι / ηθι } ήτω &c. ξο, χθω &c. σο, σθω &c.

Verbi

Verbi Contracti.

	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præs. Ind.	*or*	*aris,*	*are. atur*	*amur*	*amini*	*antur*
	cor	*eris,*	*ere. etur*	*emur*	*emini*	*entur*
	ior	*iris,*	*ire. itur*	*imur*	*imini*	*iuntur*
S. Imper.	*are,*	*ator.*	*ator*	P. *amini,*	*aminor.*	*antor*
	ere,	*etor.*	*etor*	*emini,*	*eminor.*	*entor*
	ire,	*itor.*	*itor*	*imini*	*iminor.*	*iuntor*
1. Fut.	*or*	*eris,*	*ere. itur*	*imur*	*imini*	*untur*

	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præs. Indi.	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperat.		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
Pot.	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο
Subj.	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται
Imp.	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Verbum Medium.

Naſcitur ambiguum ex opulento Idiomate Verbum
Vox media; Activo & Paſſivo à Schemate, fines
Sumit; ab Activo tamen omnia tempora format.
-Ω *fit* -ομαι; -ον, -όμην; -α & -άμην; -ῶ *poſtulat* οῦμαι:
Λέγ-λέξ-ω-ομαι. ἔλεγ-ον-όμην. ἔλεξ-α-άμην. λεγ-ῶ-οῦμαι.
Perfectum Medium format nota ſumpta Futuri
Activi alterius: Thematis penultima verſa eſt;
Αι *fit enim* ῃ; ει, οι; *diſſyllabicique Futuri*
Activi breve ε *factum* ο; *velut factum* οι *priùs ex* ει.
φανῶ ex φαίνω πέφηνα, πιθῶ ex πείθω, πέποιθα. λεγῶ, λέλογα.

Paradigma Generale.

Λέγομαι,	-ῃ;	λέξομαι;	λέλογα.
Τιμῶμαι,	-ᾷ;	τιμήσομαι;	τέτιμα.
Φιλοῦμαι,	-ῇ;	φιλήσομαι;	πέφιλα.
Χρυσοῦμαι,	-οῖ;	χρυσώσομαι.	

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præs.	Λέγ-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
1. Fut.	λέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1. Indef.	ἐλεξάμην	λέξ-αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
2. Fut.	λεγ-οῦμαι		οίμην		εῖσθαι	ούμενος
2. Indef.	ἐλ·γόμην	λεγ-οῦ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
Perf.	λέλογα	ε	οιμι	ω	έναι	ὼς
Pluſq;p.	ἐλελόγειν					

Tem-

[1]*Tempora prima duo, & cum* [2]*primis prima Futuris*
Indefinita, Activo ferè prædita sensu;
Cætera, Passivo: vix est contrarius usus.
[3]*At regimen Passiva Activum imitata leguntur.*

[1]λέγομαι, ἐλεγόμην [2]λέξομαι, ἐλεξάμην
[3]Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Matth. 21. 37. ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος Act 13. 47. ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι Act. 15. 22.

Perfectum crebrò Medium, Activum in Thema transit;
Nempe κέκληγα, κεκλήγω; *-ων, hinc fingitur ex* -ώς.

Paradigma Personarum.

Personæ ante-datis conformes sunt, nisi solæ
Postremique Futuri, & primi Indefiniti.

	Sing. 1	2	3.	Dual 1	2	3.	Plur. 1	2	3.
F. 2.	οῦμαι	-ῇ	-εῖται	-ούμεθον	-εῖσθον	-εῖσθον	-ούμεθα	-εῖσθε	-οῦνται
I. 1.	άμην	-ασο vel -ω	-ατο	-άμεθον	-ασθον	-άσθην	-άμεθα	-ασθε	-αντο

Verbum Deponens.

Non aliud, quàm Passivum, Paradigma Latinum est;
Cum participiis in utrâvis Voce duobus.
Texitur ex Medio & Passivo Schemate Græcum;
Bis duo dat Medium; Passivum, tempora septem:
Vix Themate ex uno se Cognata omnia formant.
Sæpe solent Veteres passivum inducere sensum;
Præcipuè Participio: idque imitabile cautè.

Comitor. Justin. dignor. Cic. bella matribus detestata, parentibus abominatus. Hor. Oblita mihi Carmina. Virg.

Paradigma Generale.

Sequor -eris, -ar, secutus sum.

Δέχομαι, δέξομαι, δέδεγμαι.
Πυνθάνομαι, πεύσομαι, πέπυσμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Pr.	*Sequ-*	*or*	*-ere*	*-ar*	*-i*	*sequens,*
Im.	*sequ-*	*ebar*		*-erer*		
F. 1.	*sequar*					*secuturus, sequendus*
Per.	*Secutus*	*sum* vel *fui*		*sim* vel *fuerim*	*esse* vel *fuisse*	
P.p.		*eram* vel *fueram*		*essem* vel *fuissem*		
F. 2.				*ero* vel *fuero*		

Δέχ:

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præſ.	Δέχ- Πυνθάν- ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imp.	ἐδεχόμην ἐπυνθανόμην					
1 Fut.	δεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Ind.	ἐδέχθην	δέχθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Perf.	δέδε- γμαι πέπυ- σμαι	ξο σο	γμένος σμένος εἴην	ὦ	χθαι σθαι	γμένος σμένος
Plq.q.	ἐδεδέγμην ἐπεπύσμην					
P.p.f.	δεδέξ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Fut.	δέξ- πεύσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Ind.	ἐδεξ- ἐπευσ- άμην	δέξ- αι πεῦσ-αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
2 Fut.	πυθ- ούμαι		οίμην		εῖσθαι	ούμενος
2 Ind.	ἐπυθόμην	πυθ- οῦ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος

Verbum in -μι.

Verbum aliud Linguæ exundantia protulit in -μι,
Ortum ex contracto; verso -ω in -μι, brevique,
Quæ præit, in longam; initioque locatur Iôta:
Consona prima per ι ingeminatur; si neque bina est,
Nec duplex: liquidæ non obstat prævia muta.
Ex ἔω εἶμι; *στάω* ἵστημι; *δόωque* δίδωμι:
Aspera fit tenuis; θέω *ut vox facta* τίθημι.
Vult Imperfectum, à Thematis -μι, refingier in -ν:
Ex imperfecto duplicatio dempta secundum
Parturit indefinitum Activum: indè recusum
Ex -ν fit Medium -μην; hæc tria tempora flectit
Finis -ι vel -ν; ut εἰμί: *Gravitona cætera, verbo*
Sumpta ex desueto; quod, in -ω redeunte -μι, scitur.
Communi veniunt usu Dialectica θὲς, δός;
Et θεῖναι, δοῦναιque, τεθεικαque *commodat Atthis.*
Indefinitum prius ἧκα & ἔθηκα & ἔδωκα
Perfecti κ habet, pro σ formante futurum: &
Simplicia in monstrante modo ferè clausa quiescunt:
Per reliquos sed plura Modos composta vagantur.

θήσω τεθήσομαι, ἔθηκα ἐτέθην, ἔθην ἐθέμην. θῆσαι Nazian. Poem. 61. v. 295. θέσαντο Pind. Nem. Od. 5. Ant. 1. καταθηκάμενος Pind. Ol. od. 6. Ep. 2.

Hoc genus, innumera est Verborum copia; manca
Perfecto medio, Indefinitoque secundo
Passivo; pariterque secundo omni orba Futuro.
Integra sola ab -άω tantùm una aut altera forma est.
Corripitur longa Activæ penultima vocis,
Perfectum sed in -εικα, alienum ει mittit in -ειμαι,
Voce in Passivâ; Medii penultima sola
Longa Futuri est, Indefinitique prioris.

Audent

Primum extra numerum, capitur penultima Verbi
Desueti, numeroque modi Monstrantis in omni.
ἵστα -τον -μεν -τε -θι.
Indefiniti manet ultima longa secundi
Activi: excipe ἔθην & ἔδων, simul ἧν; tria tantùm.

Audent contractum Thema reduplicare Poetæ;
A δόω ut διδόω, venit unde [1]διδοῖσ-θαι, [2]διδοῖque.
Hinc tres in numero [3]*primo Imperfecta crearunt*
Personas ità contractas; [4]*pluraliter unam:*
Personamque Modo simul in [5] *Mandante secundam.*
Par aliquando Modo Contractio in [6]*Infinito.*
Indè [7]*Futurum etiam ex διδόω deductile primum.*

[1]Ἰλ. ι. 164. τ. 270. [2]Eust. 744. 18. [3]ἐτίθει 2 Cor. 3. 13. [4]ἐτίθουν Act. 3. 2. [5]ἀνάστα Act. 12. 7. ἐπιτίθει 1 Tim. 5. 22. δίδου Theoc Id. 1. 143. pro quo δίδοι Doricè Pind. Ol. Od. 1. Ep. 3. vide Schol. [6]διδοῦν pro quo διδῶν Doricè Theoc. Id. 29. 9. [7]διδώσομεν Hom, Ὀδ. ν. 359. διδώσειν Ὀδ. ω. 313. συνιστῶν 2 Cor. 10. 18.

Vox Activa.

Paradigma Temporum Principalium.

Ἵστημι	στήσω	ἕστηκα.
Τίθημι	θήσω	τέθεικα.
Δίδωμι	δώσω	δέδωκα.

Paradigma Temporum differentium à Barytonis.

	Ἵστημι.		ἵστην.		ἔστην.
Præs.	Τίθημι.	Imperf.	ἐτίθην.	Ind. 2.	ἔθην.
	Δίδωμι.		ἐδίδων.		ἔδων.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	Ἵς- ημι	-αθι	-αίην	-ῶ	-άναι	-ὰς
Imp.	ἵςην					
Ind. 2.	ἔςην	ςῆθι	ςαίην	ςῶ	ςῆναι	ςὰς
Fut. 1.	ςήσ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔςησ- α	ςῆσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἕςηκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſp.	ἑςήκειν					
Præſ.	Τίθ- ημι	-ετι	-είην	-ῶ	-έναι	-εὶς
Imp.	ἐτίθην					
Ind. 2.	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θεὶς
Fut. 1.	θήσ- ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔθηκα					
Perf.	τέθεικ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſqp.	ἐτεθείκειν					
Præſ.	Δίδ-ωμι	-οθι	-οίην	-ῶ	-όναι	-οὺς
Imp.	ἐδίδων					
Ind. 2.	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δοὺς
Fut. 1.	δώσ- ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδωκ-α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſqp.	ἐδεδώκειν					

Para-

Paradigma Perſonarum.

		Sing. 1	2	3	Dual. 2	3	Plur. 1	2	3
Indicativi.									
Præſ.	Ἵς-	ημι	ης	ησι	α-				ᾶσι
	Τίθ-	ημι	ης	ησι	ε-τον-τον		μεν	τε	εῖσι
	Δίδ-	ωμι	ως	ωσι	ο-				ȣ̃σι
Imp.	ἵς-	ην	ης	η	α-				
	ἐτίθ-	ην	ης	η	ε-τον-την		μεν	τε	σαν
	ἐδίδ-	ων	ως	ω	ο-				
In. 2.	ἔς-	ην	ης	η	η-				
	ἔθ-	ην	ης	η	ε-τον-την		μεν	τε	σαν
	ἔδ-	ων	ως	ω	ο-				
Impe-	rativi.								
Præſ.		ἵστα-	θι						
		τίθε-	τι						
		δίδο-	θι						
				τω	τον·των			τε	τωσαν
In. 2.		στῆ-	θι						
		θέ-	ς						
		δό-	ς						
Poten-	tialis.								
Præſ.	ἱσταί-								
	τιθεί-								
	διδοί-								
		ην	-ης	η	ητον-ήτην		ημεν	ητε	εν
In. 2.	σταί-								
	θεί-								
	δοί-								
Sub-	junctivi.								
Præſ.	ἱς-	ῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶ			ᾶ-	
	τιθ-	ῶ	ῇς	ῇ	ῆ-			ῆ-	
	διδ-	ῶ	ῷς	ῷ	ῶ-			ῶ-	
					τον-τον		ῶμεν	τε	ῶσι
In. 2.	στῶ		στῇς	στῇ	στῆ-			ῆ-	
	θῶ		θῇς	θῇ	θῆ-			ῆ-	
	δῶ		δῷς	δῷ	δῶ-			ῶ-	

Vox Passiva

Paradigma Generale.

Ἵσταμαι σταθήσομαι ἕσταμαι.
Τίθεμαι τεθήσομαι τέθειμαι.
Δίδομαι δοθήσομαι δέδομαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Pr.	Ἵστ- αμαι	-ασο	-αίμην	-ῶμαι	-ασθαι	-άμενος
Imper.	ἱστάμην					
Fut. 1.	σταθήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Ind. 1.	ἐστάθην	στάθ-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς
Perf.	ἕστ- αμαι	-ασο	-αίμην	-ῶμαι	-άσθαι	-αμένος
Pl.q.p.	ἑστάμην					
P.p. F.	ἑστάσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Pr.	Τίθ- εμαι	-εσο	-είμην	-ῶμαι	-εσθαι	-έμενος
Imper.	ἐτιθέμην					
Fut. 1.	τεθήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Ind. 1.	ἐτέθην	τέθ-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	είς
Perf.	τέθ- ειμαι	-εισο	-είμην	-ῶμαι	-εῖσθαι	-ειμένος
Pl.q.p.	ἐτεθείμην					
P.p. F.	τεθείσ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Pr.	Δίδ- ομαι	-οσο	-οίμην	-ῶμαι	-οσθαι	-όμενος
Imper.	ἐδιδόμην					
Fut. 1.	δοθήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
Ind. 1.	ἐδόθην	δόθ-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς
Perf.	δέδ- ομαι	-οσο	-οίμην	-ῶμαι	-όσθαι	-ομένος
Pl.q.p.	ἐδεδόμην					
P.p. F.	δεδόσ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	όμενος

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ἵσταμαι στήσομαι ἐστάμην.
Τίθεμαι θήσομαι ἐθέμην.
Δίδομαι δώσομαι ἐδόμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Pr.	Ἵστ- αμαι	-ασο	-αίμην	-ῶμαι	-ασθαι	-άμενος
Im.	ἱστάμην					
I. 2.	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
F. 1.	στήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
I. 1.	ἐστησ-άμην	στῆσ-αι	-αίμην	-ωμαι	-ασθαι	άμενος
Pr.	Τίθ- εμαι	-εσο	-είμην	-ῶμαι	-εσθαι	-έμενος
Im.	ἐτιθέμην					
I. 2.	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
F. 1.	θήσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
I. 1.	ἐθηκάμην					
Pr.	Δίδ-ομαι	-οσο	-οίμην	-ῶμαι	-οσθαι	-όμενος
Im.	ἐδιδόμην					
I. 2.	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
F. 1.	δώσ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
I. 1.	ἐδωκάμην					

Personas ex Barytono Paradigmate formes.

Verbum Impersonale.

Verbum Impersonale inflectit tertia solùm
Singula; personis tamen omnibus una cohæret.
Tertia * pluralis cum nomine congruit olim.

* Signa, quæ oportent. Ter. And. Act. 3. Sc. 2.

Activum, Neutro aut Passivo fungitur usu;
Neutrum, Passivo: ceu confert, fertur, & itur.

Oportet, oportebat, &c. Χρὴ, ἐχρῆν &c.

Hetero-

Heteroſtoichia Verbi Simplicis in Perfecto.

Conſona mutatur: -go, -cto, vel -ho vertitur in -xi,
Junge quibus coquo, dico, duco, ſtruo, fluo, vivo:
Deme leg-o,-i. Tria, ſpargo, mergo, tergo; ſed octo,
Claudo, lædo, ludo, plaudo, divido, rado,
Rudo, trudo, ſolent -go, vel -do reddere per -ſi.
Mitto miſi. Uro, gero, cedo, premo geminant ſ.
-Po dat -pſi: & duo, nubo, ſcribo; & quatuor in-mo;
Como, demo, promo, ſumo -pſi flectere malunt.
Græca Futuri in Perfectum converſa Latinum
Litera, -ξω, -ψω, -σω; -xi,-pſi,-ſi: mutua forma eſt.
-Sco, no,-vi faciunt; noſco ut novi, ſino ſivi.
Sperno ſolet ſprevi, ſterno ſibi poſcere ſtravi.
Vocalem -i mutant pauca hæc Perfecta ſupremam.
-I fit -uï poſt l ſimplex: pariter fremo, pinſo,
Sterto,gemo,ſtrepo,texo,tremo,vomo,-uï bene formant.
Pono vult poſui; genui, à geno, ſumere gigno:
Vult & -uï rapio, ſapio; & meto meſſui habere.
Hæc -ivi pariunt, arceſſo, capeſſo, laceſſo,
Et cupio, peto: quæro quæſivi; tero trivi.
Conſona ſæpe perit; Vocalis prima novatur.
Findo, fundo, linquo, ſcindo, vinco ſuum n;
Rumpo m perdit: frango vult reddere fregi;
Quin & ago, capio, facio, jacio, e parit ex a.
Verba duas tredecim gaudent geminare priores;
Qualia ſunt hæc; curro, poſco, pendo, tendo;
Dempto s diſco; n pungo: ſeptem adhibent e:
Cum medio i, cado, cædo, cano; tango tetigi vult:
Cum medio e, fallo, pario; pello pepuli dat.
Syllaba negligitur dupla rarò; ut retia tendi.
Siſto ſtiti retrahit s, verſum in t; velut ex ſto.

Plurima

Plurima contractæ formæ uti ſimplice gaudent.
Ex -ao contracto, lavo vult lavi, & juvo juvi.
At crepo,-ui;domo,-ui;frico,-ui;mico,-ui;ſeco,-ui,vult:
Sic ſono, -ui ; tono,-ui ; veto,-ui, Sed conſona Verbis
Format in his, do, ſto, repetita dedique, ſtetique.
Ex -eo, fit -veo -vi. Fleo, vel neo parturit -evi.
Prandeo, vel ſedeo, video, vertunt -deo per -di;
Pendeo habere pependi, mordeo vultque momordi,
Spondeo habere ſpopondi, tondeo vultque totondi.
Conſona ſe mutat; -geo ut impurum, cadit in -ſi.
Augeo, frigeo, lugeo, luceo, flectitur in -xi.
Ardeo, rideo, ſuadeo, amant -deo vertere per -ſi:
Hæreo & hæſi, & mulceo mulſi, & torqueo torſi,
Vult maneo manſi, jubeo vult flectere juſſi.
Ex -io perditur i; ut venio format ſibi veni.
Impurum -cio fit -ſi; ſed poſt n, -cio fit -xi.
Haurio item hauſi, ſentio ſenſi, ſepio ſepſi:
Amicio amicui: ſalio ſalto ſalii dat.

Heteroſtoichia Thematis in Compoſito.

Mutatur vocalis a, quàm multis, in e; carpo,
Fallo etiam, ſcando, ſpargo, pario; patro, capto,
Damno, ſacro, jacto, lacto, tracto,; arceo; farcio;
Partior, & gradior: priſca & duo, cando, fatiſcor.
Juro, dejero, pejero; ſic halo dare anhelo,
Mando -as commendo, patior dare perpetior vult.
Prima etiam Thematis vocalis ſe per i mutat;
Cædo, lædo, quæro, cado, rapio, cano, tango,
Et ſapio, ſtatuo; atque egeo, lateo, taceoque,
Et teneo; & ſalio: atque habeo, ſi demitur unum
Poſthabeo; ſed diſpliceo à placeo additur unum.
Hæc ago, emo, capio, frango, jacio, premo, pango,
Atque rego; ſedeo; priſca & lacio, ſpecioque;
Et fateor; cum præpoſito & facio: omnia primam
Voca-

Vocalem Thematis, non Perfecti, per i mutant·
Adde lego; si non præeat per, præ, re, sub, aut trans.
Aufer ab his composita; supersedeo, coemoque,
Circumago, cogo, dego, perago, satagoque,
Oppango, circumpango, depango, repango.
Syllabicum abjiciunt pergo, surgo, thematis re.
A calco, salto, composita per u variant a:
Excludunt a sed ex causo, quatio, lavo, claudo:
Facta ex plaudo per o diphthongum reddere malunt
At relavo, applaudo retinent sibi simplicis usum.

Heterostoichia Perfecti in Composito.

Compositâ perit in formâ geminatio verbi
Simplicis; exceptis, quæ à disco, posco, creantur.
A cano compositum per-uï se, utì concino, flectit.
Sic compesco in-uï, & dispesco à simplice pasco.
A pungo composita solent adsciscere-punxi:
A lego sic intelligo, diligo, negligo,-lexi.
A do flecte-didi; fuerit quasi formula simplex:
Præterquam venun-,pessun-,circun-do, satis-do;
Abscondo facit abscondi: à sto nata, stitique.

Infinitivi Simplicis & Compositi.

Flectitur ex orior modus Infinitus in -iri

Heterostoichia Augmenti & Temporum Græcorum.

Sunt, quibus initio augmentum est defectile; ut [1]ἄυ
Crebriùs in [2]*Plusquamperfecto augmenta silentur.*
Post [3]δυς *&* [4]ευ *media in verbo solet auctio poni.*
Pauca modos retinent augmentum verba per [5]*omnes.*

[1]ἄεν Apollon. Ἀργοναυτ.2. [2]πεποιήκεισαν Marc.15.7. δεδώκει Ibid.14
[3] δυσηρεστοῦντο Polyb. lib. 3. [4]εὐηργέτησα Aristoph. Plut. vide Hebr. 1
[5]εἰπὲ Mat.18.17 εἴποι Dem εἴπω Mat.2.13. εἰπεῖν Heb.7.9. εἰπὼν Jo.20

Con

Consona, de -πλω, -λλω, -μνω, flexu postera desit.
Ex diphthongis ει, αι, ι demitur ante liquentem:
Demptum ex ει sed ι prima Indefinita resumunt:
Deque Futuro α per η, aut η extendere gaudent;
Sic Thematis vertunt ε per ει, νέμω ut fit ἔνειμα.
Prima Futura, Indefinitaque prima reponunt
Ex -μῶ Activo Passivum -ηθήσομαι ήθην.

σπείρω σπερῶ ἔσπειρα, ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα, νέμω νεμῶ ἔνειμα, νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.

Καίω vel κλαίω suum ι vult per υ flectere in -αύσω.
Multa à -ζω in -ξω; pauca in -γξω flectier optant;
Quædam per -σω, & -ξω; à -σσω paucula per -σω.

Κράζω κράξω, κλάζω κλάγξω, ἁρπάζω ἁρπάσω & ἁρπάξω, πλάσσω πλάσω.

Crebra secundi etiam mutatio facta Futuri est:
Η, ω, αυ, αι, ε, vult Thematis penultima verti
Per brevem α: se simul ου in ο; & ευ in υ; & ει in ι mutant.
E quibus illæsum suum ε quædam in α vertere nolunt.

λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, παύω παῶ, καίω καῶ, τρέπω τραπῶ, ἀκούω ἀκοῶ, φευγῶ φυγῶ, λείπω λιπῶ; sed λέγω λεγῶ, βλέπω βλεπῶ, φλέγω φλεγῶ &c.

Ante tamen liquidam ει, cum sint dissyllaba verba,
Verti in α vult; sed quando trisyllaba, vult in ε verti:
Perfectum Activum suum & ει & ε conjugat æquè:
Sic Perfecta etiam Passiva, Futuraque prima,
Formant ει vel ε, quæque his sunt cognata duobus.

σπείρω σπαρῶ, ἔσπαρκα ἐσπάρκειν, ἔσπαρμαι ἐσπάρμην, σπαρθήσομαι ἐσπάρθην; ἐγείρω ἐγερῶ, ἤγερκα ἠγέρκειν, ἤγερμαι ἠγέρμην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην.

At verba in -ζω -σσω, primo formata Futuro
Per -σω, -ξω faciunt -δῶ, -γῶ formata secundo.

φράζω -σω -δῶ, ὀρύσσω -ξω -γῶ.

Undecies quoque bina Futuri elementa secundi
Β, φ, sumuntur pro π tenui, ἀντίστοιχα.

Β. βλάπτω, θρύπτω, καλύπτω, κρύπτω, -βῶ.
Φ. ἅπτω, βάπτω, θρύπτω, θάπτω, ῥάπτω, ῥίπτω, σκάπτω, -φῶ.

Omnia in -ίνω, aut -είνω, dissyllaba tollunt
N *medium ex Perfecto: & plurima flexa per -ηκα.*
Vocalem cupiunt Perfecto extrudere primam,
Passivoque futuro primo & utroque creatis.

κρίνω κέκρικα κριθήσομαι ἐκρίθην, τείνω τέτακα ταθήσομαι ἐτάθην, τέμνω τέτμηκα τμηθήσομαι ἐτμήθην.

Ευ *suum* ε, *Perfecti Passivi anteultima, crebrò*
Abjicit: -αίνω, -ύνω, *vult* -νω *reddere per* -σμαι.

φεύγω πέφυγμαι, φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι.

Paucula in -ω *purum, sua cum penultima longa est,*
Σ *capiunt; sua cum brevis est,* σ *pauca recusant;*
Sunt, quæ σ *capiunt renuuntque, biformia verba.*

ἀκούω ἤκουσμαι. δέω δέδεμαι. κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

Ex τρε- *bisyllabicum triplex vult reddere* -τραμμαι.

τρέπω, τρέφω, στρέφω.

Primum sæpe Futurum, & sæpius indè profectum
Indefinitum in -θην *est, quod perdit, & est quod*
Sumit σ; *quod &* η *in* ε *vertit; &* η *vel* ε *formplace.*

ἐσώθην. ἐμνήσθην, ἐῤῥώσθην. εὑρέθην, ἠρέθην, ἐσχέθην. ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην.

Verba ex contractis quædam aversantia longam;
Ut πλέω, ἀρόω: *in* -άω *finalia cuncta*
Queis purum λ *vel* ρ; ε *sic queis anteit, aut* ι;
Vocalem retinere suam, quàm vertere, malunt;
Pauca etiam alterius finis, quæ lectio præbet.

γελάω. ὁράω. ἐάω. κοπιάω. θλάω, κλάω -άσω.

Sex ab -έω *veniunt dissyllaba Iambica in* -εύσω.

θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, χέω.

Vix nisi in ει *dissyllaba* -έω *contracta leguntur.

πλεῖν Act. 27. 2. πλεόντων Luc. 8. 23. * χῶν Herodot. 42. 8.

Perfectum inter se variant primumque Futurum
Η & ε; *ut in duplici verbo* καλέωque, δέωque;
Passivo, brevis huic, redit illi longa, futuro.

καλέω καλέσω κέκληκα, κληθήσομαι. δέω δήσω δέδεκα, δεθήσομαι.

Verbum in -άω & -έω, *contracto* ω *prævia si sit*
Consona, Perfectum Medium Exactumque Futurum

Ver-

Agnoſcunt: ſi vocalis ſit prævia, neutrum.
At contracta carent in -έω verba omnia utroque.

Verbum in -υμι & -σκω.

Duplicis Heteroſtoicha characteriſtica verbi eſt,
Uſu quod crebro fines -υμι poſtulat, aut -σκω.
Vertier -ω vult per -μι, quod ex -ύω venit; -ω ſed
Plexile conduplicat ſibi ν: Thema penè vetuſtum eſt.
ζευγνύω ζεύγνυμι. κεράω κεράννυμι, κορέω κορέννυμι.
Verbum in -σκω, ante -ω contractile, σ capit & κ.
γνόω γιγνώσκω.

Rarò ε & ο migrat in ι; his velut εὑρίσκω, & ἁλίσκω.
Fines queis -υμι, verba modis ſunt manca duobus
Poſſibili, & Subjunctivo: ferè cuncta ſed in -σκω
Integra ſunt; ſimile & Themati in -μι gerentia ſignum
Augmenti; Indefinitumque imitata ſecundum.
γιγνώσκω ἔγνων à γνῶμι.
Cætera ſuppeditat Thema in -ω, quo manat utrumvis,
Pro -νυμι ſi redit ω: pereunt ſervilia σ, κ.
At -σκω, diviſis σ, κ, ſua tempora format;
Et redit in Perfecto eadem brevis, inque Futuro:
ζεύγνυμι à ζεύγω, ζεύξω. ἀρέσκω ab ἀρέω, ἀρέσω.
Tranſpoſitis σ, κ, nonnullis datq; Futurum.
ἀλύσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω -ξω.

Verbum in -υμι.

Vox Activa.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμι, ζεύξω, ἔζευξα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præs.	Ζεύγν-υμι	υθι			-ύναι	-υς
Imp.	ἐζεύγνυν					
Fu. 1.	ζεύξ- ω		-οιμι		-ειν	ων
In. 1.	ἔζευξ- α	ζεῦξ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας

Paradigma Perſonarum.

Indicat.	S. 1	2	3.	D. 2.	3.	P. 1.	2	3.
Pr.	ζεύγν-υμι	-υς	-υσι	-υτον	-υτον	-υμεν	-υτε	-ῦσι
Im.	ἐζεύγν-υν		-υ		-ύτην			-υσαν
Impe. Pr.		ζεύγν-υθι	-ύτω	-υτον	-ύτων		-υτε	-ύτωσαν

Vox Paſſiva.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμαι, ζευχθήσομαι, ἔζευγμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	Ζεύγν- υμαι	-υσο			-υσθαι	-ύμενος
Imp.	ἐζευγνύμην					
F. 1.	ζευχθήσ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
In. 1.	ἐζεύχθ- ην	-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς
Perf.	ἔζευ- γμαι	-ξο	-γμένος εἴην	ὦ	-χθαι	-γμένος
In. 2.	ἐζύγ- ην	-ηθι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς

Paradigma Perſonarum.

Indic	S. 1	2	3.	D. 1	2	3.	P. 1	2	3.
Præſ.	ζεύγνυ-μαι	-σαι	-ται	-μεθον	-σθον	-σθον	-μεθα	-σθε	-νται
Imp.	ἐζευγνύ-μην	-σο	-το			-σθην			-ντο
Impe. Præſ.		ζεύγνυ -σο	-σθω		-σθον	-σθων		-σθε	-σθωσαν

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμαι, ζεύξομαι, ἐζευξάμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præs.	Ζεύγν-υμαι	-υσο			-υσθαι	-ύμενος
Imp.	ἐζευγνύμην					
F. 1.	ζεύξ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
In. 1.	ἐζευξ- άμην	-αι	-αίμην	-ωμαι	-ασθαι	άμενος

Sola Indefinita, Bisyllabi in ῦμι, *leguntur.*

Ind. 2. Ἐδύην, δῦθι, δύναι, δύς. *à* δῦμι *obsoleto.*

Verbum in -σκω.

Paradigma Generale.

Γιγνώσκω, γνώσω, ἔγνωκα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præs.	Γιγνώσκ-ω	ε	οιμι	-ω	-ειν	-ων
Imp.	ἐγίγνωσκον					
Fut. 1.	γνώσ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔγνωσ- α	γνῶσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἔγνωκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ώς
Plusqp.	ἐγνώκειν					
Ind. 2.	ἔγνων	γνῶθι	γνοίην	γνῶ	γνῶναι	γνούς

Cætera more Barytonorum.

Heterostoichia Reduplicationis in -μι.

Augmentum per ε; *vel per* ι *cum* μ; *sumptile paucis.*
Verbum, cui nullum augmentum prætextile, rarum est.
Κλῦμι *sibi augmentum assumit vel rejicit æquè.*

τέτλαθι Ιλ. α. 586. πιμπλᾶσι Ιλ. φ. 23. φημὶ Ιλ. β. 129. κέκλυτε Ιλ. θ. 5. κλῦθι Ιλ. α. 37.

PARTICIPIUM.

Part'cipium est Genere & Casu quasi flexile Nomen;
Motum habet à verbo, varii cum temporis usu.
Vocis sunt utriusque duo; unum utrinque Futurum;
Actio sed præsens, Perfectum Passio novit.
Part'cipium non pauca creant Neutralia trinum.

dol-eo-ens-iturus-endus.

Præsens Part'cipium Thematis de fine creatur;
-O parit -ens, sed -ao aut -eo contractè parit -ans, -ens:
Format -io sibi -iens. Præsens facit indè Futurum
Passivum in -dus, -s facto -dus; amans ut amandus.
Perfectum verbi Activi duo cætera format;
Scilicet in -tus Perfectum; in -turusque Futurum.
Sunt verbi orta ab origine neutrius in-dus, & in -tus.

pigendus. *Ovid.* titubatus. *Virg.*

Barbara Grammaticæ vox, nullis cognita linguis,
Sola quibus legitur, non intellecta Latinis;
Excidat è manibus puerorum aliquando, supinum:
Nil aliud, quàm Verbi ortum de stemmate Nomen.
Neve argumentis opus; ablegare supinum
A spatiis Verbi ad pomæria Substantiva.
Præpositi Elleipsis, lex & Derivatorum,
Traduce demissum id, temereque per ora receptum
Amovet; ut spectatum eo, venatuque revertor,
Præposito orba suo phrasis utraque: Quin, eo ludos
Spectatum, quasi apud Plautum, spectatio ludos.

Quid istum tibi tactio est? *Plaut.*

Nec Modus est, nec Tempus in hoc, nec Copula vocum
Contexto in sermone: Tria hæc signacula Verbi.

For-

Formatio Participii in *-tus*.

-I fit -tus; dempto u; redit a; geminatio nulla est;
Ici, ictus; ſcivi, ſcitus; tetigi quoque tactus.
G, qu, x prope-tus migrat in c; legi utì lectus.
linquo liqui lictus, tego texi tectus.
V, x ſerva perit; radix manet; ut cav-eo, -tus;
Tex-o, -tus: perit in moveo, voveo, juvo, radix.
ſic in foveo.

Heteroſtoichia Participii.

Conſona Part'cipii interdum poſtrema novatur.
-Di,-li,-ri, vel-ſi format -ſus: quinque duplant ſ;
Nempe fidi, fodi, miſi, ſedique, ſcidique.
Pulſus item à pepuli, à peperi dat regula partus.
Poſt p, -ſi format -tus; ſic fitab uro, gero -tus;
Sic indulgeo, torqueo; fulcio, farcio, ſarcio.
Fingo, mingo, pingo, ſtringo rejiciunt n.
Figo, fluo -xus; -ſic nata ex -cto -xi omnia formant.
Vocalem interdum penultima Syllaba mutat;
Ex -ui -itus venit; ut domo,-itus: ſed Regula princeps
Excludit rapio, occulo, conſulo, texo; fricoque,
Atque ſeco; doceo, teneo; amicio, ſalioque.
Verto vult verſus; vult paſco reddere paſtus;
Haurio vult hauſtus; vult flectere torreo toſtus,
Vult colo cultus; emo emptus; ſepelioque ſepultus;
Doque datus; ſiſtoque ſtatus, communiter ut ſto.

Formatio Participii Compositi.

Sic sua Compositum, ut Simplex, perfecta reponit;
Inspersus solet inspergo, ut spargo dare sparsus;
Inficio infeci, simul infectus bene format.

Heterostoichia Participii Compositi.

Diversam à propriâ, vocalem simplicis optant
Hæc ab ago, frango, pango, vel tango creata;
A facio, nisi ubi præpositio ante -locetur.
Flecte -didi, sevi, -stiti, -itus; nata ex do, sero, sto.
Nosco duo pariter per i, cognitus, agnitus, edit.
Hæc vocalem i, cano, rapio, teneo per e mutant:
At salio -sultus sibi vult; adolesco & adultus:
Eneco & enectus; neco sed formare necatus.
Participium Græci ferè ab omni tempore formant.
Activum -ων, -ας, -ὼς, -οὺς, -ὺς : *Passivum* -ος : *utrumque*, -είς

Declinatio Participii.

-Ens se flectit ; ut amens : -us se flectit ; ut albus.

S.N.V. *Legen-s.* G.-*tis*.D.-*ti*.Ac.-*tem & -s.* Ab.-*te vel ti.*
P.NAV. -*tes -tia.* G. -*tium.* DAb. -*tibus.*

S.N. *Lect -us -a -um.* G. -*i -æ -i*, &c.

Participium variat sibi propria flexio Græcum,
-ων, -ὼς, -εὶς, -οὺς, -ὺς : *sed uti* πᾶς *vel* καλὸς, -ας, -ος.

Declinationes Propriæ quinque.

	NV.	G.
	λέγ -ων -ουσαι -ον	-οντος -ούσης ·οντος, &c.
·ων	λεγ- ὼν -οῦσαι -ὸν	-όντος -ούσης ·όντος, &c.
	λεγ- ῶν -οῦσαι -οῦν	-οῦντος -ούσης -οῦντος, &c.
	τιμ -ῶν -ῶσαι -ῶν	-ῶντος -ώσης ·ῶντος, &c.
-ὼς	λελεχ· ὼς -υῖα -ὸς	-ότος -υίας -ότος, &c.
-εὶς	λεχθ-εὶς -εῖσαι -ὲν	-έντος -είσης -έντος, &c.
·οὺς	διδ -οὺς -οῦσα -ὸν	-όντος -ούσης -όντος, &c.
-ὺς	ζευγν -ὺς -ῦσαι -ὺν	-ύντος -ύσης -ύντος, &c.

Communes duæ.

N.V. ·ας-ασαι αν ; *ut* πᾶς N. -ος-η-ον. V. ·ε-η-ον ; *ut* καλός.

Ut rectum, flectunt ſic, præter -ος, omnia quintum.
Syncope fæmineum ſolet -ὼς variare per -ῶσαι.

ἑστηκὼς ·υῖα, ἑστὼς -ῶσαι

Heterocliſis Verbi Latini.

1°. Verba Redundantia

In Præſenti.

Verba eadem non ſine uno ; ut ſunt ſtrideo, ſtrido.
Plura unam referunt formam, contraria ſenſu ; ut
Fundo, lego, mando, dico aut -is conjugat aut -as.

In

In Futuro.

Verbi in-io contracti, occurrit in-ibo, Futurum. scibo *Ter.*

In Perfecto.

Plura uno visa ex verbo Perfecta creari;
A lino, lini, livi, levi: à pango paciscor
Fit pepegi; pro jungo, pegi; pro cano, panxi.
Flecte sero pono serui; sero semino sevi.
Visum etiam ex verbo Perfectum duplice simplex:
Mulceo, mulgeo mulxi; fulgeo, fulcio, fulsi.
Luceo, lugeo, luxi; pendeo, pendo, pependi.
Non pauca Analogam patiuntur Anomala formam;
Nempe lavo interdum facit -avi; sancio -civi.
Contractum potior legitur sub simplice formâ;
Utpote Mars potitur: Nos te poteremur Achille. *Ovid.*
Compositum à pario contracto ex ordine, flectit
Perfectum -perui; sed verbo è simplice format
Com,re-peri: à canone & Thema Compositumq; recedunt
Linguæ Archaïsmo defende Idioma Latinum:
Forma vetus parsi, sed in usu est parco peperci.
Perfecto Activo Passivum affingere mos est;
Juro ut juravi, juratus; prandeo prandi,
Pransus sum; sic plura hujus verbalia sortis:
Præterito sed utrique est significatio dispar.

juravi i. e. temerè. juratus sum i. e. in judicio. Cic. prandi, jam nunc; pransus sum, dudum.

At libuit, libitum à libet; & licuit, licitumque
A licet; & piguit pigitum; puduit, puditumque;
Tæduit & pertæsum: Uno vox utraque sensu.

In Infinitivo.

Dat n[illegible] mori; quandoque moriri.

Com-

Composita Redundantia

In Præsenti.

Flexio compositi interdum cum fine novatur ;
A specio,-spicio & -spicor ; à plecto, -ector & -exor.
Conspic-io -is ; -or aris. amplect-or -eris ; amplex -or -aris.

In Perfecto.

Compositum à plico, quod neq; sub, re præit, neq; nomen,
Omne in -ui, aut-avi ; sic increpo, discrepo ; flexum est.
A salio salto veniunt -silii, -siluique.
-Velli & -vulsi à vello ; à necto -xique, -xuique.
Ex, de, præ, curro dat -curri, datque -cucurri.
Ad, re, sub, ob, per, in, ex, oleo dat -ui, simul -evi :
At parcè per, in, ex dat-ui ; parcè ob, re, sub, -evi.

2°. Verba Defectiva.

Themata.

Fendo, gruo, nuo, stinguo, fligo ; sidero, stauro,
Et clino, futo, rito, stino, tamino, stigo,
Fragor ; niveo ; futio : quæque ex nomine fiunt,
Retio, item pedio, rudio ; buo vel duo Græca ;
Simplice neglecto, compostum crebrius usu est.
Compositi, à Themate insueto, formatio dispar ;
A lacio -lexi, elicio elicui ; à leo-levi ;
A specio -spexi ; à cumbo -cubui ; à pleo-plevi ;
Cello -cellui habet ; solum r... llo -culi dat.

Per-

Perfecta.

Perfectum fugiunt meio, tollo, furo, vergo,
Ambigo, Neutrum ſiſto; renideo, polleo, ſtrideo;
Et ferio. Inceptivum in -ſco; ſic gliſco, fatiſco:
Et Meditativum; niſi parturio, eſurioque.
Sic liquor, medeor, ringor, veſcor, reminiſcor:
Queis putà Participii Perfecti deficit uſus.
Perfecto, Thema quo mutilum eſt, Compoſta fruuntur.
Cerno vult -crevi; quatio ſibi vult dare -cuſſi;
Tundo -tudi; vado -vaſi; temno dare -tempſi:
Sorbeo -ui, ſimul ab- ſi vis præponere, -ſorpſi.

3° Verba Variantia

Perfectum.

Quædam etiam Perfecti, alienâ ab origine, formam
Accipiunt; ſoleo, audeo, mœreo, gaudeo, fido;
Sum ſolitus, mœſtus, gaviſus, fiſus, & auſus:
Paſſivum nec habent, nec Perfectum, unde creentur,
Activum; neque enim fidor fidive leguntur.

Heteroclita varii generis.

Eſt in communi ſpeciale Heterocliton uſu.
Paucula Monochrona; & ſunt paucula Monoproſopa.
Poſſum, malo, volo, nolo, queo, eo, fero, fio;
Cæpi, odi, memini; quæſo, inquam, aio; explicit, infit;
Salve & ave; faxo, auſim: Non hæc ſubdita fræno
Carminis, in canones nec compeſcenda ligantes;
Sed Typus in proprias deſcribit ſingula claſſes.
Omne ſuo gaudet Præſens variabile flexu:
Finis in -o, -m, -i conjugat hæc, ut Analoga verba.

Poſſum,

Possum.

Possum à sum cum voce potis ; cui, fine resecto,
T cum vocali manet ; in s, cum pare, transit :
Syncope f medium vult semper tollere ; bis, te.
Potui à fui, Possem posse, pro pot-essem pot-esse, ab essem esse.

Paradigma Generale.

Possum, potes ; potero ; potui :

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	*Possum*	*possim*	*posse*	*potens.*
Imperf.	*poteram*	*possem*		
Fut. 1.	*potero*			
Perf.	*potui*	*potuerim*	*potuisse*	
Plusqp.	*potueram*	*potuissem*		
Fut. 2.		*potuero*		

Paradigma Personarum.

	1	2	3.		1	2	3.
Pr.S.	*Possum*	*potes*	*potest.*	Pl.	*possumus*	*potestis*	*possunt.*

Volo, Malo, Nolo.

Singula personas binas, pluralis & unam
Syncope diminuit Thematis ; simul u tribus infert
vis, vult, vultis, volumus.
Antithesis : Tria membra simillima flectere ceu sum,
Nempe velim, sim ; vellem, essem ; velle, esse videntur.
Mandat Nolo ; Volo & Malo mandare recusant.

Para-

Paradigma Generale.

Volo, vis; volam; volui.
Malo, mavis; malam; malui.
Nolo, nonvis; nolam; nolui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Volo*		*velim*	*velle*	*volens*
	Malo		*malim*	*malle*	*malens*
	Nolo	*noli*	*nolim*	*nolle*	*nolens*
Imperf.	*Volebam*		*vellem*		
	Malebam		*mallem*		
	Nolebam		*nollem*		
Fut. 1.	*Volam, malam, nolam.*				
Perf.	*Volui, malui, nolui.* &c.				

Paradigma Perſonarum.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
Ind. Pr. S.	*Volo*	*vis*	*vult*	Pl.	*volumus*	*vultis*	*volunt*
	Malo	*mavis*	*mavult*		*malumus*	*mavultis*	*malunt*
	Nolo	*nonvis*	*nonvult*		*nolumus*	*nonvultis*	*nolunt*
Imper.		*Noli-ito,*	*-ito*			*-ite-itote*	*-unto.*

Eo, Queo.

Tot quot habent queo, eo, velut audio, tempora formant.

Paradigma Generale.

Eo, is; ibo; ivi.

Para

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Eo*	*i*	*eam*	*ire*	*iens*
Imperf.	*ibam*		*irem*		
Fut. 1.	*ibo*				*iturus*
Perf.	*ivi*, &c.				

Paradigma Perſonarum.

		1	2	3.		1	2	3.
Ind.Præſ.	S.	*Eo*	*is*	*it*	Pl.	*imus*	*itis*	*eunt*
Imperat.			*i*, *ito*.	*ito*			*ite*, *itote*.	*eunto*

Flectit -iens ſibi -euntis, ab ambio flectit -ientis.
Sic breviatur -itus, ſed ab ambio tenditur -itus.
Compoſitum ſibi Eo paſſivo ex ordine format. prætereor.
Præſ. *Queo*, *queam*. Imp. *quibam*, *quirem*. Fut. 1. *quibo*.
Sing. *Queo*, *quit*. Pl. *queunt*. Part. * *quitus*. * Ter.
Plura his compoſitum nequeo dat; priſcus & Author.

Fero

A Tulo, Perfectum Cognataque tempora format.
Poſt r, i ſic e breves, m non ſectante, peribunt.

Paradigma Generale.

Fero, *fers*; *feram*; *tuli*.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Fero*	*fer*	*feram*	*ferre*	*ferens*
Imp.	*ferebam*		*ferrem*		
Fut. 1.	*feram*				*laturus*

Paradigma Perſonarum.

	S. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
In.Pr.	*Fero*	*fers*	*fert*	*ferimus*	*fertis*	*ferunt.*
Imp.		*fer*	*ferto, ferto*		*ferte*	*fertote, ferunto*

Feror.

Paradigma Generale.

Feror, ferris; ferar; latus ſum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Feror*	*ferre*	*ferar*	*ferri*	*latus*
Imp.	*Ferebar*		*ferrer*		
Fut. 1.	*Ferar*				*ferendus*

Paradigma Perſonarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
In.P.	*Feror*	*ferris-re,*	*fertur*	*ferimur*	*ferimini*	*feruntur*
Imp.		*fer-re-tor,*	*fertor*		*ferimin-i,-or,*	*ferunto[r]*

Fio.

Fio vicem facior desueti Simplicis, aut ex
Præposito non compositi per tempora supplet;
At facior per Part'cipium tria mutua præbet.
factus sum, -eram, -ero
Compositum & cum præposito, omni in tempore sanum est.
Syllaba fi-, nisi -er- insequitur, se tendit ubivis.

Paradigma Generale.

Fio, fis; fiam; factus sum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	*Fio*	*fi*	*fiam*	*fieri*	*factus*
Imp.	*fiebam*		*fierem*		
F. 1.	*fiam*				*faciendus.*

Paradigma Personarum.

	S. 1	2	3.	P. 1	2	3.
Ind. Pr.	*Fio*	*fis*	*fit*	*fimus*	*fitis*	*fiunt*
Imper.		*fi*	*fito* / *fito*		*fite* / *fitote*	*fiunto.*

Cœpi, odi, memini -eram;-erim -issem -isse -ero. Memento mementote. Quæso, quæsumus. &c.

Edo

Sumit Edo analogum es sibi, & est, essem, esse vel estur.
For, vel dor nisi compositum, ambo spreta silentur.
Adde etiam hæc dic, duc, fac, fer, monosyllaba trunca.

Heteroclisis Verbi Græci.

Βούλομαι, ἀναίνομαι, ἔω, δύναμαι, γίνομαίque, φέρωque
Græca etiam sunt penè simillima verba Latinis;
Digna typis: sed & hæc, & plura rebellia legi
Carminis, Ordo deinceps regulat Alphabetus.
Turba etenim est ingens Heteroclita; multa redundant;
Pluraque deficiunt; variant & Anomala plura;
Ut φθίω, φθίνω; εἴπω, εἶπον; & ἔρχομαι, ἦλθον.
Ultra Imperfectum occurrunt quamplurima, cassa
Temporibus, quæ præcipuo sunt vatibus usu:
Queis ι *ab* ε *fit; tunc* μ, π, τ *consona Verbi*
Aut prima adseritur; media aut prætexitur ab σ;
Ut [1]μίμνω, [2]πίπτω; *in* [3]τίκτω *litera versa est; à* [1]μένω [2]πέτω [3]τέκω
[4]ἴσχω; [5]ἐνίσπω, & [6]ἕσπω. *Quædam in* [7]-σγω, *ita* [8]-αθω, [9]-χθω:
Plura in [10]-άθω; & [11]-έθω, & [12]-ύθω: & *in impurum* [13]-δω:
In -βω *post liquidam, vel* ε; *uti* [14]στίλβωque, [15]σέβωque.
Adde [16]-είω *ab* -έω *factum: thema deque futuris*
[17]-ξω, [18]-ψω, [19]-σω, [20]-σείω. *Sunt* [21]*Temporis unius*; & *sunt*
[22]*Personæ unius*; *atque* [23]*Modi unius: Unica ceu vox.*

[1]Hom. Ιλ. β. 296. [2]Marc. 5. 22. [3]Ioh. 16. 21. [4]Herod. 357. 40. [5]Hom. Ιλ. β. v. 80. [6]v. 484. [7]μίσγω Ιλ. γ. 270. [8]βιβάσθω Ιλ. ν. 809. [9]ἔχθω v. 352. [10]μετακιάθω Ιλ. σ. 532. [11]φλεγέθω Hes. Θεογ. 846. [12]φθινύθω Hom. Ιλ. β. 346. [13]τένδω Hes. ἔργ. β. 142. [14]Hom. Ιλ. γ. 392. [15]Aristoph. Nub. [16]νεικείω Hom. Ιλ. β. 277, [17]ἴξω Οδ. γ. 5. [18]ἕψω Xen. Pæd. 8. [19]ὄρσω Hom. Ιλ. γ. 250. [20]πολεμησείω Thuc. l. 1. ὀψείω Hom. Ιλ. ξ. 37. ἀπαλλαξείω Thuc. l. 1. [21]νέομαι Hom. Ιλ. α. 32. [22]πῖθι Adag. [23]φορῆναι Hom. Ιλ. β. 107.

Participium Heteroclitum.

1°. Redundans.

Participium de Perfecto fit simplice duplex:
Miscui utì mistus, vel mixtus; alo al-tus, -itusque.
Vult tendo tensus, tentus; vult flectere pando

Pansus

Pansus passus; pinso vult pistus dare pinsus
Pinsitus; & sevi satus, & serui dare sertus.
Compositum à sto -staturus meliusq; -stiturus.
Constaturus Lucan. Mart. Obstaturus Quint.
Tundo in compositis -tusus; -tunsusque retundo
Congeminat; plico & explicitus facit, ex-que-plicatus.
Verba in-uo &-vo-ūtus tendunt;ruo sed breve-ŭtusdat.
A cieo pariter manat cĭtus; à cio, cītus.
Cello ab -ui celsus; sed ab -i vult mittere -culsus.

2°. Deficiens.

Part'cipium de Perfectis fit pluribus unum
De livi, pegi, punxi, vulsique profectum.
Perfecto, tot part'cipio; quot Tempore manca
Activo: hæc Perfectum activum & habentia tempus;
Qualia disco, lambo, rudo, sterto, tremoque,
Posco, volo, malo, nolo, metuo, scabo, parco,
Et sapio, strido; salioque, & gestio. Junge
Verba in-eo; ut timeo, Activo non paucula sensu:
Omnia neutra, velut jaceo. Composta; refello,
Compesco, dispesco, incesso, respuo, dego,
Et satago: duo prisca gruo, nuo: & arceo, simplex;
Non ità Compositum. Digna hæc cautela notatu;
Multa creant, quæ sunt Perfecto cassa, Futurum;
Ut cado, casurus facit; & valeo, valiturus.
Pro Participio, cavè ne de nomine factum
Accipias, vel verbo omne ortum: quale, senatus
A sene; vel cantus Substantivum, à cano natum.

3°. Varians.

Plus minus hæc variant communi dissona formæ.
Vult labor lapsus, patior passus, gradiorque
Vult gressus, pariterque fatiscor reddere fessus:

Metior & menſus ſibi poſtulat, utor & uſus:
Vultque paciſcor pactus, nanciſcor dare nactus,
Obliviſcor & oblitus, ulciſcor & ultus:
Junge queror queſtus, proficiſcor junge profectus:
A loquor adde locutus, & à ſequor adde ſecutus,
A reor & ratus, expergiſcor & experrectus,
Experiorque expertus, miſereorque miſertus,
Et comminiſcor commentus: apiſcor & aptus
Vox vetus eſt, compoſtum adipiſcor adeptus in uſu.
Nitor amat nixus niſus, fruor & dare fretus;
Pro texo orditus, proque incipio ordior orſus:
Vult tueor tuitus, ſolum obtueor dare -tutus:
Dat fateor faſſus, compoſta per omnia -feſſus:
Mortuus & morior fertur dare, & anxius angor.

Futurum.

Ex orior, morior, pario, facit -or vel -o -turus:
Deque luo, ruo, & arguo, noſco, & naſcor, -iturus.

Spiritus in Verbis.

Spirituum ratio ſuprà data, pauca relinquit
Verba, quibus ſpecialiter inſtat Spiritus aſper.

Ἅζομαι veneror.
αἱρέω } capio.
ἁλίσκω } capio.
ἅλλομαι ſalto.
ἁμαρτάνω pecco.
ἁνδάνω } placeo.
ἅδω } placeo.

Ἕζομαι ſedeo.
εἱλέω } volvo.
ἑλίσσω } volvo.
εἵμαρμαι decretus ſum.
ἑστήκω ſto.
ἕρδω facio.
ἕλω capio.
ἕλκω traho.

ἕπομαι ſequor.
εὕδω dormio.
εὑρίσκω invenio.
Ἡγέομαι duco.
ἥκω venio.
Ἵζομαι ſedeo.
ἱκνέομαι vado.
Ὁράω video.

Conſona ſi duplex Verbum anteit, Spiritus aſper
Augmentum Thematis Perfectique afficit in -μι.
ἵστημι ἕστηκα.

Quan-

Quantitas.

Syllaba corripitur, ſi demitur altera binis
Literulis: *facit Ancipitem longam Auctio Græcis.*

pello pepuli tango tetigi pungo pupugi. Ἀΐω ἄϊε Ιλ. φ. 328. ἱκάνω ἵκανε Ιλ. β. 17. ὕω ὗε Ιλ. μ. 25.

Do ſuum a, ſi creſcat, per caſus corripit omnes.
Sum, volo finales -is -es extendere mandant;.
·Is ſed in exacto communis ubique Futuro eſt.

dare darem dabo. ſis velis eſſes velles. dixerīs Juv. dixerītis, transierītis. *Ovid.* fecerīmus. *Cat.*

Prima biſyllabici Perfecti ſyllaba longa eſt;
Præteriti & penultima; nempe -ebam, -ere, vel -erunt.

leg-i -ebam -erunt -ere

At ſex tot pedibus currunt in carmen Iambis;

Bibi, dedi, fidi, ſcidi, ſteti, tuli.

Verbum in -άω poſt vocalem ferè tenditur, aut ρ.
Verbum in -ίω & -ύω communi acceptius uſu eſt;
-Ίνω aut -ύνω producto. Tendere verbi
Crebriùs ancipites, malunt ſuffragia Vatum.

ἐάω ὁράω πίω κωκύω κείνω ἰθύνω.

Activæ vocis Perfecta; Futura ſecunda;
Et Cognata; & fine liquenti prima Futura;
Perfecta & Media; hæc penè omnia habent breve membrum

τέτυφα ἐτετύφειν, τυπῶ ἔτυπον, κεινῶ, τέτυπα.

Fini proximius. Longa eſt penultima primi

ἔκεινα Ὀδ. σ. 263.

Indefiniti Activi, ſi non præit anceps
Correpta ex -σω; nempe ſuo, quo nata, Futuro.
Ante etenim -σω ſæpe brevis penultima primi;
Ante etiam liquidam ſemper correpta Futuri eſt.

δικάσῃς. Phocyl. μολυνῶ.

Tertia in -υσι extenditur, & pluralis in -ασι.

δείκνυσι. Pyth. v. 64. ἑστήκασι. Ιλ. δ. 434.

Quantitas Particularium.

A

Areo
Balo
blatero
Clamo
Flagito
Halo
Indago
Labor
Mano
macero
Palor
pareo
placo
Rado
Sagio
ſqualeo
Vado
vagio
vapulo

E

Cedo
celo
credo
Debeo
Lego -as
Metor
metior
Sedo
ſepio
Velo
venor

I

Dico -is
deſidero
Feſtino
fido
figo
Ico
Libo
liquor
Nitor
Opinor
Propino
Sagino
ſido
ſtipo
Trucido
Vito
vulpinor

O

Colo-as
como
cónor
Oro
Ploro
pono
poto
Rodo
Solor
ſopio

U

Adulor
Cudo
Duco
Glubo
glutio
Ludo
lugeo
Nubo
nuto
Punio
Sudo
ſugo
Utor

Longa in compoſito Thematis menſura vetuſti eſt.

vide p. 121.

Longæ Ancipites.

Magna tribus thematum : ſpecimen breve charta miniſtrat,
Ampliet ut lectis quaſi raſam Tyro tabellam.

A 'Αΐσσω irruo ; κιχάνω invenio.

I Νίφω ningo : νικάω vinco ; σιγάω taceo ; τιμάω honoro : κινέω moveo : σίνομαι noceo : ἰάομαι ſano : ἐνίπτω increpo.

Υ Φυσιάω inflo.

Accentus.

Longa tonum poſcunt monoſyllaba circumflexum. ἦν ὦ δῖ

Sola duo εἰμὶ *&* φημὶ *tono clauduntur acuto :*
Encliticum ſed utrumque tonos transferre jubetur
Præſentis ; niſi perſonæ quæ proxima primæ eſt.

ὅμοιός ἐστι Mat. 13. 52. ἀυστηρὸς εἶ Luc. 9. 11. τοῦτο δὲ φημι 1 Cor. 7. 29.

Ἔστι tonum retrahit, reliquis si vocibus anteit;
Vel si præcedant ὡς, οὐκ, εἰ; trunca vel ἀλλ', τοῦτ'.
ἔστι σῶμα 1 Cor. 15. 44. οὐκ ἔστι Mat. 10. 24. εἰ ἔστι Act. 13. 15. ἀλλ' ἔστι Ioh. 7. 28. τοῦτ' ἔστι Mar. 7. 2.

Post liquidam -ῶ primi; atque secundi -ῶ omne Futuri;
Omne -ῶ passivum; omne etiam à verbo in -μι profectum
σπερῶ, λεγῶ, λεχθῶ, τιθῶ
Vult circumflecti. Modus Infinitus ubivis
Ante -ναι accentum gerit: ante & -αι, hæc tria; Primæ
Indefinitum primum; Mediæque secundum;
Passivæ vocis Perfectum denique tempus.
Circumflecte -εῖν, Indefiniti; -οῦque Jubentis.
τιθέναι λελογέναι, λεχθῆναι λεγῆναι λελεχέναι, τιμῆσαι, λεγέσθαι, λελέχθαι, λεγεῖν, λεγοῦ.

Εἰπὲ, λαβὲ, εὑρὲ, ἰδὲ *fine tonum Mandantia poscunt.*
Hæc duo χρῆ, ἔχρῆν, *oriunda à* χρῆμι *vetusto,*
Picta tonis contra canones, sui anomala juris.
Fixa statûs reliquis stat circumflexio primi. λεγῶ -εῖς &c.
Dogma toni generale regit [1]*thema compositorum;*
[2]*Mandantemque modum: sed* [3]*cætera tempora servant*
Verbi simplicis accentum. Composta reversam
Præpositi vocalem acuunt; quale hoc [4]ὑπόδειξε.
[1]πάρειμι Ioh. 7. 6. [2]μέτιθι Isoc. ad Nic. [3]παρῆν Luc. 13. 1. [4]Οδ. π'. 43.

Quædam etiam retro accentum monosyllaba mandant;
Composita à δῶ, θῶ, σχῶ, ὦ, σπῶ, *crebra poetis;*
Si præpositio saltem dissyllaba præsit.
ἀπόδος. ἀπόθωμαι. ὑπέσχη. ἄφες ἐπίσποιτο.
Arist. Ran. Theoc, Id. 8. v. 70. Hom. Ιλ. δ'. 249. Mat. 6. 12. Herod. 8. 36.
Tres regit una tonos parilitera fabrica vocis,
In Mandante & Possibili Modo, & Infinito; ut
Ποίησαι, ποιήσαι, ποιῆσαι; βίτον *vox.*
Spiritu & Accentu vario parisyllaba quædam;
Spiritu ἵημι *&* ἴημι; *tono* εἶμι *notatur &* εἰμί.
Parce metris: Modus & Tempus Personaque præbent
Rite tonos de Schemate. Mors est bis data Crambe.

Accentus Participii.

Oxytonum -ὼς, -εὶς, -ὺς, -ὲς ; -ὰς verbi in -μι ; vel -ὼν ab Indefinito : -ῶν & ab -ῶ : -μένος à Perfecto.

λελεχὼς, τιθεὶς, ζευγνὺς, διδὲς, ἱστὰς, λεγὼν, λεγῶν, λελεγμένος.

Dialectus

Mutat literulas ferè Verbi, ut Nominis, omnes.

Atticè. πλήττω Matth. 13. 54. ut γλῶττα. θαῤῥεῖ Matth. 9. 2. ut ἄῤῥην.
Ionicè. κληΐω Herod. 46. 41. ut ἀνθρωπήϊος. βῶσαι 39. 6. ut ὀγδώκοντα.
Doricè. ἀῤῥωδεῖν 3. 19. ut εἴκατι. ὑπακοίσω Theoc. Id. 11. 78. ut μοῖσα, &c.

Attici [1]ε præponunt verbo, quod ab ω vel ο cæpit.
Ante-semel-ponunt ε [2]Futuro, in codice sacro:
Sæpius [3]Indefinitis etiam, ante α ; nec augent.
Principio [4]geminant ε, ο, α, literulamque sequentem,
Verbi & corripiunt penultima membra trimembris.
Pro λε-, με- præstituunt interdum [5]ει, auctile signum.
Syllabicum augmentum incremento [6]Temporis augent.
Vult ab -άσω, dempto σ, -άω se vertere in [7]-ῶ, -ᾷς:
Circumflecti &-ίσω per -ιῶ ; -ίσομαι per -ιοῦμαι.
Ex -εαι, [9]-η fit ; -εο, [10]-ου ; -αο & [11]-ω ; persona secunda:
Ex -άεσαι persona eadem se trudit in [12]-ᾶσαι.
Migrant -αις -αι -αιεν in [13]-ειας & -ειεν & -ειαν.
Pro -τωσαν verbi, participium imperat in [14]-των :
Sic -σθωσαν plurale dualiter imperat in [15]-σθων.
Ultima & -η rarò [16]-ει fit ; & η penultima [17]ου aut ει.
α per & Antithesim interdum [18]η contractio format.

[1]ἑώσαντο Thuc. 281. D. ἑώρων 35. B. Joh. 6. 2. [2]κατεάξει Matth. 12. 20. [3]κατέαξα Thuc. 233. C. Joh. 19 32. [4]ἀπολώλει Thuc. 342. A. Luc. 15. 24. ἀγαγέσθαι Thuc. 570. A. ἀγαγεῖν Act. 17. 5. ἤγαγον Joh. 1. 42. παρεληλυθὼς Thuc. 40. A. 1 Pet. 4. 3. [5]εἴληφα Thuc. 574. D. Apoc. 2. 28. εἵμαρτο Hom. Ιλ. φ. 281. [6]ἠδύνατο Thuc. 3. C. Marc. 5. 3. [7]ἐξελῶ Aristoph. Nub. Act. 1. Sc. 1. v. 123. ἐργᾷ Gen 4. 12. [8]κομιῶ Thuc. 369. A. Eph. 6. 8. κομιοῦμαι Thuc. 73. C. 1 Pet. 5. 4. [9]ἀπέρχῃ Matth. 8. 19. [10]ἐγένου Luc. 19. 17. [11]ἤυξω Gen. 31. 13. κατακαυχῶ Rom. 11. 18. [12]κατακαυχᾶσαι Ibid.

[13]ἀποστρέψειας

[13]ἀποστρέψειας Hom. Ιλ. γ. 407. ποιήσειε Thuc. 562. B. ποιήσειαν 37. C. Luc. 16. 11. [14]ἀγγελλόντων Hom. Ιλ. θ. 517. [15]κτεινέσθων Herod. 246. 24. [16]βούλει Luc. 22. 42. ὄψει Mat. 27. 4. οἴει Plat lib. 6. de Rep. παρέξει Luc. 7. 4. [17]πέπορθα Thuc. 587. D. Luc. 13. 2. à πέρθω. λέλογχα Hom. Οδ. λ. 303. à λήχω. [18]ζῇς Gal. 2. 14. πεινῆν, διψῆν Lucian. χρῆται 1 Tim. 1. 8.

Propria in impropriam migrat diphthongus; ut [1]ᾔδη.
Versum est -ῴημι *vel* -οῖμι *per* -ην; *τιμ*-ῴημι *per* [2]-ῴην,
Fit φιλ-οῖμι *per* [3]-οίην: -οίην *migrat in* -ῴην,
Ut δοίην [4]δῴην: *Mediæ vocalis* ο *vocis*
Sumitur Activæ vocis loco ε; *quale* [5]πέπομφα.
Ω *loco* ε, *sic* ι *in Perfectis; ut* [6] ἄωρτο, [7]ἀῤῥέωνται.
Ex ει *raro* εο, *penè in eodem verbo*, [8]ἀνέονται.
Syncope in Indefinito est creberrima primo; ut
[9]ἔκχεα, [10]ἔγημα: *in plusperfecto ut* [11]-εσαν *fit ab* -εισαν.
Personæ in σ, *dat Paragoge* -θα *ut* [12]οἶσθα, *secundæ.*

[1]Hom. Ιλ. α. 70. ᾔδειν Joh. 1. 31. [2]ἡβῴη Hes. ἔργ. β. 316. [3]ἐπιχοίης Hom. Ιλ. ξ. 241. [4] 2 Tim. 2. 7. [5]Thuc. 496. A. [6]Hom. Ιλ. γ. 272. Eust. [7]Mat. 9. 5. [8]Herod. 98. 19. [9]Thuc. 372. B. Rom. 3. 15. [10]Luc. 14. 20. [11]ᾔδεσαν Thuc. 103. A. ἑστήκεσαν Apoc. 7. 11. [12]Deut 9. 2.

[1]*Tollere Ion solet augmentum: præbere secundo*
Perfecti quandoque augmentum [2]*Indefinito.*
[3]Σ *perit ex* -εσαι, *aut* -εσο *aut* [4]-ασο: *contrahit Atthis.*
Singula pluralem per [5]α *pro* ν *tertia format*
Ante -ται *&* -το: *fit ex tenui prior* [6]*aspera; fitque*
Σ *natum ex* -ζω, [7]δ; σ *&* *ex* -θω *redditur in* [8]θ:
Propter αν, *insertum est* εα; *ut* [9]ἱσ-έαται *fit ab* -ανται:
Migrat & η *in* εα; [10]οἰκ-έαται *fit ab* -ηται *&* -ηνται.

[1]δέχθαι Hom. Ιλ. α. 23. οἴχετο Herod. 17. 36. [2]τεταγών Hom. Ιλ. α. 591. [3]ταίνεαι, φόβεαι Herod. 7, 11. 10, 20. εἴρεο 8. 34 [4]ἐργάσαο 83. 3. [5]κατακεχώραται 74. 7. γεδοιατο 68. 29. [6]τετρίφαται 77. 36. κατεστράφατο 7. 3 & κατεστρέφατο 37. 27. [7]κεχωρίδαται 37. 22. ἐσκεδάδατο 257. 34. κεκαδμένος Pin. Ol. Od. 1. Ep. 1. [8]πεπείθατο Hom. Οδ. β. 108. [9]Herod. 82. 25. [10]50. 10. & 38. 9.

Tertia pluralis verbi in -μι *soluta fit* [1]-ασι.
Singula per [2]-σι *fit, ut pluralis, Subjunctivo.*
Fini -ον, -α, -μην, [3]σ *κ præmissa bilitera demunt*
Augmentum; sed soli Indefinito -α *fit* -ασκον.

-Ειν

-Ειν [4]-εα *Præteritis fit*; & -ην [5]-εα, *si venit ex* -μι.
K, *demptum ex Perfecto*, η *natum ab* -άω *in* [6]α *mutat*;
Illud α *cumque brevi facit* [7]α *crasis Attica longum.*
[8]*Infinitivum in* -ναι & *in* -ν *crebrior usus*
Per -μεναι & -μεν, *cúmque brevi præeunte, recudit*:
-Ειν -ῆναιque *fit* [9]-ήμεναι; & [10]μ *post* ε *duplatur*:
Proque -εναι, *atque* -έμεν®; *licet* [11]-ήμεναι, -ήμεν® *uti.*
Ω *circumflexum vocalis* [12]ε *prævia flectit*:
[13]*Syllabam ubique etiam, si circumflectitur, auget.*
Diphthongus solet ει *per* [14]εε; ου *per* [15]εο *in sua membra*
Solvi; *sic* -ῶν*) *ab* -άω *solvi per* [16]-έον*).

[1]Ἀνιστέασι Herod. 197. 25. τιθέασι 183. 12. Mat. 5. 15. διδόασι Herod. 25. 35. Prov. 29. 15. σβεννύασι Plat. de Leg. [2]ἐθέλησι Hom. Ιλ. α. 580. [3]ἄγεσκον Herod. 39. 17. ἐρητύσασκε Hom. Ιλ. β. 189. βαλλέσκετο Herod. 341. 43. [4]ἤδεα 94. 22. [5]ὑπερτιθεα 138. 22. [6]ἑστεὼς Ιλ. β. 320. [7]ἑστᾶσι Herod. 40. 26. ἑστάναι 330. 42. Act. 12. 14. [8]δόμεναι Ιλ. α. 168. ἑλκέμεν Ιλ. β. 181. [9]πενθήμεναι Οδ. τ. 120. ἀειθμηθήμεναι Ιλ. β. 124. [10]ἔμμεναι Ιλ. α. 117. sic ἀερόμεναι Hes. ἔργ. α. 22. [11]πιθήμεναι Hom. Ιλ. ψ. 83. πιθήμεν® Ιλ. κ. 125. [12]ἐνορέω Herod. 322. 24. ὁρέω 30. 16 ἐπορέωσι 33. 43. χρέω 40. 28. φοβέω 29. 16. καθιστέωσι 14. 28. διαχρέωνται 18. 26. χρεώμεν® 4. 25. [13]ἀπολέει 9. 17. ἀποθανέεαι 174. 16. ἀπφυγέειν 1. 18. ἀνεστέασι 118. 14. [14]κέεται 38. 4. ἀπολέεσθαι 216. 30. [15]κερδανέομεν 304. 23. [16]χρέονται 9. 20. κοιμέονται 78. 12

Doris -ζω *per* [1]-σδω: -σω *per* [2]-σῶ *conjugat*, & [3]-ξω.
Fit -ξ-ω -ψ-ω, [4]-ῶ: -μεν *plurale*, [5]-μες; & -μεθα, [6]-μεσθα.
-Εις *Thematis fit* [7]-ες; -ειν [8]-εν, & [9]-ην *Modo in Infinito.*
Singula persona in -σι, *solet mutarier in* [10]-τι.
Tertia pluralis persona refingitur, ex -σι,
Per Participii finiti in [11]-ντι *dativum*:
Tertia perfecti pluralis ab -ασι *fit* [12]-αντι.

[1]Φράσδει Theoc. Id. 1. 102. [2]δωσῶ Id. 1. 25. [3]ἐγέλαξε Id. 20. 1. [4]ἑξῶ Id. 11. 42. πεμψῶ Id. 5. 140. [5]πράσσομες Id. 14. 3. [6]ἀρχώμεσθα Id. 17. 1. [7]συρίσδες Id. 1. 3. [8]συρίσδεν Id. 1. 14. [9]ἕρπην Id. 15. 26. εὑρῆν Id. 11. 4. [10]φατὶ Id. 1. 51. τίθητι Id. 3. 48. δίδωτι Simon. Frag. [11]λέγοντι Theoc. Id. 6. 34. φιλέοντι Id. 16. 101. γελάοντι Mosc. Id. 3. 24. συναχεῦντι Id. 3. 28. συρεσπεῦντι Theoc. 7. 57. ἔχωντι Id. 8. 70. γελῶντι Id. 1. 90. ὁρόωντι Id. 26. 14. πεινᾶντι Id. 15. 148. φαντὶ Id. 2. 45. [12]ὠδήκαντι Id. 1. 43. ἑστήκαντι Id. 15. 82.

-Ρῶ *Circumflexum in* -σω *Barytonum it*; *velut** [1]ὄρσω. *ab ὀρῶ.
Gignitur ex -ν *finali* -σαν; *ut* [2]ἦλθ-οσαν *ex* -ον;

-εν, præ-

-ν, praeunte brevi, ex -σαν; uti [3]κόσμηθεν *ab* -ησαν.
-Ασι *ab* -αν; -ασι *& in* -αν *versum est*; [4]εἴξασι, [5]πέφρικαν.
Crebrò -ας *Participii mutatur in* -αις; *ut* [6]ἀκούσαις:
Ποιῶν *fitque* [7]ποῶν: ἐλθὼν *specialiter* [8]ἐνθών.

[1]Theoc.Id.24.82. [2]Psal.79.1.ἐχάζοντο Lycoph.21 [3]Hom.Ιλ.γ.1.συνάγερθεν Theoc.Id.22.76.[4]Aristoph.Av.Sc.3.v.5.[5]Lycoph.232.ἔγνωκαν Joh.17.7. [6]Pind.Pyt.Od.4.Ep.6.καρύξαισα Isth.Od.4. Ant.2. vide passim bene multa. [7]Theoc.Id.10.38.[8]Id.5.67. ἦνθον Id.2.118. ἦνθες Id.15.144. ἦνθε Id.1.77. ἤνθομες Id.2.143 ἦνθον Id.16.9. ἐνθὲ Id.1.124. ἔνθοι Id.5.62. ἔνθω Id.26.68. ἔνθῃς Id.5.51. ἀπενθεῖν Id.11.64. παρενθεῖν Id.15.60. ἐξενθὼν Id.23.36.

Explicat -ᾶ *per* [1]-άα; *simul* -ῶ *per* [2]-όω*que Poeta*:
Sæpius ν *plurale ex* -είην [3]*demit &* -αίην.
-Ω *per* -έω *ut Ionis amat formare, ità Vates*
Vertit in [4]-είω, *aut* [5]-ήω; *ab* -όω *sed in* [6]-ώω.
Ecce duæ metamorphoses vocum, [7]ἤμβροτε, [8]γέντο! *vid.p.142.*

[1]ἀγαλλάα Hom.Ιλ.β.293. ἐλάαν Ὀδ.ε.290.[2]ἀντιόωσι Ιλ.φ.151. ὁρόων Ιλ.α.350. ἀντιόωσα. Ιλ.φ.431. καρηκομόωντες Ιλ.β.11.[3]διακοσμηθεῖμεν Ιλ.β.126. φαῖμεν ibid.v.81. διακρινθεῖτε Ιλ.γ.102.[4]δαείω Ιλ.φ.61. τεθνειῶτος Ιλ.σ.173. [5]ὑποβλήω Ιλ.ι.497. [6]δηιόωσι Ιλ.α.137. [7]Ιλ.ε.287. [8]Ιλ.θ.43.

Cogitur Εἰμὶ *pati velut in nova tempora formas*
Mutatas: ἦ [1]ἦν *fit ut Attico*: *ab* ἦν [2]ἔα *Ioni*;
[3]Ἔσκε *ab* ἔε; *& fit ab* ἦτε [4]ἔατε; *& fit ab* εἰσὶν [5]ἔασιν.
Et fit ab ἦσαν [6]ἔσαν; *fit &* [7]εἰμὲν *ab* ἐσμὲν; [8]ἔμεν*que*
Aut [9]ἔμεναι *fit ab* εἶναι; [10]ε*que initialiter anteit.*
Doris conjugat εἰμὶ *per* [11]ἐμμὶ; ἔσομαι *per* [12]ἐσσοῦμαι:
Ἐστὶ *vel* εἰσὶ *per* [13]ἐντὶ *fit,* [14]εἰμὲς *ab* ἐσμὲν; *&* [15]ἦμες
Sic fit ab ἦμεν; *&* [16]εἶμεν *&* [17]ἦμεν *&* ἦμες *ab* εἶ;
Proque ἦ *crebriùs* [18]ἧς *próque* ὄντα *reponitur* [19]εὖντα.
Ex ἔσεται [20]ἔσσαι, εἴητε [21]εἶτε, -ησαν *fit &* [22]-εἶεν.
Ex insueto ἦμαι *visum est formari* ἔσο *&* ἔσω,
Unde vice ἔσω, σ *dempto, mirum imperat* [23]ἦτω.
Ex εἷς [24]ἐσσὶ; ἦν [25]ἦα; ἦ [26]ἦε; *& ubique Poetæ*
Despicit Analogas dominata licentia leges;
Quam passim ex scriptis dare, proh labor & liber ingens!

[1]Matth.

[1]Joh. 1. 1. [2]Herod. 60. 37. [3]51.10. [4]164.22. [5]16.33. [6]8.α. [7]27.2. [8]Hom. Ιλ.δ.299. [9]Ιλ.γ.40. [10]ἔζην Her.281.39, ἐὸν 2.39. ἐούσης 8.6. ἐόντα 4.28. ἐοῦσι 8.4. ἐόντας 3.35. [11]Theoc.Id.20.32. [12]Hom.Ιλ.β.393. [13]Theoc.Id.1.17. & 4.52. [14]Id.2.5. sic ὦμες Id.15. 9. [15]Id.14.29. [16]Theog.954. [17]Theoc.Id.24.29. & 3. 8. [18]Id.2.v.90,92,124,140. vid. Id.5,6,12,&c. [19]Id.2.3. [20]Mat.5.21. Hom Ιλ.α. 136. [21]Ὀδ.φ.195. [22]Ιλ.β.373. [23]Psal.104.31. 1 Cor.16.22. contrà, legitur Imperf ἦσαν pro ἦτην Ιλ.ε.10. [24]Ιλ.α.178. [25]Ὀδ.φ.95. [26]Ὀδ.θ.128.

Anomalia in Verbis.

Verbum Perfectum est, tria cui sunt tempora prima.
Imperfectum uno vel bino Principe, mancum est.
Principe siqua carent, supplent aliena lacunas;
Fructu ab inæquali dicuntur Anomala stirpis.
Quin Perfectum etiam sibi tempora Anomala adoptat.

1°. Anomalia Augmenti.

Verba Redundantia Augmento.

Si dupla vocalis verbum inchoat, †Emphasis auget †p.82.v.14.
Utramvis; ε ut in ει, ο & in ω mutata vicissim.

ἑορτάζω, εἰόρταζον, ἑώρταζον.

Pluraq; [1]simplicia augmentum, [2]compostaq; duplant.

[1]Ἔθω solitus sum εἴωθα Act. 17. 2. διαιτάομαι conversor δεδιῄτημαι Thuc. & Dem. in Mid. [2]παροινέομαι malè convivor πεπαρῴνημαι Lucian. ἐνοχλέω molestus sum ἠνώχλουν Isoc. ad Phil. ἀνέχομαι tolero ἠνειχόμην 2 Cor. 11. 14. ἀναίνομαι abnuo ἠνηνάμην Ιλ. σ. 459.

Deficientia Augmento.

Verbum unum aut aliud sibi rejicit auctile signum.

Ἀΐω audio ἄϊον Ιλ. κ. v. 532. ἀηθέσσω insuetus sum ἀήθεσσον v. 493.

Verbum omne ex [1]οἰωνὸς, & [2]οἶος, & [3]οἶκος, & [4]οἶμος;
Pluraque [5]freta interdum augmento, sæpius [6]orba.

[1]Οἰωνίζομαι auguror οἰωνιζόμην Xen.Hell.1. [2]οἰόω solus sum οἰώθην Ιλ. ζ. 1. [3]οἰκουρέω domum custodio οἰκούρουν Plut. in Cam. [4]οἰμάω impetu ruo οἴμησε Ιλ χ.308. [5]οἰνοχοέω vinum fundo ἐῳνοχόουν Ιλ.δ. 3. [6]οἰνίζω vinum emo οἰνιζόμην Ιλ. η. 472.

Variantia Augmentum ει pro η.

Quædam ab ε cæpta per ει malunt augescere, non η.

Ἐάω sino εἴων Luc. 4. 14.
ἐθίζω assuefacio εἴθισμαι Luc. 2. 27.
ἑλκῶ traho εἷλκον Act. 21. 30.
ἑλκύω id. εἵλκυσα Joh. 21. 11.
ἐργάζομαι operor εἰργαζόμην Act. 18. 3.
ἐρύω traho εἴρυσα Ιλ. φ. 230.

ἔχω habeo εἶχον Matth. 21. 46.
Inusitata
ἕλω capio εἷλον Matth. 2. 16.
ἔπω dico εἶπον Ioh. 3. 12.
ἕω induo εἷμαι Οδ. τ. 327. & -εσμαι in Comp. Luc. 7. 25.

[1]Ρ *post augmentum verbi initiale duplatur.*

Hæc [2]*μ,* [3]*σ, sic augmento postposita leguntur*

ῥυέω fluo [1]ἐῤῥύηκα Aristoph. Nub. μείρω divido [2]ἔμμορα Ιλ. α. 278. σεύομαι concito [3]ἔσσυμαι Ιλ. ν. 79.

Composita variantia Augmentum à Regulari.

P. 82. v. 17. Reg. Φιλοσοφέω philosophor ἐφιλοσόφουν Plut. προσφέρω affero προσέφερον Mat. 9. 2. Irreg. ἀμφιέννυμι induo ἠμφίεσα Xen. ἀμφισβητέω ambigo ἠμφισβήτησα Dem. ἀφίημι dimitto ἤφιον Marc. 11. 16. καθίζομαι sedeo ἐκάθισα Apoc. 3. 21. κάθημαι sedeo ἐκαθήμην Mat. 26. 58. ἀντιβολέω supplico ἀντεβόλησα Οδ. λ. 15. & ἠντιβόλουν Athen. l. 12. διακονέω ministro διηκόνουν Marc. 1. 13. & ἐδιακονήθην Dem. ἐγγυάω spondeo ἐγγεγύηκα Demost. & ἠγγυώμην Plat. καθεύδω dormio καθηῦδον Plat. & ἐκάθευδον Matth. 8. 24.

Anomalia Temporum.

Litera, Perfecto Indefinitoque secundo,
Interdum tenuis κ, pro χ, Anomala servit.

φείδω πέφεικα Hom. Ιλ. η. χάζω κέκαδον Ιλ. δ. 498.

Verbum in -άνω, aut -λω purum, ferè conjugat -ήσω:
Ceu Demosthenicum, verbis commune, futurum.

Αἰσθάνομαι sentio -ήσομαι Isoc. ad Dem.
ἁμαρτάνω pecco -ήσω Rom. 6. 15.
ἀπεχθάνομαι odio sum -ήσομαι Eurip.
Κιχάνω invenio -ήσομαι Ιλ. κ. 370.

Μανθάνω disco μαθήσομαι Deut. 5. 1.
Ὀλισθάνω labor -ήσω Nonn.
ὀσφραίνομαι olfacio -ήσομαι Aristoph.
Φθάνω prævenio φθήσομαι Thuc.

Αὐξάνω augeo αὐξανῶ Gen. 17. 1. & αὐξήσω Xen. pæd. 6.

Ἐθέλω volo -ήσω Dem. Cherf.
Θέλω Id. -ήσω Herod. 29. 28.

Κέλομαι jubeo -ήσομαι Οδ. κ. 296.
Ὀφείλω debeo -ήσω Xen. pæd. 7.

Plura Barytona tempus adoptant Circumflexum.

Ἅδω placeo -ήσω Herod. 190. 20.
Βόσκω pasco -ήσω Ὀδ. ρ. 559.
Ἔῤῥω pereo -ήσω Aristoph.
Ἕψω coquo -ήσω Aristoph.
Καθεύδω dormio -ήσω Xen.
Μέλλω futurus sum -ήσω Matth. 24. 6.

Οἴχομαι eo -ήσομαι Plat.
Οἶμαι puto -ήσομαι Aristot.
Ὄφλω mulctor -ήσω Demosth. in Leptin.
Ἐλαύνω abigo -άσω Ιλ. α. 154.
Τρύχω attero -ώσω Herodi. l. 3.

Βάλλω jacio βαλῶ Apoc. 2. 10. & βαλλήσω Aristoph. legitur in Her. συμβαλλεόμενος 124. 4.
Διδάσκω doceo διδάξω Joh. 14. 26. & διδασκήσω Hes. ἔργ. α. 64.
Ἔχω habeo ἕξω Matth. 19. 21. & σχήσω Ὀδ. χ. 70.
Κλαίω fleo κλαύσω Luc. 6. 25. & κλαιήσω Dem. in Mid.
κύρω incido κύρσω Ιλ. γ. 23. & κυρήσω Herod. 276. 18.

Οἰκτείρω misereor οἰκτερῶ Sophoc. Philoct. & οἰκτειρήσω Rom. 9. 5.
Παίω ferio παίσω & παιήσω Arist. Nub.
Τύπτω verbero τύψω Ιλ. φ. 117 & τυπτήσω Aristoph. Nub. & Plat. & Dem. τυπτήσομαι Aristoph.
Χαίρω gaudeo χαρῶ Apoc. 11. 10. & χαιρήσω Aristoph. Plut.

Ἀποκύω pario Jac. 1. 15. ἀπεκύησε 18. ῥίπτω abjicio ῥιπτούντων (à ῥιπτέω) Act. 22. 23. ἐῤῥίπτουν Xen. pæd. 4. σώζω servo 3. pers. plur. σῶσι (à σόω) Herod. 52. 12.

Pauca solent breviare & -έσω, extendere & -ήσω.

Ἔω sum ἔσομαι Heb 8. 10. ἕω induo ἕσω Aristoph. ἄχθομαι gravor ἀχθέσομαι Aristoph. Nub.

ἁλφάνω invenio -έσω & -ήσω Eust. μάχομαι pugno -ήσομαι Ιλ. γ. 254 & -έσομαι Ιλ. β. 369. ὄζω oleo -ήσω Arist. Vesp. & -έσω Exod. 7. 18. αἴδομαι Ιλ. κ. 237. vel αἰδέομαι Ιλ. α. 23. veneror -ήσομαι Ὀδ. ξ. 388. & -έσομαι Ιλ. ω. 208.

Nec Circumflexum propriâ conclusile formâ, Barytonam vel circumflexam aliunde capessit.

Δοκέω videor δόξω Act. 26. 9. & δοκήσω 1 Cor. 10. 5. εἰδέω scio εἰδήσω Heb. 8. 11. & εἴσομαι Ὀδ. ω. 505. στυγέω odi στύξω Ὀδ. λ. 500. & στυγήσω Joseph. ὠθέω pello ὤσω Joel. 2. 28. & ὠθήσω Sophoc. Aiax. ἱκνέομαι tantùm ἵξομαι Ιλ. α. 240. ἱκόμην Ιλ. λ. 227.

Κεντεῖ Theophrastus & κεντοῦν Herod. 106. 20. stimulo. κνυζεῖς & κνυζᾷς Athen. gannio. ξυρᾷν Plut. Apophth. & ξυρεῖ Soph. Ajax. rado. σταθμᾶσθαι Theophr. l. 9. & σταθμώσασθαι Herod. 106. 11. libro. συλᾷν Plat. de leg. & συλεύμενος Isocr. ad Nic. Spolio.

Indefinita ex verbo in -μι vicaria, gaudent
Barytono servire etiam, vel circumflexo.

Ἁλίσκω capio ἧλων Ιλ. μ. 172.
Βρώσκω edo ἔβρων Callim. hymn. in Jov.
Γιγνώσκω nosco ἔγνων Matth. 7. 23.
Διδράσκω fugio ἔδρην pro quo ἔδραν Sophocl. Ajax.

Βαίνω vado ἔβην Act. 21. 31. κτείνω occido Part. κατακτὰς Ιλ. ν. 696.
φθάνω prævenio ἔφθην Xen. φύω gigno, nascor ἔφυν Xen. pæd. 2.
Βιόω vivo inf. βιῶναι Ὀδ. ξ. 359. ζάω vivo ἔζην 2 Chron. 23. 11.

Indefinitum Perfecta frequentia supplet:
Activique vicem Medium explet sæpe Futurum.

Ἀλφάνω invenio ἦλφον Ιλ. φ. 79.
ὑποκείνομαι respondeo ἀπεκεινάμην Matth. 27. 12.
ἀπάω lædo ἆσα Ὀδ. λ. 61.
Βόσκω pasco ἐβόσκησα Alex. Aphr.
Εὔχομαι voveo ηὐξάμην Matth. 26. 24.
Ζάω vivo ἔζην 2 Cor. 23. 11.
Οἴμαι puto ᾠήθην Plat.
ὄνημι juvo ὤνησα Ιλ. α. 395.
ὄνομαι vitupero ὠνοσάμην Ιλ. ρ. 173.
οὐτάω vulnero οὔτησα Ὀδ. τ. 452.
Πέρθω vasto ἔπραθον pro ἔπαρθον Ιλ. σ. 454.
πτάρνυμαι sternuto ἔπταρον Ὀδ. ρ. 545.
Ὑπάρχω sum ὑπῆρξα Demosth.
ὕω pluo ὗσα Athen. l. 8.
Φημὶ dico ἔφην Ioh. 1. 23.

Βαίνω vado βήσομαι Rom. 10. 6.
Θνήσκω morior θανοῦμαι Joh. 8. 28.
Λαμβάνω capio λήψομαι Matth. 10. 41.
Μανθάνω disco μαθήσομαι Deut. 5. 1.
Ὁράω video ὄψομαι Matth. 27. 4.
Πάσχω patior πείσομαι Ιλ. υ. 127.
πίπτω cado πεσοῦμαι Matth. 10. 29.
Τίκτω pario τέξομαι Luc. 1. 13.
φάγω edo φάγομαι Luc. 17. 8.
τυγχάνομαι adipiscor τεύξομαι Xen.
Φεύγω fugio φεύξομαι Plat. in Apol.

Alphabetismus Anomalorum.

A

Ἄγαμαι *miror.* Imperf. ἠγάμην Plat. *reliqua tempora ab* ἀγάζομαι *minus usitato.* Fut. 1. ἀγάσομαι Ὀδ. δ. 181. &c.
Ἄγνυμι *frango.* Fut. 1. ἐάξω Matth. 12. 20. Perf. M. ἔαγα Lucian. Ind. 1. ἔαξα Joh. 19. 31. Ind. 2. Pass. ἐάγην Joh. 19. 31. Atticè. κανάξαις Hes. ἔργ. 6. 311. *pro* κατάξαις.
Ἄγω *duco* Fut. 1. ἄξω 1 Thess. 4. 14. Perf. ἦχα, *pro quo* ἀγήοχα Lev. 10. 19. Ind. 2. ἤγαγον Act. 17. 37. Ind. 2. M. ἠγαγόμην Sap. 8. 9. Atticè *per Metathesin Augmenti.*

Ἄδω

"Αιδω *cano*. Demost. (*pro* ἀείδω Poetico. Ιλ. α. 1.) Præs.M. ᾄδομαι. Fut. 1. ᾄσομαι Lucian Ind. 1. ᾖσα Anth. Dist.

"Αδω *placeo* Fut. 1. ἀδήσω. Perf. ἄδηκα *ab* ἀδέω Herod. 113. 43. Perf. M. ἕαδα Ιλ. ι. 173 Atticè. ἔυαδα Οδ. π. 28. Poeticè & Doricè.

Αἱρέω *capio* Fut. 1. αἱρήσω Ιλ. ω. 206. Perf. ᾕρηκα Plat. in Apol. Fut. 2. ἑλῶ Luc. 12. 18. Ind. 2. εἷλον Luc. 1. 52. Fut. 2. M. ἑλοῦμαι Epigr. Dist. Ind. 2. εἱλόμην 2 Thess. 2. 13. *ab* ἕλω *inusitato*. Plusqp. Pass. ἀραιρήμην Herod. 348. 20. Part. Perf. Pass. ἀραιρημένος Herod. 346. At. I. 2. M. Γέντο Ιλ. θ. 43. *ν pro* λ: Γ *pro veteri puncto aspero* [F] δίγαμμα. *vid.* Jo. Scal. Annot. in Euseb. *p.* 105.

'Αλέομαι *vito* Ind. 1. ἠλευάμην Οδ. υ. 300. & ἠλεάμην Οδ. δ. 774. *tanquam ab* ἀλεύσομαι ἠλευσάμην *per Atticam Syncopen servilis* υ, & σ; *quemadmodum* ἔχεα.

"Αλημι & ἀλάομαι *vagor*. Perf. ἀλάλημαι Atticè. Οδ. ο. 10. Inf. ἀλῆναι Ιλ. π. 714. *pro quo* ἀλήμεναι Ιλ. ε. 823. Ionicè.

'Αλίσκω *capio*. Fut. 1. ἁλώσω 2 Thess. 2. 8. Perf. ἥλωκα Plut. Ind. 2. ἥλων Ιλ. μ. 172. Imp. ἀνάλουν Aristoph. Perf. ἑάλωκα, Ind. 1. ἑάλωσα Xen. Ind. 2. Pot. ἁλῴην Οδ. ξ. 183. Atticè *omnia ab* ἁλόω & ἅλωμι *inusitato*.

'Αμαρτάνω *pecco*. Fut. 1. ἁμαρτήσω Rom. 6. 15. Perf. ἡμάρτηκα 1 Joh. 1. 10. Ind. 2. ἥμαρτον Luc. 15. 18. *pro quo* ἤμβροτον Poeticè Ιλ. ε. 287.

Ἀνώγω *jubeo*. Fut. 1. ἀνώξω Οδ. π. v. 404. Perf. M. ἄνωγα v. 405. Imperat. ἄνωχθι *pro* ἀνώχθητι Ιλ. κ. 67. Imperf. ἠνώγουν Ιλ. ω. 190. *quasi ab* ἀνωγέω.

'Απαυράω *eripio*. Imperf. ἀπηύρων Ιλ. α. 430. Ind. 1. Part. ἀπούρας Ιλ. ι. 107. Poeticè. *pro* ἀπαύρας, *idque pro* ἀπαυρήσας Atticè.

'Απάω & ἄπτω *lædo*. Ind. 1. Act. ἆσα 'Οδ. λ. 61. Pass. ἀάσθην 'Οδ. δ. 503. Med. ἀσάμην Ιλ. τ. 307. *Extrito* τ, *vel*

præposit

præposito α, ἀάπτῃ *pro* ἀᾶπται Ιλ. τ. 91. ἄασε Ιλ. θ. 327. ἀάαθλον Ιλ. π. 685. ἀασάμην Ιλ. ι. 116. Poeticè.

Αὐξάνω *&* αὔξω *augeo.* Fut. 1. αὐξήσω Aristot. Rhet. 2. *&* αὐξήσομαι Xen. pæd. 6. *rarius* αὐξανῶ Gen. 17. 6. Perf. Pass. ηὔξημαι Isocrat. *ad* Nic.

Ἄω *&* ἄημι *spiro.* Imperf. ἄον Apollon. Ἀργόν. 2. *&* ἄεν Ὀδ. μ. 325. ἀήμην Apollon. Ἀργ. 2. Inf. ἀῆναι Ὀδ. γ. 182.

B.

Βαίνω *vado.* Fut. 1. M. βήσομαι Rom. 10. 6. *pro quo* βασεῦμαι Doricè Theoc. Id. 2. 8. Perf. βέβηκα Joh. 28. 17. βέβαα Ionicè Ιλ. β. 134. Ind. 1. ἔβησα Ὀδ. λ. 4. *&* ἐβησάμην Ιλ. γ. 262. *ascendere feci: à* βάω. Ind. 2. ἔβην Act. 14. 32. Imperat. ἀνάβα Apoc. 4. 1. Pot. βαίην Ιλ. ω. 246. Subj. ἀναβῶ Psalm. 139. 8. ὑπερβήῃ Poeticè Ιλ. ι. 497. Infin. διαβῆναι Luc. 16. 26. Part. ἀναβὰς Luc. 6. 17. Perf. Pass. βέβαμαι Thuc. *à* βῆμι. Part. βιβῶν Ιλ. γ. 22. *&* βιβὰς Ιλ. η. 213. *quasi à* βιβάω *&* βίβημι. συμβιβῶ Ps. 32. v. 8. *pro* συμβιβάσω Atticè.

Βάλλω *jacio.* Fut. 1. βαλῶ Apoc. 2. 10. *&* βαλλήσω Aristop. Perf. βέβληκα Marc. 12. 43. *à* βολέω *per Syncopen.* Ind. 2. ἔβαλον Luc. 23. 24. Ind. 2. M. ἐβαλόμην Ιλ. γ. 334. Præs. Pass. βάλλομαι Matth. 3. 10. Fut. 1. βληθήσομαι Matth. 5. 25. Perf. βέβλημαι Matth. 8. 6. *pro* βεβόλημαι Ιλ. ι. 3. Perf. 3^ia. Sing. βλήεται Ὀδ. ρ. 472. Poeticè *pro* βέβληται *per Aphæresin, & Epenthesin.* In. 1. ἐβλήθην Joh. 15. 16.

Βλαστάνω *germino.* Fut. 1. βλαστήσω Isa. 27. 6. Ind. 2. ἔβλαστον *unde* Part. βλαστῶν Sophoc.

Βιβρώσκω *comedo.* Perf. βέβρωκα, *unde* Part. βεβρωκὼς Ιλ. χ. 94. Ind. 2. ἔβρων, ἔβρως Callim. Hymn. in. Jov. Ind. 1. κατέβρωξα Lycoph. & Apollon. Potent. βεβρώθοιμι Ιλ. δ. 35. *quasi à Themate* βεβρώθω.

Βέλομαι *volo*. Act. 18. 15. *malo* Ιλ. α. 117. 2da. Perf. βέλει Atticè Luc. 22. 42. Fut. 1. βελήσομαι Job. 39. 9. Demosth. in Leptin. Ind. 1. ἐβελήθην Matth. 1. 19. & ἠβελήθην Atticè Joh. 2. 20. Perf. M. προβέβελα Ιλ. α. 113.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco* -ήσω. Perf. γεγάμηκα 1 Cor. 7. 10. Ind. 1. ἐγάμησα Marc. 6. 17. *pro quo* Atticè ἔγημα Luc. 14. 20. Subj. γήμω 1 Cor. 7. 28. Inf. γῆμαι & Part. γήμας Eurip. *nisi fortè regulare dici possit ab inusitato* γάμω. Fut. 1. M. γαμέσσομαι *uxorem dabo*. Ιλ. ι. 394.

Γίνομαι & γίγνομαι *sum, fio, nascor*. Fut. 1. γενήσομαι Matth. 18. 19. Perf. γεγένημαι Act. 7. 52. Ind. 1. ἐγενήθην 1 Cor. 1. 30. Perf. M. γέγονα 1 Cor. 9. 22 ἀ γένω: γέγαα 'Οδ. δ. 325. ἀ γάω. Ind. 2. ἐγενόμην Act. 16. 19. Ind. 1. ἐγεινάμην Ιλ. α. 280. ἐγεννησάμην Plat. Tim. ἀ γεννάομαι Matth. 2. 4. *unde quædam ex prioribus tempora cum duplice ν leguntur*; Perf. Pass. γεγέννημαι Act. 22. 28. Ind. 1. ἐγεννήθην Joh. 9. 34. &c.

Γηράσκω *senesco* -άσω. Perf. γεγήρακα Plut. Inf. γηρᾶν Xen. pæd. 4. ἀ γηράω. Part. γηράς Ιλ. ρ. 197. Hes. ἔργ. β. 186. *quasi à* γήρημι.

Δ.

Δαέω & δαίω *disco*, *utrumque minùs in usu*. Fut. 1. δαήσομαι Οδ. γ. 187. Perf. δεδάηκα Οδ. θ. 134. Perf. Pass. δεδάημαι *unde* δεδαημένος Apollon. 'Αργον. 1. l. Ind. 2. ἐδάην *unde* Subj. δαείω Poeticè *pro* δαῶ Ιλ. Φ. 61. Perf. M. δέδαα 'Οδ. θ. 448. *quasi à* δάημι.

Δάκνω *mordeo*. Fut. 1. δήξομαι Ecclesiast. 10. 8. Perf. δέδηγμαι Num. 21. 8. Ind. 2. ἔδακον Ιλ. ε. 493. Ind. 1. Pass. ἐδήχθην Xen. ἀ δήκω *inusitato*.

Δαρθάνω

Δαρθάνω *dormio*. Perf. δεδάρθηκα Plat. Symp. *à* δαρθέω *inusitato*. Ind. 2. ἔδαρθον *pro quo* Poeticè *per Metathesin* ἔδραθον 'Οδ. υ. 143. Part. συγκαταδαρθών Aristoph.

Δείδω *timeo*. Fut. 1. δείσομαι Ιλ. ο. 299. Perf. δέδοικα Xen. & δείδοικα Ιλ. α. 559. & δέδοια Aristoph. *sublato* κ Ionicè, Ind. 1. ἔδεισα Ιλ. α. 33. Perf. M. δέδια Demosth. & *sequentia Poetica* δείδια Ιλ. κ. 93. *à* δίω *inusitato*. Imperat. δείδιθι Ιλ. ε. 827. 3ia. Plur. ἐδείδισαν *ab* ἐδείδισα Ιλ. ε. 790. *quasi à* δειδίσω, *idque à* δείδιμι *servatâ reduplicatione*.

Δέω *desum vel careo*. Fut. 1. δεήσω Lucian. Perf. δεδέηκα Plat. Ind. 1. ἐδέησα Isocrat. & ἐδεύησα 'Οδ. ι. 483. Fut. 1. M. δευήσομαι 'Οδ. ξ. 510. Ind. 1. Pass. ἐδεήθην Plat. Apol. *tanquam à* δεέω.

Δέρκω *video*. Perf. δέδορκα Lucian. Ind. 2. ἔδρακον 'Οδ. κ. 197. *per Metathesin*. Præs. Pass. δέρκομαι Ιλ. α. 88. Ind. 1. ἐδέρχθην Sophoc. Ajax. Ind. 2. ἐδράκην Pind.

Διδάσκω *doceo*. Fut. 1. διδάξω, Ind. 1. ἐδίδαξα Aristoph. Nub. Infin. διδασκῆσαι Hes. ἔργ. α. 64. *ab inusitato* διδασκέω. Fut. 1. M. διδάξομαι, & Ind. 1. ἐδιδαξάμην Aristoph.

Διδράσκω *fugio*; *vix usitatum nisi in Compositis*. Fut. 1. διαδρήσομαι Herod. 134. 1. Perf. ἀποδέδρακα Plut. Ind. 2. ἀπέδρην *pro quo* ἀπέδραν Sophoc. Ajax. Pot. ἀποδραίην Aristoph. Atticè. *quasi à* δρῶμι.

Δοκέω *existimo*, *videor*. Fut. 1. δόξω Ind. 1. ἔδοξα Act. 26. 9. Perf. δέδογμαι Ezr. *l.* 3. *c.* 8. *v.* 13. Fut. 1. δοκήσω, *unde* ἐδόκησα 1 Cor. 10. 5. Perf. δεδόκημαι Ιλ. ο. 730. δοάσσεται Ιλ. ψ. 339. & δοάσσατο Ιλ. ν. 458. (*tanquam à* δοάζω) *pro quo* δόατο 'Οδ. ζ. 243. *extrito* ας Atticè & Poeticè.

Δύναμαι *possum* Fut. 1. δυνήσομαι Luc. 16. 2. Dem. Chers. Ind. 1. ἐδυνήθην & Atticè ἠδυνήθην 1 Cor. 3. 1. *item* ἐδυνάσθην Gen. 39. 7. *tanquam à* δυνάζω.

E.

'Εγείρω *suscito. V. Regulare.* Perf. Pass. ἐγήγερμαι Atticè Matth. 11. 11. Poeticè ἔγρομαι & ἐξηγρόμην Aristoph. ἀνεγρόμενος Lucian. ἔγρεο 'Οδ. ο. 46. & ἔγρετο Ιλ. β. 41.

'Εγρηγορέω *vigilo*, & γρηγορέω Matth. 24. 42. Perf. ἐγρηγόρηκα Jer. 1. 12. Ind. 1. ἐγρηγόρησα Matth. 24. 43. Perf. M. ἐγρήγορα Aristoph. Plut. *pro quo* Poeticè ἐγρήγορθε Ιλ. κ. 419. Inf. ἐγρηγόρθαι Ιλ. κ. 67. *pro* ἐγρηγορῆσθαι, *abjecto* ησ.

"Εδω *edo*. Perf. ἐδήδοκα Athen. & ἐδήδομαι Atticè 'Οδ. χ. 56. *per pleonasmum* τοῦ δο. *vide* Eust. Præf. M. ἔδομαι *quod ubique pro futuro accipitur* Οδ. ι. 369. Perf. ἔδηδα Ιλ. ρ. 542, Atticè. Infin. ἔδμεναι Ιλ. δ. 345. *pro* ἔδειν Ionicè & Poeticè.

"Εζομαι *sedeo*. Imperf. ἑζόμην Ιλ. β. 42. *vix legitur nisi in Compositis*. καθέζομαι Thuc. Fut. 2. καθεδοῦμαι Ezek. 26. 16. Fut. 1. Pass. καθεσθήσομαι Lev. 12. 5.

'Ειδέω *scio*. Fut. 1. εἰδήσω Heb. 8. 11. Perf. εἴδηκα. Infin. εἰδέναι *pro* εἰδηκέναι Ionicè. Tit. 1. 16. Ind. 1. εἴδησα Xen. Plusqp. εἰδήκειν *pro quo* ᾔδειν Atticè Joh. 4. 10. & ᾔδεα Ionicè Ιλ. ξ. 71. 3^{ia}. Sing. ᾔδη Atticè Ιλ. α. 70. Ind. 2. εἶδον *vidi* Joh. 8. 56. & *rejecto* ε, ἴδον Eust. 181. 30. ἴδετε Phil. 1. 30. Fut. 1. M. εἴσομαι 'Οδ. ω. 505. Perf. οἶδα 2 Cor. 12. 13. & εἶδα Orph. Argon. 2 Perf. οἶσθα Atticè, *pro* οἶδασθα, Ιλ. α. 85. Ind. 1. εἰσάμην Ιλ. ν. 45. Potent. εἰδείην Xenoph. *quasi ab* εἴδημι.

"Εικω *similis sum*. Fut. 1. εἴξω Aristoph. Perf. M. ἔοικα Jac. 1. 6. *pro* οἶκα Herod. 205. 34. & Plusqp. ἐῴκειν Οδ. δ. 654. Atticè. Plusqp. Pass. ἤγμην *pro quo* ἠίγμην Poeticè Οδ. δ. 796. & *sequentia Syncopen passa* εἶκτο Ιλ. ψ. 107. ἔικτον Οδ. δ. 27. ἐίκτην Ιλ. α. 104. *pro* ἔικετο, ἐίκετον. ἐικέτην.

'Ελαύνω *abigo*. Fut. 1. ἐλάσω Ιλ. α. 154. Perf. ἐλήλακα Atticè Joh. 6. 19. Ind. 1. ἤλασα Act. 18. 16. Infin. ἔλσαι Ιλ. α. 409. &

409. & ἐέλσαι Ιλ. φ. 295. Poeticè *pro* ἐλάσαι. Præſ.Paſſ. ἐλαύνομαι 2 Pet.2.7. Perf.ἐλήλαμαι Atticè Herod.326. 4. & ἔλμαι *pro* ἤλαμαι Poeticè Ιλ.ω.662. Part. Ind. 1. παρελαθεὶς Polyb. l. 5. Pluſqp. ἠληλάμην Atticè Ιλ.δ. 135. Ind. 1. Med.ἐλασάμην Plut. F. 1. ἐλῶ-ᾷς *p.* 127.

Ἔλπομαι *ſpero*. Perf. ἔολπα Οδ.φ.317. Pluſqp. ἐώλπειν Ιλ. τ. 328. Atticè.

Ἔπω *dico. Thema uſitatum in Compoſitis*. Ind. 1. εἶπα *per modos, excepto Infinitivo*. Joh.4.17.Imperat. εἰπάτω Act. 22. 17. Potent. εἴπαι Num. 23. 19. Part. ἀπείπας Herod. 138. 3. Ind. 1. M. ἀπειπάμην 2 Cor. 4. 2. Inf. ἀπείπασθαι Ariſtot. Part. ἀπειπάμενος Herod. 194. 13. Ind. 2. Act. εἶπον Joh. 3. 12. & Med. εἰπόμην. Ind. 1. & 2. *augentur per modos. vide pag.* 107. *v.* 24. Potent. εἴποισαν *pro* εἴποιεν Doricè Pſal. 35. 25. *Poetica ſunt:* ἐνέπω Οδ. ρ. 549. ἔννεπε Οδ. α. 1. ἐνίπτω Ιλ.ω. 768. Fut.1. ἐνίψω Οδ. λ. 147. Perf.M. ἠνίπαπε *per Paragogen* Ιλ. β. 245. ἐνίσσω Ιλ. β. 80. Fut. 1. ἐνισπήσω Οδ. ε. 98. ἐνίσσω Ιλ. ω. 238. Infinit. ἐνισπέμεν Ιλ. ο. 198. Ionicè. ἐνένισπεν Ιλ. ο. 552. *reduplicatio, pro augmento, præpoſitionis.*

Ἐργάζομαι *operor. V. Reg.* Fut. 1. ἐργάσομαι ἐργασθήσομαι Ezek. 36. 34. Perf. εἴργασμαι Deut. 21. 3. Ind. 1. M. εἰργασάμην Marc. 14. 6. *Attica craſis contrahit has tres perſonas;* 2dam. Sing. ἐργᾷ Exod. 20. 9. 3iam. Sing. ἐργᾶται Jer. 34. 14. 3iam. Plur. ἐργῶνται Jer. 30. 8. *pro* ἐργάσῃ, ἐργάσεται, ἐργάσονται.

Εἴρω *interrogo. item dico* Οδ. λ. 136. & ἐρέω ἐρῶ *Thema parum uſitatum, niſi in ſenſu Futuritionis;* ἐρέω Ιλ. β. 257. & ἐρῶ 2 Cor. 12. 6. *dicam.* Perf. εἴρηκα Gal. 1. 9. 3ia. Plur. εἴρηκαν Doricè. Apoc. 19. 3. Perf. Paſſ. εἴρημαι Rom. 8. 18. Fut. 1. ῥηθήσομαι Thuc. Ind. 1. ἐρρέθην Matth. 5. 21. & ἐῤῥήθην, Part. ῥηθεὶς Matth. 1. 22. *à* ῥῆμι *inuſitato.* Pr. M. εἴρομαι *interrogo* Ιλ.α.

Ιλ.α. 553. Imper. ἠρόμην Xen. Fut. 1. ἐρήσομαι Aristoph. & εἰρήσομαι Ὀδ.τ.509. *quasi ab* εἰρέω.

Ἔρχομαι *venio* Fut. 1. ἐλεύσομαι 1 Cor. 16. 5. Perf. ἐλήλυθα Atticè Luc. 5. 32. εἰλήλουθα Ιλ. α 203. & 1ma. Perf. Pl. εἰλήλουθμεν Ιλ. ι. 49. Poeticè. Ind. 2. ἦλθον *per Syncopen* Matth. 5. 17. *pro* ἤλυθον Poetico Ιλ. γ. 205. Ind. 1. ἤλευσα Æsch. Πέρσ. Ind. 1. M. ἠλευσάμην. *unde* Subj. ἐλεύσωμαι Psal. 132.7. *ab* ἐλεύθω *inusitato*

Εὑρίσκω *invenio*. Fut. 1. εὑρήσω Matth. 17.27. Perf. εὕρηκα Apoc. 3. 2. Ind. 2. εὗρον Matth. 2. 11. 3ia. Pl. εὕροσαν Jer. 14. 3. Doricè *pro* εὗρον. Ind. 1. εὕρησα. *unde* Sub. εὑρήσῃς Apoc. 18. 14. Perf. Pass. εὕρημαι Hos. 14. 8. Ind. 1. εὑρέθην Matth. 1. 18. Ind. 1. M. εὑράμην Atticè *pro* εὑρησάμην. *unde* Part. εὑράμενος Heb. 9. 12.

Ἔχω *habeo* Fut. 1. ἕξω Matth. 19. 21. & σχήσω à σχέω *obsoleto* Ὀδ. χ. 70. Perf. ἔσχηκα 2 Cor. 2. 13. Imperf. εἶχον 3 Joh. v. 13. Ind. 2. ἔσχον Joh. 4. 18. Imperat. σχές Psal. 17. 1. Potent σχοῖμι, & Atticè. σχοίην Ιλ.ξ. 241. Subj. σχῶ Matth. 21. 38. Inf. σχεῖν Ιλ. π. 520. Part. σχών Ιλ. ι. 485. Præs. ἔχομαι Ιλ.σ. 130. Fut. 1. ἕξομαι Aristoph. & σχήσομαι Ιλ. ν. 630. Perf. ἔσχημαι Lucian. Ind. 2. M. ἐσχόμην Plut. ἔχω interdum *possum* Athen. ἔχομαι *adhæreo* Ιλ. α. 513.

Εἶμι *eo*. Fut. 1. εἴσομαι Ιλ. Φ. 335. I. 1. εἰσάμην Ιλ. ε. 538. Imperf. εἶν. *unde cum brevi* [ι] Du. συνίτην Ιλ. π. 476. Pl. ἴσαν Ιλ. γ. 8. Imperat. ἴθι, ἴτω Exod. 32. 26. ἄπιθι Adag. ἔξιτε Ὀδ. β. 139. Εἴω & εἴω Poetica. Imperf. ἦον *a quo* ἤομεν Ὀδ. κ. 570. Ind. 1. ἤισα Ιλ. κ. 197. Perf. M. εἶα, *unde* ἤια Poeticè Ιλ. α. 47. Plusqp. εἰσῄειν Act. 21. 18. verbale gerundivum ἰτέον & ἰτητέον Atticè Xenoph.

Ἔω & ἕννυμι *induo*. ἕσω, εἷκα. *Themate vix in usu*. Fut. 1. ἕσσω Ὀδ. ο. 337. Ind. 1. ἕσσα Ὀδ. π. 457. Part. ἕσσας Ὀδ. ξ. 396. Ind. 1. M. ἑσσάμην Ιλ. ξ. 350. ἐεσσάμην Ὀδ. ξ. 529. Imperat. ἕσσαι 154. Part. ἑσσάμενος Hes.

ἐργ.

ἔργ. α. 124. Poeticè. Imperf. Paſſ. ἐννύμην Theoc. Id. 24. 138. Perf. εἶμαι 'Οδ. τ. 72. Part. εἱμένος Ιλ. ο. 308. Pluſqp. εἵμην, ἕσσο Ιλ. γ. 57. ἕστο 'Οδ. τ. 218. *tanquam ab* ἕσμην. Præſ. ἀμφιεννύω Plut. Pericl. Fut. 1. ἀμφιέσω Ariſtoph. Pl. Ind. 1. ἠμφίεσα Xen. Præſ. Paſſ. ἀμφιέννυμαι Xen. pæd. 8. Perf. Part. ἠμφιεσμένος Luc. 7. 25. & ἀμφιειμένος Bud. *p*. 78. Fut. 1. M. μεταμφιέσομαι Lucian.

Z.

Ζάω *vivo*. Fut. 1. M. ζήσομαι Luc. 10. 28. Ind. 2. ἔζην 2da. Perf. Præſ. ζῇς Gal. 2. 14. Infin. ζῆν Heb. 2. 15. Atticè. Imperat. ζῆθι Dan. 3. 9. & 2 Chron. 23. 11. *quaſi à* ζῆμι. *Activè ſæpiùs ſignificant* Fut. 1. ζήσω Pſal. 138. 7. Ind. 1. ἔζησα, & Ind. 1. M. ἐζησάμην. *unde* Imperat. ζῆσαι Pſal. 41. 2.

H.

Ἧμαι *ſedeo, ab* ἕεμαι *inuſitato per Craſin*. Fut. 1. ἥσομαι Judith. 8. 21. Perf. ἧμαι. *unde* ἕαται Ιλ. γ. 134. Ionicè. & εἵαται Ιλ. β. 137. Ionicè & Poeticè *pro* ἧνται. & ἧσμαι. *unde* ἧσται Ιλ. τ. 745. Pluſqp. ἥμην. *unde* εἵατο Ionicè & Poeticè Ιλ. υ. 153. *pro* ἧντο. & ἥσμην. *unde* ἧστο Ιλ. α. 512. N. B. *Augmentum afficit penultimam Perfecti compoſiti* κάθησο Ιλ. α. 569. & *non præponitur præpoſitioni, ſicuti in Imperfecto* ἐκάθητο Hom. Hym. in Bacc. 14. Imperat. κάθησο Ιλ. β. 191. κάθου Atticè Marc. 12. 37. Ind. 1. ἐκάθισα 2 Sam. 23. 10.

Θ.

Θνήσκω *morior*. Fut. 2. M. θανοῦμαι Joh. 8. 21. Perf. τέθνηκα Matth. 2. 20. Part. τεθνηκότες Joh. 11. 39. τεθνηὼς Ιλ. ρ. 402. & τεθνεὼς Plat. Ionicè. τεθνειὼς Ιλ. ς. 161. Poet. *à* θνάω. Ind 2. ἔθανον 1 Cor. 15. 3. *à* θείνω *percutio*. Imperat. τέθναθι Ιλ. χ. 365. Potent. τεθναίην Ιλ. γ. 102. Infin. τεθνάναι Dem. Phil. 3. & Ionicè τεθνάμεν 'Οδ. φ. 155. *tanquam à* τέθνημι. *Rariùs occurrit*

Fut. 1.

Fut. 1. τεθνήξω Aristoph. Nub. M. τεθνήξομαι Anthol. Tetrast. *præpositâ reduplicatione. vide supra pag.* 109. *v.* 20. & *pag.* 100. *v.* 16.

I.

Ἶημι & ἵεμαι *eo.* Ind. 2. ἴον, *quasi ab* ἴω Infin. ἰέναι Ὀδ. ι. 225. *pro quo* ἴμεν Ὀδ. κ. 431. & ἴμεναι Ὀδ. β. 394. Ionicè. *Frequentius Compositum.* Εἴσειμι, 3ia. Plur. εἰσίασι Heb. 9. 6. εἰσιέναι Act. 3. 3. Ind. 2. ἐπίοιμι Herodian. ἐπίω Thuc. *lib.* 4. *pag.* 149. ἀπιὼν Demosth. Imperat. ἔξει Aristoph. *ab* ἔξιον ἔξιε *transpositis & contractis vocalibus.*

Ἵημι *mitto. V. Regulare ut* τίθημι; ἥσω. εἷκα. *usitatius in Compositis.* 3ia. Perf. Plur. ἱεῖσι Ιλ. γ. 152. ἀνιᾶσι Xenoph. Fut. 1. ἀφήσω Matth. 18, 21. Perf. ἀφεῖκα, *pro quo* Atticè ἀφέωκα Herodian. Part. ἀνεικὼς Plut. Public. Imperf. ἵην, προΐην Ὀδ. ι. 88. Ind. 1. ἧκα Ιλ. ε. 125. προέηκα Poeticè. Ιλ. ρ. 545. ἧσα, παρῆσωσι Herod. 296. 21. εἷσα Ιλ. α. 311. ἀνεῖξ Thucid. Imperat. Præs. ἵεθι, συνίεθι Marc. 7. 14. Potent. ἱείην, ἀνιείην Ὀδ. β. 185. Subj. ἱῶ, καθυφιῶ Demosth. Infin. ἱέναι, ἀφιέναι Mat. 9. 6. Part. ἱεὶς Thuc. *l.* 3. Ind. 2. ἧν, ἄφιην, Imper. ἕς, ἄφες Matth. 3. 15. Pot. εἵην Ιλ. ω. 227. Subj. ὧ, ἀφῶ Marc. 10. 19. Inf. εἷναι, ἀφεῖναι Plut. προέμεν Ionicè. Ὀδ. κ. 155. Part. εἷς, ἀφεὶς Matth. 26. 44. Ind. 2. ἴον, ἥριον Marc. 11. 16. σύνιον Ιλ. α. 278. *tanquam ab* ἴω. Præs. Pass. ἵεμαι, ἀνίεμαι. Inf. ἵεσθαι, ἀνίεσθαι Aristot. Polit. Part. ἱέμενος, καθιέμενος Act. 10. 11. Imperf. ἱέμην, προσιέμην Herod. 12. 1. Fut. 1. ἑθήσομαι, ἀφεθήσομαι Matth. 12. 31. Perf. εἷμαι, ἀφεῖμαι, ἀφέωνται *pro quo* Atticè ἀφέωνται Matth. 9. 5. ἀνεῖμαι Isa. 3. 8. Imperat. εἷσο, εἵσθω, ἀφείσθω Aristot. Eth. *l.* 9. *c.* 4. Infin. εἷσθαι, ἀνεῖσθαι Aristot. Part. εἱμένος, ἀνειμένος Malach. 4. 2. Ind. 1. ἕθην & εἵθην, ἀφέθην Rom. 4. 7. & ἀφείθην Arrian. Subj. ἑθῶ, ἀφεθῶ Marc. 13. 2, Infin. ἑθῆναι, ἀνεθῆναι Athen. *l.* 12. Fut. 1.

M

M. ἥσομαι, μεθήσομαι Eurip. Phœniss. Ind. 1. ἡκάμην, ὑφηκάμην Plut. Ind. 2. ἕμην Ιλ. α. 469. Potent. εἵμην, ὑφείμην Xenoph. προοίμην Atticè Dem. Subj. ὦμαι, προῶμαι Thuc. Inf. ἕσθαι, προέσθαι Dem. in Mid. Part. ἕμενος, ἀφέμενος Lucian. Præs. συνιεῖ Sap. 9. 11. συνιοῦσι 2 Cor. 10. 12. Part. συνιῶν Rom. 3. 11. Imperf. ἵεν Aristoph. Vesp. Imperat. ἵει Ιλ. φ. 338. *quasi ab* ἱέω.

Ἱκνέομαι *vado*. Fut. 1. ἵξομαι Ιλ. α. 240. Perf. ἷγμαι Thuc. *l.* 4. Ind. 2. ἱκόμην Ιλ. λ. 227.

Ἱλάσκομαι, -άσομαι, -ασμαι: & ἱλάομαι Ιλ. β. καταλογ. 57. *placo*. Fut. 1. ἱλάσσομαι Ιλ. α. 147. & ἱλάξομαι Apollon. Αργον. *l.* 2. Perf. Pass. ἵλασμαι. *unde* Part. ἱλασμένος Num. 5. Ind. 1. ἱλάσθην. Imperat. ἱλάσθητι Luc. 18. 13. Ind. 1. M. ἱλασάμην Lucian. *Reliqua*; Imperat. ἵλαθι Theoc. Id. 15. 143. & Ionicè ἵληθι Ὀδ. γ. 380. Perf. ἵληκα. *unde* Potent. ἱλήκοιμι Anthol. Subj. ἱλήκω Ὀδ. φ. 365. Præs. M. ἵλαμαι. Imperat. ἵλασο Plut. *tanquam ab* ἵλημι, *idque ab* ἱλάω.

Ἵπταμαι *volo-as. ab* ἵπτημι *idq; à* πτάω *inusit*. F. 1. πτήσομαι Anthol. Perf. Pass. πέπταμαι Ιλ. ε. 195. Ind. 2. ἔπτην Βατραχ. 207. Pot. διαπταίην Lucian. Ind. 2. M. ἐπτάμην Ιλ. ν. 592. Part. πτάμενος Ιλ. ε. 282. Ind. 2. ἐπτόμην Sophoc. Ajax. Part. ἀναπτόμενος Aristop. Av. Imperf. ἀνεπτώμην Lucian. Πέτομαι *idem*. Ιλ. β. 89. & Ιλ. ν. 62. & ποτάομαι Ιλ. β. 462. Perf. Pass. πεπότημαι *v*. 90. *item* πετάομαι Aristot. Part. πετώμενος Apoc. 4. 7. & πέταμαι Anthol. Tetrast. *Verba Deponentia.*

Ἴσημι *scio, valde defectivum est: format vero* 3iam. Perf. Plur. ἴσασι Ιλ. υ. 214. *sæpe abjicit* α *per Syncopen; ut* ἴδμεν Ion. *p.* 63. *pro* ἴσμεν. *idque pro* ἴσαμεν Ιλ. α. 124. ἴστε Hebr. 12. 17. Imperat. ἴσθι Anthol. Dist. ἴστω Ιλ. η 411. *pro* ἴσατε; ἴσαθι, ἰσάτω. *Compositum* ἐπίσταμαι *scio, habet* τ *insertum.* Marc. 14. 68. Imperf. ἠπιστάμην Deut. 28. 64. Perf. ἐπέσημαι. *unde* ἐπισήμην Aristot. *tanquam ab* ἰσάω, *pro* ἰσάω.

K.

Καίω *uro*. Fut. 1. καύσω Matth. 3. 12. Ind. 1. ἔκαυσα Plut. ἔκηα Ιλ.α.40. *scilicet abjecto* υσ, *& α verso in* η. Ionicum *Thema* Κήω Ιλ.η.396 Inf. κατακηέμεν Ιλ.η.408. Imperf. ἔκηον Ὀδ. ι. 553. Ind. 1. ἔκηα Ιλ. θ.240. Infin. κατακῆαι Ὀδ. κ. 533. *hæc omnia quasi ab* αι *Thematis, non ab* αυ *futuri*. Præs. Pass. καίομαι Ιλ. τ. 376. Fut. 1 καυθήσομαι Apoc. 18.8. *& in* Sub. καυθήσομαι 1 Cor. 13. 3. Perf. κέκαυμαι Heb. 12. 18. Ind. 1. ἐκαύθην Plat. Fut. 2. καήσομαι 2 Pet. 3. 10. Ind. 2. ἐκάην Ιλ. α. 464. Apoc. 8. 7. Fut. 1. M. καύσομαι Herod. 52. 22. Part. καυσούμενος 2 Pet. 3. 10. *pro* καυσόμενος. Ind. 1. ἐκαυσάμην 297. 5. *&* ἐκηάμην Ιλ. ι. 234. Ind. 1. Act. ἔκεια Soph. *&* Med. ἐκειάμην Ὀδ. π. 2. *tanquam à* κείω *detrito* σ.

Καλέω *voco*. Fut. 1. καλέσω Rom. 9. 25. Perf. κέκληκα 1 Cor. 7. 15. Ind. 1. ἐκάλεσα Matth. 2. 15. Ind. 1. M. ἐκαλεσάμην Ιλ. γ. 161. Præs. Pass. καλοῦμαι Luc. 1. 61. Perf. κέκλημαι Matth. 22. 4. Fut. 1. κληθήσομαι Matth. 5. 9. *&* Ind. 1, ἐκλήθην 1 Cor. 7. 20. *per Syncopen* τοῦ σ, *& Metathesin* τοῦ λ, *& crasin* τῶν α *&* ε *in* η; *vel ab* ἐκάλησα *inusitato*. *Poeticum* κικλήσκω Ιλ. β. 404. *tanquam ab Analogo* κέκληκα *cum anomalo* σ.

Κεῖμαι *jaceo*. Fut. 1. κείσομαι Ὀδ. χ. 319. Imperf. ἐκείμην Ὀδ. ν. 284. κεισεῦμαι Doricè Theoc. Id. 3. 53. Imper. κεῖσο Isocrat. κέαται Ιλ. λ. 685. κέαται Herod. 124. 27. *&* κείαται Ιλ. λ. 162. *pro* κεῖνται, ἔκειντο Ionicè κέαται Herod. 45. 37. κέονται Ιλ. χ. 510. κεοίμην Herod. 17. 7. *tanquam à* κέομαι. Imperf. κέσκετο Ὀδ. φ. 41. *à* κέσκω *obsoleto*.

Κλάζω *clamo*. Fut. 1. κλάγξω. Ind. 1. ἔκλαγξα Ιλ. α. 46. Part. κλάξας Anthol. Perf. κέκληγα, Part. κεκληγὼς Ιλ. β. 222. κεκλήγων Ὀδ. ξ. 30. *à* κεκλήγω *vide p.* 97. v. 6. *Legitur* κεκλάγγω Aristoph. Vesp.

Κράζω *idem.* F. 1. -ξω. Ind. 1. ἔκραξα Mat. 8. 29. Perf. M. κέκραγα Psal. 4. 3. Plusqp. ἐκεκράγειν Xen. Ind. 2. ἔκραγον Aristoph. Plut. Imperat. κραγέτω Jos. 6. 5. Part. κραγὼν Thuc. *l.* 8. *Hæc* Fut. 1. κεκράξω. *unde* Ind. 1. ἐκέκραξα Psal. 22. 5. Fut. 1. M. κεκράξομαι Luc. 19. 40. Imperat. κέκραχθι *pro* κεκράχθητι. *tanquam à* κεκράγω.

Κραιαίνω *perficio.* Imperf. ἐκραίαινον Ιλ. β. 419. Perf. Pass. κεκράαμμαι Ὀδ. ο. 116. α *pro* αι Poeticè. Imperat. Ind. 1. κρήηνον Ιλ. α. 41.

Κτείνω *occido.* Fut. 1. κτενῶ Ιλ. ο. 62. Perf. ἔκτακα Aristot. & ἔκταγκα 2 Sam. 4. 11. Præs. Pass. κτείνομαι Ιλ. ε. 465. Ind. 1. ἐκτάνθην Apoc. 2. 13. Perf. M. ἔκτονα Plut. Ind. 2. ἔκτην Subjunct. κτῶ. *unde* 1ma. Plur. κτέωμεν Ὀδ. χ. 216. Ionicè *pro* κτῶμεν. Part. κατακτὰς Ὀδ. ο. 224. Ind. 2. M. ἐκτάμην. Part. κτάμενος. Ιλ. ε. 21. 3ia. Pers. Sing. Ind. 2. ἔκτα Ιλ. ζ. 205. & Plur. ἔκταν Ιλ. κ. 526. Doricè *pro* ἔκτη, ἔκτησαν *quasi à* κτῆμι. *Sunt qui malunt ea per Apocopen fieri pro* ἔκτανε, ἔκτανον: *quia nonnullibi* α *corripitur* Οδ. λ. 409.

Κτίζω *condo.* Fut. 1. κτίσω. Ind. 1. ἔκτισα 1 Tim. 4. 3. Præs. Pass. κτίζομαι Thuc. *l.* 1. *p.* 3. Perf. ἔκτισμαι Col. 1. 16. & ἔκτιμαι, *unde* εὐκτίμενος Ιλ. β. κατάλογ. 8. Ind. 1. ἐκτίσθην Col. 1. 16.

Λ.

Λαγχάνω *sortior.* Fut. 1. M. λήξομαι *rarò.* Ind. 2. ἔλαχον Act. 1. 17. Perf. λέλογχα Οδ. λ. 303. & εἴληχα Sophoc. Plusqper. ἐλελόγχειν Theoc. Id. 4. 40. Atticè *à* λήχω *obsoleto.*

Λαμβάνω *capio.* Fut. 1. λήψομαι Mat. 10. 41. Perf. εἴληφα Atticè Apoc. 2. 27. Ind. 2. ἔλαβον 2 Cor. 12. 16. λαμβάνομαι Heb. 5. 1. Fut. 1. Pass. ληφθήσομαι Luc. 17. 34. Perf. εἴλημμαι Joh. 8. 13. & Plusqp. εἰλήμμην Lucian. Atticè. *Augmento regulari utitur* Herodotus, λελαμ-

μένος 129. 12. Ionicè. Ind. 1. ἐλήφθην Marc. 16. 19. εἰλήφθην *cum irregulari augmento Perfecti* Joh. 8. 4. Ind. 2. M. ἐλαβόμην Luc. 1. 54. *à* λήβω *inusitato. Apud* Herodotum λαμβάνω *& composita conjugant Futurum & Indefinitum primum tanquam à* λάμβω; *nempe* λάμψομαι 52. 6. ἀπολάμψομαι 333. 37. καταλάμψομαι 218. 25. παραλάμψομαι 275. 40. ἐλάμφθην 352. 1. κατελάμφθην 186. 13. ἀπελάμφθην 206. 19. ἀπελαμψάμην 136. 37. *Affertur etiam* 113. 27. *Perfectum* καταλελάβηκα *tanquam à* λαβέω.

Λανθάνω *lateo*. Fut. 1. λήσω Ιλ. ψ. 326. Ind. 2. ἔλαθον Heb. 13. 2. Imp. ἔληθον 'Οδ. τ. 151. Præf. λανθάνομαι Od. μ. 227. Perf. λέλησμαι Heb. 12. 15. *&* Ion. λέλασμαι Ιλ. ε. 834. Ind. 1. ἐλήσθην Psal. 31. 12. *&* ἐλήθην Psal. 137. 5. Pr. M. λήθομαι Ιλ. ι. 259. Fut. 1. λήσομαι Theog. v. 2. Perf. λέληθα Xenoph. Ind. 2. ἐλαθόμην *&* Ionicè λελαθόμην Ιλ. δ. 127. *omnia à* λήθω Ιλ. ψ. 323.

Λείχω *&* λιχμάω *lambo*. Part. *irregulare* Perf. M. λελειχμὼς Hes. Θεογ. 826. *pro* λελιχμὼς, *cum primitivo* ει.

Λίσσομαι *precor. mutuatur Tempora à Themate* λίτομαι *rarissimo apud Oratores*. Ind. 2. ἐλιτόμην. *unde* Potent. λιτοίμην Οδ. ξ. 406. Infin. λιτέσθαι Ιλ. π. 47. Ind. 1. ἐλισάμην. *unde* λίσαι Ιλ. α. 394. ἐλλισάμην Οδ. λ. 35. Poeticè.

Λούω *lavo* -σω -κα. Ind. 2. ἔλοον Οδ. κ. 361. *V. Regulare nisi quod Poetæ resolvant* ου *in* οε, *& duplicent consonam; ut* λοέσσομαι 'Οδ. ζ. 221. ἐλοεσσάμην 'Οδ. ζ. 227. *Sæpe abjicitur vocalis post* ου; ἐλοῦμεν, λούμενος Aristoph.

M.

Μάω *vehementer cupio*; *V. Poeticum*. Perf. μέμαα Ιλ. κ. 208. μέμαζον Ιλ. θ. 413. Ιλ. ι. 637. Part. μεμαώς Ιλ. δ. 40. μεμαότες Ιλ. β. καταλογ. 325. *&* μεμαῶτες Poet. Ιλ. β. 473. Plusqp. μέμασαν Ιλ. β. καταλογ. 370. pro με-

μεμάειϛ. Imperat. μεμάτω Ιλ. υ. 355. *pro* μεμαέτω. *Legitur* Infin. μεμάμεν.

Μάχομαι *pugno. accipit Tempora ab exoleto* μαχέομαι. Fut. 1. μαχήσομαι Ιλ. ψ. 621. *&* μαχέσομαι Ιλ. β. 366. Ind. 1. ἐμαχησάμην Isocr. Helen. *&* ἐμαχεσάμην Herod. 210. 7. Fut. 2. μαχοῦμαι Aristoph. Plut. Part. μαχεόμενος Herod. 264. 1. & Poeticè μαχειόμενος Ὀδ. ρ. 471. *verbale Gerundivum* μαχετέον Plat.

Μείρομαι *divido.* Perf. εἵμαρμαι Plut. Plusqp. εἱμάρμην Ιλ. φ. 281. Atticè. Perf. M. ἔμμορα Ιλ. α. 278. Potent. Ind. 1. μείραιμι Æschyl.

Μέλω, μελήσω, μέμηλα *curo. verbum Poeticum rariùs in formâ Personali occurrit, viz.* μέλω Ὀδ. ι. 20. Fut. 1. μελήσω. *unde* μελήσουσι Ιλ. ε. 228. Perf. M. μέμηλε Ιλ. β. 25. Part. μεμηλὼς Ιλ. ε. 708. Imperf. ἔμελε Joh. 12. 6. Præs. Pass. μέλομαι Apollon. Αργον. 1. Pers. 2da. Plur. μέλεσθε Anthol. *l.* 4. Perf. μέμβλεται Ιλ. τ. 343. *pro* μεμέληται. μέμβλεσθε Apollon. *pro* μεμέλησθε. Plusqp. μέμβλετο Ὀδ. χ. 12. *pro* μεμέλητο. N. B. *Litera* β *præponitur liquidæ propter euphoniam; utì & in voce* ἤμβροτον *pag.* 137. *Et* ε *pro* η Poet. Part. μεμελημένος Anthol. *l.* 3. Ind. 1. μεληθεὶς Sophoc. πασιμέλουσα Ὀδ. μ. 70. ἐπιδέδοται τοῦ Ἄργους Eustath.

Μένω *maneo.* Fut. 1. μενῶ Phil. 1. 25. Ind. 1. ἔμεινα Mat. 11. 23. Perf. M. μέμονα Ὀδ. υ. 15. Perf. Act. μεμένηκα Luc. 22. 28. *quasi à Themate* μενέω, *quod accipitur significatione Futuri.* Ιλ. τ. 308.

Μιμνήσκω *recordari facio.* Fut. 1. μνήσω Ὀδ. μ. 38. Ind. 1. ἔμνησα Anthol. Tetrast. Præs. μιμνήσκομαι *recordor.* Dem. Phil. 1. Fut. 1. μνησθήσομαι Thuc. *l.* 3. Ind. 1. ἐμνήσθην Act. 11. 16. Perf. μέμνημαι 2 Tim. 1. 4. 2da. Pers. μέμνῃ Ιλ. ο. 18. Poten. μεμνήμην, 3ia. Sing. μεμνῇτο Aristoph. μεμναίατο Ionicè Pind. M. Fut. 1. μνήσομαι Dion. Af. v. 3. *omnia à* μνάω. Imperf. ἐμνωόμην.

ὁμλω Ἰλ. π. 771. Potent. Perf. μεμνῷτο Xenoph. μεμνέῳτο Ἰλ. ψ. 361. Ionicè *à* μνάομαι *&* μνόομαι *inusitatis.*

N.

Ναίω *habito. format tempora à* νάω Poetico *themate.* Fut. 1. M. νάσσομαι Apollon. Ἀργν. 2. Ind. 1. ἐνασσάμλω Hes. ἔργ. β. 257. Præs. Pass. ναίομαι Ἰλ. ν. 815. Ind. 1. ἐνάσθλω Ἰλ. ξ. 119. Ind. 1. Act. ἔνασσα *ædificavi* Ὀδ. δ. 174.

O.

Ὄζω, ὀζήσω, ὄδωδα *oleo.* Doricè ὄσδω Theoc. Id. 1. 149. Fut. ὀζήσω Aristoph. Vesp. *&* ὀζέσω Exod. 7. 18. Ind. 1. ὤζεσα *ibid. v.* 21. Perf. M. ὄδωδα Plut. Symp. *&* ὠδωδα Anthol. *transposito augmento, ut in voce* ἤγαγον. Plusqp. ὤδειν Athen. *l.* 2. *&* ὀδώδειν Ὀδ. ε. 60. Atticè.

Οἴγω -ξω -γα *aperio.* Ind. 1. ὦιξα Ἰλ. ζ. 298. Imperf. Pass. ὠιγνύμλω Ἰλ. θ. 58. *quasi ab* οἴγνυμι. *Tempora reperiuntur potissimum in Composito* ἀνοίγω *quod utitur augmento triplici.* Fut. 1. ἀνοίξω Matth. 13. 35. Ind. 1. ἤνοιξα Joh. 9. *v.* 17. ἀνέῳξα *v.* 14. Imperf. ἤνοιγον Xenoph. Præs. Pass. ἀνοίγομαι Anthol. *l.* 1. Imperf. ἀνεῳγόμην Thuc. Perf. ἀνέῳγμαι Act. 9. 8. ἠνέῳγμαι Apoc. 4. 1. Ind. 1. ἠνοίχθην Act. 12. 10. ἀνέῳχθην Matth. 3. 16. ἠνεῴχθλω Apoc. 20. 12. Fut. 2. ἀνοιγήσομαι Luc. 11. 9. Ind. 2. ἠνοίγην Apoc. 11. 19. Perf. M. ἀνέῳγα 1 Cor. 16. 9.

Οἴομαι *vel* οἶμαι *puto.* Fut. 1. οἰήσομαι Aristot. Ind. 2. ᾠήθλω Isocr. Archid. Imperf. ᾠόμλω Herodian. *l.* 6. ᾤμλω Lucian. 2da. Pers. Præs. οἴει Atticè Plat. *vide pag.* 127. *lin.* 15. *Reliqua Poetis peculiaria per resolutam diphthongum.* ὀίω Ἰλ. ε. 252. ὀΐω Ἰλ. α. 59. Præs. M. ὀίομαι Ἰλ. α. 78. Imperf. ὠιόμλω Ὀδ. κ. 248. Ind. 1. Pass. ὠίσθλω Ὀδ. δ. 453. Med. ὀϊσάμλω Ὀδ. ι. 213.

Οἴχομαι *eo. tempora accipit ab* οἰχέω *&* οἰχόω. Fut. 1. οἰχήσομαι Plat. Phæd. Perf. Paſſ. ᾤχημαι Act. 14.16. Perf. ᾤχηκα Ιλ. κ. 252. οἴχωκα Sophoc. Ajax. Pluſqp. οἰχώκειν: 3ia. Perſ. οἰχώκεε Ionicè Herod. 166. 19.

Ὄλλυμι *perdo*. Fut. 1. ὀλέσω Marc. 12. 9. Perf. ὤλεκα *&* Atticè ὀλώλεκα Deut. 32. 28. Ind. 1. ὤλεσα Joh. 18. 9. Fut. 2. ὀλῶ 1 Cor. 1. 19. Infin. Ind. 1. ὀλλέσαι Ιλ. θ. 449. Paſſ. Præſ. ὄλλυμαι Luc. 15. 17. Perf. ὤλλυμαι Ariſtoph. Perf. M. ὦλα *&* Atticè ὄλωλα Luc. 15. 4. Fut. 2. ὀλοῦμαι 1 Cor. 8. 11. Ind. 2. ὠλόμην Joh. 17. 12. Potent. ὀλοίμην; ὄλοιο *forma imprecandi* Lucian.

Ὄμνυμι *&* ὀμνύω *juro.* -όσω, -οκα. ο *pro* ω *pag.* 109. Atticè ὀμώμοκα Eurip. Hippol. Ind. 1. ὤμοσα Luc. 1. 73. Fut. 2. M. ὀμοῦμαι Iſai. 45. 23. Ind. 1. ὠμοσάμην Plut. *in* Cic. *ab* ὀμόω *inuſitato*. Imperf. ὤμνυν Οδ. ϛ. 377. Imperat. ὄμνυθι Ιλ. ψ. 585. Inf. ὀμνύναι Bud. Part. ὀμνὺς Plat. Symp. *Rariùs* Perf. Paſſ. ὤμνυμαι Herod. 224. 17. *vide pag.* 109. Imperf. ὤμνυον Ιλ. ξ. 278. Imperat. ὄμνυε Jac. 5. 12. Subj. ὀμνύω Plut. Pericl. Inf. ὀμνύειν Marc. 14. 7. Part. ὀμνύων Xen.

Ὄνημι *juvo.* Fut. 1. ὀνήσω Οδ. ψ. 24. Ind. 1. ὤνησα Ιλ. α. 395. *ab* ὀνάω *inuſitato*. Præſ. Med. ὄναμαι. Fut. 1. ὀνήσομαι Ariſtot. Ethic. Imperf. ὠνάμην Ιλ. ρ. 25. Potent. ὀναίμην Philem. 20. Infin. ὄνασθαι Apollon. *l.* 2. Perf. Paſſ. ὤνημαι. *unde* Pluſqp. ὠνήμην Ιλ. ρ. 25. Part. Præſ. ὀνήμενος Οδ. β. 33. *pro* ὀνάμενος η *pro* α Ionicè. *Item* ὀνίνημι *juvo* Ιλ. ω. 45. *cum irregulari reduplicatione* Atticâ *Thematis, & Heteroſtoicho* ι *pro* ο. Præſ. Med. ὀνίναμαι, *&* Part. ὀνινάμενος Plat.

Ὁράω *video*. Fut. 1. M. ὄψομαι Matth. 26. 64. Perf. Act. ἑώρακα Col. 2. 1. Pluſqp. ἑωράκειν Act. 7. 44. 2da. Perſ. Fut. 1. ὄψει Matth. 27. 4. *pag.* 127. *v.* 15. Perf. Paſſ. ἑώραμαι Demoſth. Atticè ὦμμαι Æſchyl. & Plato. Fut. 1. ὀφθήσομαι Act. 26. 16. Ind. 1. ὤφθην Mat. 17.

3. Perf.

3. Perf. M. ὄπωπα Atticè Ιλ. ζ. 124. *ab* ὄπτω, ὄπτομαι *vix usitatis*.

Ὀρω *concito*. Fut. 1. ὀρῶ, ὄρσω Ιλ. δ. 16. Perf. M. ὄρωρα Ιλ. β. καταλογ. 304. ὤρορα Ιλ. β. 146. Plusqp. ὀρώρειν Ιλ. δ. 436. ὠρώρειν Ιλ. σ. 498. Atticè Ind. 1. ὦρσα Ιλ. α. 10. Præs. Pass. ὄρομαι. Imperf. ὠρόμην Ιλ. μ. 279. Perf. ὦρμαι Ιλ. θ. 474. Plusqp. ὤρμην Ιλ. ε. 590. Imperf. 3ia. Plur. ὀρέοντο Ιλ. β. 398. *tanquam ab* ὀρέομαι Præs. Poeticum ὄρσομαι. *unde* Imperat. ὄρσεο Ιλ. γ. 250. *&* ὄρσο Ιλ. ω. 88. Part. ὀρμένος Ιλ. λ. 326. *pro* ὀρόμενος.

Οὐτάω *&* οὐτάζω *vulnere*. Fut. 1. οὐτήσω *&* οὐτάσω Ind. 1. οὔτησα Ιλ. δ. 169. *&* οὔτασα Ιλ. ν. 438. 3ia. Perf. οὖτα Ιλ. δ. 525. *per specialem Apocopen pro* οὔτασε Eustath. *sicuti priùs in* ἠνίπαπε *pag.* 142. *per specialem Paragogen.* Inf. οὐτάναι *pro quo* οὐτάμεν Ionice Ιλ. ε. 132. Part. οὐτάμενος Ιλ. λ. 658. *quasi ab* οὔτημι.

Π.

Πάσχω *patior*, πείσομαι, ἔπαθον. Fut. 1. M. πήσομαι Plut. *unde* Atticè * πείσομαι Ιλ. υ. 127. Ind. 2. ἔπαθον Mat. 27.19. Perf. * πέπονθα Luc. 13.2. Atticè. *vide * pag.* 127. *lin.* 18. 2da. Plur. πεπόνθατε, *pro quo* πέποσθε Ιλ. γ. 99. *ν in σ verso: facilè enim semivocales inter se commutantur ; & α τ per Syncopen rejectis metri causâ: à* πήθω *obsoleto*. Ind. 1. συνεπάθησα Hebr. 10. 34. Part. Fut. 1. συμπαθήσων Isocrat. *quasi à* παθέω.

Πέσσω *coquo*. Ind. 1. ἔπεψα Ιλ. α. 81. Perf. Pass. πέπεμμαι Aristot. *ab inusitato* πέπτω.

Πετάννυμι *expando*. Fut. 1. πετάσω. Ind. 1. ἐπέτασα Ιλ. α. 480. Præs. Pass. πετάννυμαι Xen. Perf. πέπταμαι Part. πεπταμένος Ιλ. φ. 531. Ind. 1 ἐπετάσθην Psal. 18.10. *expansus sum* i. e. *volavi*.

Πίμπλημι *impleo*, *&* πίπλημι Anthol. *valde defectivum*, *à* πλάω *inusitato*. Imperat. ἐμπίπληθι Ιλ. φ. 311. & ἐμπίπλη Aristoph. *in Av. p.* 602 *pro Attico* ἐμπίπλαε.

Præs.

Præſ. Paſſ. πίμπλαμαι & πιμπλάνομαι Ιλ. ι. 675. Imperf. ἐπιμπλάμην Ιλ. α. 104. Pluſqp. πλῆτο Οδ. ξ. 267. Ionicè *pro* ἐπέπλητο. Ind. 1. ἐπλήσθην Ιλ. υ. 156. *à* πλήθω Heſ. ἔργ. α. 305.

πίμπρημι & πίπρημι *incendo*. Fut. 1. πρήσω Ιλ. ι. 242. Ind. 1. ἔπρησα Ιλ. β. 415. *à* πράω *inuſitato*. ἐπίμπρασα Plut. Camill. Infin. πιμπράναι Ariſtoph. Præſ. Paſſ. πίμπραμαι Lucian. Infin. πίμπρασθαι Pind. Perf. πέπρησμαι Ariſtoph. Veſp. *quaſi à* πρήθω.

πίνω *bibo*. πίομαι, πέπωκα. πίω *&* πόω *idem, inuſitata themata*. Præſ. M. πίομαι *ſenſu futuri* Luc. 17. 8. Perf. πέπωκα Apoc. 18. 3. Ind. 2. ἔπιον Marc. 14. 23. Perf. Paſſ. πέπωμαι. *unde* πῶμα Eurip. & πέπομαι Οδ. χ. 56. *à quo* πόμα Athen. *l.* 1. Fut. 1. καταποθήσομαι Ariſtoph. Ind. 1. κατεπόθην Heb. 11. 29. Ind. 2. M. ἐπιόμην Οδ. κ. 160. *Rariùs* Fut. 2. πιοῦμαι Ariſtoph. Fut. 1. Act. πίσω Pind. & Med. πίσομαι Antiph. *vide minores Poet.* Ind. 1. ἔπισα Pind. *potum præbeo*. Imperat. πίσθι Adag. *quaſi à* πίμι.

πίπτω *cado*. *vide pag.* 128. *v.* 12. πεσοῦμαι, ἔπεσον. Fut. 2. M. πεσοῦμαι Matth. 10. 29. *à* πέσω *quod, ut è* πέτω πτάω *&* πτόω, *thema inuſitatum eſt*. Perf. πέπτωκα Apoc. 9. 1. Part. πεπτωκὼς Act. 15. 16. πεπτηὼς Οδ. ξ. 354. πεπτεὼς Ιλ. φ. 503. *&* πεπτὼς Sophoc. Ionicè. Ind. 2. ἔπεσον Mat. 13. 4. Ind. 1. Act. ἔπεσα Apoc. 1. 17. Med. ἐπεσάμην Luc. 17. 7.

πλώω *navigo*; *potius Poeticum*. Οδ. τ. 122. Herod. 297. 39. *à regulari* πλέω. Part. ἐπιπλὼς Ιλ. ζ. 291. *pro* ἐπιπλώσας Ιλ. γ. 45. Euſtath. *vel pro* ἐπιπεπλωκὼς Didym. *per Syncopen utrobivis inuſitatam*.

πρίαμαι *emo*. Imperf. ἐπριάμην Οδ. ξ. 115. Imperat. πρίω Ariſtop. Ran. Act. 5. Sc. 1. *v.* 109. *pro* πρίασο. *&* ἐκπρίου Prov. 24. 11. *quaſi à* πρίομαι.

Πτάρνυμαι *sternuto*, *prorsus Defectivum*. Ind. 2. ἔπταρον Οδ. ρ. 541. Subj. πτάρῳ Anthol. Tetrast. *tanquam à* πταίρω. Potent. πτάρνοιντο Aristot. *à* πτάρνομαι *exoleto.*

P.

Ῥέζω *facio*. ῥέξω, ἔοργα. Fut. 1. ῥέξω Ιλ. ξ. 62. *&* ἔρξω Ιλ. β. 364. *per Metathesin: vel ab inusitato* ἔργω. Ind. 1. ἔρρεξα Plato. & ἔρεξα Ιλ. ι. 453. Ind. 1. Pass. ἐρρέχθην Ιλ. ι. 250. Perf. M. ἔοργα Ιλ. β. 272. Plusqp. ἐώργειν Οδ. δ. 693. Atticè.

Ῥέω *fluo*. Fut. 1. ῥεύσω *vide pag*. 112. *v*. 19. Anthol. *lib*. 7. Perf. ἐρρύηκα Isocrat. *vide pag*. 139. *lin*. 12. Plusqp. ἐρρυήκειν Pausan. Fut. 2. Pass. ῥυήσομαι Anthol. *lib*. 5. Ind. 2. ἐρρύην Xenoph. *à* ῥυέω *obsoleto*.

Ῥήγνυμι *frango*. Fut. 1. ῥήξω Ιλ. ψ. 673. Perf. M. ἔρρωγα 1 Sam. 4. 12. ω *vocalis Attica. vide pag*. 66. *v*. 4. *uti & ἀπορρὼξ fractus* Οδ. ν. 98. *derivatum ab eodem Themate*. Ind. 1. ἔρρηξα Ιλ. ν. 124. Ind. 2. Pass. ἐρράγην Xen. pæd. 1.

Σ.

Σεύω *moveo. V. Poet*. Ind. 1. ἔσσευα Ιλ. ε. 208. *sublato σ per* Ionismum. Perf. Pass. ἔσσυμαι Ιλ. ν. 79. *vide pag*. 139. *lin*. 13. Plusqp. ἐσσύμην Ιλ. θ. 58. 2da. Perf. ἔσσυο Ιλ. π. 585. Ind. 1. Pass. ἐσύθην Sophoc. M. ἐσσυάμην Ιλ. ζ. 505.

Σπένδω *libo*. *tempora sua accipit à Themate inusitato* σπείδω. Fut. 1. σπείσω Οδ. η. 165. Ind. 1. ἔσπεισα Ιλ. ζ. 259.

T.

Τίκτω *pario*. Fut. 1. M. τέξομαι Matth. 1. *v*. 21. Ind. 2. ἔτεκον *v*. 25. Ind. 1. Pass. ἐτέχθην Matth. 2. 2. Perf. M. τέτοκα Xenoph. Ind. 2. ἐτεκόμην Ιλ. β. καταλογ. 248. *à* τίκω *inusitato. vide pag*. 128. *v*. 12.

Τρέχω *curro*. Fut. 2. M. δραμοῦμαι Dem. Ind. 2. M. ἔδραμον Phil. 2. 16. Perf. M. δέδρομα Οδ. ζ. 45. *à* δρέμω *inusitato*. Perf. Act. δεδράμηκα & Pass. δεδράμημαι Xenoph. *quasi à* δραμέω. *Rariùs* Fut. 1. θρέξω Aristoph.

Ind. 1

Ind. 1. ἔθρεξα *pro quo* θρέξασκον Ionicè Ιλ.σ. 599. *vide p.* 135. *v. ult.*

Τρώγω *comedo.* φάγομαι, ἔφαγον. Præs.M. *cum significatione Futuri* φάγομαι φάγεσαι Luc. 17. 8. *rariùs* φαγοῦμαι φαγῇ 2 Sam. 9. 7. Ind. 2. ἔφαγον Luc. 4. 2. *à* φάγω *vel* φήγω *exoletis. Regularia sunt* Ind. 2. ἔτραγον Lucian. Fut. 1. M. τρώξομαι Aristoph.

Τυγχάνω *sum, fio, adipiscor.* F. 1. M. τεύξομαι Xen. I. 1. Pass. ἐτύχθην Ιλ. β. 155. Perf. τέτυγμαι Ιλ. ζ. 243. *vide p.* 112. *v.* 5. *&* τέτευγμαι Lucian. Plusqp. ἐτετύγμην Ιλ. ζ. 7. Paulò post F. τετεύξομαι Ιλ. μ. 358. Ind. 2. Act. ἔτυχον. Ιλ. ε. 287. Perf. τέτευχα Heb. 8. 6. Part. τετευχὼς Plato Tim. *à* τεύχω *minùs usitato. &* τετύχηκα Dem. τετυχηκὸς Ιλ. ρ. 748. Ind. 1. ἐτύχησα Ιλ. ο. 581. *quasi à* τυχέω.

Υ.

Υπισχνοῦμαι *promitto. mutuatur tempora à* σχέω. Fut. 1. ὑποσχήσομαι. Perf. ὑπέσχημαι Dem. & ὑπέσχεμαι, *unde* ὑπόσχεσις Ιλ. β. 286. Ind. 2. ὑπεσχόμην Ιλ. β. 112.

Φ.

Φέρω *fero.* οἴσω, ἤνεγκα. Fut. 1. οἴσω Joh. 21. 18. Ind. 1. Inf. ἀνῶσαι Herod. 41. 8. *pro* ἀνοῖσαι; *servato augmento per modos. vide pag.* 110. *v. ult.* Fut. 1. Pass. οἰσθήσομαι Aristot. Polit. Perf. οἶσμαι *unde* οἰστέον Demost. *ab* οἴω *parum usitato.* Ind. 1. * ἤνεγκα Marc. 9. 17. Ind. 2. ἤνεγκον Rom. 9. 22. *sequentia potiùs in compositis:* Ind. 1. M. ἀπηνεγκάμην Isocrat. *quasi ab* ἐνέγκω *pro* ἐνέχω: γ *nota aspirationis &* κ *pro* χ. *vide pag.* 142. Perf. Pass. μετενήνεγμαι Dem. Perf. M. προσενήνοχα Heb. 11. 17. *reduplicatâ præpositione, sicuti pag.* 147. *l.* 19. *& auctâ præpositione ante verbum p.* 139. *ab* ἐνέχω Luc. 11. 53. *Ionibus usitatiora sunt,* Ind. 1. Act. ἤνεικα Οδ. δ. 784. Herod. 5. 19. *&* Med. ἠνεικάμην Ιλ. ι. 127 Herod. 44. 34. *pro* ἤνεξα, ἠνεξάμην: *resolutâ* ξ *in* κ *&* σ *literam*

aspirationis, utpote quam Latini adhibent loco spiritu asperi. vid. p. 6. v. 8. quæ usitatissime una cum præeunt spiritu aufertur per Ionismum. Imperat. φέρτε Ιλ. ι. 17 *per Syncopen pro* φέρετε.

* N.B. hæc Indefinita prima εἶπα pag. 147. lin. 8. & ἤνεγκα serva characteristicam Thematis.

Φημὶ *dico.* Fut. 1. φήσω Ιλ. θ. 148. *Verbum regulare,* *quod careat Perfecto Activo.* Imperf. ἔφην Joh. 1. 23. ἔφη. *&* *per Aphæresin* ἦν ἦς ἦ Ιλ. α. 219. Ind. 2. Me ἐφάμην Ιλ. α. 188. Inf. φάσθαι *ibid. v.* 187. N.B. Perf. 2 Præs. Indic. φὴς *acuitur cum ι subscripto* Οδ. η. 239. vi Eustath. φῇς Subj. *regulariter* Soph. perf. 2[da.] Imper ἔφησθα Ιλ. α. 397. *&* φῆσθα Ιλ. φ. 186. *per Parago Atticam. vide pag.* 135. *v.* 10.

Φθάνω *prævenio.* φθήσομαι, ἔφθην. Fut. 1. M. φθήσομ Thuc. Ind. 1. ἔφθασα Xenoph. *tanquam à* φθάω. Ind. ἔφθην Xen. Ind. 2. M. ἐφθάμην Οδ. δ. 547. *à* φθ *inusitato.*

X.

Χάζομαι *recedo, teneo, item capio.* Fut. 1. χάσομαι Ιλ. ν. 15 I. 2. ἔχαδον Ιλ. δ. 24. Ιλ. ξ. 34. & Ion. κέκαδον Ιλ 334. *vide p.* 135. *v.* 11. & *p.* 139. *v.* 5. Perf. M. κέχα δα Ιλ. ψ. 268. *per Epenthesin pro* κέχαδα. Plusqp. ἐκε χάνδειν Ιλ. ω. 192. N. B. *ν Atticum familiarius i seritur Themati vel Perfecto; ut* λαμβάνω *à* λή λαγχάνω λέλογχα *à* λήχω, πέπονθα *à* πήθω. *vide p.* 1 *v. pen. Rarius* Fut. 2. κεκαδήσω Οδ. φ. 153. *&* κεκα δήσομαι Ιλ. θ. 353. Ionicè. *p.* 135. *v.* 12.

Χαίρω *gaudeo.* χαρήσομαι, ἐχάρην. Fut. 2. Act. χαρῶ Ap 11. 10. & Pass. χαρήσομαι Phil. 1. 18. Ind. 2. ἐχάρ 3 Joh. 3. Perf. κέχαρμαι Eurip. Ind. 2. M. ἐχαρ unde Pot. 3[ia.] Perf. Pl. κεχαροίατο Ιλ. α. 256. Ioni *pag.* 135. *v.* 11. *&* *v.* 14. Fut. 1. χαιρήσω Aristoph. Pe Part. κεχαρηὼς Ιλ. ν. 312. Ionicè *pro* κεχαρηκὼς Pe

Paff. κεχάρημαι Hom. Hymn. in Bacch. 10. Paulò poft Fut. κεχαρήσομαι Ιλ. ο. 98. *quafi à* χαρέω. *Formæ falutandi & valedicendi* χαῖρε Luc. 1. 28. & χαίρειν 2 Joh. 10. *quam Graci Literis præmittere folebant*; *ut* Φήλικι χαίρειν Act. 23. 26.

ίω fundo. χέω, ἔχεα. F. 1. χεύσω Οδ. 6. 222. *p.* 112. F. 2. χεῶ Act. 2. 17. *pag.* 112. *v.* 20. Ind. 1. ἔχευσα Οδ. ×. 291. ἔχευα Ιλ. ξ. 436. ἔχεα Rom. 3. 15. Atticè. *vide p.* 135. *v.* 9. Ind. 1. M. ἐχευάμην Ιλ. σ. 24. ἐχεάμην Ariftoph. Vefp. Atticè. Ind. 2. ἔχεον Act. 21. 27. M. ἐχευόμην Apollon. Ἀργον. *l.* 2. ευ *pro* ε *juxta formationem* ἔχευα. Ind. 1. Act. ἔχυσα Ariftoph. Fut. 1. Paff. χυθήσομαι Luc. 5. 37. Perf. κέχυμαι Act. 10. 45. Ind. 1. ἐχύθην Act. 2. 6. Imperf. συνέχυνε Act. 9. 22. Part. ἐκχυνόμενος Matth. 26. 28. *hæc omnia videntur à* χύω *vel* χύνω *parum ufitatis poffe derivari.*

Anomalum; Defectivum in Perfonis.

Imperfonale.

†Purum; Perfonâ tantùm variatur ab unâ
† oportet -ebat -uit, &c.
Verbum unum aut aliud; ferè cuivis Singula quævis
Verbo imperfonalem inducit Tertia formam;
Cafum habet & neutrum, explicitum implicitéve notandum,
id oportet.
Participium pariter fervit fine nomine neutrum,
In cafu recto, cafu interdumque fecundo.
δόξαν vifum eft. ὕπαρ͂τος.

Oportet -ebat.	Χρῆ, χρεών, ἐχρῆν. Δεῖ, ἔδει, δέον.
Confert, conducit, exped t.	Συμφέρει.
Convenit,	Συνήκει-ῆκον, προσήκει-ῆκον, καθήκει (-ῆκον.
Eft.	Ἔστι.
Intereft, refert.	Μέτεστι, μετόν.

Licet. Ἔνεστι, -όν ; ἔξεστι, -όν ; πάρεστι, -όν
Prodest. Λυσιτελεῖ.
Potest esse. Ἐνδέχεται, ἐνδεχόμενον.
Decretum est. Εἵμαρται ; πέπρωται.

Verbale Nomen.

Signa licèt rerum sint Nomina, prima loquelæ
Symbola ; progenies tamen orta est postera verbis ;
Officii nota, vel facti, vel symbolon artis :
A scribo ut scriba, atque à læsi læsio manat ;
A substo Substantivum : hujus mille farinæ.
Part'cipium sibi gignit ab -us cognomine nomen,
Multiplici fine ; ut -tus -tor -trix -men -tio- bundus.
Inter & hæc duo in -um, -u, sunt planè Aptota ; Supin
Genti ignota omni, solique inventa Latinæ,
Verè dicuntur quasi ab inventore supino.
Part'cipium in -dus, ab Activo ceu stemmate creta,
Fine in †tergemino tria, dicta Gerundia, fundit †di, do, dum
Nomina ; quæ casum admittunt, Modi ut Infiniti ;
Actio queis innexa ; Rei tria signa Gerendæ.

Tempore penè omni numerosa familia Græco est
Edita ; Perfecto potiùs, cui passio inhæret :
Singula enim persona triplex sua nomina gignit ;
Res, primæ vox personæ ; Actio, voxque secundæ ;
πρᾶγμα πρᾶξις
Actor tertiæ erit. Medio nec pauca creantur
πράκτωρ
Nomina Perfecto ; Indefinitoque secundo :
λόγος σταγὼν
Nec sua Perfecto Activo, aut Themati sua desunt.
βλέφαρον κλέπτης
Litera detracta est ; mutata ; vel insita multis.
Πίστις, φίλτρον ; ἀγωγὸς, δωτὴρ ; τέκνον, ἐφετμή.

Quantita

Quantitas.

Anceps vocalis ferè tenditur ante -μα neutrum;
Sic vocalis υ in [1]-υτὴρ, [2]-υτὴς, [3]-υτὸς, *&* [4]-ύτωρ.

[1]ῥυτὴρ Ορ.ρ.187. [2]μηνυτὴς Mosch.Id.1.3. [3]κωκυτὸς, [4]ῥύτωρ Anthol.

Accentus.

Oxytona.

Perfecto à Medio, Indefinitoque secundo,
Nomen in [1]-ὶς *per* -ίδος *flexum, sub fine gravatur:*
Vox rei in [2]-ὼν; *& in* [3]-ὸς, *si sensum includat agendi.*
Plurima Passivo ex Perfecto in [4]-μὸς, *simul in* [5]-μὸν,
[6]-Τὸς, [7]-τρὸς, [8]-εμὼν; *sic* [9]-τὴς, [10]-ὴ; *si, discrimine facto,*
Non præeant [11]-α, *&* [12]-ε, -της; *præit* -ὴ *verbique character.*

[1]κοπὶς, [2]σαγὼν, [3]σκοπὸς, [4]ψαλμὸς, [5]ἐρετμὸν, [6]κωκυτὸς, [7]ἰατρὸς, [8]ἡγεμὼν, [9]ποιητὴς, [10]γραμμὴ, [11]ἐργάτης, [12]οἰκέτης.

Compositum cum Verbali monosyllabo; ut ἀκμής.

Paroxytona.

* *Nata è Perfecto Medio, cum nomine, si vox* *βυληφόρος.
Activè accipitur, præacuto fine notatur.
Sic neutrale † -τέον, *passivâ ab origine ductum.* †γραπτέον.
Participio tonus interdum imprimitur novus; ut κλῶν.

Irregularia.

Penacuit nonnulla tonus revocatus in -η, -της.

Sylloga Particularium.

In -η.

Ἀπάτη fraus, ἁρπάγη rapina. Βλάβη noxa. Γνώμη sententia. Δαπάνη sumptus. Ἐπιλήσμη oblivio. Θήκη theca. Κόμη coma. Λύπη tristitia, λώβη injuria. Μάχη pugna, μελέτη meditatio, μνήμη memoria. Νίκη victoria. Πλάνη error. Ῥώμη robur. Τρύγη vindemia, τύχη sors. Φήμη fama. Χάρμη gaudium.

In -της.

Ἀρότης arator. Δεσμώτης vinctus. Ἰδιώτης privatus. Κομήτης cometa, κυβερνήτης gubernator. Πλανήτης planeta.

Dialectus.

Verbales pariunt Dialectica Tempora formas;
[1]Πομφὸς, [2]ἀγρομὸς, [3]ἐλητὺς, [4]ἐδωδὴ, [5]ὅρμος, *&* [6]ᾠδή.

[1]Hip. [2]Ιλ.δ.235. [3]Ιλ.α.469. [4]Οδ.ξ.193. [5]Ιλ.α.435. [6]Hom. hym. *in* Apol. v. 20.

ADVERBIUM.

Nominis & Verbi genuinum Adverbia ſenſum
Perficiunt, vel pulchrè ornant; vel largiùs augent.
Rarius eſt promogenium; ut, ſic, non, ità, jam, cras.
In duplex Genus, aut Quale, aut Quantum, omnia cedunt.
Finem ambo capiunt à Nomine in -e, -ter, -us, -o, -tim.
longè, feliciter, cœlitus, ſerò, viritim.
Neutrum in -us -um Adjectivum amat adverbiaſcere, ſic -e
plùs multùm facilè.
Græca -ον, -ες, -εν, vel -ι, -υ, ſic & -α Neutra Adverbia fiunt:
πολλὸν, σαφὲς, μηδὲν, τὶ, ὀξὺ, τάχα.
Fæminea, obliquo, vox; omni maſcula caſu.
ἐπὶ πολῆς, σπουδῇ, δωρεάν. εὐθὺς, πολλῷ, κύκλῳ, ἐλεὸν, &c.
Caſus in -ων Genitivus, in -ως Adverbia gignit. ἀληθῶς.
Hæc ſunt ſine novo; -εὶ, -σὶ, -τὶ, -ι, -δην, -δὸν, -υ -τὴν, -α, -τες, -οι, -ξ,
πανδημεὶ, ἀνδρισὶ, ἀκονιτὶ, ἀεὶ, πλεῖνδην, ὁμοθυμαδὸν, πάνυ,
ἐθελοντὴν, ἠρέμα, τῆπες, ἀρμοῖ, ὀδὰξ.
Nomina: In -ας, -δα, -δρα, -α, -δην, -θα, -δις, -ω, -ξ, edita verbo.
ἀξίμας, ἀναφανδὰ, ἀπόδρα, κρύφα, κρύβδην, μίνυνθα, ἀμοιβαδὶς, ἄφνω, ἀναμίξ.
Quale; rei accedit perfectile complementum;
Ut bene, virtutis; vitii ſic ſymbola, pravè.
Cauſæ etiam, propter; vel ſimilitudinis, ut, ſic:
Quantum aut Magnum; ut abunde, parum: cui ſubjice Tempus;
Temporis, -*u* nota, noctu: -per, tantiſper: -e, ſæpe:
I, luci: -dem, pridem: -um, nondum: -quam, velut unquam
Huc ſpectat locus; ut prope: ſub quo etiam ordo, deinceps
Congregat & locus, unà: & ſeparat, abſque, ſeorſim.
Signa loci hæc; -ac, -ic, -uc, -inc, -o, -a, -tus, -bi, -de, vel -ſum.
In loco; ut -ic, hîc: -ra, ſupra: -bique, nullibi format.
A loco; ut -inc, illinc: -tus, cœlitus: & -de, dat unde.
Ad locum; ut -uc, illuc: -ò, quoquò: -ſumque, deorſum.
Per locum; ut -ac, illàc: -à, quà. In; Per; Ad; A loco; ut ì-vis.
ubivis; quavis; quovis; undevis.

Græca

Græca etiam; -σι, -θα, -θι, -οι, -δον, & -ου, & -η; in: -θε, θεν; à, de.
Ἀθήνησι, ἔνθα, οἴκοθι, οἴκοι, ἔνδον, αὐτοῦ, πάντη: ὄπισ-θε, -θεν.
Ad; -ζε, -σε: ſic -δε, quod accentum cum nomine transfert.
θύραζε, ἐκεῖσε, οἴκαδε; οἶκόνδε.
Per locum in -η: In & Ad locum; in -ω, -οι, -α deſita, ſic -ου.
ὅπη, ταύτῃ. ἄνω, ὅποι, ἐνταῦθα, ἀλλαχοῦ.

Aut Multum, ut Numerale in -ies, et-plò, -pliciterq;
quinquies, du-plò, -pliciter.

Græca hæc ſunt in-άκις-χῆ-χῶς-χθα-χα-πλῆ-πλασίως, -πλῶς
πεν-τάκις, -χῆ, -χῶς, -χθα, -χα, -πλῆ, -πλασίως, -πλῶς.

Cardinalia.

Semel ἅπαξ. *bis* δὶς. *ter* τρὶς. *quater* τετράκις.
quinquies πεντάκις. *ſexies* ἑξάκις. *ſepties* ἑπτάκις. *octies* ὀκτά-
novies ἐννάκις. *decies* δεκάκις. *undecies* ἑνδεκάκις. (κις.
duodecies δωδεκάκις. *tredecies* τρισκαιδεκάκις.
quaterdecies τεσσαρεσκαιδεκάκις, *&c. Vicies* εἰκοσάκις.
tricies τριακοντάκις. *quadragies* τεσσαρακοντάκις.
quinquagies πεντηκοντάκις, *&c. Centies* ἑκατοντάκις.
ducenties διακοσιάκις. *trecenties* τριακοσιάκις, *&c.*
Millies χιλιάκις. *bis millies* δισχιλιάκις, *&c.*
decies millies μυριάκις. *vicies millies* δισμυριάκις, *&c.*

Ordinalia.

Primò vel primùm πρῶτον: *ſecundò vel ſecundùm* δεύτερον:
tertiò vel tertiùm τρίτον: *quartò vel quartùm* τέταρτον, *&c.*

Sermocinale: ut Dictio; næ, non: Paſſio; proh, væ.
Cur rogat; ô vocat; en demonſtrat; mehercule jurat;
Duntaxat ſecludit; agè hortatur; putà clarat;
O ſi optat; prohibet ne; dat licèt; ambigit an, ne?

Poſſe dat ἄν, κεν, *verbo; Nomen & Infinitat.*

Infinita eſt, quæ nec Quæſtio, nec nota Partis;
Vox ſenſu incerto, propria uni, ſed vaga cuivis:
Qualem, -cunque, vel Ipſa duplex, magis infinitat.

Ubi, quo quæſtionales, ſenſu ſunt definito; citra quæſtionem, ſunt indeterminato: quæ ſi ingeminentur, ſignificationis incertitudinem ampliùs dilatant; ubi ubi, quoquò Ter.

Vult

Vult di,dis,am, co,re,ſe, tantùm componere vocem:
Con vel com pro cum, ſequitur ſi conſona, præfit.
Dis ſibi r, pro s nonnunquam mutuat aut f. dirimo,differo.
Am fit an in tribus his; anceps, anfractus, anhelo.
Accipit am ſibi b, vocalis ſiqua ſequatur,
Ambigo; ſic com-b-uro. d ſic pro,re capeſſit. redeo,prodeo.
Vocali co brevis; g, m co ſyllaba longa;
Græca, ut cognoſco; contracta, ut cogito; præfit:
Cominus; ac ſi co, pro com, n clauſerit in ſe:
Com pro co brevis eſt, vocali prævia rarò. cŏmedo,cŏmes.
At duo ve-, ne- negant; juncto cum nomine tantùm.
veſanus, neſas.

Comparatio Adverbiorum.

Omnis in -e gradus ultimus exit, in -uſque ſecundus.
doct-ſæp-è-iùs-iſſimè.

Principio auget ἀρι-, aut ἐρι-, βου-, ζα-, λα-. Νη, νε; privat:
ἀρίζηλος, ἐρικυδής, βούπαις, ζάθεος, λάβρος. νηκερδής, νέφος.
Amplificat rarò. Εὖ *facilè & benè;* δὺς *malè & ægrè.*
νήχυτος. εὔφρων. δύσκολος.
Alpha in Compoſito privat, ligat, auget, abundat:
ἄκακος, ἄκοιτις, ἀτενὴς, ἄσταχυς,
Sæpe α, ν adſciſcit; vel pro ν, γ capit, aut μ.
ἀνάξιος. ἀγνοέω. ἄμβροτος.
Rariùs ἠ ſenſum Verbi, vel Nominis auget.
ἠείδει Οδ. ι. 206. ἠβαιὸς Ιλ. ξ. 141.
Conſona ſi ſequitur; ν, σ de fine moventur
Crebrò à particulis; veluti πέρα, μέχρι, μεσηγὺ;
Sic κε, *ſimul* θε, φι: *ſic, dempto* κ, *redditur* οὐκ, οὐ.

Spiritus.

Hæ ſpirant voces, ἅλις, ἡνίκα, ἅπαξ, ἅμα, *&* ἦκα;
Queis ἑκὰς, εἵνεκα, ἕως, *&* ὁμοῦ *licet addere, &* ἑξῆς.
Ὡς, ἵνα, *particulæ generis non unius ambæ.*

Quan-

Quantitas.

Longæ ultimæ.

-A, nisi sit neutrum; -c; -è, -ò, quod ab -us venit, aut -er.
frustra. illuc, doctè, raró, pulchrè, crebrò.

Longæ anteultimæ.

Coram, demum, donec, dudum, nuper, & olim,
Omnino: sic manè, & penè, & ponè, vel in -tim: domatim
Semi- in compositis tantùm; se-, so- simul, & ve-.
semivir. separo, socors, vecors.

Communes.

Ultimæ in his: o; citò, modò, porrò, quando, vel ergo,
Illico, serò, imò; unum in -è; ceu ferè: terna in -i; nempe
Hæc ibi, ubi vel utì: Cæsura hæc omnia tendit.
O se corripit aut tendit penultima in ohe.
Corripe particulas in à, è, verbi ab origine longas;
Quale, putà & cavè, item vidè: sic de fine prioris
Literulam componentis; sĭquidem, crucĭfigo.
Bis di- brevis; re- tantum à nomine syllaba longa est.
disertus. dirimo. res. rêfert.

Accentus.

Oxytonum; -εὶ, vel -ὶ, -τὴν, -ὶς, -ὰς, -ὴ, -ὺς, -ὲ, -τὺς, -δὰ, -δὸν, -ὺ, -ξ.
οἰονεὶ, ἀκονιτὶ, ἐθελοντὴν, χωρὶς, ἑκὰς, μὴ, ἐγγὺς, ὀψὲ, ἐντὸς, ἀναφανδὰ, ἰλαδὸν, μεταξὺ, ὀδὰξ.
Omne Paroxytonum est in -άκις vel -ίκα, -δρα, vel in -θεν.
μυριάκις, αὐτίκα, ὑπόδρα, οὐρανόθεν.
Aut -θι: nisi ex πᾶς, οἶκος, & ἄλλος, & ἐκτὸς, & ἔνδον.
οὐρανόθι: πάντο-, οἴκο-, ἄλλο-, ἔκτο-, ἔνδο-, θι, -θεν.
Accentum in membro servant composta supremo; τουνώεχον
Ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, εἶτα, πάλαι, πρόσθενque remandant.
ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, ἔπειτα, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν.

Pau-

Paucula in -οῖ, -οῦ, -χῆ, -χῶς circumflexa notantur.
ἁρμοῖ. ἀλλαχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς.

Vox οὐκ, ὡς, atona est: utravis, si puncta præibit,
Ὥς etiam pro sic posita, aut post nomen, acuta est.

Pauca retro, porróve, tonos aliquando retrudunt.
σφόδρα, ἄληθες; ἔλεον, ἑκοντὶ, ἡσυχῆ.

Omne, à plurali si Syncope demit ε, neutrum. τάχα.
Rara Polytona; ut ἥνιδε *et* ἠνίδε; *et* ἔνδοι *et* ἐνδοῖ.

Multæ Particulæ, Indefinito prope sensu
Encliticæ sunt; ut ποθὶ, πῶς, ποτὲ, πού, γὲ, τὲ, πὲρ, τοὶ. Vide p. 59.
Plures si coeant, accentum prima reposcit.
θήν που τοι Ιλ. ν. 813. ποτέ τοι τι Οδ. δ. 328.
Vix sunt Encliticæ, præter que, ve, vel ne, Latinæ.
Attica litera -ὶ, fini adjecta, notatur acutè.
νυνὶ Thuc. 379. B. οὑτωσὶ Aristoph. Plut. 5. 1, 5.

Particularium Heterotonia.

Oxytona. δηθὰ diu. ἐκποδὼν eminus. ἐμποδὼν cominus. ἐπισχερὼ deinceps. θαμὰ crebrò. ἰδοὺ ecce. ἰὼ io. οἲ heu. ποθὶ, ποτὶ aliquando. χαμαὶ humi.

Paroxytona. ἀβάλε utinam. ἄγχι prope. ἅλις satis. ἅπαξ semel. ἄρτι nuper. ἀτρέμας placidè. ἄχρις, μέχρις usque. ἔτι adhuc. ἐνθάδε hic. μόγις, μόλις vix. νόσφι seorsim. πάγχυ omnino. πάνυ valde. πρόχνυ geniculatim. πέριξ circumcirca. ὕψι altè.

Proparoxytona. ἄντικρυς coram. ἕκητι causâ. πέρυσι anno superiore.

Circumflexa. αὖ rursus. εἰκῆ frustra. ἐκεῖ ibi. ἑξῆς deinceps. εὖ bene. ἦ certè. μῶν nonne? νῦν nunc. πῆ quâ. ποῖ ubi. πῶς quomodo. φεῦ heu. ὦ o.

Antecircumflexa. ἐνταῦθα hîc. ἐντεῦθεν hinc. ἶφι fortiter. θᾶσσον ocyus. μᾶλλον magis. σῖγα tacitè.

Particulæ Dialecticæ.

Atticæ.

- δ᾽δεὶ huc Nub. pro δεῦρο.
- τῆτες hôc anno Nub.
- τήμερον hodie Plut. pro σήμερον.
- αὐτοῦ ibi Plut.

} Aristoph

Ionicæ.

- ἀτρεκέως verè Hom Iλ. ζ. 10. pro ἀτρεκῶς.
- ἐνθεῦτεν hinc 1. 26. pro ἐντεῦθεν.
- κῆ quò 9. 8. pro πῆ.
- μέγαθος valdè 67. 29. pro μέγεθος.
- ὅκως postquā 266. 25. pro ὅπως.

} Her.

Doricæ.

- ἁμᾶ simul Id. 11. 39. pro ὁμοῦ.
- ἆμος quando Id. 13. 25. pro ἦμος.
- αὐτόγα hic profectò Id. 11. 16. pro αὐτόγε.
- ἐνδοῖ intus Id. 15. 1. pro ἔνδον.
- ἐπεί κα postquam Id. 18. 56. pro ἐπείκε.
- μὰν quidem Id. 1. 71. pro μὴν.
- ὅκα quando Id. 1. 66. } pro ὅτε
- ὅκκα idem Id. 1. 87. } pro ὅτε
- ὅπα ubi Id. 4. 24. pro ὅπη.
- ὁπανίκα quando Id. 23. 33. pro ὁπηνίκα.
- ὅπα unde Id. 22. 11. pro ὅπη.
- ὁππόκα quando Id. 5. 98. pro ὁπότε.
- πᾶ quò Id. 4. 3. pro πῆ.
- πανᾶ penitus Id. 8. 41. pro πάντη.
- πλὰν præterquam Id. 14. 53. pro πλήν.
- πόκα unquam Id. 8. 15. pro ποτέ.
- πόταγε agè Id. 1. 62. pro πρόσαγε.
- πρᾶν nuper Id. 2. 115. pro πρώην.
- τᾶμος tunc Id. 13. 27. pro τῆμος.

} Theoc.

- τᾶτες hôc anno Schol. in Aristoph Acharn. 1. 1. 15.
- τηνεῖ illic Id. 1. 106. pro ἐκεῖ.
- τηνῶθι idem Id. 8. 44.
- τόκα tunc Id. 7. 154. pro τότε.

} Theoc

Poeticæ.

- ἄλλυδις alibi Iλ. λ. 486. pro ἄλλοτε
- ἴμυδις simul Iλ. ι. 6. pro ἅμα.
- ἔμπροσθεν coram Theoc. Id. 9. 6. pro ἔμπροσθεν.

De suâ in Adverbii formam vox septupla transit.

hic, quòd; partim, multùm; illic; agè; repentè; pòst; ùt.
τῷ sic, οὗ ubi; μέγαθος valde, εὐθὺς statim; αὐτοῦ ibi, ἄγε agè;
τυχὸν forsitan; μετὰ postea; ἐπεὶ postquam.

PRÆ-

PRÆPOSITIO.

Appositæ Præpositio est anteambulo vocis;
Componitque omnes voces, casumque gubernat.
Octupla bis monosyllaba; ab, abs, a, ad, præ, per, ob, ex, e,
Cum, de, pro, sub, post, in, trans. Dissyllaba sena est;
Ante, inter, contra, circum, præterque, superque.

Litera compositæ mutata, inserta, minuta est;
Consona, n, b, d, r, x, se crebra secutis
Assimilat: n fit l, m, r, si sequitur par.
illudo, immergo, irrogo.
Ante etiam b, p, rursus n vertitur in m.
imbibo, impono.
B fit c, f, g, p; ex his siqua sequatur.
occurro, succurro. offero, suffero.
oggannio, suggero. opprimo, supprimo.
B fit in his, asporto, ostendo, sustineo, s.
D fit c, f, g, l, n, p, r, s, item t.
accipio, afficio, aggero, alligo, annuo,
appono, arrogo, assero, attollo.
Per- rarò r mutat & inter rariùs, in l.
pellicio, intelligo.
X fit f, si f sequitur, velut effero: binis
Aufugio, aufero, verti ab in au vult Antistoichœis.
Paucis ultima post, per, ad, ob, trans, consona dempta est.
pomœrium, pejero, asto, operio, trado.

Literulas Apposta sibi & Composta præoptat.
Apposita ab, vocalem, aut h; r, prævenit, aut d.
ab ovo, Hor. ab homine, Tull. ab re, Plaut. ab dextrâ, Ter.
Q, r, t post abs: ferè quævis consona post à:
abs quivis homine Ter. non abs re; abs te Ter.
à Jove Virg. à puero Ter. &c.
Consona sic post è venit: omnis litera post ex.
è flammâ cibum, ex animo, ex sententiâ. Ter.

Composita

Compoſita ab propriè vocalem prævenit, aut h;
abutor. abhorreo.
Nec renuit liquidam; aut mutam, ſi grata ſit auri;
abluo, abnuo, abripio, abſolvo; abdico, abſore; abmitto Plaut.
Abs neque, ſi c, t ſubit: à, ſi m ſubit, aut v.
abſcedo, abſtineo. amoveo, avello.

Trina bis eſt Græcis Monoſyllaba, ἐν, ἐξ, πρὸ, πρὸς, εἰς, σὺν.
Sena bis eſt Diſſyllaba, metri transfuga; nullo
Vult niſi Pyrrichio Dithyrambo, plùs cita, ſtringi.
Ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀνὰ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ,
Μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Ἐν, σὺν ν *crebro variant; velut in- priùs, et con-.*
Si γ, κ, *vel* χ *ſequitur*, ν *vertitur in* γ;
Salvo utcunque ſono: β, π, μ, ψ, φ; *it in* μ:
ἐγγράφω, συγγράφω ἐγκαλέω, συγκαλέω. ἐγχειρέω, συγχαίρω.
ἐμβάλλω, συμβάλλω. ἔμμετρος. σύμμετρος. ἐμπίπτω, συμπίπτω.
ἔμψυχος, σύμψυχος. ἔμφυτος, σύμφυτος.

Ante ſed has λ, ρ, σ; ν *parılitera conſit.*
ἔλλειψις, σύλλειψις. ἐῤῥιζόω, συῤῥάπτω. σύσσιτος.

Vocalis, ſociam ἐξ; *ſociam* ἐκ, *ſibi Conſona mavult.*
ἐξ ἀρχῆς. ἐκ πυρὸς.

Σὺν *ſi ſubſequitur vel* ζ, *vel conſona poſt* σ,
Perdit ν; *ſed, vocali veniente, reſumit.*
συζητέω συνεζήτουν. συστέλλω συνέστελλον.

Contrahitur προ-, *bis; ut* προ-*et* ἐ, πρὔχον, *ſic* προ *&* ὁ, φρουρῶ.
Thuc. 93. B. 2 Cor. 11. 32.

Diverſos Præpoſitio una inducere ſenſus.
Compoſito mirè ſolet; & ſibi dicere contra:
Creber & augmenti eſt, decrementique character.

Ab: abavus, abnepos. *De:* demiror, demens.
E: egregius, elinguis. *Ex:* exubero, exanguis.
In: incurvus, innocens, invocatus *i.e.* imploratus, invocatus *i.e* non vocatus.
Per: perfidelis, perfidus.

Πεὶ:

Πρὸ: πρόπους magnos habens pedes, προβάλλομαι accuso.
Πρὸς: πρόσφατος recens, προσφέρομαι vescor.
'Ανὰ: ἀναβαίνω ascendo, ἀναγιγνώσκω lego.
'Αντὶ: ἀντίθεος divinus, ἀντίχριστος antichristus.
'Απὸ: ἀπογίνομαι morior, ἀποτείνω extendo.
Διὰ: διάψαλμα pausa inter cantandum, διάβολος accusator.
'Επὶ: ἐπιτιμάω reprehendo, ἐπόγδοος sesquioctavus.
Κατὰ: καταίφημι affirmo, καταντειπεῖν contradicere.
Μετὰ: μετανοέω resipisco, μετέρχομαι ulciscor.
Παρὰ: παρακαλέω consolor, παράνομος iniquus.
Περὶ: περιοράω contemno, περίειμι excello.
'Υπὲρ: ὑπερορίζω extermino, ὑπέρφιαλος perfidus.
'Υπὸ: ὑποπίνω largiùs bibo, ὑποδείδω subvereor, ὑπόχρυσος aurum adulterinum.

Se geminat Præpositio, aut aliam sibi nectit:
Nominis & gradibus se comparat Adjectivi.

Ininde Liv. proinde Ter.
προπροκυλινδόμεναι Ιλ. χ. 221. προσαπαραγράφω Dem.
In ante Tull. ἀμφὶ περὶ κρήνην Ιλ. β. 305.
Præ, prior, primus. post posterior postremus, ante anterior.
Πρὸ πρότερος πρώτατος πρόατος πρῶτος, ὑπὸ ὕστερος ὕστατος, ὑπὲρ ὑπέρτερος ὑπέρτατος & ὕπατος.

Quantitas.

De, præ, pro brevis est, si vocalem anteit, aut h.
deerro, dehisco, præeo, præhibeo, proavus prohibeo.
At pro corripitur, sequitur si consona, paucis.
procella, profugus, pronepos, protervus, profundus;
profiteor, proficiscor, profari, propero.
In his procreo, profugio, propago, pro communis est.

Accentus.

Fine tonum Præpositio gerit omnis acutum;
Præter tres atonas, ἐξ, εἰς, ἐν: Sin vice Verbi
Ponitur, aut casum sequitur, tonus antè locatur:
οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Gal. 3. 28. εἰρήνης πέρι Herod.
*Vix ἄνα vel δία, * nomina ne parilitera fiant.* * Ἄνα δία.

Dialectus.

His crebrò Atthis [1]ἐνὶ, [2]ξὺν, [3]ἐς; *his,* [4]προτὶ *vel* [5]ποτὶ *Doris:*
[6]Εἰν, *et* [7]ὑπεὶρ, [8]ἀπαὶ, *et* [9]παραὶ, *atque* [10]ὑπαὶ *usa Poesis.*
Dorica præpositi μετὰ *per* [11]πεδὰ *versio mira est.*

[1] Ιλ. α. 30. [2] Thuc. 109. B. [3]5. B. [4] Ιλ. γ. 116. [5] Theoc. Id. 1. 27. [6] Ιλ. ε. 160. [7] Ιλ. ψ. 227. [8] Ιλ. λ. 663. [9] Οδ. α. 306. [10] Ιλ. γ. 376. [11] πεδέρχομαι Theoc. Id. 29. 25. Pind. Nem. Od. 7. Ant. 4. πεδάμειψαν Ol. Od. 12. Ant.

CON-

CONJUNCTIO.

Vocibus innectit medium Conjunctio vinclum;
Altera conjungit, disjungit & altera voces.
Nempe notæ primæ sunt &, nec; vel, ve secundæ.
Sub conjunctivâ, species comprensa quaterna est:
Ut, quòd, enim, quia, nam, Causæ: si, Conditionis:
Ergo concludit: quamvis, tamen, Adversantur.
Sub Disjunctivâ, vox Discretiva; sed, autem.
Conjungit voces, disjungit Copula sensum;
Disjungit voces, jungit Disjunctio sensum.
Sunt quæ * præponi; sunt quæ † succedere malunt
Particulæ, interdum in ** Composito anteire volentes.

* Præpositæ. at, aut, &, nam, nec, sed, si, vel, ἀλλὰ, ἐὰν, εἰ, ἢν, ἵνα, καὶ ὅμως, ὅπως, ὅτι, πλὴν, ὡς. Poet. ὄφρα.

† Postpositæ. autem, enim, ne, que, quidem, quoque, ve, verô. ἂν, γὰρ, γὲ, δὲ, δὴ, κὲ, κὲν, μὲν, μὴν, οὖν, πὲρ, τὲ, τοί.

** Enimvero; enim rariùs præponitur; quater apud Plautum. τοιγὰρ, μενοῦνγε.

Sunt, quas vel præponere vel postponere fas est.
ergo, itaque.

Paucæ explent, non absque ornatu aut arte locatæ:
Complementa. -ce, -cine, -met, -pse, -pte, -te.
Explementa. ἄρ, θὴν, νὺ, νυὶ, πὼ, ῥὰ, τοί.

Accentus.

Hæc acuuntur ἐπεὶ, ἐὰν, ἀλλὰ; ἀτὰρ, αὐτὰρ, *&* ἠέ.
Circumflectitur οὖν *simplex vel compositivum.*
οὖν, γοῦν, τοιγαροῦν, μενοῦνγε. Ionicum ὦν Herod.
Ἤγουν, οὔκουν, οὐμῶν- *&* -ουν; *tonus his præacutus.*
Præpositum & casus, variarum & Sylloga vocum,
Contextu scito formam adverbiascit in unam.
διακενῆς Polyb. frustra. καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν 2 Cor. 4. 17. excellenter.
Vox eadem in Qualis vel Quanti classe locatur.
ἀντικρὺ apertè Lucian. è regione Thucid.
Quinetiam una eadem Loci erit vel Temporis index.
ubi ὅπου.

Synopſis Particularum.

Adverbium.

PRIMITIVUM. ἄγαν Xenoph. λίαν Luc. 23. 8. valde. ἄχεις Act. 11. 5. μέχρις Matth. 11. 23. uſque. εἰκῆ Matth. 5. 22. μάτην Ibid. 15. 9. fruſtra. ἵνα ubi Ariſtoph. Nub. 1. 4. 6. ut Joh. 16. 1. πάλιν rurſus Joh. 16. 19. πρὶν priùs Marc 14. 72.

POETICUM. αὖ rurſus Ιλ. α. 459. μάψ. fruſtra Ιλ. β 120. ὄφρα donec Ιλ. β. 769. ut Ιλ. α. 147.

DERIVATUM. ἀνδρακὰς viritim Οδ. ν. 14. πάνυ omnino Ariſtoph. Plut. 1. 1. 57. μάλα valde quaſi à μαλύς. ἀμέλει pàx Nub. 1. 6. 39. πάμπαλαι fruſtra Demoſth. ἔμπαλιν Herod. 338. 1. τοὔμπαλι Anthol. Tetraſt. versâ vice. ἐκ μέρους partim. 1 Cor. 13. 10. καθόλου univerſim Act. 14. 18. καθ' ἕκαστα ſingulatim. Ariſtot.

Qualitatis.

PRIMITIVUM. εὖ bene Eph. 6. 3. εἰκῆ temere Ariſtoph. Plut. 23. 80. ἶφι fortiter Ιλ. α. 38.

DERIVATUM. κρύβδην clam Demoſt. σῖγα tacitè Apollon, ἀρρεπέως firmiter Plut. ἀκονιτὶ facilè Thuc. ἀναιμωτὶ incruentè Apollon. Argon. l. 2. Πρὸ ἔργου è re Ariſtoph. Plut. 2. 6. 5. ἐπαυτοφώρῳ in ipſo factoibid. 2. 4. 41. ἐξεπίτηδες deditâ operâ Ibid. 4. 3. 57. *Poet.* ὄχα Ιλ. α. 69. ἔξοχα Ιλ. ε. 61. eximiè. ἀκὴν tacitè Ιλ. γ. 98. πρόχνυ geniculatim Ιλ. ι. 566.

Ἀπὸ θυμοῦ invitò Ιλ. α. 562. ἀπὸ τρόπου indecenter Plato. ἀπὸ σκόπου abs re Dion. Hal. ἀπὸ εἰκότος non veriſimile Pauſ. Phoc. ἐξ ἀπροσδοκήτου Plato. ἐκ τ' αὐτομάτου Plut. inopinatò. ἐκ τοῦ εὐθέος temere Thuc. lib. 1. ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος confidenter Plato. δι' ἀκριβείας accuratè Ariſtot. ἐν τῷ φανερῷ palam, ἐν τῷ κρυπτῷ clam Matth. 6. 4. παρ' ἀξίαν indignè Bud. πρὸς ὀργὴν iracundè Demoſth. ἐκ προαιρέσεως Demoſth. κατὰ προαίρεσιν Ariſtot. conſultò. ἀνὰ λόγον, κατὰ λόγον Ariſtot. περὶ πόδα Lucian. congruenter. πρὸ ὁδοῦ, πρὸς ἀγαθοῦ Ariſtot. πρὸς τρόπου Plato. εἰς καλὸν Xenoph. commodè. ὁδοῦ πάρεργον à propoſito Plut. Theſ. Νεανικῶς Ariſtoph. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον Bud. εἰς τὸ δυνατὸν Xenoph. ὅσα χὴ ὡς ἂν ᾖν δυνατὸν Plato. ὡς ἔνι μάλιστα Lucian. ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρέντων, ἐκ τῶν ἀφορμῶν. Poet. καδδύναμιν Heſiod. ἔργ. α. 334. pro virili.

Ὅπως ἔτυχε temere Demoſt. ὅπως Lucian. ὅπη Thuc. ἀμηγέ, ἀμηγέπως Heſych. ἀμωσγέπως Plut. Peric. quodammodo. Ἀμοιγέποι Heſych. ἐφ' ἓν Ariſtot. uno modo. Ὅπη ἂν Plato 3. Rep. ὅπη οὖν Ibid. 2. Rep. ὁπηδήποτε Bud. ὅπως ἂν Ariſtoph. Nub. ὁπωσοῦν Ariſtot. ὅπως ποτὲ, ὁπωστιοῦν, ὁπωσδήποτε Demoſth. ὁπωσδηποτοῦν Bud. quomodocunque.

CAUSÆ ἕνεκεν Matth. 19. 5. χάριν Luc. 7 47. Poet. ἕκητι Heſ. ἔργ. α. 4. gratiâ.

SIMILITUDINIS. PRIMITIVUM. ὡς ut Matth. 6. 10. ὥς ſic Ιλ. α. 33.

DERIVATUM. οὕτως ſic Luc. 22. 26. ὡσαύτως Xen. κατὰ ταῦτα Thuc. Poet. ὁμῶς Ιλ. ε. 535. τῆμος Ιλ. ο. 51. ſimiliter. Οἷον Ariſtoph. οἷα Anthol. Tetraſt. καθὼς 1 Theſſ 4. 6. καθὸ, καθάπερ, καθαπερανεὶ Ariſtoph. καθότι Thuc. καθαπεροῦν Bud. ᾗπερ Ariſtoph. Acharn. 2. 2. ὡς ἂν Xenoph. ὡσεὶ Heſiod. ὥσπερ ἂν εἰ Iſocrat. ὡσπεροῦν, ὡσπεροῦν δὴ Bud. ὥσπερ ἀμέλει Plut. quemadmodum.

Quan

Quantitatis.

PRIMITIVUM. ἅλις ſatis Ιλ. β. 90. ἅδην abunde Ιλ. ε. 203.
DERIVATUM. πολλὸν Herod. 30. 15. πολλῷ Ariſtoph. Plut. 1. 2. κάρτα Herod. 306. 32. multùm. ἴσον Ιλ. α. 63. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ Thuc. ἐπὶ ἴσοις καὶ ὁμοίοις Xen. ἐξ ἰσότητος 2 Cor. 8. 14. æqualiter.

Amplificationis.

Μέγα Herod. 3. 14. μεγαλωστὶ 95. 25. valde. Ὑπερφυῶς Herodian. ὑπερλίαν 2 Cor. 12. 11. nimis. Poet. διαμπερὲς Ιλ. ε. 1. 2. διαπρὸ Ιλ. δ. 138. διαπρὸ Dion. Af. penitus. Ἐκ περιουσίας multò magis Ariſtot. Pol. 5. ἐκ περισσοῦ Plato ἐκ περισσοῦ μᾶλλον Marc. 14. 31. ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ Epheſ. 3. 20. λίαν ἐκ περισσοῦ Marc. 6. 51. πρὸς ἀφθονίαν Iſocrat. excellentiſſimè. εἰς τὸ ἔσχατον Lucian. εἰς τὰ ἔσχατα Demoſth. ſummè. περὶ παντὸς Thuc. lib. 2. περὶ πολλοῦ, ἐπὶ πλεῖστον Plato. Plurimi. Πάντως Plato. παντελῶς Xen. Pæd. τὸ παράπαν Ariſtoph. Plut. 1. 1. 17. πάντῃ πάντως Ariſtot. ἀντὶ παντὸς Bud. ἐπὶ τὸ πᾶν, εἰς πάντα, παντάπασι Plato. πανσυδεὶ Thuc. lib. 8. Poet. πανσυδίῃ Ιλ. β. 12. πάμπαν Ιλ. α. 422. omnino. Καὶ πολύ γε Plato de Leg. ἐπὶ πολὺ Thuc. ὡς ἐπὶ πολὺ Iſocrat. παμπολύ, ὡς τὰ πολλὰ Plato. περὶ πολλὸν Apollon. Arg. εἰς μέγιστα Plato. τὰ μάλιστα, μάλιστα πάντως, ἐν τοῖς μάλιστα Ariſt. παντὸς μᾶλλον Plato de Leg ὁμοίως τοῖς μάλιστα Demoſt. μάλιστα ἐκ πάντων, οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα Thuc. ut plurimùm.

Hæ particulæ ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόν τε, ὅσον, ᾗ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως, cum ſequentibus, nempe μάλιστα, τάχιστα, &c. V.G. ὅτι μάλιστα Ariſtoph. Plut. ὡς ὅτι μάλιστα Plato. lib. 6. de Leg. ὡς οἷόν τε μάλιστα Demoſth. ὡς τάχιστα Eurip. Hec. ἐπεὶ τάχιστα Xen. ἐπειδὴ τάχιστα Demoſth. ᾗ δυνατὸν τάχιστα Xenoph. Hellen. 6. ὅπως τάχιστα Sophoc. ὅσον πλεῖστον Xenoph. ὡς δυνατὸν πλεῖστον Iſocrat. quàm, vel perquàm maximè, celerrimè. Utriuſque ſortis formulæ cum nomine junguntur; V.G. ὡς λαμπρότατος ſplendidiſſimus Xen. ὡς δυνατὸν κάκιστος peſſimus Iſoc. ὡς μάλιστα σοφὸς ſapientiſſimus, &c.

Hæ verò ὡς, ὅσον, ἡλίκον, ὡς σφόδρα ſequuntur vocem ſenſu ferè poſitivo; i. e. θαυμαστὸν, θαυμάσιον, ἀμήχανον, &c. viz. θαυμαστὸν ὅσον Ariſtot. θαυμάσιον ἡλίκον Bud. θαυμαστῶς ὡς σφόδρα Plato lib. 1. Rep. θαυμασίως ὡς Plato in Phæd. ἀμήχανον ὅσον Plato. quàm mirabiliter, immane quantum.

Ὅτι, ὅσον quàm, cum ſequente neutro; ut ὅτι τάχος Plato. ὅσον τάχος Bud. quàm celerrimè.

Diminutionis.

PRIMITIVUM. ἦκα ſenſim Ιλ. γ. 155. σχεδὸν ferè Act. 13. 44. μόλις vix 14. 18.
DERIVATUM. μόγις Luc. 9. 39. σχολῇ Xenoph. vix. λίγδην Οδ. χ. 278. ἐπιλίγδην Lucian. ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς Bud. ſtrictim. ἐλαττόνως minùs Plato. γοῦν ſaltem Demoſth. Poet. μίνυνθα paululum Ιλ. α. 416. Παρ' ἕνα Lucian. παρὰ μίαν 2 Cor. 11. 24. uno, unâ minus. περὶ ὀλίγου, παρὰ μικρὸν Iſocrat. παρὰ φαῦλον Bud. εἰς οὐδὲν Matth. 5. 13. parvi, minimi. Ἐν ὀλίγῳ Act. 26. 28. παρασχεδὸν Apollon. Argon. ferè. Ὅσον βραχὺ Anth. l. 2. ὅσον βαιὸν Anthol. ὀλίγον ὅσον Lucian. κατὰ μικρὸν Iſocrat. εἰς ἐλάχιστον 1 Cor. 4. 3. οὐ πάνυ Xenoph. ἥκιστα σχολῇ γε Bud. quàm minimè. Οὐδ' ἀρχὴν Pauſan. οὐδὲ γρῦ Ariſtoph. Plut. 1. 1. 17. ne tantillum. Μονονοὺ Ariſtoph. Veſp. ὅσον οὐ Thuc. ὅσον οὔπω Plut. Romul. ὅσον οὐδέπω Thuc. ὅσον οὐκ ἤδη Xenoph. Hellen. 6. tantùm non. οὔτι Ιλ. α. 153. οὔτοι γε Ariſtot. μήτι δὴ, μήπου γε δὴ, μήτοι γε, μὴ ὅτι δὴ Plato. μήτοι γε δὴ, μὴ ὅτι γε Bud. μὴ οἷον Polyb. lib. 5. nedum.

Temporis.

PRIMITIVUM. ἀεὶ semper Hebr. 3. 10. νῦν nunc Joh. 2. 8. ἤδη jam Matth. 3. 10. αὔριον cras Matth. 6. 34. χθὲς heri Act. 7. 28. ἄρτι nuper Matth. 9. 18. ἔτι adhuc Matth. 12. 46. θάμα crebrò Ιλ. ο. 470. ὅτε Luc. 4. 25. εὖτε Ιλ. α. 242. ἡνίκα Οδ. χ. 198. quando. ὀψὲ serò Marc. 11. 19. πάλαι olim Matth. 11. 21. πέρυσι anno superiore Demosth. παραχρῆμα subitò Herod. 305. 12. Poet. αἶψα statim Ιλ. α. 303. δηρὸν diu Ιλ. α. 416. εἶθαρ statim Ιλ. ε. 337. ἦμος quando Ιλ. α. 475. μέσφα donec Ιλ. θ. 508.

DERIVATUM. αὐτίκα statim Ιλ. α. 386. αὖθις rursus Ιλ. α. 425. αὐτόθεν ex tempore Ιλ. τ. 77. ἀωρία intempestivè Aristoph. Acharn. 1. 1. 22. ἑκάστοτε 2 Pet. 1. 13. πάντοτε Matth. 26. 11. semper. ἐς' ἂν Herodot. ἔστε Xenoph. donec. εὐθὺς statim Matth. 3. 16. ἕως quamdiu Joh. 12. 35. τηνίκα, ὁπηνίκα Aristoph. Av. πότε Matth. 25. 39. ὅταν Xen. ὁπόταν Lucian. ἐπὰν Phocyl. ἐπειδὰν Lucian. quando. τότε tunc Matth. 16. 20. πολλάκις sæpe Aristoph. Plut. 2. 2. 1. πρωΐλω Ιλ. ε. 832. πρωΐ Matth. 16. 3. manè. σήμερον hodie Matth. 6. 11. σ pro spiritu aspero. Poet. δηθὰ Ιλ. ε. δηρὸν Ιλ. β. 435. diu. εἰσότε donec Οδ. τ. 144. ἐπειὴ postquam Ιλ. α. 156. ἦμαρ interdiu Hesiod. cum compositis. αὐτῆμαρ eodem die Ιλ. α. 81. ἐννῆμαρ spatio novem dierum 53. πανῆμαρ toto die Apollon. Argon. νύκτωρ noctu Hesiod. πάρος prius Ιλ. α. 453. πρῲ manè Aristoph. concion. πρὸ ante Aristoph. Av. πρωΐζα nudiustertius Ιλ. β. 303, ῥίμφα raptim Ιλ. ζ. 511. τῆμος tunc Ιλ. η. 434. τόφρα tamdiu Ιλ. α. 509. χθιζὰ heri Ιλ. β. 303. Ἔναγχος nuper Aristoph. πρόπαλαι olim Bud. Ἐξαῦτις Ιλ. α. 223. εἰς τὰ ἔπειτα Thuc. postea. Διαπαντὸς Marc. 5. 5. ἀδιαλείπτως 1 Thess. 5. 17. δηνεκὲς Hom. Hymn. in Apoll. v. 255. διηνεκέως Οδ. δ. 836. εἰς τὸ διηνεκὲς Hebr. 7. 3. εἰς τὸ παντελὲς Heb. 7. 25. εἰς ἀεὶ Lucian. semper. Ἐν δέοντι Bud. εἰς δέον Demosth. tempestivè. Ἐπὶ μικρὸν Aristot. ἔτι μικρὸν ὅσον ὅσον Hebr. 10. 37. tantillo tempore. Ἐκ ποδὸς Dion. Hal. ἐξ ὑπογυίου Aristot. ἐκ τοῦ καιροῦ Polyb· τὴν ταχίστην Demosth. παραχρῆμα Matth. 21. 19. ἐκ τοῦ παραχρῆμα Demosth. εἰς τὸ παραχρῆμα Plato. ἐν βραχεῖ, ἐν ἀκαρεῖ Lucian. δι' ὀλίγου Thuc. ἐξαίφνης Luc. 9. 39. Poet. ἐξαπίνης Aristoph. Plut. 2. 3. 2. citò, momento. Ἐκ πολλοῦ Thuc. μέχρι πόρρω Aristot. ἐπὶ δηρὸν Apollon. Argon. diu. Ἐν τῷ παρόντι Thuc. ἐν τῷ παραυτίκα Bud. τὰ νῦν Plut. νυνμενὶ Aristoph. Av. νῦν ἄρτι Plato. καὶ νῦν ἔτι Thuc. l. 2. ἔτι τοίνυν Dem. nunc, illico. Ἀπὸ τοῦ νῦν 2 Cor. 5. ἀπ' ἄρτι Matth. 16. abhinc. Ὁσημέραι quotidie Aristoph. Plut. προτεραίᾳ pridie. ὑστεραίᾳ Demosth. τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ Act. 21. 26. ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ Luc. 9. 37. τῇ ἐπαύριον Act. 11. 12. ἐπὶ τὴν αὔριον Luc. 10. 35. postridie. εἰς ἡμέραν αἰῶνος in æternum 2 Pet. 3. 18. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας 1 Cor. 4. 11. ad hanc horam. ἕως ἄρτι Joh. 5. in hunc diem. Δείλης ὀψίας vesperi Bud. δείλης ἑώας Bud. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ Xen. pæd. 2. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν Polyb. lib. 3. πρωΐ πάνυ Aristoph. Vesp. 1. 1. 104. ὄρθρου βαθέος Luc. 24. 1. ὑπὸ τὸν ὄρθρον Joh. 8. 2. diluculo. Ἤδη ποτὲ aliquando Ιλ. α. 260. Τότ' ἤδη Demosth. δήποτε Xenoph. tandem. Μέχρι τοῦ ἂν οὗ quousque Aristot. Πώποτε unquam Ιλ. α. 106. οὔποτε Ιλ. α. 234. οὐδεπώποτε Aristoph. Plut. nunquam. Οὔπω Xenoph. οὔπω Sophoc. οὐδέπω Ιλ. α. 108. οὐδέπω Apollon. Argon. μήπωγε Aristoph. Nub. nondum.

Loci.

Loci.

PRIMITIVUM. οἶ, ὃ ubi Ariſtoph. ἐγγὺς Joh. 6. 19. ἴκταρ Plato. πέλας Prov. 27. 2. prope. πέραν ultra Marc. 5. 1. χαμαὶ humi Xenoph. δεῦρο huc Luc. 18. 22. Poet. ἄψ retro Ιλ. α. 60. ἄγχι prope Ιλ. ε. 185. τῆλε procul Ιλ. β. κατάλ. 370.

DERIVATUM. δημοσίᾳ publicitus Demoſth. ἰδίᾳ privatim 1 Cor. 12. 11 χάμαζε in humum. Ιλ. γ. 29. θύραζε foras Ariſtoph. Plut. 1. 2. κυκλόθεν Apoc. 4. 3. ἀμφὶς Ιλ. β. 13. πέριξ Herod. 46. 8. πέριπυ Herodian. lib. 2. circum. ἐπέκεινα ultra ibid. lib. 6. ἐπὶ τάδε cis Ariſtot. μεταξὺ Luc. 16. 26. Poet. μεσσηγὺς Ιλ. ε. 41. inter. Ἄλλοθι Diog. Laert. ἀλλαχοῦ, ἀλλαχῆ Xenoph. alibi. ἀλλόσε in alium locum Thuc. ὁμόσε in eundem locum Ιλ. ν. 337. Ἀντιπέραν Ariſtot. ἀπαντικρὺ Pauſan. καταντικρὺ Ariſtot. è regione. Ἄνωθεν Joh. 3. 31. ἀνεκὰς Ariſtoph. Veſp. 1. 1. 18. ſupernè. Πλησίον Joh. 4. 5. ἐγγύθεν Ιλ. ε. 72. ὁμόθεν Sophoc. πάρεγγυς Ariſtot. Pol. 3. ἐμποδὼν Eth. 5. Poet. ἆσσον (ab ἄγχιον) Ιλ. α. 335. ἐμπλὴν Ιλ. β. 526. prope. Ἐκποδὼν Ariſtoph. Ran. πόῤῥω Matth. 15. 8. πόῤῥωθεν Luc. 17. 12. μακρὰν Marc. 12. 34. μακρόθεν Luc. 18. 13. ἀπὸ μακρόθεν Luc. 16. 23. Poet. ἀπόπροθ Ιλ. η 334. ἀπόπροθι Ιλ. κ. 410. ἀπόπροθεν Ιλ. κ. 209. procul. Προποδὼν Heſych. ἔναντι Luc. 1. 8. ἀπέναντι Matth. 21. 2. ἐνώπιον Luc. 1. 16. κατενώπιον 2 Cor. 2. 17. ἔμπροσθεν 1 Theſſ. 1. 3. Poet. ἄντα Ιλ. ν. 184. ἄντην Ιλ. α. 187. coram. Ὀπίσω Luc. 9. 62. εἰς τὰ ὀπίσω Joh. 6. 66. ὄπισθεν Luc. 8. 44. εἰς τοὔπισθεν Ariſtot. ἀνόπιν, μετόπιν Heſych. κατόπιν Ariſtoph. Plut. 1. 1. retrò. Διαμφὶς Dion. Af. ἑκατέρωθεν Herodot. ἀμφοτέρωθεν Ιλ. ε. 726. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα Thuc. παρ' ἑκάτερα Philo. utrinque. Ὅπου Matth. 6. 20. ὅπου Ariſtoph. Nub. ποῦ δῆτα, πῇ δῆτα Bud. ὅπερ Ariſtoph. ubi. ὁπήποτε Plut. Pericl. ὁπουποτε, ὁπουδήποτε Bud. ὁπουοῦν Xenoph. ὅπου ἂν τύχῃ Ariſtot. ὁπουγοῦν Suid. ubicunque. πανταχοῦ Dem. πανταχῆ Plato. ἁμηγέπη Ariſt. Acharn. 2. 6. 38. ubique. ταύτῃ πη, πη ταύτῃ alicubi Plato. ἔνθα Ιλ. α. 536. ἐνθάδε Luc. 24. 41. ἐνταῦθα Plut. Public. ἐνταυθοῖ Ariſtoph. Nub. ἐκεῖ Matth. 2. 13. ἐκεῖσε Act. 21. 3. ibi. ὅθεν δὴ undecunque Sap. 15. 12. ἔνθεν Dem. ἐντεῦθεν Joh. 19. 18. ἄλλην καὶ ἄλλην hinc illinc Plato. οἷπερ Ariſtoph. ὅποι ἂν Plato Apol. quocunque. ἔνθα καὶ ἔνθα Ιλ. β. 462. δεῦρο κἀκεῖ Plut. Galb. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο Eurip. Phœn. huc illuc. ἄλλυδις ἄλλῃ aliò atque aliò Οδ. ξ. 35. Τῇ καὶ τῇ Anthol. Hexaſt. ταύτῃ καὶ ἐκείνῃ Herodot. hac & illac.

Ordinis.

PRIMITIVUM. εἶτα deinde Marc. 4. 28.

DERIVATUM. πρῶτα, πρώτιστα Ariſtoph. τὴν πρώτην Bud. ἀρχὴν Herod. 3. 21. ἀρχῆθεν 297. 30. ἐξαρχῆς Ariſtoph. κατ' ἀρχὰς Plut. in Solon. primùm. δεύτερα Herod. 11. 28. ἐκ δευτέρου Marc. 14. 72. ſecundùm. ἐκ τρίτου tertiùm Matth. 26. 44. &c. Τέλος Sophoc. τέλος δὲ Plato. εἰς τέλος Luc. 18. 5. τελευταῖον Æſchin. τὸ δὲ ὅλον Xen. τὸ σύνολον Plato. denique. Μεταστοιχεὶ ordinatim Ιλ. ψ. 358. Ἑξῆς Luc. 7. 11. ἐφεξῆς Ariſtot. καθεξῆς Act. 3. 24. deinceps. Ἔπειτα 1 Cor. 12. 28. μετέπειτα Hebr. 12. 17. εἰσέπειτα Sophoc. Ajax. deinde. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα Ariſtoph. Plut. 1. 1. 8. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ταῦτα Ariſtot. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο Bud. hactenus.

Congregandi.

PRIMITIVUM. ἅμα Matth. 13. 29. ὁμȣ̃ Joh. 20. 4. unà.
DERIVATUM. ἀγεληδὸν gregatim Ιλ. π. 160. συλλήβδην summatim Aristot. πανοικὶ cum familiâ Act. 16. 34. αὐτανδρὶ cum viris Polyb. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ Act. 2. 1. σὺν ϗ Nicand. Ther. v. 8. Poet. ἄμμιγα Apollon. Argon. lib. 1. simul.

Separandi.

PRIMITIVUM. Ἄνδα Matth. 10. 29. ἄτερ Luc. 22. 6. sine. νόσφι Anthol. χωρὶς Joh. 15. 5. seorsim.
DERIVATUM. κατα μόνας Marc. 4. 10. Poet. ἄνδιχα Ιλ. ψ. 378. ἀπάνδιχα Ιλ. α. 48. ἄπερθε Soph. Ajax. ἀπάτερθε Ιλ. β. 588. ἄνδιχα Ιλ. π. 412. διάνδιχα Ιλ. α. 189. seorsim.

Particulæ Sermocinales.

DERIVATÆ. Ῥωμαϊστὶ Latinè, Βαρβαριστὶ Barbarè Plut. ῥήτως disertis verbis 1 Tim. 4. 1. παῤῥησίᾳ liberè Joh. 7. 26. διαῤῥήδην Demosth. ἐπιῤῥήδην Apollon. Ἀργον. l. 2. clarè συντόμως concisè Act. 24. 4. αὐτολεξεὶ ad verbum Cic. 3. Tusc. Διὰ βραχέων Hebr. 13. 22. δι' ὀλίγων 1 Pet. 5. 12. paucis. Ὡσε ὅλον Plato de Leg. ὥσε τὸ σύνολον, ἐπίπαν Theophr. ἐπὶ κεφαλαίων, συνελόντι Demosth. summatim.

Affirmandi.

PRIMITIVÆ. ναὶ Luc. 12. 5. ἦ Ιλ. α. 77. certe, à verbo φῆ.
DERIVATÆ. ἀμὴν certè Joh. 10. 1. ὄντως Luc. 23. 47. τῷ ὄντι Plato de Rep. αὐτόχρημα Aristoph. reverà. πάνυ τι Bud. πάνυγε Xen. πάνυ μὲν ȣ̃ν Plato omninò. Γεμὴν Xen. γεȣ̃ν Bud. γȣ̃ν Plato. γέτοι Xen. γέτοιγε Plato. μένδη Dem. μέντοι Jacob. 2. 8. μέντοιγε Lucian. μέντοιγε Dem. μὲν ȣ̃ν γε Luc. 11. 28. μὲν ȣ̃ν Herod. ϗ μάλα Xen. τοίνυν Demosth. ϗ τοι Hebr. 4. 3. ϗ μὴν, ϗ δὴ Demosth. ἦ ϗ Ιλ. α. 63. ἦ μὲν Ιλ. α. 77. ἦ μὴν Aristoph. Nub. ἦ μὴν γε Plato. ἦπȣ Ιλ. γ. 43. ἤτοι Ιλ. α. 68. ἤτοι μέν. Ιλ. α. 140. sanè quidem.

Negandi.

PRIMITIVÆ. ȣ̓, ȣ̓κ, ȣ̓χὶ, μὴ. non.
DERIVATÆ. ȣ̓τοι Plato. ȣ̓τοιγε Aristot. μήτοι Bud. μήτοιγε Xen. non. Οὐ δῆτα Aristoph. ȣ̓ μὴν Demosth. ȣ̓ μὲν δὴ Xenoph. ȣ̓ μέντοι Plato. ȣ̓τοινυν Demosth. non tanè. ȣ̓κȣ̃ν neutiquam Plato. ȣ̓δαμῆ Plato. ȣ̓δαμῶς Ezech. 4. 14. ȣ̓μὴ Marc. 14. 25. ȣ̓δὲ γὰρ ȣ̓δὲ Ιλ. ε. 1. ȣ̓δέπω Οδ. μ. 433. ȣ̓δήπȣ, ȣ̓πήπȣ, ȣ̓ γὰρ ἄν πȣ Plato. ȣ̓χ' ὁπωσȣ̃ν Aristot. πώμαλα Aristoph. Plut. 1. 1. Poet. ȣ̓δέ μιν Ιλ. β. 276. μή νυ ȣ̓ Ιλ. α. 28. nequaquam.

Prohibendi.

PRIMITIVÆ. μὴ ne Matth. 6. 7. εἰ si Psalm. 91. 11. per Elleipsin, nequaquam.
DERIVATÆ. μὴ γὰρ, μὴ γάρ γε Demosth. μὴ δῆτα Demosth. μὴ γὰρ δὴ Bud. ȣ̓ γὰρ δὴ Xenoph. μὴ γένοιτο Rom. 3. 4. absit.

Hortandi.

DERIVATÆ. εὖγε euge Lucian. εἶα eia Ιλ. η. 427. εἶεν, εἶεν δὴ Plato. δεῦρ' ἴθι adesdum. Ιλ. γ. 130. δεῦτε adeste Matth. 4. 19. Ἄγε Plut. ἄγε δὴ Xen. ἴθι δή Plato. φέρε δὴ Dem. φέρε γὰρ Plato. φέρε τοίνυν Lucian. Poet. βάσκ' ἴθι Ιλ. β. 8. age, vade age ἄπαγε apage Philo. ὕπαγε abi Mat. 4. 10. ἄγε Jac. 4. 13. ἄγετε Xenoph. ἴτε Ιλ. γ. 390. agite.

Optandi.

PRIMITIVÆ. εἰ ὁ si Plut.
DERIVATÆ. εἴθε Ιλ. δ. 313. αἴθε Ιλ. χ. 41. ὄφελον 1 Cor. 11. 1. ὡς ὄφελον Οδ. ξ. 274. εἰ γὰρ ὄφελον Plato. ὀφελόνγε 1 Cor. 4. 8. εἴθ' ὡς Οδ. ξ. 468. καὶ εἴθε γε κἂν Lucian. αἴβαλε Anthol. utinam.

Demonstrandi.

DERIVATÆ. ἰδὲ Joh. 11. 3. ἰδοὺ Aristoph. ἠνὶ Plut. 1. 2. ἠνίδε Anthol. ἠνίδε Callim. ecce.

Explanandi.

DERIVATÆ. δῆτα Xen. ἅτε Plato. δήπου, δήπουθεν Demosth. δῆθεν Bud. δηλονότι Plato. δηλαδὴ Aristoph. videlicet. τουτέστι Act. 1. 9. τοῦτ' ἔστι Rom. 9. 8. ὅ ἐστι Heb. 7. 2. id est. Φέρε εἰπεῖν Porphyr. οἷον δὴ λέγω Plato. exempli gratiâ.

Dubitandi.

DERIVATÆ. τυχὸν 1 Cor. 16. 6. τάχα που, ἴσως που Bud. τάχ' ἂν Ιλ. α. 205. forsitan.
Poet. αἴκε Ιλ. α. 207. αἴκεν Ιλ. δ. 98. αἴκέν πως Ιλ. α. 66. αἴκέ ποθι Ιλ. α. 128. si fortè.

Interrogandi.

PRIMITIVÆ. ἆρα Aristoph. μῶν Ibid. an, num?
DERIVATÆ. πότερον utrum Joh. 7. 13. Poet. τίπτε quare Ιλ. α. 202. pro τί ποτε.

Jurandi.

PRIMITIVÆ. νὴ Aristoph. Plut. 1. 2. 17. μὰ Ιλ. α. 234. per. μὰ non per Aristoph. Plut. 1. 1. 22. ἦμὴν cum verbo ὀμνύω vehementiam addit apud Demosthenem; ὄμνυε ἦ μήν.

Particulæ Naturales, sive Passionum Eruptiones.

ὦ ô Aristoph. ὢ oh Ιλ. α. 475. αἶ heu. ἆ hau Aristoph. ἆ, ἆ, ἆ, ha, ha, ha. Euripid. ἒ ἒ eheu Æschyl. παπαῖ papæ Plato. ὦ πόποι proh Dii! Ιλ. α. 254. φεῦ heu Anthol. οὐαὶ væ Matth. 11. 21. εὐοῖ evohe Demosth pro coron. εὐὰν evan Pausan. πάππα compellatio patris Οδ. ζ. 57. μαμμᾶν matris Aristoph. Nub. ἄττα Anthol. τέττα Ιλ. δ. 412. seniorum.

Conjunctio.

COPULATIVA. καὶ &. τὲ que. Poet. ἠδὲ & Ιλ. α. 334. καὶ δὴ Demosth. καὶ δὴ καὶ Plato. καίτοι καὶ Plut. καὶ μὲν δὴ καὶ Isocrat. καὶ μέντοι καὶ Demosth. ἀλλὰ δὴ καὶ Liban. Poet. καί νυ Hesiod. atque etiam, μηδὲ Lucian. μήτε Luc. 9. 3. οὐδὲ Matth. 9. 17. οὔτε Act. 25. 8. nec, neque.

CONTINUATIVA. καὶ πρὸς Plato. πρὸς δὲ Demost. πρός γε Plato. προσέτι Herod. ἔτι δὲ Apollon. ἔτι τε Thuc. ἔτι δὲ Plato. ἔτι τοίνυν Demost. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις Demosth. ἐπὶ πᾶσι τούτοις Luc. 16. 26. καίτοι καὶ τοῦτο Demosth. præterea.

DISJUNCTIVA. ἢ Marc. 7. 11. Poet. ἠὲ Ιλ. α. 146. vel.

DISCRETIVA. πλὴν Aristoph. ἀλλὰ Rom. 5. 14. Poet. ἀτὰρ Ιλ. α. 166. αὐτὰρ Ιλ. α. 333. sed. ἀλλ' οὖν Demosth. ἀλλ' οὖν γε Aristot. ἀλλὰ μὴν Lucian. ἀλλά γε Bud. ἀλλὰ καὶ Xenoph. ἀλλά τοι, ἀλλὰ μέντοι Plato. οὐ μὴν ἀλλά γε Isocrat. οὐ μέντοι ἀλλά, οὐ μέντοι ἀλλά γε Plato. πλὴν ἀλλὰ Lucian. πλὴν καὶ Aristot. veruntamen. Poet. ἤπερ quàm Ιλ. α. 260.

CAUSALIS. ὡς 1 Pet. 1. 19. ἵνα Joh. 16. 1. ὥστε Aristoph. Poet. ὄφρα Ιλ. α. 147. ut. γὰρ οὖν, γὰρ οὖν τοι, γάρ τε Hesiod. γάρ τοι, γὰρ που Xenoph. γὰρ αὖ Demosth. μὲν γὰρ Thuc. γὰρ δή, γὰρ δήπου Plato. etenim. ἐπεὶ Luc. 1. 34. ὅτι Joh. 8. 44. ὅτι τοι Plato. διὸ 2 Pet. 1. 20. διότι Luc. 1. 13. διόπερ 1 Cor. 8. 13. διὸ καὶ Plato. ἀνθ' ὧν Luc. 1. 20. ἀνθ' ὅτου Demost. ἐφ' ὅτῳ Lucian. Poet. ἐπειὴ Ιλ. α. 156. ὅπῃ, ὁπηπῃ Aristoph. quoniam.

CONDITIONALIS. εἰ Matth. 4. 3. ἂν Joh. 20. 23. ἐὰν 1 Tim. 3. 15. ἢν Ιλ. α. 90. εἴ γε Οδ. ε. 206. εἴπερ 2 Thess. 1. 6. εἰ δὴ Ιλ. α. 294. ἤνπερ γε Xenoph. ἐάνπερ Heb. 6. 3. si. ἐπειδὴ Luc. 11. 6. ἐπείπερ Rom. 3. 30. ἐπειδήπερ Luc. 1. 1. ἐπείτοι Demosth. Poet. εἴκε Ιλ. ε. 131. εἰδέκε Οδ. ξ. 398. ἐπείκε Οδ. λ. 220. quandoquidem. ἐὰν δὲ δὴ Aristoph. Nub. κἂν εἰ Aristoph. quod si. εἰ μὴ Rom. 9. 29. εἰ δὲ μὴ Joh. 14. 2. εἰ δὲ μή γε Mat. 6. 1. εἰ μήπερ γε Aristoph. Nub. ἢν μὴ Thuc. ἐὰν δὲ μὴ Aristoph. Nub. ὅτι μὴ Plato. ἀλλ' εἰ μὴ Plut. πλὴν εἰ Plato. πλὴν ἐὰν Isocrat. πλὴν ὅτι Aristoph. πλὴν ἂν Plato. πλὴν ἀλλ' ἢ Aristot. πλὴν ἀλλ' εἰ Lucian. nisi. πλὴν εἰ μὴ Theophr. πλὴν ἂν μὴ Plut. πλὴν ἐὰν μὴ Theophr. ἐκτὸς εἰ μὴ Lucian. sin minus.

ILLATIVA. ἄρα Matth. 12. 28. οὖν 1 Cor. 6. 15. ἄρα οὖν, ἄρ' οὖν Plato. οὖν ἄρα Philo. ἄρα γε Mat. 7. 20. τοίνυν Luc. 20. 25. τοιγαροῦν 1 Thess. 4. 8. τοιγάρτοι Isocrat. διὰ τοῦτο Matth. 12. 31. Poet. τῷ Ιλ. δ. 410. igitur.

ADVERSATIVÆ. κἂν Joh. 8. 14. κἤν Anthol. καίπερ Phil. 3. 4. καίτοι Plato. εἰ καὶ Aristot. ἤν καὶ Anthol. Poet. περ Ιλ. α. 131. quamvis. ὅμως 1 Cor. 14. 7. μὴν Plato. ὅμως δὲ Demosth. ὅμως μὴν Bud. ὅμως μέν τοι Joh. 12. 42. ἀλλ' ὅμως Demosth. Poet. ἔμπης Ιλ. α. 562. ἔμπας Sophoc. tamen.

CORRESPONDENTES. μὲν, δὲ quidem, verò Matth. 9, 28. post omnes dictiones. μὲν priori loco semel, δὲ posteriori sæpius adhæret; Aristoph. Plut. act. 1. sc. 2. v. 106. μὲν; 107. δὲ, 108, 109, 110, 111. τὲ, τὲ que, que Ιλ. α. 544. τὲ, καὶ &, & Hebr. 2. 11. τὲ semel, καὶ sæpius ponitur. ὁ μὲν, ὁ δὲ Matth. 9. 38. τὸ μὲν, τὸ δὲ, τὰ μὲν, τὰ δὲ Bud. τῇ μὲν, τῇ δὲ Aristot. τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ Demosth. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ Bud. partim, partim. ἐκ μὲν τοῦ ἐπὶ θάτερα, ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα. ἐπὶ τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ. ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ Bud. ultra, citra. μᾶλλον, ἢ potiùs, quàm Isocrat. πρὶν, ἢ Act. 7. 2. priùs, quàm. μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ non solùm, sed etiam Xenoph.

Vox quævis solet in formam transire rogandi,
Cum variante tono tamen, & cum dispare puncto.

Vestri. Cujus vestri? Pamphili. Pamphili? Ter. Andr.

Est etiam, triplici à sensu, vox digna notatu,
Infinito, Inter-que-roganti, Reddi-que-tivo;
Π, τ producunt geminas præposta sequentes.

πότε quando Luc.4.25. πότε quando? Mat.25.39. τότε tunc Act. 1. 12.
πόθεν unde Matth. 12. 44. πόθεν unde? Mat. 13.27. τόθεν indè Apol.Arg.2
πόθι ubi Οδ. ξ. 73. πόθι ubi? Ιλ. ν. 630. τόθι ibi Οδ. ο. 239.
ποσάκις quoties 1 Cor.11.25. ποσάκις quoties? Matth. 23. 37. τοσάκις toties Anthol.
πηνίκα quando 2 Cor.3.15. πηνίκα quando? Aristoph. τηνίκα tunc.

Forma Adjectivi tripla vult pari in ordine poni.

πόσος quantus Apoc.21.16. πόσος quantus? Luc.15.17. τόσος tantus Ιλ. β. 120.
ποῖος qualis Matth.24.21. ποῖος qualis? Luc.5.19. τοῖος talis Ιλ. γ. 46.

SYN-

SYNTAXIS.

Regulat appoſitas Syntaxis congrua voces:
Pars eſt Concordantia; parſq; Regentia vocum.
Dicta triplex; cum ſit tantùm Concordia duplex:
Et Verbum Subſtantivo unit, & Adjectivum.
Sic Regimen pariter duplex; Caſûſque, Modique eſt.
Nec ſolæ Partes, ſed Particulæ quoque præſtant
Officium Concordandi, officiumque Regendi.

Concordantia.

Reg. 1a.

[1]Verbum, perſonâ & numero, cum nomine recto;
[2]Perſonâ, genere, & numero, caſuque cohæret
Cum Subſtantivo Adjectivum; utì mobile fixo:
[3]Nec vinclum concors Vocum interruptio ſolvit.
[4]Prima ſolet Perſona, ſecundaque ſæpè ſileri; &
Tertia, ſi repetenda ſit; [5]Articuluſve ſequatur;
[6]Aut ſi vox facilè in verbi ſit cognita ſenſu;
Nempe homines, vel homo: vel [7]verbum Subſtantivum.

[1]Mons parturit, naſcitur mus Adag. [2]Mala mens, malus animus Ter. [3]Nemo ſaltat ſobrius Cic. Retulit Ajax eſſe Jovis pronepos. Ovid. [4]Si dixeris, æſtuo, ſudat Juven. [5]Bene vixit, qui bene latuit Adag. i. e. ille. En dextra, quem aiunt portare penates Virg. i. e. illius. [6]Ità aiunt, ità prædicant Ter. [7]Homo bulla Adag. quot homines, tot ſententiæ Ter.

Reg. 2a.

[1]Singula Græciſmus Neutris pluralibus addit
Verba; [2]Duali itidem duo Singula Nomina verbo.
[3]Unus, & εἷς cum Plurali numero; εἴκοσι Primo.
Nec numero, genere, aut caſu vult Attica ſtringi
Syntaxis: conjungit enim [4]plurale duali;
[5]Maſculeum cum fæmineo; [6]cum nomine recto
Quintum etiam caſum: tripla ſic concordia diſcors.

Sub-

[7]*Substantivum aliquando struit cum Substantivo,*
Tanquam Adjectivum, Syntaxis: [8]Rara Latinis.

[1]οὐκ ἀρετῶσι κακὰ Οδ. θ. 329. [2]διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεὺς Ιλ. α. 6. [3]viginti unus. εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν 2 Reg. 24. 18. εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν Dan. 10. 13. [4]ὀφθαλμῶν δυοῖν Arist. νὼ δ' ἐξιμὲν Sophoc. πᾶσα Ἱεροσόλυμα Matth. 2. 3. πλῆθος στρατιᾶς αἰνούντων. Luc. 2. 13. [5]ζωὴ αἰώνιος Rom. 6. 23. ἄμφω τούτω ἡμέρα Xenoph. φίλε τέκνον Ιλ. χ. 84. [6]ἱππότα Νέστωρ Ιλ. β. 336. [7]ὕβριν ἀνέρα τιμήσουσι Hesiod. [8]ficus anus. Plin. i. e. annosa.

Reg. 3a.

[1]Congruit Articulus, duplici ratione, relatus;
Tanquam Adjectivum cum Nomine, quod præit; atqui
Casum, à voce sequenti se prope, sumere gaudet.
[2]Articulum Præpositio præposta gubernat.
[3]Si Substantivo Syntaxeos ordo relatum
Præstituat, ligat articulus sibi substantivum.
[4]Hic propius notat è binis, distantius Ille.
[5]*Græca sui casum Syntaxis Substantivi,*
Quod præit, Articulo apponit; neque rarior usu.
Præpositivus ὁ *voci, cui præfigitur, affert*
[6]*Emphasin;* & *ponit* [7]*discrimen;* *obitque* [8]*relati*
Nominis officium; & [9]*textum Syntaxeos ornat.*
Subnuit & [10]*rem,* & [11]*personam, sine nomine creber.*
Quin cum præposito & *casu, pro* [12]*nomine servit.*
Respondet [13]*voci hic* ὁ μὲν, *ille* ὁ δὲ; *Græca Latinæ.*
[14]*Casus si recti duo verbo utrinque cohærent;*
Præditus articulo præit, & *postponitur orbus.*

[1]Jovis stella, quæ dicitur Phaeton Cic. [2]nymphæ, cum quibus illa choros agitabat Virg. [3]populo ut placerent, quas fecisset fabulas. Eunuchum quem dedisti nobis, quantas turbas dedit Ter. [4]Agricolæ contrarium est pastoris propositum; ille fructum è terrâ sperat, hic è pecore Columel. [5]μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ εἶπον Joh. 15. 20. [6]ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος Joh. 1. 1. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς Joh. 10. 11. [7]Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς Mat. 3. 1. [8]Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου Mat. 10. 3. [9]διεστώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Isocrat [10]τὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τοῦ Καίσαρος Mat. 22. 21. [11]τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν Apoc. 3. 14. [12]πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν Joh. 11. 19. [13]οἱ μὲν τοὺς φίλους παρόντας μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι Isocrat. [14]Θεὸς ἦν ὁ λόγος Joh. 1. 1.

Reg.

Reg. 4ª.

[1]Neutrum Adjectivum; [2]ſermonis clauſula; vel vox
[3]Technica; [4]flecti & neſcia; vel modus [5]Infinitus;
Vim Subſtantivi ſimilem conſciſcit & uſum:
[6]Queis Græci Articulum ſoliti præponere neutrum.
[7]Maſculeum vel [8]fœmineum ſine ſubſtantivo
Sæpius occurrit, ſupplente vocabula ſenſu.
Si verbum excipias titulo ſub nominis uno
Syntaxis cenſet, quicquid variabile caſu eſt.

[1]Omnia Cæſar erat Lucan. quantum nummorum, tantum fidei Juv. [2]à cœlo deſcendit Γνῶθι σεαυτὸν Juv. [3]Arma, Virum, nonne hoc ſpumoſum? Perſ. [4]clarum manè feneſtras intrat. Euge excute totum Perſ. [5]ſcire tuum nihil eſt Perſ. [6]τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας 1 Cor. 14. 25. τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω Demoſth. [7]amicus alter idem Adag. rari quippe boni Juv. [8]jam defeciſſet calda miniſtros Mart.

Reg. 5ª.

[1]Subſtantiva rei ejuſdem; & [2]vox quæ rogat, & quæ
Reſpondet; pariter caſu nectuntur in uno:
[3]Mutat reſponſi interdum altera regula caſum.
[4]Quæſtio per cujum, genitivo ſolvitur; [5]at ſi
Facta per obliquum cujus; meus, & tuus, & quot
Talia, redduntur vocis, cui propria, caſu.
[6]Verbum aliquod quoties, [7]Adjectivumve locatur
Inter Subſtantiva, quibus numeruſve, genuſve
Diverſum eſt; rectè utrumvis concordat utrivis.
[8]In Poſſeſſivis ſua Primitiva lateſcunt
Sæpius; Adjectiva quibus collata ligantur.
[9]Paſſio, vel Subſtantivi Pronominis uſus,
Uſq; mei, &c. tantùm; [10]poſſeſſio ſed meus &c. optat.
[11]Iſte frequens vituperii nota, laudis & ille eſt.
[12]Poſt idem veniunt ac, qui, atque Latinius; haud cum.
[13]Vult communi uſu Pronomen Poſſeſſivum
In Primitivi Genitivum vertere Graius.
[14]Poſſeſſivo uſus, vice Principis, optimus Author.

[1]Marcus Tullius Cicero Conſul Cic. [2]quid meritus es? crucem. annon dixi? dixiſti Ter. [3]quanti ſtetit? multis minis Plaut. [4]cujum pecus?

pecus? Ægonis Virg. [5]cujus codex? meus, noſter, &c. [6]quid niſi vota ſuperſunt? Ovid. [7]animal plenum rationis, quem dixere hominem Cic. paupertas onus viſum eſt Ter. [8]noſtros vidiſti flentis ocellos Ovid. laudabant meas fortunas qui haberem Ter. veſtrâ, qui dixiſtis, hoc maximè intereſt Cic. meâ unius operâ. meum ſolius peccatum. voluntati veſtræ omnium pareo Cic. [9]cæcus amor ſui Hor. [10]quiſque ſuæ faber fortunæ Hor. [11]iſtum æmulum pellito Ter. Tu Maximus ille es Virgil. lib. 6. [12]animus te erga idem eſt ac fuit Ter. idem eſt, qui fuit. Cic. idem animus nunc atque olim Plaut. [13]Πάτερ ἡμῶν Mat. 6.9. [14]Arma Dei Vulcania i.e. Vulcani Virg. ut facilè ſcires deſiderio id fieri tuo. i.e. tui Ter.

Regimen.

Reg. 1a. Nominativi.

[1]Subſtantivum, ſeu [2]Paſſivo ex ordine, Verbum
Adſciſcit poſt ſe rectum; ſi non ſit Agentis.

[1]Ira eſt furor Hor. [2]cur ego ſalutor Poeta Hor. ego incedo Regina Virg.

Reg. 2a. Accuſativi.

Proprius Activis Accuſativus adhæret
Omnibus; aut [1]ſolus, comes aut cum complice caſu.
Nonnullis quartum perſona reduplicat, & res:
Qualia verba [2]rogo, [3]doceo, [4]induo, & [5]exuo, [6]celo.
Ex duplici activo adſciſcunt paſſiva remotum.
[8]Hoc, quod, id, unum, & plura ſolent neutralia verbis,
Cum quovis ſocio, ſuperaddi hærentia, caſu.
Plura duplum per Epexegeſin habentia caſum;
Ut [9]facio, [10]ſtatuo; [11]& ſimilis non paucula claſſis.
[12]Cognato accipiunt quartum Neutralia ſenſu.
[13]Juro ſibi quartum, per quem juratur, adoptat.
Omnia caſu effert quarto ferè verba Vetuſtas;
Ut [14]potior, [15]veſcor, [16]fungor, ſic [17]utor, [18]adulor,
Ut [19]parco & [20]noceo: Comœdi his plura miniſtrant.
[21]Dico, vel [22]facio quartum, cum voce notanti
Vel bene vel malè, ſeu res ſeu perſona ſit, optat.

[1]Veritas odium parit Ter. [2]poſce Deos veniam Virg. [3]cur te literas doceo? Cic. [4]induit ſe calceos, quos priùs [5]exuerat Ter. [6]celo te hanc

hanc rem Ter. [7]rogatur ſententiam Cic. doceri motus Ionicos Hor. [8]hoc unum vos oro. quod te obteſtor. id operam do Ter. [9]facio te Deum Ter. [10]quem regem conſtituerat Cæſ. [11]victorem appellat Aceſten Virg. [12]Bacchanalia vivunt i. e. vitam Bacchantium Juv. olet lucernam i. e. odorem lucernæ Adag. [13]juro Deos Mart. ὁρκί-ζω ὑμᾶς κύριον 1 Theſſ. 5. 27. [14]potiri commoda Ter. [15]veſci lauros Prop. [16]fungi officium. [17]abuti operam Ter. [18]adulari furem Col. [19]parcere pecuniam ; [20]nocere hominem Plaut. [21]ἀπόντα κακῶς λέγειν, παρόντα καλῶς Epigr. [22]τοὺς μισοῦντας καλῶς ποιεῖν Mat. 5.44.

Reg. 3[a]. Genitivi.

Memb. 1. poſt Subſtantivum.

[1]Nomina ſi duo concurrant in diſpare ſenſu,
Poſterius ſolet in caſu ſervire ſecundo.
Subſequitur [2]duplex Genitivus duplice ſenſu.
[3]Adjectiva ſuum Pluralia Subſtantivum
In caſu quandoque volunt variare ſecundo.
[4]Nomen amat, cui nexa relatio, ſæpe Dativum,
[5]Laus vult, & [6]vituperium ſe jungere ſexto ;
[7]Communi tamen ambo ſolent gaudere ſecundo.
Quin & Sum, ſi ſubnuitur [8]poſſeſſio, vel ſi
[9]Officium, ſibi vult caſum ſociare ſecundum.

[1]Heſperidum mala Adag. [2]quæ ſit querela hominum frontis tuæ Cic. [3]nigræ lanarum Plin. σπουδαῖοι τῶν γονέων Iſocr. Cœli convexa Virg. [4]Urbi pater Lucan. [5]homo antiquâ virtute Ter. [6]es nullâ fide Cic. [7]Lentulum eximiâ ſpe, ſummæ virtutis adoleſcentem Cic. [8]... Pompeii eſſe ſcis. Cic. [9]Adoleſcentis eſt Cic.

Memb. 2. poſt Adjectivum.

Gignendi inducunt caſum Adjectiva [1]timoris,
[2]Notitiæ, & [3]deſiderii, & queis [4]cura notatur,
[5]In-que-nocentia, [6]parſi-que-monia, queiſve [7]poteſtas,
Queiſve [8]memoria : quæque his ſunt contraria dictis.
[9]Part'cipium, ſi ſumatur pro nomine, caſum
Ignotum verbo, Genitivum rite gubernat :
Part'cipium Actûs ſenſu ; habitûs, conſtructile nomen
Adjectivum & in [10]-ax ; [11]partitivéque recepta
Nomina, utì [12]numerale, [13]gradus duo com-que-parandi

Vox etenim partis, Genitivum totius effert.

Græca pares casus; item [14]-ικὸς *vel* [15]-τήριος *optant.*

[1]Timidus Deorum Ovid. impavidus sui Claud. [2]gnarus rei-publicæ. ignarus officii Cic. [3]cupidus pacis Hor. fastidiosus literarum Cic. [4]studiosus eloquentiæ Quin. negligens amicorum Tac. [5]integer vitæ Hor. avaritiæ reus Cic. [6]æris sui parcus, alieni prodigus Sall. [7]sui potens, iræ impotens Liv. [8]memor sui, meriti non immemor Virg. [9]fugitans lites i. e. nunc fugit: litium Ter. i. e. semper. patiens inediæ Sall. [10]tempus edax rerum Ovid. [11]quisquis Deorum Ovid. [12]sapientum octavus Hor. [13]major juvenum Hor. placidissime somne Deorum Ovid. [14]φρενῶν ποιητικός Anthol. [15]εὐχαὶ λυτήριαι δειμάτων Aristot.

Memb. 3. post Verbum.

[1]Junge rei monitæ genitivo verba monendi;
Verba etiam, quibus est vehemens affectio mentis;
Ut [2]vereor, [3]fastidio, [4]misereor, [5]miseresco;
Plura, quibus ratio rectrix inclusa siletur:
[6]Sensus verba ligat Syntaxis Græca secundo;
[7]Impropriè quarto, [8]propriè sed verba videndi.
Hæc; [9]parco, [10]excello, [11]incipio, [12]appeto, [13]desino, [14]sedo,
[15]Impero, [16]differo, [17]disto, [18]deerro; pluraque casu
Græcè freta secundo: [19]Participoque Latinè.

[1]Adversæ res admonent religionum Liv. [2]neque hujus non sis veritus fœminæ Ter. [3]fastidit mei Plaut. [4]miserere laborum. [5]miserescite regis Virg. [6]αἰσθάνομαι ψόφου Aristoph. ἤκουσα φωνῆς Act. 22. 7. ὀσφραίνεται οἴνου Anth. ἰχθύων μὴ γεύεσθαι Pythag. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1 Cor. 7. 1. οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν Xenoph. [7]ἤσθετο τὸ πρᾶγμα Demosth. ἤκουσα φωνὴν Act. 26. 14. ὀσφραίνεται κρέας Aristoph. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. 2. 9. καθάπτετο θυγατρὸς Ἄρηος Ιλ. ο. 127. [8]ἰδεῖν τὸν θάνατον Luc. 2. 26. [9]φείδεο σίτου Hesiod. [10]Παλαμήδης ὑπερέχει τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ σοφίᾳ Xenoph. [11]ἄρχομαι λόγου Demosth. [12]εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται 1 Tim. 3. 1. [13]πέπαυται ἁμαρτίας 1 Pet. 4. 1. λῆγ' ἔριδος Ιλ. α. 210. [14]παύω σε τῆς ὕβρεως Isocrat. [15]ἄρχειν τῶν ἐθνῶν Marc. 10. 42. [16]ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει 1 Cor. 15. 41. [17]διέχει τῆς ἠπείρου Thuc. [18]διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ Thuc. [19]servum sui participat consilii Plaut.

Reg. 4ª. Dativi.

Voces subnectunt, sensu poscente, Dativum
Flexilium; quibus est [1]collatum aliquid vel [2]ademptum;

Voces

Voces nempe, ſubeſt queis ſignificata [3]voluptas,
[4]Utilitas, [5]bonitas, [6]favor, [7]auxilium, [8]unio; queis [9]fi-
-ducia, [10]com-que-paratio, & [11]iracundia, [12]pugna,
[13]Imperium, [14]vicinia, & [15]æquiparatio, & [16]apti-
-tudo, & [17]declaratio: vel contraria ſenſu.
Quartum pauca; [18]rego, [19]juvo, [20]lædo, offendo, [21]guberno.
Verba Dativo hærent ſenſum referentia [22]dandi; ut
[23]Debeo, [24]ſolvo: vel [25]dicendi; [26]blandior, [27]opto:
[28]Plura notæ alterius, ratio quæ monſtrat & uſus.

[1]Mihi nec ſeritur nec metitur Plaut. uxori nubere nolo Mart. [2]mihi & tibi & aliis dempſeris moleſtiam Ter. [3]non diſplicuiſſe meretur, feſtinat, Cæſar, qui placuiſſe tibi Mart. [4]cibus utilis ægro. Neve mihi noceat, quod vobis ſemper, Achivi, profuit ingenium Ovid. [5]ſis bonus tuis Virg. ingenio fama maligna Ovid. [6]æqua Venus Teucris, Pallas iniqua fuit Ovid. [7]opitulari rei-publicæ Cic. damnoſus pecori Ovid. [8]humano capiti cervicem jungere equinam Hor. ne vita orationi diſſentiat Cic. [9]fidere nocti Virg. prudentiæ diffidere Cic. [10]parem verbis vitam agere Cic. fortuna impar animo Ovid. [11]hominibus iraſci Cic. peccanti mitis Stat. [12]pugnare amori Virg. num tali viro pacatus? Cic. [13]egomet mihi imperavi Ter. cupiditatibus ſervire Cic. [14]falſa veris finitima Cic. miniſterio ſceleris me removi Ovid. [15]æqualis dactylo ſpondæus Cic. paulùm ſepultæ diſtat inertiæ celata virtus Hor. [16]ô hominem mihi ſemper aptum! Cic. [17]aperi nobis ænigma Plaut. nolo vobis claudi commodum Ter. [18]regere populos. [19]audentes fortuna juvat Virg. [20]numina læſit Ovid. offendunt Jovem Mart. [21]gubernare orbem Cic. [22]do tibi naumachiam Mart. tibi mitto ſalutem Ovid. [23]vitam tibi debeo Ovid. [24]funeri paterno juſta ſolvere Cic. [25]dic mihi, Muſa, virum Hor. [26]tibi blandior uni Ovid. [27]vovere Deo Liv. [28]id quod antea petenti denegaverat, ultro pollicebatur Cic. fortunæ laqueum mandare Juven. fructus non reſpondet labori Ovid. literas tibi fero Plaut. rus tibi vendo tuum Mart. regum eſt parcere ſubjectis Virg.

Vocibus annectit [1]ratio paſſiva dativum;
Sic, quæ proveniunt à verbis, in [2]-bilis & [3]-dus:
Græcorum pariter finales in [4]*-τέον &* [5]*-τός.*

[6]Verbum ſum, ſenſu quoties effertur habendi,
Junge Dativo; & ſi [7]laudi [8]probróve ligetur,
[9]Lucro vel [10]damno, gaudet geminare dativum.

Sic [11]habeo, [12]duco, [13]do, [14]verto: Plura leguntur.
[15]Pronomen caſu inſeritur, ſine lege, Dativo.

[1]Honeſta bonis petuntur Cic. [2]flebilis omnibus, nulli flebilior quàm tibi Hor. [3]ſpectandæ vobis an exigendæ fabulæ Ter. [4]βαδιςέον μοι Plut. [5]ζητητὸν ἀνθρώποις Sophocl. [6]eſt mihi domi pater. cui nunc cognomen Iülo. Virg. [7] id ſibi an laudi putat fore? [8]ea res mihi infamiæ eſt Ter. [9]ſapienti lucro eſt ſumptus Plaut. [10]exitio eſt mare nautis Hor. [11]me tibi habes deſpicatui Plaut. [12]laudíne an vitio duci factum oporteat Ter. [13]veritus ne ſibi crimini daretur Cic. [14]timuit ne ſibi quis vitio verteret Hor. [15]ſuo ſibi hunc jugulo gladio Ter.

Reg. 5a. Ablativi.

[1]Cauſa, [2]moduſve, vel [3]inſtrumentum, unde actio prodit,
Vocibus adduntur caſu, auxiliaria, ſexto.
Sic [4]pretium [5]exceſſuſque rei; ſic indita [6]forma;
[7]Quali-que-tas, ſeu [8]circumſtantia, ſive character;
Queis res vel perſona affecta eſt, ſive notata.
[9]A nullâ Subſtantivum ſi voce regatur,
Cum participio ſe ponit in Ablativo.
[10]Participio interdum excluſo, vel [11]Subſtantivo:
[12]Congruit & verbo perſona, repoſtaque ſexto eſt.
[13]Poſcit, dempto quàm, gradus is, qui comparat; ut vox
Proximior, ſexto caſu conjuncta, ſequatur.
Vox [14]tripla ſe graduum in Syntaxi mutua ponit.
[15]Naſcendi verbum hæret ſexto, à quo fit origo.
Regula, pro caſu [16]abſo-que-luto, [17]com-que-parato,
Caſu & [18]naſcendi, genitivum Græca gubernat.
[19]Uſus, [20]opus, [21]fungor, [22]fruor, [23]utor, [24]gaudeo, [25]lætor,
[26]Nitor, [27]glorior; hæc & [28]plura regentia ſextum.

[1]Trepidare metu Virg. [2]celeritate geſtum eſt Cic. [3]digito compeſce labellum Juv. [4]ſtetit multo ſanguine. centum talentis Liv. [5]quanto doctior, tanto ſubmiſſior Cic. [6]bonâ formâ Ter. [7]homo ornatiſſimus loco, ordine, virtute, ingenio, nomine Cic. [8]conſilia primâ ſpecie læta, tractatu dura, eventu triſtia Liv. major natu Ter. [9]ſæpe premente Deo fert Deus alter opem Ovid. [10]nil deſperandum eſt Teucro duce & auſpice Teucro Hor. ἐμοῦ μόνης Sophoc. [11]ἀποθανόντος Rom. 7. 6. ὕσατον Ariſtot. [12]te volente miſiſti Quint. te vidente, vides Plaut. [13]tunica pallio propior Ter. [14]καλὸν τὸ μὴ ζῆν, ἢ ζῆν ἀθλίως Menand. πρῶτός μου ἦν Joh. 1. 15. μεγάλη ἐντολὴ Matth. 22. 38. [15]patre certo

naſci Cic. [16]ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφὸς Matth. 9.33. [17]κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος τοῦ ἰσχυροῦ Prov. 16. 32. [18]Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας Iſoc. [19]nunc viribus uſus. [20]nunc animis opus Virg. [21]fungor munere Cæſ. [22]fruor ingenio Ter. [23]uti foro Ter. [24]ſanguine gaudere Ovid. [25]lætari ſec'lo Virg. [26]ſpe nitor Cic. [27]gloriari nominibus veterum Cic. [28]non me dignor honore Virg. viri apud majores noſtros ob virtutem honore dignati ſunt. Cic.

Regimen caſuum variorum.

Reg. 6a. Accuſativi vel Genitivi.

Verba [1]obliviſcor, [2]memini, [3]ſimilique notatu
Cætera quartum aliquando regunt, aliquando ſecundum.

[1]Oblitus ſum mei Ter. obliviſcere Graios Virg. [2]dulce eſt meminiſſe laborum Virg. numeros memini Virg. [3]recordor meriti; triumphos Cic.

Dativi vel Genitivi.

His [1]ſimilis, [2]proprius, [3]communis, [4]diſſimiliſque,
Et [5]contrarius adde Dativum, aliquando ſecundum.

[1]Non lac lacti ſimilius, quàm hic tui, tuque hujus Plaut. [2]tempus mihi proprium. libertas propria humani generis Cic. [3]mare commune omnibus Plaut. commune eſt omnium artium Cic. [4]ſuo generi diſſimilis Sen. diſſimilis ſui Cic. [5]voluptas honeſtati contraria. vitia virtutum contraria Cic.

Genitivi vel Ablativi.

Hoc genus [1]accuſo, [2]abſolvo, [3]damnove ſecundum
Admittunt culpæ aut pœnæ; [4]generalius & cùm
Sit nomen ſceleris, ſexto conceditur uti.
[5]Copia queis inerit, contrà vel [6]inopia, caſum
Sextum ſæpius illa præoptant, illa ſecundum:
Quin ambos in utriſque regendos ſuggerit uſus.
[7]Paſſio ſi verbo ſuberit, caſum addere ſextum
Præpoſiti ſolet Elleipſis, cauſæque ſecundum.
[8]Æſtimo, [9]vendo, emo, [10]conſto, [11]habeo, [12]ſimiliſq; farina
Plura ſolent caſum ſibi conciliare ſecundum
Sæpius Adjectivi, ſextum Subſtantivi.
[13]Dignus & [14]indignus, [15]potiorque adſciſcere ſextum
Præcipuè cupiunt, non averſata ſecundum.

[16]Sortior, [17]accuſo, [18]damno, [19]abſolvo, [20]impleo, [21]privo, [22]Conſequor & [23]fruor, & [24]contemno, [25]negligo, [26]curo, Græca loco genitivi aliquando regentia quartum.

[1]Accusare conjurationis; criminibus Cic. insimulo avaritiæ Ter. criminibus Ovid. [2]absolvere injuriarum Cic. suspicione Liv. [3]condemnat sceleris generum suum. condemnabo eodem te crimine Cic. damnatus laboris Hor. mortalitate Senec. capite Cic. [4]Milo scelere solutus est Cic. [5]divitiis abundat Ter. lactis abundo Virg. plenus honoribus Plin. plenus rimarum Ter. [6]eget auxilio Ovid. indigeo patris Ter. curis vacuus Cic. tempus vacuum laboris Ter. [7]animo angor. animis pendemus Cic. animi se angebat Ter. animi pendeo Cic. lætor malorum, miror justitiæ. [8]æstimo magni Cic. flocci Plaut. unius assis Catul. tribus denariis Cic. [9]vendere pluris Hor. auro Virg. emo pluris Juvenal. denario Cic. vili Plaut. [10]constat minoris Cic. auro Plaut. [11]habere pensi Tacit. odio Plaut. [12]licet pluris Hor. parvo precio Mart. facio maximi; flocci Ter. duco parvi, puto magni Cic. parvi curo. æqui consulo Ter. [13]dignum laude virum Musa vetat mori Hor. suscipe curam dignissimam tuæ virtutis Cic. [14]indignus genere Ter. avorum Virg. [15]potiri sceptris Virg. rerum Cic. [16]ἔλαχε ἡμικλήρυ Dem. ἔδεεν Aristot. [17]καταψηφῶ πεπραγμένων Xen. ψεύδος Dem. [18]κλαγινώσκειν φόνυ Lys. θάνατον Isocr. [19]συγχωρῶ ἁμάρτημα Lucian. ἁμάρτημα Dem. [20]πλήθω καρπῶν Phocyl. ἡδονῆς Soph. [21]ἀποστερεῖν ἀγαθῶν Xen. χρήματα Isocr. [22]τυχεῖν σωτηρίας 2 Tim. 2. 10. πάντα Eurip. [23]ἀπολαύειν παρόντων Isocr. προσαύξησιν Theophr. [24]ὀλιγωρεῖν παιδείας Heb. 12. 5 ἔχθραν Aristot. [25]ἀμελεῖν αὐτῶν Heb. 8. 9. ὑμᾶς 2 Pet. 1. 12. [26]ἐπιμελεῖσθαι αὐτῦ Luc. 10. 34. τοιαῦτα Xenoph.

Dativi vel Accusativi.

[1]Quartum pauca regunt, usu meliore Dativum:
[2]Præque Dativo etiam quartum sibi plura requirunt.
[3]Multa suos casus variant, variantia sensum.
[4]Nonnunquam alterno ludit constructio casu:
Sumit cum quarto personæ res sibi sextum;
Cumque rei quarto recipit persona Dativum.
Ecce breves tabulas, facile est augere repertis.

[1]Indulgeo peccatis Cic. indulgeo me Ter. Mederi vulneribus Cic. mederi res adversas Ter. medicari senibus. medicari ictum Virg. Suadet mihi. suadet me Cic. Deficiunt nobis tela Cæs. deficiunt me solatia Cic.
[2]Curare aliena Ter. curare alienis Plaut. Habitare sylvas. habitare vallibus Virg. donec te jussero Plaut. jubet Hispanis Claud. Deus maria moderatur. moderari animo Cic. Plaudo victorem Stat. plaudo mihi Hor. Precari Deos Cic. precari pessimo Plaut. Sequi gratiam Cæs. mæror voluptati sequitur Plaut. Temperare iras Virg. temperare linguæ Plaut.
[3]Æmulari diligentiam Ter. i.e. imitari. æmulari veteribus Quint. i e. invidere. auscultare populum Catul. i.e. audire. auscultare seni Ter. i.e. obedire. Consulere oracula Ovid. i.e. scitari. consulere pudori Cic. i.e. consilium adhibere. Manet omnes una nox Hor. i.e. expectat. promissis manere Virg. i.e. constare. Solvere nodum Hor. i.e. dissolvere. solvere justa funeri i. e. persolvere. studere literas Cic. i.e. addiscere. studere Catilinæ

linæ Cic. vel novis rebus Cæſ. i.e. favere. Timeo minas Ter. i.e. ne lædant. timeo vitæ Ter. i.e. ne lædatur. Veretur patrem ut Deum Cic. i.e. veneratur. mihi verebamini Cic. i.e. ne quid mihi ſit mali. ne hoſtes quidem ſepulturam invident Tac. i.e. negant. honori alicujus invidere Cic. i.e. malè velle. Convenire Pamphilum Ter. i e. adire. poſterius priori non convenit Cic. i.e. non congruit. Præſtare officium Cic. i.e. facere. homo homini quid præſtat ? Ter. i.e. præcellit. proſpicere futura i.e. prævidere. proſpicere patriæ Cic. i.e. curam adhibere. Sufficit humorem tellus Virg. i.e. ſuppeditat. animus ſufficit malis i. e. par eſt. Vacare Philoſophiæ Cic. i.e. dare operam. vacare culpâ Cic. i.e. carere.

[4] Parmenonem ſalute impertit Gnatho Ter. impertit tibi ſalutem Cic. Donat Gallos civitate Cic. donat prædam militibus Cæſ. Levo me ægritudine Cic. levo paupertatem matri Plaut. Abjudicare ſe vitâ Plaut. abjudicare libertatem ſibi Cic. Intercludere inimicos commeatibus Cæſ. intercludere commeatum inimicis Plaut. Induere ſe veſte Ter. induere ſibi veſtem Plaut. Interdico tibi aquâ Liv. interdico fæminis uſum purpuræ Liv.

Non omnes voces data per præcepta reguntur:
Copia ſed linguæ vario contextilis uſu eſt.

Exuere ſe animâ Sen. parcus comitatu Plin. compos animo Salluſt. noſtram vicem ne iraſcare Liv. fidere terrâ Virg.

Contra regulas ſuprà datas. pag. 187. 188. 188. 190. 190.

Tres caſus regere [1] Imperium, tres [2] Copia, treſque
[3] Cauſa, [4] Inſtrumentum, [5] Pretiumq; [6] Moduſque jubentur.
Tres [7] alia adſciſcunt ſaltem haud ignota Poetis.

[1] Καδμείων ἤνασσε Οδ. λ. 275. Μυρμιδόνεσσι Ιλ. α. 180. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσ[…] Eurip. [2] πληρῶμαι χαρᾶς 2 Tim. 1. 4. τῇ παρακλήσει 2 Cor. 7. 4. τῆ ἐπίγνωσιν Coloſſ. 1. 9. [3] Ἑλλάδος στένω Euripid. τέθνηκεν ἀποπληξία Herodian. Ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς λόγους ἐμοὺς Luc. 9. 26. [4] Λόγῳ δὶς τόσον μ' ἐκτίσας Euripid. Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου—&c. Oraculi reſponſum. Κολλύριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς Apocal. 3. 18. [5] Ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους Marc 6. 37. οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε 1 Pet. 1. 18. Τάλαντον δύναται μνᾶς ξ' Suidas. [6] Προὔδωκεν τῆς ἀρετῆς Xenoph. Ἠπίστατο πολλῷ τὴν ὁδοιπορείαν τάχει Herodian. Βίαν γὰρ δράσεις μηδὲν Euripid. [7] Ἐβάσκαινε αὐτῷ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philoſtrat. τῇ πρεσβύτῃ [...] Liban. Μέμφομαι ὑμῖν Thucyd. κασιγνήτοις Οδ. π. 115. τινὰ Xenoph. Μετέχ[…] ἐξουσίας 1 Cor. 9. 12. τῇ οἰκήσει Thucyd. τὰς πληγὰς Ariſtoph.

Alienus ſalutis Lucret. arti oratoriæ Quint. majeſtate Cic. Erubeſcere fortunæ Curt. malis Ovid. preces Claud.

Regimen Nominum Specialium.

Reg. 72.

Temporis; & Partis; Spatiique; Urbiſque characte[r]
Diverſo exprimitur caſu; nec ſimplice ſenſu.

Co[…]

Construitur sexto, [1]pars temporis; & [2]mora, quarto.
Quando id? sexto: quam-que-diu? casu assere quarto.
[3]Alterutro in sensu legitur sed casus utervis.

[4]*Temporis adsciscit casum pars Græca secundum.*

[1]Nocte latent mendæ Ovid. [2]tercentum totos regnabitur annos Virg. [3]quem ego toto non vidi die Ter. noctes atque dies patet atri janua Ditis Virg. abhinc annis quindecim Cic. abhinc annos quindecim Ter. [4]ἦλθε νυκτὸς Ioh. 3. 2. προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1 Tim. 5. 5.

Nomen partis amat [1]sextum, agnoscitque [2]secundum,
Passivâ cum voce frequenter [3]quartus adhæret,
Si saltem est affectio, vel si læsio partis.
[4]Quartum, utì pars, etiam subjecto adjuncta capessunt.

[1]Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine læsus Mart [2]discrucior animi Ter. [3]laniata comas. nuda pedem Ovid. [4]flores inscripti nomina Regum Virg. picti scuta Labici Virg.

Quinetiam mensura rei; [1]spatiumve cohæret
In quarto, aut sexto casu, interdumque secundo.

[1]A rectâ conscientiâ transversum unguem non oportet discedere Cic. asseres septem pedibus elati. area lata pedum denûm Columel. [2]abesse iter unius diei Cic. viginti dierum itinere Plin.

Urbis vox, ubi fixa quies est, Propria, formæ
Si fuerit nomen [1]primæ, formæve [2]secundæ,
Pone secundo in casu; sin [3]plurale, dativo:
Nomen [4]tertiæ & in sexto, pariterque dativo.
[5]Unde venit, sexto; [6]quo tendit motio, quarto.

[7]*Ad locum*; [8]*In*, [9]*A que loco, si sit motusve quiesve;*
Græcè, Præposito usus, Particulâve locali est.

[1]Quid Romæ faciam? Juv. [2]habitabat Rhodi Ter. [3]regnavit Amyclis Virg. [4]esse Babylone, Tiburi Cic. [5]Larino [6]Romam advolavi Cic. [7]Ἦλθον εἰς Πέργην Act. 13. 13. Ἀθήναζε Plat. οὔλυμπόνδε Ιλ. α. 221. [8]ἠσθένει ἐν Καπερναοὺμ Ioh. 4. 46. κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ Mat. 4 13. Ἀθήνησι Athen. [9]κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων Act. 11. 27. Οἰχαλίηθεν Ιλ. β. καταλογ. 103.

[1]Rus, [2]ruri, vel [3]rure; [4]domi; ceu Propria, casu
Ponuntur simili; queis passim [5]plura ministrat
Præpositi Elleipsis; vel verbi motio rectrix.

[1]Rus ibo Ter. [2]ruri esse Cic. [3]rure far modicum Pers. venire rure Ter. [4]ego domi ero Ter. ite domum Virg. [5]cedere loco Hor. terræ procumbere Ovid. speluncam deveniunt Virg.

Nomen temporis aut loci amat coaleſcere ſenſu
Particulis ſimili, in caſu ſociale ſecundo:
Ut tunc temporis, huc viciniæ, ubique locorum.
Juſtin. Ter. Cic.

Pri-que-die, poſtri-que-die, numeruſque diurnus
Caſu præcedit ſexto ſtata tempora Romæ;
Nempe diem; & Nonas, Iduſq; omneſq; Calendas
Caſu poſtpoſitas quarto, caſuve ſecundo.
Quarto ut * Nonarum, aut quarto fas dicere * Nonas,
* Cicero.

Pridie ejus diei. poſtridie ejus diei. pridie nonas Cic. poſtridie Idus Liv.

Regimen Modi Infiniti.

Reg. 8a.

Subſequitur poſt [1]Verbum aliud Modus Infinitus;
Vel [2]Paſſivum Adjectivum, [3]à verbiſve profectum.
Cum [4]Quarto præeunte: regit ſed quando Dativum
Anteiens verbum; haud ſimilem Modus [5][eſſe] recuſat.
Vult modus Infinitus in [6]ut cauſale reſolvi
Inque [7]quòd oſtenſivum, fit modus & Finitus.
[8]Crebrò mandantis vice fungitur Infinitus:
[9]Crebrò Nominis; Articuluſque præit, nota caſûs.
[10]Præpoſito omni inſervit. [11]Sin tria juncta coibunt,
Præpoſitum, caſus Quartus, modus Infinitus;
Redditur Adverbium, Rectus, modus & Finitus.
In Participium tranſit poſt verba [12]recordor,
[13]Sentio, [14]perſiſto, [15]incipio, [16]ſcio, [17]deſino, [18]monſtro.

[1]Mentiri neſcio Jov. [2]dignus amari Virg [3]audax perpeti Hor. [4]jubeo te ſalvere Ter. [5]nobis non licet eſſe tam diſertis Mart. vobis expedit eſſe bonas Ter. [6]cauſa me monet ut faciam Ter. vel facere. [7]ſcio quòd filius amet Plaut. vel filium amare. [8]ἀδίκεα μὴ βιάζειν &c. Phocyl. [9]τὸ ἐσθίειν γίνεται [10]ἐκ τοῦ ὁρᾷν Adag. [11]ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14.1. i. e. ὅταν αὐτὸς ἔλθῃ. [12]μέμνησο ἄνθρωπος ὤν Plut. [13]αἰσθάνομαι νοσῶν Xenoph. [14]διατελῶ εὐνοέων Demoſth. [15]ἦρχε λέχοσδε κιών Ιλ. γ. 447. [16]οἶδα ἰδὼν Lucian. [17]ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5. 4. [18]δείξω vel φαίνομαι πεποιηκὼς Demoſth.

Regimen

Regimen Gerundii.

Reg. 9a.

Post nomen rectè in [1]-di pone Gerundia; sed post
Præpositum; in [2]-do vel [3]-dum. Quòd si [4]causa, [5]modusve
Voci in -do suberit, præposto non erit usus.

[6]Significat quoties res exponenda necessum,
Per verbale in -dum brevior Syntaxis initur.

[7]Siqua regunt casum præmissa Gerundia; ceu Ver-
-balia, cum casu meliùs postposta ligantur:
Sunt etenim [8]Adjectiva, quibus nova cusa Latinè
Syntaxis; nova cusa etiam, quasi [9]Substantivis.

[1]Illecebra peccandi, impunitas Cic. [2]ignavi à discendo citò deterrentur Cic. [3]locus ad agendum amplissimus Cic. [4]defessus ambulando Ter. [5]alitur vitium crescitque tegendo Virg. huc refer, tu solvendo non eras Cic. [6]utendum est ætate Ovid. [7]cognoscendi & ignoscendi peccati dabitur locus Ter. [8]ingrediendum viam Cic. quemadmodum, vitabundus castra hostium Liv. [9]illarum videndi gratiâ i. e. visionis, novarum spectandi copia i. e. spectationis Ter.

Regimen Impersonalium.

Reg. 10a.

Adsciscunt Impersonalia verba [1]Dativum:
Poscunt hæc tamen, [2]inter-&-est [3]refertque Secundum;
[4]Fæmineos Possessivo ex Pronomine sextos
Rite meâ, nostrâque, tuâ, vestrâque, suâque
Et cujâ, sine Substantivis; hosce secundos
[5]Magni, parvi, & tanti, quanti jungere fas est.

[6]*Pauca rei Genitivo personæque Dativo:*
[7]*Vel quarto personæ juncta reique secundo.*

[8]Pœnitet & [9]tædet, [10]piget, & [11]pudet, & [12]miserescit,
Et [13]miseret; personæ hæc amplectentia casum
Quartum, unà cum personæve reive secundo.

Visa quidem casum nonnulla regentia quartum;
Qualia [14]oportet, item [15]decet; in quibus Infiniti
Clara Modi ratio est; [16]sine quo ferè juncta Dativo.

[1]Non vacat Jovi Ovid. quid refert viventi Hor. [2]reipublicæ intereſt Cic. [3]refert compoſitionis, quæ quibus anteponas Quint. [4]& tuâ & meâ intereſt te valere Cic. tuâ refert Plaut. [5]magni intereſt, quos quiſque audiat, magni refert, quid hic velit. magni meâ intereſt Cic. [6]μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; 1 Cor. 9. 9. δεῖ μοι πολέμου Lucian. χρὴ σοὶ φίλων Euripid. ἐμαυτῷ μέτεστι τῆς διακονίας Demoſth. [7]οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. [8]noſtri noſmet pœnitet. ſuæ quemque fortunæ pœnitet Cic. [9]tædet vos Patriciorum, nos plebeiorum magiſtratuum Liv. tædet vitæ Cic. [legitur, pertædet ignaviam Suet.] [10]fratris me piget [11]pudetque Ter. turpitudinis tuæ nonnullos pigeret Cic. quos infamiæ ſuæ non pudet Cic. [12]te miſereſcit mei Ter. [13]me miſeret tui Ter. homines miſerebat non magis pœnæ quàm ſceleris Liv. [14]communicatum oportuit Ter. homini ſervo ſuos domitos habere oportet oculos Plaut. [15]oratorem iraſci minimè decet, ſimulare non dedecet Cic. [16]decet nobis Ter. victoribus decebat Sall. decet principi Liv. ità tibi juvat Plaut.

Regimen Participii.

Reg. 11[a].

[1]Articulus cum Part'cipio Demonſtrativus
Vertitur in Subjunctivum cum Tempore verbi.
[2]Articulus vice Part'cipii: [3]contrà vice verbi
Servit Part'cipium; [4]bis ſæpe locabile, terque:
[5]Exprimit & Pathos emphaticum, vice Subſtantivi.
Cum Participio [6]λάθον & [7]φθάνον & [8]τύχον æquè
Ac Adverbia cum verbis Syntaxin inibunt.

[1]πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Matth. 7. 8. i. e. ὃς αἰτεῖ. [2]ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Matth. 6. 9. ſcil. ὁ ὢν i. e. ὃς ἐστί. [3]τίς ἐμὲ πατάξας Sophoc. [4]ἀναστὰς, ἄρας, ἀπῆλθε δοξάζων Luc. 5. 25. [5]μισὸς ἦν θυμούμενος Sophoc. i. e. θυμοῦ. [6]ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους Heb. 13. 2. i. e. imprudenter exceperunt. [7]ἐπαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. i. e. priùs benefecerit. [8]θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν Ιλ. ο. 581. i. e. fortè percuſſit.

Regimen Derivativorum.

Reg. 12[a].

[1]Derivata regunt quos Primitiva regebant
Caſus; qualicunque profecta ab origine vocum.
[2]Periphraſis regit & caſum, quem dictio ſimplex,
[3]Sic nomen verbale, modo junctum Infinito
Ire, iri, caſum regit ut verbum, undè profectum eſt,
[4]Activi par Finiti conſtructio crebra eſt.

[1]Navis, tibi creditum debes Virgilium Hor. non ego credulus illis Virg. Graiis ſervitum matribus ibo. pacem à Rege petendum Virg. omni ſpe reditionis

reditionis domum ſublatâ. Cæſ. quid tibi hunc hominem tactio eſt? Plaut. [2]tuarum virtutum tibi veniat in mentem Cic. i. e. memento. [3]ire dejectum monumenta Hor. audivit uxorem non datum iri filio Ter.[4]vide ne puerum perditum eas Cic.

Regimen Particularum

Cum Nominibus vel Verbis. i. e. Cum Caſibus vel Modis.

1°. Regimen Caſuum.

Reg. 1a. ADVERBIUM.

Cum Genitivo.

Quantum ut [1]abunde, [2]parum genitivum adſciſcit; [3]eóque.

[1]Abunde fraudis Virg. [2]parum ſplendoris Hor. [3]eò inſolentiæ proceſſit Plin.

Accuſativo.

[1]Adversùs, citra, cis, circa, circiter, erga,
Extra, intrà, juxta, ſupra, propter, [2]ſecus, ultra,
[3]Clanculū, apud, [4]penes, [5]uſq;, infra, prope, ponè, ſecundū
Versùs; quartum undena bis expoſcentia caſum.

[1]Adversùs Solem ne loquitor Adag. ara exadverſus locum conſecrata Cic. [2]ſecus viam ſtare Quint. [3]clanculum patres Ter. [4]fides ſit penes authorem. Saluſt. [5]à Romulo uſque Auguſtum Flor.

Ablativo.

Sextum quinq; regunt; [1]procul, abſq;, [2]palam, ſine, coram.

[1]Procul patriâ Cic. [2]palam populo Hor.

Ablativo vel Accuſativo.

Clam poſcit ſextum, quartum nec habere recuſat.

Clam viro. clam uxorem. Plaut.

Ablativo vel Genitivo.

Vult tenus & ſextos, vult pluralemque ſecundum.
Stant tenus & versùs proprii poſt nomina casûs.

Umbilico tenus Liv. pectoribus tenus Ovid. aurium tenus Quint. Brundufium versùs Cic.

Variis

Variis Casibus.

[1]Heus, [2]ohe, [3]O vocat in quinto: [4]O sed in ordine recto
Aut quarto exclamat; quibus [5]ecce vel [6]en demonstrat:
Quartum duntaxat poscunt [7]apage & [8]cedò: quartum
Vel quintū hæc [9]ah, [10]vah, [11]hem, [12]proh; [13]hei, [14]væq; Dativū,
[15]Heu rectum regit & quartum pariterque Dativum.
Exerit his plures abruptos Passio casus.

[1]Heus Syre Ter. [2]ohe libelle Hor. [3]o bone Jupiter Pers. [4]o vir fortis atque amicus Ter. o præclarum custodem ovium, lupum Cic. [5]ecce autem Antonius Cic. ecce alterum Ter. [6]en Priamus. en quatuor aras Virg. [7]apage te. [8]cedò quemvis arbitrum Ter. [9]ah me miserum Ter. ah virgo infelix Virg. [10]vah consilium callidum. vah mea Antiphila Ter. [11]hem mea lux. hem astutias Ter. [12]proh Sancte Jupiter. proh Deûm atque hominum fidem Cic. [13]hei mihi. [14]væ mihi Ter. [15]heu pietas Virg. heu misero mihi Plaut. heu stirpem invisam Virg.

Genitivo.

Multa regunt Genitivum Adverbia; qualia causæ,
Temporis, & numeri & loci; in ordine LITERA monstrat.

[1]Ἀμφὶς, [2]ἄνευ, [3]ἄτερ, [4]ἄσσον, [5]ἅπαξ, [6]ἅλις, [7]αὐτίκα, [8]ἄνωθεν.
[9]Δὶς, [10]δίχα. [11]Ἔσω, [12]ἔξω, [13]ἐπέκεινα, [14]ἑτέρωθεν, [15]ἕκητι,
[16]Ἔνθεν, [17]ἕως, [18]ἑκὰς, [19]ἐκτὸς, [20]ἐναγχος, [21]ἐνώπιον, [22]ἔνδον,
[23]Ἐντὸς [24]ἐκεῖσε, [25]ἐνταῦθα, [26]ἔμπλην, [27]ἕνεκα, [28]εὐθὺς, [29]ἐναντί
[30]Ἴκταρ, [31]ἰθύς. [32]Κρύφα, [33]κρύβδα, [34]κάτω. [35]Λάθρα. [36]Μεσσόθι,
[37]μακρὰν,
[38]Μεσσηγύςque, [39]μεταξύque. [40]Νέρθεν, [41]νειόθι, [42]νόσφιν.
[43]Οἷπερ, [44]ὅπου, [45]ὅποι, [46]οἷ, [47]οὗ, [48]ὀψὲ, [49]ὀπίσω. & [50]ὄπιθεν.
[51]Πρόσθε, [52]πέλας, [53]προτέρω, [54]προτέρωσε, [55]πέραν, [56]πόθε, [57]πῶ,
[58]πλὴν,
[59]Πηνίκα, [60]περὶ, [61]πάρος, [62]ποτὲ, [63]πόῤῥω, [64]πολλάκι, [65]πρόσσω,
[66]Πάντη. [67]Τηλόθι. [68]Ὕπερθεν, & [69]ὑψόθι. [70]Χωρὶς & [71]Ὧδε.

Pauca reperta alio cum casu; ut [72]πρόσθεν, & [73]εἴσω.

Macte, puer; facilis labor ampliat Alphabetum.

[1]ἄρματος ἀμφὶς Ιλ. γ. 384. [2]ἄνευ τοῦ πατρὸς Matth. 10. 29. [3]ἄτερ εὐφροσύνης Anth. [4]τείχεος ἄσσον Ιλ. χ. 4. [5]ἅπαξ ἐνιαυτοῦ Heb. 9. 7. [6]ἅλις δρυὸς Adag. [7]αὐτίκα νυκτὸς Steph. [8]ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου Herod. [9]δὶς τοῦ σαββάτου Luc. 18. 12. [10]δίχα ἐκείνων Soph. [11]ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. 15. 16. [12]ἔξω βέλους Lucian. [13]ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. 7. 43. [14]ἑτέρωθεν ἑταίρου Od. λ.

Οδ. λ. 83. [15]Ἑρμείαο ἕκητι Οδ. ο. 315. [16]ἔνδοθεν τῆς ἀνάγκης Aristot. [17]ἕως τῆς τελευτῆς Matth. 2. 15. [18]ἑκὰς Ἄργεος Ιλ. ι. 246. [19]ἐκτὸς τοῦ σώματος 1 Cor. 6. 18. [20]ἐναγχος τοῦ χρόνου Dion. Hal. [21]ἐνώπιον τοῦ θεοῦ Act. 10. 4. [22]ἔνδοθεν στέγης Soph. [23]ἐντὸς τοῦ ποτηρίου Matt. 13. 26. [24]ἐκεῖσε τοῦ λόγου Herod. [25]ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας Plat. [26]Βοιωτῶν ἔμπαλιν Ιλ. β. καταλ. 34. [27]ἕνεκά σου Act. 8. 6. [28]εὐθὺς τοῦ δρόμου Aristoph. [29]ἐναντὶ τοῦ θεοῦ Luc. 1. 8. [30]ἴκταρ Διὸς Æschyl. [31]ἰθὺς μνηστῆρος Οδ. ο. 510. [32]κρύφα τῶν στρατιωτίδων. Parthen. [33]κρύβδα Διὸς Ιλ. σ. 168. [34]ὑποκάτω τῆς συκῆς Ioh. 1. 50. [35]λάθρη ἐμεῦ Οδ. ς. 43. [36]μεσσόθι νηὸς Apollon. [37]μακρὰν ἀνθρώπων Lucian. [38]ὤμων μεσσηγὺς Ιλ. ε. 41. [39]μεταξὺ τοῦ ναοῦ Matth. 23. 35. [40]νέρθεν γῆς Οδ. λ. 301. [41]νεόθι λίμνης Ιλ. φ. 317. [42]νόσφι πεδῶν Anthol. [43]οἵπερ ὁδοῦ. Soph. [44]ὅπου γῆς Synes. [45]ὅποι γῆς Suid. [46]οἷ ἀσελγείας Dem. [47]οὗ γῆς Eurip. [48]ὀψὲ τῶν σαββάτων Matth. 28. 1. [49]ὀπίσω μου Luc. 4. 8. [50]ὄπισθεν Ἰησοῦ Luc. 8. 44. [51]πρόσθε στέρνοιο Ιλ. η. 224. [52]Τηλεμάχου πέλας Οδ. ο. 257. [53]προτέρω κεφαλῆς Steph. [54]προτέρωσε κελεύθου Apollon. [55]πέραν τοῦ Ἰορδάνου Mat. 4. 15. [56]πόθεν εἰς ἀνδρῶν; Οδ. ο. 264. [57]ποῦ τύχης Soph. [58]πλὴν τῆς γυναικὸς Joh 8. 20. [59]πηνίκα τῆς ἡμέρας Arist. [60]πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων Marc. 16. 2. [61]δωμάτων πάρος Soph. [62]ὁπότε τοῦ ἔτους Lucian. [63]πόῤῥω τοῦ παρόντος Dem. [64]πολλάκις τοῦ μηνὸς [65]πρόσω τῆς νυκτὸς Xen. [66]πάντη τοῦ σώματος Galen. [67]τηλόθι πάτρης Ιλ. α. 30. [68]ὕπερθεν αὐτῆς Aristot. [69]ὑψόθι θώκων Nonn. [70]χωρὶς γυναικῶν Matth. 14. 21. [71]ὧδε τοῦ λόγου Sym. Paraphr. [72]πρόσθε δὲ οἱ δόρυ ἔχε Ιλ. ς. 7. [73]Ἴλιον εἴσω Ιλ. α. 71.

Dativo.

Poscunt hæc, [1]ἅμα, [2]ὁμοῦ, [3]μίγδα, [4]ἐμπελαδόνque *Dativum.*

[1]Ἅμα τῇ ἡμέρᾳ Demosth. [2]θεοῖς ὁμοῦ Sophocl. [3]μίγδα θυγατέρεσσιν Orph. [4]ἑστίῃ ἐμπελαδὸν Hesiod.

Accusativo.

[1]*Ὡς ad ;* [2]*μὰ,* [3]*ναὶ,* [4]*νὴ jurandi vocula, quartum.*

[1]Ὡς τὸν θεὸν Aristoph. Plut 1. 1. [2]μὰ Δία Lucian. [3]ναὶ τὸν Δία Xenoph. [4]νὴ τὸν Πλούτωνα Lucian.

Variis Casibus.

Plura regunt varios casus ; [1]*σχεδὸν,* [2]*ἔμπαλιν,* [3]*ἑξῆς,*
[4]*Ἐγγὺς,* [5]*πλησίον,* [6]*ἄγχι Dativum, aliquando Secundum.*

[1]Οἱ σχεδὸν ἤλυθε Hesiod. σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος Ιλ. ν. 402. [2]ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν ἑαυτοῦ Herodian. [3]ἑξῆς τῷ Καικίᾳ Βορέας Philo. ἑξῆς τοῦ Πλούτωνος Aristoph. [4]ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγὺς τῆς πόλεως Joh. 19. 20. [5]τῷ τεκόντι πλησίον Euripid. πλησίον τοῦ χωρίου Joh. 4. 5. [6]σφίσιν ἄγχι Ιλ. ψ. 447. [7]Ἕκτορος ἄγχι Ιλ. θ. 117.

Omnes ὦ, αἲ, ἰὼ ; *tres* φεῦ, οἴ, μέχρις, & εὖγε ;
[1]*Ὦ dolet oxytonum, vocat* ὦ *sed circumflexum.*
[1]Ὢ μοι ἐγώ! [2]ὦ Ζεῦ, τοῦ κάλλους! [3]ὦ ἐμὲ δειλὰν!
[4]Οἴ μοι ἀχέων! [5]οἴ μοι πάτερ! [6]οἴ μοι *item* κακοδαίμων.

1Οδ. ε. 299. 2Lucian. 3Callim. 4. 5. 6Lucian.

Nomina utì fiunt Adverbia; ſic vice versâ,
Nominis, unde profecta, regunt Adverbia caſum,

Vivere naturæ convenienter oportet Hor.

Plus, minus, innuitur ſi quàm, variabile caſu eſt.

plus juſto Mart. plus quingentos colaphos infregit mihi Ter. Romanorum minus quadringenti Liv. vulnerantur amplius ſexcenti. Cæſar,

PRÆPOSITIO,

Reg. 2a.

Cum Accuſativo.

Præpoſita hæc quartum caſum bis quinq; gubernant
Præter, trans, circum, contra, inter, ad, ante, per, ob, poſt,

Ablativo.

Abs, ab, a, & ex, e, de, præ, pro, cum; ter tria, ſextum,
Cum ſubit Articulum & Pronomen Subſtantivum.

Dignus eſt quîcum in tenebris mices Adag. mecum contendit Ulyſſes Ovid.

Accuſativo vel Ablativo.

[1]Sub, [2]ſubter, [3]ſuper, [4]in, regit ambos diſpare ſenſu.

[1]Juvat ire ſub umbras Virg. ſub haſtâ vœnire Liv. [2]ſubter humum. ſubter denſâ teſtudine Virg. [3]ſuper æthera. arbore Virg. [4]in laqueos lupus Adag. omnis res eſt jam in vado Ter.

Poſtulat ἀντὶ, ἀπὸ *&* ἐκ, πρὸ *Secundum: Tertium &* ἐν, σὺν:
Εἰς *Quartum:* διὰ, ὑπὲρ *Quartum regit atque Secundum.*
Quartum ἀνὰ *caſum vult adſciſcere, vultque Dativum.*

Tres Præpoſitio caſus octona gubernat;
Non uno ſenſu. Varium intermixta nitorem
Sermoni inducit præ ſeptem hæc vocibus una.

Pro. ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Matth. 5. 38. contra; ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω Ιλ. υ. ἀ. Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ex; ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Adag. præ. πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. ante; πρὸ νίκης ἐγκώμιον. in; ἐν λιμένι πλεῖν. cum σὺν θεῷ Adag. ad; ὗς εἰς κύλισμα 2 Pet. 2. 22.

Διά. G. per; διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος Rom. 5. 12. in jurando; διὰ πυρὸς ὀμνύειν Demoſth. pro; δι' οὐδενὸς ποιεῖν Sophoc. Ac. propter; τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. 2. 27.

Ὑπὲρ. G. pro; εἰ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν Rom. 8. 31. de; ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς Demoſth. per in obteſtando; ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου 2 Theſſ. 2. 1. G. Ac. ſuper; γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Adag.

'Ανὰ. D. cum; χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Ιλ. α. 15. Ac. per; ἀνὰ στρατὸν Ιλ. α. 10. circiter; ἀνὰ μετρητὰς δύο Joh. 2. 6. sigillatim; ἀνὰ δηνάριον Matth. 20. 9.

'Αμφὶ. G. de; ἀμφὶ ἀστέρων γραφὴ Lucian. D. pro; ἀμφ' Ἑλένῃ μάχεσθαι Ιλ. γ. 70. Ac. circa; Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα Ιλ. η. 135.

'Επὶ. G. in; βοῦς ἐπὶ γλώττης Adag. D. propter; κτισθέντες ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς Ephes. 2. 10. contra, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. 12. 52. Ac. ad; ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων 2 Pet. 2. 22. G. D. Ac. super; ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς Rom. 9. 5. διακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plut. ἐπὶ τὸν ὄνον Matth. 21. 5.

Κατὰ. G. contra; συνήχθησαν κατὰ χειρὸς Psal. 2. 2. de; μεμαρτυρήκαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ 1 Cor. 15. 15. per in jurando; καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε Heb. 6. 13. D. intra; κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ Οδ. κ. 238. Ac. secundum; κατὰ Ματθαῖον. sigillatim; κατὰ μίαν σαββάτων 1 Cor. 16. 2. adverbialiter deinde; εἷς καθ' εἷς Marc. 14. 19.

Μετὰ. G. cum; μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς Mat. 1. 23. in, super; ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν Ap. 1. 7. inter; τί ζητεῖτε ζῶντα μετὰ νεκρῶν; Luc. 24. 5. D. in; μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν Lucian. inter; μετὰ προμάχοισι μάχεσθαι Ιλ. ε. 536. Ac. post; μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι Matth. 27. 63.

Παρὰ. G. a, ab; ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς Joh 16. 28. D. apud; παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος Psal. 130. 7. prope; παρὰ κακῷ ἐσθλὸν Οδ. α. 487. Ac. contra; παρὰ τὸν νόμον Act. 18. 13. supra; ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Psal. 45. 3. juxta; κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Arist. post, infra; ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Psal. 8. 5. a, ab, nota derivationis apud Grammaticos ὁ χόλος παρὰ τὴν χολὴν Eustath.

Περὶ. G. de; περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν Adag. propter; περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε Joh. 10. 33. præ; περὶ πάντων ἔμμεναι Ιλ. α. 287. D. propter, χωόμενος περὶ βοῶν Hymn. Merc. 236. ex; περὶ κῆρι φιλεῖν Οδ. ο. 245. G. D. Ac. circa, circum; τιτάνυσο περὶ πεῖρας Οδ. ε. 68. περὶ βωμοῖς χορεύειν Herodian. lib 5. περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Aristot. περὶ μεσημβρίαν Act. 22. 6. cum i. e. societatem οἱ περὶ τὸν Παῦλον Act. 21. 8. vide pag. 185.

Πρὸς. G. ab; πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Οδ. ξ. 57. per in obtestando; πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demosth. pro, in, commodum vel incommodum; πρὸς τῆς σωτηρίας Act. 27. 34. πρὸς κακοῦ γίνεται Aristot. officium; οὐ πρὸς ῥήτορος Lucian. D. ad; πρὸς κεφαλῇ Joh. 20. 12. Ac. ad; ὄνος πρὸς λύραν Adag. penes; πρὸς ἡμᾶς ἐστὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Plut. contra; πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Eurip. Act. 9. 5. apud; ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν Joh. 1. 1. per in jurando; πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι Suid.

'Υπὸ. G. a, ab; μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ Rom. 12. 21. D. a, ab; ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Ιλ. ν. 668. Ac. ad; ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Ιλ. β. 216. G. D. Ac. sub; ὑπὸ χθονὸς Hesiod. Theogon. ὑπὸ τῇ λεσχῇ πίθηκος Lucian. ὑπὸ μόδιον Matth. 5. 15.

Sensum

Sensum Præpositi ferè, in ἐν, complectitur omnis.
Εἰς & ἐν alternis sua significatio servit.

Videt me esse in tantum honorem Ter. utinam oculos in pectore possis inserere Ovid.

Εἰς ad; ὗς εἰς κύλισμα 2 Pet. 2. 22. in; ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν Joh. 21. 4

Ἐν in; ἐν λίθοις πλεῖν Adag. ad; κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ Joh. 5. 4. κάτ πεσον ἐν λίμνῳ Ιλ. α. 593.

Εἰς & ἐν; per in jurando; μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα Mat. 5. 35.

Compositi Præpositio scit munere Verbi
Fungier; ut *vult Paulus* ἔνι, & Maro vult super uti.

οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Gal. 3. 28. O mihi sola mei super Astyanactis imago Virg.

Præposita interdum in Genitivo clausa latescunt.

Patris pudor i.e. in patrem Ter. πίστις Ἰησοῦ i.e. εἰς Ἰησοῦν Gal. 3. 22. στίγματα Ἰησοῦ i.e. ὑπὲρ Ἰησοῦ Gal. 6. 17.

Inter Rectricem vocem casumque regendum,
Sæpe venit Præpositio, regimenque recudit.

Vide Reg. 2. pag. 187. Intueri in summos homines Cic. ἔρχομαι ἐς ἥλιον Plut. Ab amico argentum rogo Plaut. αἰτεῖσθαι ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν Xenoph. de rebus Cæsarem docent Cæs. παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Isocrat. de insidiis celare te voluit Cic. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ 1 Reg. 3. 18.

Reg. 3. pag. 188. Avidior ad rem Ter. φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ. Plato. me in se negligentem putat Cic. ἀμελὴς περὶ αὐτὸν Isocr. parcus in victu Plin. φειδωλὸς ἐν δαπάναις. Plut. ad opem impotens Cic. ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς Aristot. Primus ante omnes Virg. μετὰ πᾶσιν ἀπημονέστη Ιλ. α. 516. Pauci ex multis Cic. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thuc. ex amicis certissimus Plaut. ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς φρονιμώτεροι Luc. 16. 8. pag. 189. Ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς Psal. 42. 1. παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psal. 37. 8.

Reg. 4. pag. 190. Scit me erga se benevolum Plaut. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεὸς Luc. 6. 35. in liberos lenis Ter. πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους Plato. homo ad nullam rem utilis Cic. χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Aristot. Epicurus in Democritum fuit ingratus Cic. ἀχάριστος πρὸς τοὺς γονεῖς Xen. maledicus in omnes Quint. κακὸς εἰς δῆμον Æschin. eventus ad spem non respondet Liv. πρὸς ἐκείνους ἀποκεῖσθαι Heliod.

Reg. 5. pag. 191. Laborat è dolore Ter. ἐκ πονηρίας ἴσχυσε Φίλιππος Demosth. cum curâ legere Plaut κατὰ ζῆλον διώκων Phil. 3. 6.

Reg. 6. pag. 192. Communia cum supradictis Plin. κοινὸν μετὰ πάντων ζώων Aristot. pag. 192. de beneficiis accusare Cic. τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; Ioh. 8. 46. de vi, de majestate damnari Cic. περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3. de prævaricatione absolvi Cic. ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου Isocrat. Inops à verbis. ab amicis Cic. ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid. ἀσινὴ ἀπὸ ἀνδρὸς Demosth. de nugis refertus liber. locus à frumento copiosus Cic. πλούσιος ἐν ἐλέει Ephes. 2. 4. implere loculos de monetâ Mart. γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων Luc. 15. 16. pag. 103.

precari

precari ad deos Liv. εὔχομαι πρὸς Θεὸν 2 Cor. 13. 7. in opus mens vacavit Ovid. σχολάζω πρός σε Phalar.

Reg. 7. pag. 195. Totidem durare per annos Virg. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον Act. 9. 33. Laborat ex pedibus Cic. Ἐπὶ σαδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν Apoc. 14. 20. Navis in Cajetâ est parata & Brundusii, ab Ephesо in Syriam profectus Cic.

Ad vel in adsciscit [1]pronus, [2]proclivis, & [3]aptus,
[4]Spectat, [5]pertinet, [6]attinet ; & [7]quot porrò moventur.
[8]Motio sed Verbi interdum est constructa dativo.

[1]Pronus ad omne nefas Lucan. in bellum Idem. [2]ingenium à labore proclive ad libidinem Ter. [3]aptus ad amicitiam Cic. in pugnam Liv. τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός; 2 Cor. 2. 16. ἐπιτήδειος εἰς μάχην Herodian. [4]res ad seditionem spectat Liv. in unum exitum spectant Cic. [5]illa res ad meum officium pertinet. non cognitis rebus, quæ in prudentiam pertinent Cic. [6]nihil ad me attinet Ter. [7]festinare ad eventum Hor. in provinciam Cic. vox venit ad aures Virg. hera in crimen veniet, ego in magnum malum Ter. [8]it cœlo clamor. Virg.

[1]Exulo, [2]vapulo, [3]vœneo, [4]fio ; [5]passio sic cui
Inclusa est ; junctam cum casu ab poscit Agentis.
Termini item [6]à quo, par regimen post verba Movendi.

[1]A patriâ exulat Ter. [2]ab reo vapulare Quint. [3]ab hoste vœnire Id. [4]abs te factum est turpiter Ter. [5]non sum superatus ab illo Ovid. [6]venire à Roscio Cic.

Juncta regit Præpositio, quem sola regebat ;
Crebrò vox, cui juncta, suum ; proprium utraq; casum.

Italiâ regem avertere Virg.

[1]Neutra regunt cum præpositis composita Dativum ;
Ad, præ, post, contra, super, ante, sub, inter, in, ob ; con :
[2]Cum proprio Activum casu, quandoque dativum,
[3]Quem nec Præpositum, nec vult admittere Verbum :
[4]Imò etiam varios sensu nec dispare casus.

[1]Spei acquiescere Sen. imperio præsidet Cic. prælio supersedere Cæs. antecellere bestiis Cic. succurrere miseris Virg. homo homini quid interest ? Ter. innascitur homini probitas Cic. obniti adversis Tac. concurrere Teucris Virg. [2]manus operi admovere Ovid. ultima primis præponere Hor. posthabui seria ludo Virg. amicitiam rebus omnibus antepono Cic. mihi res, non me rebus submittere conor Hor. suum consilium meo interponit Cic. fastigium operi imponere Cic. nubem objecit oculis Ovid. sulcis committere semina Virg. [3]excludito mihi oculum Plaut.

[4]Præstolor tibi Cic. te Ter. præcurrit votis. rationem Cic. anteire cæteris virtute Cic. nives candore Virg. natura hominis antecedit bestiis Cic. scientiâ cæteros antecedere Cæs. illabitur urbi Virg. animos Cic. malum impendet nobis Cic. te Ter. insistere viis Cic. viam Virg. instant operi

operi Virg. me Plaut. obequitare stationibus Liv. agmen Curt. occumbere morti Virg. mortem Liv. ingredi Consulatum Quint. patris vestigiis Cic. invado urbem Virg. improbis Cic. metus patres incesserat. cum patribus incessit Liv. subire limina. tectis Virg.

Græca in Compositis regimen Præposta novabunt;
Ab, de, præ si significent, [1]Genitivus in usu est.
Cum, vel ad, in si significent, appone [2]Dativo.
Præter, per, quæ significant, pone omnia [3]Quarto.

1 Ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας Luc. 13. 12. καταβήσομαι δίφρου Aristoph. προτρέχει γλῶσσα διανοίας Isocr. [2]συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 18. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ Matth. 27. 60. ἐμμένειν τῇ πίστει Act. 14. 21. [3]παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν Matth. 15. 3. διαπορεύομαι τὴν πόλιν Plut.

Compositum sibi Præpositum conforme reduplat.

Aberrare à proposito Cic. adesse ad exercitum Plaut. congredi cum hoste Plaut. decedere de suo jure Cic. in te onus impone Plaut.

CONJUNCTIO.

Reg. 3ª.

Jungere vult similes vel vult disjungere Casus;
Sæpe Modos similes, eadem nec Tempora raro;
[1]Et, [2]nec, [3]vel, [4]nisi, [5]ceu, [6]quàm, [7]an. [8]Plura simillima sensu.

[1]Pulvis & umbra sumus. multa tulit fecitque puer, sudavit & alsit Hor. [2]nec melior vir Africano fuit, nec clarior Cic. [3]vel duo vel nemo Pers. [4]hanc nisi mors mihi adimet nemo Ter. [5]animalia quæ semper defossa vivunt, ceu talpæ Plin. [6]tam ingenii sterilis fuit, quàm animi Sen. [7]vide, utrum vis argentum accipere, an causam meditari tuam Ter. [8]aut Cæsar aut nullus Adag. in pejus ruere atque retro referri Virg.

2°. Regimen Modorum.

Vox [1]Indefinita modum optat Subjunctivum:
Vox omnis [2]Dubitandi: vox omnis [3]Simulandi.
Causalis vox; [4]ut, [5]quod, [6]qui, [7]quin, [8]ne: Adversalis;
Vox [9]licèt & [10]quamvis: Optandi vox; [11]utinam, [12]ô si.
[13]At sua cuique Modi Monstrantis libera lex est.
Haud paucis; quales sunt, [14]si, [15]siquidem, [16]nisi, [17]donec,
[18]Sin, [19]simulatq; [20]utcunq; & vox quæ desinit in [21]-quàm;
Jungitur Indi-ve-cativus vel Subjunctivus.
[22]Ne, si prohibeat, vel Mandat vel Subjungit.

Quem-

[8]Quemcunque fortem videris, miserum neges Sen. nescio neque unde eam, neque quorsum eam Ter. [2]multùm interest utrùm laus imminuatur, an salus deseratur Cic. [3]quasi hoc à me impetrare oporteat Ter. [4]cura ut valeas Cic. [5]mihi, quòd defendissem, leviter succensuit Cic. [6]uno ore omnes laudare fortunas meas, qui haberem filium. [7]nunquam tam manè egredior, quin te in fundo conspicer Ter. [8]dico tibi, ne facias temerè Idem. [9]janitor licèt terreat umbras. [10]quamvis increpitent socii Virg. [11]utinam Dii ita faxint! Ter. [12]ô si sub rastro crepet argentum! Pers. [13]quisquis fuit ille Deorum Ovid. [14]si me obsecret. si Diis placet Ter. [15]siquidem hoc fit Ter. siquidem Homerus fuit, & Hesiodus ante Romam conditam Cic. [16]nisi apertum pectus videas Cic. nisi caves, aliquid conficies mali. [17]haud desinam donec perfecero hoc Ter. donec eris felix, multos numerabis amicos Ovid. [18]sin tale aliquid evenerit Cic. sin aliter animus vester est Ter. [19]omne animal, simulatque natum sit, appetit voluptatem. simulac primùm ei occasio visa est Cic. [20]utcunque opus sit Ter. utcunque animo collubitum est meo Plaut. [21]quanquam ita rem se habere arbitrarentur Cic. quanquam animus meminisse horret Virg. priusquam incipias, consulto opus est Salust. priusquam perec Ter. [22]tu ne cede malis Virg. ne conferas culpam in me Ter.

Græca Possibilem Subjunctivumve gubernant
(Queis sensûs par convenientia pene Latinis)
Particulæ, [1]ἂν, [2]κὲν, [3]ἵνα, [4]ὡς, [5]ὅτε, [6]ὅπως, [7]ὅταν, [8]εἰσόκεν, [9]ὄφρα,
[10]Μέχρις, [11]ἕως, [12]πλὴν, [13]πρὶν, [14]ἢν ; [15]εἰ *cum compositivis,*
[16]Εἴθε, *&* [17]ἐπεὶ, *&* [18]ἐπείκε, *&* [19]ἐπείπερ, [20]ἐπειδὰν, [21]ἐπειδὴ :
Pauca quibus licet addere, [22]ἐὰν, [23]κἂν, [24]εὖτεque ; [25]Μὴ *ne* ;
[26]Οἷ *vel* [27]ὅποι *quò.* [28]*Nec pauca ex his Infinito*
Juncta modo, ferè semper [29]ὅσον, [30]πάρος, [31]ὤφελον, [32]ὥστε.
[33]*Major in his legitur libertas Græca Modorum.*

[1]Ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Pla. ἂν θεὸς θέλῃ Dem. [2]καί κε τὸ βουλοίμην Ιλ.γ.41. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται Ιλ.α.218. [3]ἵνα μοι δοθείη Eph. 6. 19. ἵνα πέσωσι Rom.11.11. [4]ὡς συγγράψαιμι Lucian. ὡς μὴ ἐκπέσῃ Id. [5]ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Ιλ.α.610. ὅτε εἴπητε Luc.13.35. [6]ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι Xen. ὅπως πληρωθῇ Mat.2.23. [7]ὅταν βούλοιτο Xen. ὅταν ὀνειδίσωσι Mat. 5.11. [8]εἰσόκεν ἀνθρώποισι μιγείης Οδ.ε.378. εἰσόκεν εὕρωμεν Ιλ.ι.48. [9]ὄφρα ἴδῃ Ιλ.π.568. ὄφρα τίσωσι Ιλ.α.510. [10]μέχρι καταντήσωμεν Eph.4.13. [11]ἕως ἀφίκοιτο Dem. ἕως προσεύξωμαι Marc.14.32. [12]πλὴν ὅτι δεύτερος εἴη Plut. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι Dem. [13]πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Pla. πρὶν ἅπαντα εἴπω Dem. [14]ἢν γνοίης Lucian. ἢν ἐμὲ ἀποκλείνητε Id. [15]εἰ δυνάιντο Act. 27. 39. εἰ καταλάβω Phil.3.12. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰδηκὼς εἴη. εἰ καὶ τυγχάνητε Dem. εἴτε σκέψαιο Lucian. εἴτε καθεύδωμεν 1 Thess. 5. 10. [16]εἴθε γαμήσειας αὐτὸν Lucian. [17]ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν Xen. [18]ἐπείκε λίπῃ λευκ' ὀστέα θυμὸς Οδ. λ. 220. [19]ἐπείπερ ἡγήσαιντο Xen. [20]ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ Dem. [21]ἐπειδὴ προσβάλλοιεν Thuc. [22]τοῦτο ἐὰν γίγνοιτο Dem. ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος Luc. 12. 45. [23]κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι Pla. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε Dem. [24]εὖτέ τι θέλοι Hom, Hymn. in Ven. v. 38. εὖτ' ἔρδωμεν Οδ. η. 202. [25]μὴ

γένοιτο Rom. 6. 15. σιώπα μὴ καλὸν ἀπολαύσῃς Lucian. [26]ἔφερεν ἄνεμος οἷ ἐθέλοι κυβερνήτης Lucian. [27]ὅποι πεμφθείην Dem. [28]ὡς οὔτε καλὸν οὔθ' ὅσιον εἶ Plut. πρὶν ἀλέκ[τορα] φωνῆσαι Marc. 14 72. [29]ὅσον ἐπιτασσεῖται Epigr. [30]πάτρης γαῖαν ἱκέσθαι Apollon. [31]ὤφελόν με ὀλέσθαι Id. [32]ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι Matth. 15. 31. [33]πάλαι ἂν μετενόησαν Matth. 11. 21. ἵνα εἴδομεν ἄμφω Ιλ. α. 363. &c.

[1]Una negat,[2]dupla plus,[3]tripla plúſq; negatio creſcit;
At Subjunctivo quævis repetita cohæret.

[1]οὐ κλέψεις Matth. 19. 18. [2]ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε Gal. 5. 16. [3]οὐκέτι οὐ μὴ πίω Marc. 14. 25. ſed dico tibi, ne temere facias, neque tu haud dicas tibi non prædictum Ter.

Diverſo duo viſa capi monoſyllaba ſenſu;
Ne magis affirmat, negat ut, poſt verba timendi.

Id paves ne ducas tu illam; i.e. quòd duceres. tu autem, ut ducas i.e. quòd non duceres Ter.

Methodus exponendæ, vel componendæ Sententiæ.

Exponi, vel componi Sententia promptè
Ut poſſit, primùm de Verbo Signa rogantur
Sum vel ago: rurſus de verbo eſt quæſtio quis? quid?
Recto reſponſum eſt caſu. Dein quæſtio quem? quid?
Cum recto & verbo Activo ſi ſit data, caſu
Obliquo; cum Paſſivo ſi quæſtio quis? quid?
Reſponſum eſt recto. Hæc methodus Syntaxeos una eſt.
Porrò quære quod, aut cum Nomine, quod præit; aut quod
Inſequitur verbum, conſentiat adjectivum:
Poſt aliud ſed, ſubſtantivum diſpare ſenſu
Conſtruitur Genitivo. Indè ultima cura videndi;
Particula an ſit, quos & caſus, ſiqua ſit, optet.
Æqua Parentheſeos ratio eſt. Sin junctile nullo
Cum verbo Subſtantivum eſt, caſu exprime ſexto.
Porrò ſuus ſit in expoſitis, vidè, vocibus ordo:
Quæ rogat, & vocat, & vetat, & demonſtrat, & optat,
Et ſubjungit, & infert, vox ſit prima notatu:
Cauſaque ſimilitudoque Articuluſque relatus,
Denique Verbum Imperſonale, chorum omnia ducunt.
Hæc memori pueris præludia mente tenentor.

SCHE

SCHEMATOLOGIUM,

Figura.

Vocum Schema novum & ſpeciale Idioma, Figura eſt;
Communi variegatum ſermonis ab uſu.
Grammaticuſque Poetaque habet Rhetorque figuras.

Triplex; Grammatica, Poetica, Rhetorica.

Prima nova eſt in vocum elementis forma, ſecunda
Forma nova in pedibus; nova ſenſu Tertia forma eſt.

GRAMMATICA.

Grammaticæ triplex tantùm eſt genus omne Figuræ;
Deficit Elleipſis, contrà Pleonaſmus abundat
Literulis vel vocibus; has & Enallage mutat.

Elleipſis. Pleonaſmus.

Demit [1] Aphæreſis initio, quod [2] Protheſis addit.
[3] Syncope de medio tollit, quod [4] Epentheſis infert.
Detrahit [5] Apocope fini, quod dat [6] Paragoge.
Copulam [7] Aſyndeton aufert, quam [8] Polyſyndeton auget;
Sæpius & [9] Defectus & [10] Excreſcentia dicti eſt.
[11] Nominis in Genitivo Elleipſis crebra relati eſt.
[12] Unius eſt vocis per plura Periphraſis index.
[13] Præpoſiti Elleipſis, novus ut Syntaxeos ordo,
Conturbat canones; bilem & Tyronibus excit.

[1] 'ſt Plaut. [2] tetuli Ter. [3] dixti produxe Ter. diviſſe Hor. [4] Induperator Juven. alituum Virg. [5] men' Perſ. [6] claudier Ter. [7] Grammaticus, Rhetor, Geometres, Pictor, Aliptes Juven. [8] Alcandrumque Haliumque Noemonaque Prytanimque Ovid. neque privati quicquam, neque publici, neque profani, neque ſacri reliquiſſe Cic. [9] paucis te volo Ter. [10] hiſce oculis egomet vidi Virg. [11] Hectoris Andromache Virg. ubi ad Dianæ veneris Ter. [12] vis Priami Virg. res voluptatum Plaut. [13] cætera lætus Hor. quid me fit Ter. nefas viſu Virg.

Enallage.

Vocem ad conceptam, Adjectivum [1] Syntheſis aptat,
Aut verbum; & ſpecies generis ſub nomine multas.
Singula Subſtantiva ligat ſi copula; verbum
Ad plurale refert [2] Syllepſis, & Adjectivum;
Cum genere, & perſonâ quæ ſit dignior uſu:
Dignior eſt perſona, genuſve quod ordine primum eſt,
Senſu ſi careant, neutrum genus aptius uſu eſt.

Sed numerum atq; genus cum proximiore remotum,
[3]Zeugma, quod eſt difformius, ad conforme reducit.
Literulam [4]Antitheſis mutare, [5]Metatheſis optat
Transferre, & [6]Tmeſis vocem in duo ſcindere membra.
Alternos in ſe ſubmutat [7]Hypallage caſus,
Transformat [8]Metaplaſmus, abutitur [9]Antiptoſis.
Præponit poſtponendam [10]Hyſterologia vocem.
Priſcâ [11]Archaïſmus, Græcâ utitur [12]Helleniſmus
Syntaxi. Malè turbatur per [13]Synchyſin ordo.
Denique vocem etiam verbi, Tempuſque, Modumque,
Et Numerum priſcis alternat Enallage libris.
[14]Paſſivum Activo innuitur, ſinè voce reflexâ :
[15]Nec, quod præcedit, conſervat copula tempus:
[16]Sæpe Modus vice finiti venit infinitus :
[17]Primum imò adnectit numerum junctura ſecundo.

[1]Tardi ſubeunt Tegeæa juventus Stat. i. e. juvenes. uterque luduntur dolis Plaut. i. e. ambo. quiſque cæpere ſeſe extollere Sal. i. e. ſinguli. viz. hic & ille. aperite aliquis oſtium Ter. i. e. tu vel ille, alter in alterius jactantes lumina vultus quærebant taciti Ovid. i. e, alter & alter. Turba ruunt Ovid. i. e. turba hominum, ſive homines. huc refer abſente nobis Ter. i. e. me. [2]non bene conveniunt majeſtas & amor Ovid. Grammatice quondam ac Muſice junctæ fuerunt Quint. pater & mater mortui Ter. ſi Tu & Tullia valetis, ego & Cicero valemus Cic. Remus cum fratre Quirino jura dabant Ovid. labor & voluptas diſſimilia Liv. [3]utinam aut hic ſurdus, aut hæc muta facta ſit Ter. hîc illius arma, hîc currus fuit Virg. [4]olli Virg. volt Ter. [5]Evandre Virg. [6]cum quibus erat cunque unà Ter. per mihi gratum feceris Cic. [7]in nova fert animus mutatas dicere formas corpora Ovid. [8]cum ſervili ſchemâ Plaut. pro ſchemate. cum Calchâ Id. pro Calchante. [9]ipſum ut vivat, optant Ter. [10]moriamur & in media arma ruamus Virg. [11]vivimus ævum vitalem Plaut. [12]abſtineto irarum Hor. [13]pilâ lippis inimicum & ludere crudis Id. [14]pronı avertit Virg. [15]animus meminiſſe horret luctuque refugit Id. [16]omnes fortunas meas laudare Ter. [17]fixo gutture fumant Et latum mediâ ſulcum deducit arenâ Juv.

POETICA.

Porrò Poeſis habet proprio de jure Figuras.
Tempus [1]Syſtole corripit, & [2]Diaſtole tendit.
Menſuras æqui variat pedis [3]Antipodia.
Vocalem [4]Synalœpha ſolet truncare, ſequatur
Si ſocia, aut h. Vult Ecthlipſis demere m, ſi
Non correpta manet : pariter s ſuſtulit olim.

[5]Vocalis neque longa, brevis nec proxima puncto
Usque eliditur à vocali quæ comes instat.
Heu nunquam Ecthlipsin patitur monosyllabon, aut O.
Voce [6]Synizesis mediâ collidere binas
Vocales solet, & neutram depellere sede.
Producit [7]Cæsura brevem; si Syllaba vocis,
Quæ præit, extrema est, pedis initiumque sequentis.
Sæpe brevem liquida insequitur, vel spiritus asper,
Vel monosyllabon; hæc Cæsuræ vim tria præbent.
[8]Quod Crasis extendit, breviat quoq; Syncope membrum.
[9]Syllaba si fuerit decisa vel addita voci
Per Dialectum, perque Figuram, à fine retrorsum
Fert tonum: abit cum fine tonus, si vox sinè flexu est.
Ante -μεν infiniti accentum ponit Ionis.
[10]Subjunctivam adhibere Licentia Præpositiva,
Et contrà solet; [11]Hæc, ὅς, ὁ pro se mutua, transfert;
[12]Duplat vel tollit medias pro carminis usu;
Tollendam servat vocalem vocis hiulcæ.
[13]P medium vult vocalem alternare propinquam.
Sæpe B antè locat melior sonus ordine quovis.
[14]Demptâ Præpositi vocali, consona nuda
Se reddit similem sociæ, quæ proxima, voci.
[15]Accentum παρὰ truncato de fine retorquet.
[16]Initio ante ε vel ει servile frequenter ε præsit.
[17]Vocis, cui -φι, -φιν hæret, syllaba crebra novatur;
Neutrum -ος transit in -εσφι, obliquum -ος factum -όφι; [18]sic -α,
Sic -ον, -όφι: [19]-αυς facit -αυφι; ferè Aptota omnia casu.

[1]Stetĕrunt comæ Virg. [2]exercet Dīana choros Id. [3]Fluviorum rex Eridanus Id. [4]semper ego auditor Juv. monstrum horrendum informe Virg. cocto num adest honor idem Hor. lustratu' nitore Cic. [5]Actæo Aracyntho. Virg. Et bis io Arethusa io Arethusa Ovid. Stant & juniperi & castaneæ hirsutæ. Et vera incessu patuit dea. ille ubi matrem. Heu ubi pacta fides. Virg. O utinam Ovid. [6]alvearia vimine texta Virg. [7]pectoribūs inhians Virg. cantare credas Pegaseïum mēlos Pers. molli fultūs hyacintho Virg. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην Ιλ. α. 45. [8]manĭbus, arcŭbus, γέρα. θυσάνων Ιλ. α. 604. φθίμενος Ιλ. θ. 359. ἀλλ' οὐκ Ιλ. α. 24. ἑλκέμεν Ιλ. β. 181. [10]εἰλήλουθα Ιλ. α. 202. [11]ἣν διὰ μαντοσύνην τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ιλ. α. 72. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει 1 Cor. 11.21. [12]ἔδδεισε Ιλ. α. 33. ἔειψε Hym. Merc. 79. ἀπόειπε Ιλ. α. 515. [13]ἔπραθον Ιλ. α. 125. Ιλ. σ. 454. βροτὸς Ιλ. σ. 86 μέμβλωκε Ιλ. δ. 11. μέμβλεται Ιλ. τ. 343. [14]ὑββάλλειν Ιλ. τ. 80. sic. ἐκάμμυσαν Act. 28. 27. [15]πὰρ Ζηνὶ Ιλ. δ. 1. [16]ἐέλδωρ Ιλ. α. 41. ἐείκοσι Ιλ. α. 309.

ἔειπε

ἔειπε Ιλ. β. 194. [17]στρατόφιν Ιλ. κ. 347. στήθεσφιν Ιλ. λ. 347. μελεδωνόφι. [18]ἐσχαρόφιν Οδ. ε. 59. ὀστεόφιν Οδ. μ. 45. [19]ναῦφι Ιλ. θ. 474.

Confundit miro pro jure Poeta Figuras.

Cucūlus Hor. Smarăgdus. ōhĕ, ŏhē Mart. Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος Ιλ. δ. 135. ἀλλὰ βούλεσθε Οδ. π. 387. Ἄρες, Ἆρες Ιλ. ε. 31.

RHETORICA.

Rhetoricæ leviter perſtringere membra Figuræ
Expedit, ut facilis ſcitu ſit Claſſicus Author.
Vocis forma Tropus nova; ſermoniſque Figura eſt.
A proprio in ſenſum improprium converſio vocis
Eſt Tropus; indè capit nomen: ſed in omnia membra
Sermonis ſpecies nova fuſa nitore Figura eſt.

Tropus 4ex.

Apponit ſimili pro voce [1]Metaphora vocem.
Affini variat Metonymia nomine nomen;
[2]Pro causâ, effectum; [3]pro ſubjecto, quod adhæret;
Vel contrà. Varia inter ſe cognatio vocum eſt:
Ponitur ut [4]tempus pro re geſtâ; [5]locus & pro
Contentâ; & pro ſignatâ venit utile [6]ſignum;
[7]Abſtractum vice concreti; & [8]pretium vice mercis.

Pro ſpecie [9]genus; & pro parte Synecdoche [10]totum; &
[11]Pluralem ob numerum primum: contráque reponit.

Ironia tegit ſenſum ſub voce jocantem,
Ut [12]Charientiſmus; ſenſum & [13]Sarcaſmus amarum.

[1]Ridet ager. ætas aurea Ovid. [2]Pœnas dedit illud opus Id. Bacchus in auro ponitur Virg. [3]ternos, Amarylli, colores necte Id. hircus habet cor Mart. [4]ſecula miteſcent Virg. expectate cicadas Id. [5]effudiſtis in me carcerem Cic. vina coronare Virg. [6]cedant arma togæ Cic. crepat ingens Sejanus Juven. [7]ubi illic ſcelus eſt? Ter. [8]hîc ſunt tres minæ Id. [9]pernicioſum animal, hominem perdidimus Cic. ſint Mecænates, non deerunt, Flacce, Marones Mart. [10]fontem ferebant Virg. O lepidum caput! Ter. [11]obtulimus quia nos ad prima pericula. otia miles agit Ovid. [12]ſalve bone vir, curâſti probè Ter. [13]Heſperiam metire jacens Virg.

Conſectaria.

Quadrupla ſæpe Tropo comes eſt Affectio cuivis.
Plus minus auſa ſupra fidem [1] Hyperbole cudere voces.
Depravat vocem [2]Catachreſis. Claudere multos

Una

Unâ in voce Tropos [3]Metalepsis; nectere in uno
Multos ritè Tropos vult [4]Allegoria dicto.

[1]Ruta facit nemus Dianæ. magna nimis loquimur, cochleam cum mittere possis, denique cum possis mittere, Paule, nihil Mart. [2]vir gregis Virg. [3]post aliquot aristas Id. [4]O navis, referent in mare te novi fluctus, &c. Hor. Od. 14. lib. 1.

Figura 2[ex.]

Aut repetit vocem; aut dictum confirmat Elencho.

1[o.] Repetitionis.

Principium & finis dicto [1]Epanalepsis in uno est.
Ingeminat sibi vocem [2]Epizeuxis. [3]Anaphora vocem
Principio bis ponit; [4]Epistrophe fine bis addit;
[5]Symploce & incipit & finit; sed clausula bina est.
Finit & incipit [6]Anadiplosis: & hæc dupla; prorsum,
[7]Climax dicitur; inversim, [8]Epanodosque vocatur.

[1]Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa Virg. [2]O Corydon, Corydon Virg. [3]pascere crudelis nostro, Latona, cruore; pascere, ait Ovid. [4]quis legem tulit? Rullus. quis populum suffragiis privavit? Rullus. quis tribus, quas voluit, vocavit? Rullus. quis decemviros, quos voluit, nunciavit? Rullus. Cic. [5]quàm bene, Caune, tuo poteram nurus esse parenti! quàm bene, Caune, meo poteras gener esse parenti! Ovid. [6]hic tamen vivit. vivit? imò in Senatum venit Cic. [7]si illis, quod libet, licet; & quod licet, possunt; & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, nobis non molestum est Cic. [8]Demophoon, ventis & verba & vela dedisti; vela queror reditu, verba carere fide Ovid.

2[o.] Confirmationis.

Schemata vim verbis addunt: velut [1]Ecphonema;
[2]Pusma; [3]Prosopopœïa; [4]Parabola; [5]Hypotyposis;
[6]Aposiopesis; [7]Paralipsis; [8]Diaporesis;
[9]Epimone; [10]Prolepsis; [11]Epitrope; & [12]Oxymoron.
Plus satis hæc; quæ Tyro tener de nomine sciret.

[1]O terra, O maria Neptuni! Ter. [2]quousque tandem, Catilina, abutere patientiâ nostrâ? & quæ sequuntur Cic. [3]Tecum, Catilina, Patria sic agit, & quodammodo tacita loquitur; Nullum jam tot annos facinus extitit, nisi per te, &c. Cic. [4]Ego, apis Matinæ more modoque grata carpentis thyma per laborem plurimum, circa nemus uvidique Tiburis ripas operosa parvus carmina fingo Hor. [5]Hîc Dolopum manus, hîc sævus tendebat Achilles; classibus hîc locus, hîc acies certare solebant Virg. [6]Quos ego Virg. [7]non queror diminutionem

vecti-

vectigalium, flagitium hujus damni; prætermitto illa, prætermitto omnem orationem, &c. Cic. [8]equidem quò me vertam, nescio. negem fuisse illam infamiam judicii corrupti? negem, &c. non est nostri ingenii; vestri auxilii est, Judices, hujus innocentiæ subvenire; Cic. [9]Facinus est vincire civem Romanum; scelus, verberare; parricidium, necare; quid dicam, in crucem tollere? Cic. [10]an hoc dicent mihi? invitus fecit, lex coegit; audio, fateor: verùm scientem, tacitum causam tradere adversariis, etiamne id lex coegit? Ter. [11]habes, Tubero, quod est accusatori maximè optandum, confitentem reum; sed tamen hoc ità confitentem, se in eâ parte fuisse, quâ Te, Tubero; quâ virum omni laude dignum, patrem tuum: Itaque priùs de vestro delicto confiteamini necesse est, quàm Ligarii ullam culpam reprehendatis Cic. [12]Tu pol si sapis, quod scis, nescis Ter. Vis dicam, malè cur sit tibi, Tucca, bene est Mart.

Tolle, Puer Generose, duo Breviaria Musæ
Ludicra Grammaticæ, tetricas fallentia curas.
Non opus ad vigilem studio pallere lucernam.
Nec linguæ pretio patier dispendia mentis.
Siste domi, à sumptu tutus damnoque viarum:
Ad te Roma venit nutrix & Græcia; & ambæ
Præceptum primæ lallant cunale loquelæ.

FINIS.

ERRATA Sic Corrige.

PAg. 6, Lin. 16, *Diphthongus.* 6, 28, *quinquaginta.* 7, 26, *adde.* —∪∪. 9, 19, *tonum.* 12, 5, εὐμὸς. 45, 27, *Magalia.* 45, 29, * *Majores.* 59, 29, σφωῒ. 67, 31, ἀνθρωπήϊος. 82, 27, *pro* ἐκάθηυδον καθηῦδον. 96, 15, όμεθα. 103, 2, *Mandantis.* 108, 7, *Rodo.* 108, 10, *pro-psi ità.* 129, 15, *disco.* 141, 33, ἦχα. 143, 7, ἆηναι. 143, 14, ἀναβῶ. 143, 19, βαλῶ. 146, 23, *Pers.* 146, 28, ἤγμην. 152, 8, καυθήσωμαι. 152, 10, καήσομαι. 156, 23, ἀνεῴχθην. 157, 24, ὀναίμην. 158, 21, πέποσθε. 166, 5, *primogenium.* 169, 22, -πὶς.
